

T.885.

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பிரமஸ்ரீ. பண்டிதராசருளிச்செய்த

ஸ்ரீ தக்ஷிணகைலாசபுராணம்.

கவிராஜரியற்றிய

கோணேசர்கல்வெட்டு.

இவை

யாழ்ப்பாணம்புலோலிகிழக்குப்பூர்வீகராய்

தற்காலம் மட்டக்களப்புக்காரேறுதீவில்வசிக்கும்

பு. பொ. வைத்தியலிங்கதேசிகரால்

பலவுட்டுப்பிரதிகள்கொண்டுபரிசோதித்து

திருத்தியும் விளக்கியும் புதுக்கி,

அரும்பதப்பொருட்குறிப்புடன்

சுத்தப்பிரதியாக

பருத்தித்துறை தும்பைநகர்

கலாநிதியந்திரசாஸையிற்

பதிப்பிக்கப்பெற்றன.

(Copyright Registered.)

1916.

இதன்விலைநாபா—கவு.

சிவமயம்.

சாற்றுக்கவிகள்

யாழ்ப்பாணம் புலோனியம்புதி
ஆரிய திராவிட மஹா வித்துவாங்கர்
பிரமஸ்ரீ. ம. முத்துக்குமாரசுவாமிக்குருக்கன்வர்கள்
இயற்றியிருந்தது.

திவ்வியதக்ஷிணகயிலேமேன்மையாவுஞ்செப்புபுராணப்பிரதிபலன்றாய்ந்
து, கைவருமுதறிஞர்பலர்வேண்டவச்சிந்கருத்தினெடும்பதிபித்தான்புலோ
லிமேனற், சைவமரபினிலுதித்தானுயர்பொன்னையாதனயன்மட்டக்களப்பூர்த்
ன்னிலவாழ்வான், எவ்வயில்சீர்வயித்யலிங்கதேசிகப்பேரியம்புகவிவாண
ருங்கலைவலோனே.

யாழ்ப்பாணம், பருத்தித்துறை, தும்பைநகர்,
பிரமஸ்ரீ. ச. சுப்பிரமணியசாஸ்திரிகள்சொல்லிய
சிறப்புக்கனி.

சீரேறுகோணமலைப்பெயர்வாய்ந்தென்கயிலேத்திருப்புராண
மேரேறுசரித்திரமாயினையந்தசிலாசாதனமாமிவைகளாய்ந்து
நேரேறுபிரதிபலதெரிந்துவரும்பேதமுடனிகழ்வித்தச்சிந்
பேரேறுநிலவுவித்தானதுசைவன்வைத்தயலிங்கன்பேணுவீரே.

புன்னலைக்கட்டுவன்
பிரமஸ்ரீ. சி. கணேசையரவர்கள் இயற்றிய
கட்டளைக்கலித்துறை.

ஒண்டமிழ்ப்பாவினுயர்தென்கயிலேயினோக்குகதை
பண்டிதராசப்பெயர்மறையோன்முன்பகர்தளித்தா
னுண்டிமொரமுதாமாறருஞ்சொற்குறும்பொருள்கள்
கண்டுபின்சேர்த்துநற்கோணேசர்கோயிலிற்கவ்வெட்டுமே.

ஈகைசெய்தானதையிப்புலியோர்க்கச்சினர்பெறச்செய்
தோகைதருங்கவிவேன்மயில்வாகனவுத்தமன்பா
லாகமுடன்கலைகற்றோன்புலாலியுதித்தவன்சொல்
வாகனவயித்யலிங்கோத்தமதேசிகமாமணியே.

யாழ்-தும்பைநகர்க்கிவாச, சைவசித்தார்த்தப் பிரசாரணர்
ஸ்ரீமத். மு. தம்பையாக்குருக்கள் சொல்லிய
வித்தியாபிப்பிராயவிருத்தம்.

—o—o—o—

சீர்திசைபரந்தபண்டிதராசகவிவேலான்செகமெலாமகிழமுன்னாள்
செய்யவாரியநின்றுசெந்தமிழ்ப்பாடையிற்றேனிரசவிற்பமொழுகச்
செப்புதக்கிண்கைலமெய்ப்புராணக்கவிகள்சிறுவர்களுமெளிதினுணரப்

பேர்திசைபரந்தமட்டக்களப்பறிவாளர்பெருமைதருகோணைவாசர்
பெப்புடன்சுரலிகிதவழுவுகற்றிப்பழையபெருமைதிகழ்சொல்லிகக்கிப்
பிழைபடாக்கோணைசுரல்வெட்டுமிலகுறப்பின்னரனுபந்தமாக்கிப்

பார்திசைவிளங்குறத்தருகவெனவேண்டிடப்பண்ணவர்களுலக்தெனப்
பாவல்லபுலவர்வாழும்புலோலிப்பூர்வபாணுபொன்னையகவிஞன்
பத்தியொடுசெய்தவப்புத்திரன்வித்தவாண்பரவுமுரைசெய்தேசிகள்

ஞர்திசையுமொழியாதுசெல்புகழ்ப்பிரசங்கியுயர்தர்க்குநூலுணர்ந்தோன்
ஒல்லாரகன்வாய்மடியவல்லவாபத்திரத்துத்தரம்வரையுநிபுணன்
ஒப்பொருவரில்லாவைத்யலிங்கக்குரிசிவதவினாள்சினலமே.

கட்டளைக்கவித்துறை.

பழுத்தகனிரசப்பண்டிதராசன்பனுவல்புவி
யெழுத்தொடுசொல்லிழுக்கெய்தாதவண்ணமிலங்கியுற
விழுத்தகவாய்ந்தறுசைவகுலோத்துங்கவிற்பனவே
ளழுத்துவித்தானச்சில்வைத்தியலிங்கவறிஞனன்கே.

புலோலி மந்திகையம்மன்கேரயிலர்ச்சகர்.

ஸ்ரீமத். வை. சபாபதிக்குருக்களவர்கள் சொல்லிய
விருத்தம்.

—o—o—o—

நலந்திகழ்புலோலியனுசைவகுலவத்துங்கநாயகன்பொன்னையவே
ணயம்பெறப்புகிறவக்குமரனாரியமொடுநற்றிராவிடமுணர்ந்தோன்
பலந்திகழ்ப்பிரசங்கவித்யசாமர்த்தியன்பரவுபுகழுரைவித்தகன்
பண்பார்வயித்யலிங்கப்பெயர்கொடேசிகன்பாடல்பெறுலங்கைபூர்வஞ்
சலந்திகழ்புநீதக்கிண்கைலாசமேன்மைச்சரித்திரபுராணமதனைத்
தகவுறக்கரலிகிதவழுநீக்கியரியசொற்சாரந்துலங்கவமையாப்

புலந்திகழுமலவாசர்மட்டக்களப்பறிஞர்புத்தியினவாவிலிமேற்
புலவதருகென்னக்கலாநிதியியத்திரம்பொலியப்பதித்தன்னரோ.

பருத்தித்துறைசார்ந்த புலோவி
ஆரிய திராவிட ஆங்கில வித்துவாம்சர்
புரீமத். வ. குமாரசுவாமிப்புலவரியற்றிய
பிரசாரபாயிரம்.

—○○○○—

சித்திரான்மேருகிரிச்சிகரத்துளொன்றானதென்னிலங்கை
யுத்தரபூருவதிசையிலோங்குதிநிகாணமலையுயர்வுகூறும்
அத்தகையதெக்கண்கையபுராணத்தினையாரியத்திற்தேற்றித்
பத்தசித்தபூசாரனும்பண்டிதராசன் நமிழிற்பாடிவைக்க.

வேறு.

தான்பிறந்தபுலோவியினிற்றந்தைபொன்னையப்பெயரோன்
வேன்மயிலவாகனப்புலவரிடம்விடுப்பக்கற்பதற்குப்
பான்மதியமெனக்கலைகள்பலதெரிந்துபல்லோரு
மேன்மையினாலுசரிக்கமிகவொழுக்கஞ்சிறந்துடையோன்.

தெங்குகன்னன்மாவருக்கைசெந்நெல்சொன்னலாதிவனந்
தங்குமட்டக்களப்பினிலேந்தருகாரைதிவிருக்குந்
துங்கலினாயகர்கேரயிற்பூசனையுந்தய்யதமிழ்
பங்கமுறதுவந்தவர்க்குப்படிப்பிக்குந்தொழிலுமுளோன்.

தானேசர்தொழுதுய்யத்தமதருளால்நிறுக்குங்
கோணேசர்கல்வெட்டுங்கடவணைத்துலகர்பெறப்
பூணையுமில்விரண்டும்புலோலிககர்வயித்யலிங்க
மானேயதேசிகனச்சிடுவித்தான்மனமுவந்தே.

மட்டக்களப்பு, காரேறுமுதூர்
ஆங்கில திராவிடப் பிரதமாளிரியர்

புரீமான். சந்மிதாச மயில்வாகனஞர் சொல்லிய
பிரதீகபஞ்சகம்.

—●●●—

ஆடகமில்லங்கசலகடமெனலா லும்
ஆடகமில்லங்கையெனுநாமமுறலா லும்
நாடகநயந்தகிரிநா தருறைவா லும்
நாடகநயந்துபிறநாடுவதனாலும்.

சூசிபத்திரம்.

சருக்கங்கள்.	பக்கம்பாடற்றொகை.	
நூற்சிறப்புப்பாயிரம்.....	எ	கரு
பாயிரம்.....	க	கரு
க—வது இலங்கைமண்டலச்சருக்கம்	ச	கரு
உ—வது திருமலைச்சருக்கம்.....	சு	கரு
ங—வது புவனேற்பத்திச்சருக்கம்	உக	கரு
ச—வது அர்ச்சனாவிதிச்சருக்கம்.....	உசு	கரு
ரு—வது மச்சாவதாரச்சருக்கம்... ..	ஙசு	கரு
சு—வது தெரிசனமுத்திச்சருக்கம்	சஉ	கரு
எ—வது திருநகரச்சருக்கம்.....	சுசு	கரு

ஆக ௬௩௩

விளம்பரம்.

இந்தப்புத்தகம் விலைக்குவாங்கவிரும்புவோர்
யாழ்ப்பாணம்: கொக்குவில் சோதிடப்பிரகாசயந்திரசாலையிலும்,
வயாவிளான்: சதேசநாட்டிய அச்சியந்திரசாலையிலும்,
தும்பளை: ஸ்ரீமத். வை. முருகையாவிடத்திலும்,
கொழும்பு: சுரு-ம் நம்பர்விடுசாமிதாசமயில்வாகனனிடத்திலும்,
மட்டக்களப்பு: புளியந்திவு வைத்தியசாலைஸ்ரீமான். க. பெ. செல்
லையாபிள்ளையிடத்திலும்,
மட்டக்களப்பு: காரைதிவு என்னிடத்திலும் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

 இப்புத்தகத்தை யாராவது இதேமாதிரியிலச்சிட்டுவெ
ளிப்படுத்தக்கூடாதென்பதை அறிந்துகொள்ளவேண்டியது.

இங்ஙனம்.

பு. பொ. வை. தே.

சுவாமியம்.

திருக்கோணமாமலை திருஞானசிம்பந்தமூர்த்தி நாயனார்

தேவாரம்.

பண்—புறநீர்மை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிரைகழலரவஞ்சிலம்பொலியலம்புநிமலர்நீறணிதிருமேனி [ர]
வரைகெழுமகளோர்பாகமாப்புணர்ந்தவடிவினர்கொடியணிவிடைய
கரைகெழுசந்துங்காரகிற்பிளவுமளப்பருங்கனமணிவரன்றிக்
குரைகடலோதரித்திலங்கொழிக்குங்கோணமாமலையமர்ந்தாரே. (க)

கடிதெனவந்தகரிதனையுரித்து வவ்வுரிமேனிமேற்போர்ப்பர்,
பிடியனநடையாள்பெய்வலாமடந்தைபிறைநுதலவொடுமுடனாய்க்
கொடிதெனக்கதறுங்குரைகடல்குழந்து* கொள்ளமுனித்திலஞ்சும
ந்து, குடிதனைநெருக்கிப்பெருக்கமாய்த்தோன்றுங் கோணமாமலைய
மர்ந்தாரே. (உ)

பனித்திளந்திங்கள்பைந்தலைநாகம் படர்ச்சடைமுடியிடைவைத்
தார், கனித்திளந்துவார்வாய்க்காரிகைபாகமாகமுன் கலந்தவார்மதின்
மேற், றனித்தபேருருவவிழித்தழனாகந்தாங்கியமேருவெஞ்சிலையா
க், குனித்ததோர்வில்லார்குரைகடல்குழந்தகோணமாமலையமர்ந்தா
ரே. (ங)

பழித்திலங்கங்கைசடைமுடிவைத்துப் பாங்குடைமதனைப்
பொடியா, விழித்தவன்றேவிவேண்டமுன்கொடுத்தவிமலனார் கமல
மாற்பாதர், தெழித்துமுன்னரற்றுஞ்செழுங்கடற்றரளஞ் செம்பொ
னுழிப்பியுஞ்சுமந்து, கொழித்துவன்றிரைகள் கரையிடைச்சேர்க்கு
ங்கோணமாமலையமர்ந்தாரே. (ச)

தாயினுநல்லதலைவரென்றடியார் தம்மடிபோற்றிசைப்பார்கள்
வாயினுமனத்திமருவிநின்றகலாமாண்பினர்காண்பலேவடர்
நோயிலும்பிணியுந்தொழிலர்பான்க்கிதுழைதருநூலினர்ஞாலங்
கோயிலுஞ்சுனையுங்கடலுடன்சூழந்தகோணமாமலையமர்ந்தாரே (ரு)

கொள்ளும்—சேறு.

பரிந்துநன்மனத்தால்வழிபடுமாணிதன் னுயிர்மேல்வருங்குற்
றைத், திரிந்திடாவண்ணமுதைத்தவற்கருளுஞ்செம்மையார் நம்மை
யாளுடையார், விரிந்துயர்மெளவன்மாதவிபுன்னை வேங்கைவன்செ
ருந்திசண்பகத்தின், குருந்தொடுமுல்லைகொடிவிடும்பொழிவுக்கும்
கோணமாமலையமர்தாரே. (க) *(எ)

எடுத்தவன்றருக்கையிழித்தவரவிரலாலேத்திடவாத்தமாம்பே
று, தொடுத்தவர்கெல்வந்தோன்றியபிறப்புமிறப்பறியாதவர்வேள்வி
தடுத்தவர்வனப்பால்வைத்ததோர்கருணைதன்னருட்பெருமையும்வா
ழ்வுங், கொடுத்தவர்விரும்பும்பெரும்புகழாளர்கோணமாமலையமர்
தாரே. (அ)

அருவராதொருகைவெண்டலையெந்தியகந்தொறும்பலியுடன்புக்
க, பெருவராயுறையுரீர்மையர்சீர்மைப்பெருங்கடல்வண்ண னும்பிரம
னிருவருமறியாவண்ணமொள்ளொரியாயுயர்ந்தவர் பெயர்ந்தநன்மாற்
குங், குருவராய்நின்றார்குரைகழல்வணங்கக்கோணமாமலையமர்தா
ரே. (க)

நின்றுணுஞ்சமனுமிருந்துணுந்தேரு நெறியலாதனபுறங்குற,
வென்றுநஞ்சுண் னும்பரிசினரொருபான்மெல்லியலொடுமுடனாகித்,
துன்றுமொன்பெளவமெளவலுஞ்சூழ்ந்து தாழ்ந்துறுதிரைபலமோ
திக், குன்றுமொண்கானல்வாசமவந்துலவுங்கோணமாமலையமர்தா
ரே. (க0)

குற்றமில்லாதார்குரைகடல்கூழ்ந்தகோணமாமலையமர்தாரைக்
கற்றுணர்கேள்விக்காழியர்பெருமான் கருத்துடைஞானசம்பந்த
னுற்றசெந்தமிழர்மாலையீரைந்துமுரைப்பவர்கேட்பவருயர்ந்தோர்
சுற்றமுமாகத்தொல்வினையடையார்தோன்றுவர்வானிடைப்பொலிந்
[தே.

சுவாமிபெயர்—கோணேசர்

தேவிபெயர்—மாதுமையம்மை

இத்தலத்திலெழுந்தருளியிருக்குஞ் சிவபெருமான் திருநா
மும் தேவிதிருநாமமும் கொற்றவன்குடி உமபாதிசிவாசாரியாரரு
விச்செய்த சிவநாமக்கலிவெண்பாவிற்கண்டன. அதுவருமாறு:—

“மன்னுதிருக்கோணமாமலையின்மாதுமைசேர்

பொன்னேகோணேசப்புராதனு—நன்னயஞ்சேர்”

என்பதாம்.

சுருக்கமான மனோ
திருக்கோணமலை
அருணகிரிநாதர் திருப்புகழ்

விலைக்குமேனியிலணிக்கோலெழுகலை தரித்தவாடையுணிப்பூணுமாகவெ
மினுக்குமா தர்களிடக்காமழங்கியெ—மயலாறி
மிகுத்தகாமியனெனப்பாருளோரெதிர் ஈழைக்கவெயு—வெடுத்தேவியா
வெறுப்பதாகியெயுழைத்தேவியாய்ப்பு—தொழியேனை
கலக்கமாகவெமலக்கண்டிலெமிகு பிணிக்ஞளாகியெதவிக்காமலெயுனைக்
கவிக்குளாய்சொலிகடைத்தேறவேசெயு—மொருவாழ்வே
கதிக்குளாதரியுனைத்தேடியேபுக முரைக்குளையெனையருட்பார்வையாகவெ
கழற்குளாகவெசிறப்பானதாயரு—டரவேணும்
மலைக்குளாய்கசிவக்காமியநாயகர் திருக்குமாரனெழுகத்தாறுதேசிக
வடிப்பமாதொருகுறப்பாவையான்மதிழ்—தருவேனே
வசிட்டர்காசிபர்மகத்தானையோகிய ரகத்யமாமுனியினடக்காடர்கீரனும்
வகுத்தபாவிலிற் பொருட்கோலமாய்வரு—முருகோனே
நிலைக்குளான்மறைதவத்தானபூசுரர் திருக்கோணமலைதலத்தாருகோபுர
நிலைக்குள்வாயினில்கிளிப்பாடுபூதியில்—வருவோனே
நிகழ்த்துமேழ்வகடற்குறையாகவெயெடுத்தேவல்கொடுபொடித்தூளதா
வெறி—நினைத்தகாரியமனுக்கலமேபுரிபெருமானே. (க)

வேறு.

தொடுத்தவாளெனவிழித்துமார்முலை யசைத்துமேகலைமறைத்துமுடிசு
பிடித்துநெர்கலைநெகிழ்த்துமாவியல்—கொளுமாதர்
சுகித்தேஹாவெனநகைத்துமேல்விழ முடித்தவார்முழல்விரித்துமேலிதழ்
துவர்த்தவாய்சுருளடக்கிமால்கொடு—வழியேபோய்ப்
படுத்தபாயலினைத்துமாமுலை பிடித்துமார்பொடுமுத்திவாயிதழ்
கடித்துநாணமதழித்தபாலிகள்—வலையாலே
பலித்துநோய்பினிகிடத்துபாய்மிசை வெளுத்துவாய்களுமலத்தினுயென
பசித்துதாகமுமெடுத்திடாவுயி—முழல்வேனே
வெடித்ததாடகைசினத்தையோர்களை விடுத்துயாகமுநடத்தியேயொரு
மிகுத்தவார்சிலமுறித்தமாயவன்—முருகோனே
விதித்துஞாலமதளித்தவேதனை யதிர்ந்துஒர்முடிசுரத்துலாயன்
விழித்துகாமனையெரித்ததாதையர்—குருநாதா
அடுத்தவாயிரவிடப்பணமுடி நடுக்கமாமலைபிளக்கவேகவ
டரக்கர்மாமுடிபனைக்கவெபொரு—மயில்வீரா
அறித்திலவாழுமைசிறக்கவெயறு முகத்தினுடணிகுறத்தியானையோ
டிருக்கோணமலைதருக்குலாவியபெருமானே. (உ)

வேலும்மயிலுந்துணை.

உ போற்காதம்.

ஆசிரியவணக்கம்.

நான்மறையின்றொகைவகையினூல்பலவுந்தெருட்டியுள்ள நா
டிப்பன்னுள், மேன்முறையின்வைக்கவண்ணியுலகநடைபுற்றிய
ன்புமேன்மேலோங்கத், தான்றெளிந்து நுண்ணுணர்வாற்கண்டனவு
ம்விண்டினுளந்தன்னின்மேவும், வேன்பயில்வாகனப்புலவனடியி
ன்கைகள்சொத்திருத்திவிளம்புவேனே.

வி, ஷ ய ம்.

“வாயுசேஷவிவாதேநதோஷோத்வேஷோபவத்புரா”

சகஸ்ரபணிநாசேஷேமேரோராச்சாத்பசத்வர: ||க||

தத்ரவாயு:பிலைநைவதாடயித்வாதவேகந:

மேரோ:சகஸ்ரசிகரேதிரயமாதாயகச்சது ||உ||

தஸ்யாப்யேகம்த்ரிகூடாத்ரிசிந்நுமத்யேசசிங்கனே!

ஸம்ஸ்தாப்யபலவான்வாயு:லோகரட்சார்த்தமேவச ||ங||

ஏதஸ்மரணமாத்ரோணசர்வபாபைப்ரமுச்சயதே!

எனக்கார்தபுராணத்துத் தகூணகைலாசமகாத்ரியங்குறு
தலால் மேருமலையின் திரிகூடசிகரமேஇலங்கையென்பது வெளிப்
படை. “லக” என்னும் (தாது) வினையடியாற்றிற்றந்த “லங்கா” என்
னும்தம், இனிமையுடையது-அடைந்ததுஎன்னும் பொருளுடை
தாய் தமிழிலக்கணநயம்பற்றி இகரவுயிரைமுதலிற்கொண்டு இறு
தியாகாரமைகாரமாய் இலங்கையென்றாபிற்று. ஆகவே சிருட்டிகா
லத்தின்றிப்புதிதாகஉண்டாக்கப்பட்டதென்க. “சிவகோடியடை
யமுனஞ் செம்மறசக்கீர்வன—லவகோடியகற்றியியற்றறுகோடியா
லயமுந்—தவகோடிவிடணன்றருமுக்கோடியுமாக— நவகோடிசி
வாலயங்கண்ணியதிலங்காநகரம்” என்றசெய்யுளின்படி சிவசாந்நி
த்தியச்சிறப்புலாய்ந்த ஈழமண்டலத்தின் வடகோடியிலேயுள்ள
துதகூணகைலாசம். கைலாசமென்பது — கிலாசமுனிவர் சிவ
ருமானேநோக்கித் தவங்கிடந்து அவரைத்தாங்குமாற்றலுற்று

வடிவானமையின் இப்பெயர்த்தாயது. இது உலகிலுள்ள ௧00௮. சிவகேசுத்திரங்களிலேயன்று. இது இமாசலகைலாசம் மேருகைலாசம் மந்தரகைலாசம் தக்ஷிணகைலாசம் முதலாகப்பலவுள. வெள்ளிமலையாகியஇமாசல்கைலாசமே சிறப்பாகநூல்களிற்கூறப்பட்டது. அதனையே இராவணனெடுத்ததுதன்புற்றனன். சிவபிரானங்கேரவரத்தினகசிதமான பெரியதோராலயத்தில் நந்திபிருங்கி மகாகாளர்முதலிய பிரமதகணங்களும் தேவ கந்தர்வயக்ஷ கின்னராதி பிறகணங்களும்பணிய முனிவர்முதலியோருக்கு அனுக்கிரகிப்பர். அது ஊழிதோறோங்குமோங்கலென்ப. பிரகருதி தத்துவத்தின்மேலே அப்பிராகிருதகைலாசமுள்ளது; இது சிறந்தக்ஷாவான்களாலடையத்தக்கது; இதுவே சிவலோகம் இதுவுமிதன்மேலுள்ள சிவலோகங்களுஞ் சிவபிரானுக்கு வாசஸ்தானங்கள். இங்குற்றோர் நித்தியராகவாழ்வார்.

இங்கேதக்ஷிணகைலாசமென்றது தேவாரந்திருப்புகழ்பெற்ற திருக்கோணமலையை. இது உத்தரகைலாசத்தில் வாயுவாற்பிடுங்கிய சிகரமுன்றனுள்ளொன்று, அதனை:— “முன்னர்வீழ்ந்திடுசிகரி காளத்தியாய்மொழிவர்—பின்னர்வீழ்ந்ததுதிரிசிராமலையெனும்பிறங்க—லன்னதற்பின்னர்வீழ்ந்ததுகோணமாவசல—மின்னமுன்றையுந்தக்ஷணகையென்றிசைப்பார்” என்னுஞ் செவ்வந்திப்புராணச் செய்யுளாலுமறிக. திரிகூடம், மச்சேசரம் என்னும்பெயர்களுமிதற்குண்டு; சத்தி போதாயனர், முதலியரிஷிகளுந் தேவாசரர்களும்கூசித்தலமுமிஃதே. மகாசனையென்னுந்தீர்த்தமுமிங்கேயுள்ளது. தற்காலத்திலே இதனைத்திரிகோணமலையெனப்பெயரிட்டு வழங்குகின்றார்கள். இந்தமகாகேசுத்திரத்தின் அதியற்புதங்களைத்தமிழிலெடுத்துக்கூறுவது ஸ்ரீ தக்ஷிணகைலாசபுராணம். இதனை; சிங்கைச்செகராஜசேகரனுஞ்ஞைப்படி. சைவராசபண்டிதர்கட்டளைபிட்டு பிரமஸ்ரீ. பண்டிதராசரானிச்செய்தனர். வடமொழிமச்சேந்திய புராணத்தின் நேர்மொழிபெயர்ப்பாகியவிது ஏழுசருக்கங்க்கையுடையதாய் விருத்தப்பாவாலந்தாதித்தொடையாயியற்றப்பட்டது.

மச்சேந்தியபுராணத்திலே கூறப்படாது பிற்காலத்துநடந்தசரிதங்களை ஆசிரியர் தாமேசேர்த்ததென்றமையின் திருநகராச்சருக்கத்துப் பதினேழாஞ்செய்யுளுக்குமேற்பட்டவை தவறின்றும்பு விருத்தத்தொகைச்செய்யுள்களுக் கிழுக்கின்மையாதலுமுய்த்துணரப்பாற்று.

குறிப்பு.

இப்புராணம் பலர்க்குமுபயோகமாம்பொருட்டு, யாழ்ப்பாணம், திரிகோணமலை, மட்டக்களப்பு வாசிகள் கேட்டுக்கொண்டபடி, பலவுட்டுப்பிரதிகள் ஆராயுங்காலத்து, யாழ்ப்பாணம் தும்பைநகர் பிரமஸ்ரீ. ம. முத்துக்குமாரசுவாமிக்குருக்களவர்களும், திரிகோணமலை வில்லுன்றி பிரமஸ்ரீ. வை. இராமலிங்கக்குருக்களவர்களும் ஷெயூர் ஸ்ரீ. சி. வேலுப்பிள்ளையுபாத்தியாயரும் மட்டக்களப்பு ஸ்ரீகாரை சாமிதாச மயில்வாகனனாரும், ஷெயூர் கோட்டை முனை ஸ்ரீ. சி. குமாரசுவாமி அவர்களும், இன்னுஞ்சிலருந்தத்தஞ்சிரமனோக்காது பரோபகார சிந்தையராய் எமக்குச்செய்த இன்றியமையாக்கல்வியுதவிகளென்னுன்றும் வியக்கத்தக்கதேயாம்.

அம்புவிமார்தர்க்கெல்லாமாயுளோசிறிததற்குள்
வெம்பினியிளமைமூப்புவிழிதுயில்சோம்புகாதற்
கம்பலையிவற்றைநீக்கிக்கற்படுதங்நனங்கற்றாலுந்
தம்புலஞ்சிறிதுஞானசாகரம்பெரிதேயன்றே.

யாழ்ப்பாணம் }
நளவருஷம் }
சித்திரைமாதம் }

இங்ஙனம்.

பு. பொ. வை. தே.

சிவமயம்.

நூற்சிறப்புப்பாயிரம்.

—o—o—o—

கவிவீரராகவரியற்றியது.

நிலைமண்டலவாசிரியப்பா.

மணிநிறக்கண்டன்வடபெருங்கயிலையின்
அணிநிறக்கொடுமுடியாயிரத்தொருமுடி
படவராவொதுக்கப்பறித்தினிதிலங்கை
வடகடனடுவண்மாருதம்பதிப்ப
வருமுக்கோணமலைதென்கயிலைப்
பரமர்க்குருத்திராபதினொருபேரும்
ஒருபதுமுகுந்தருமொன்பதுவிரிஞ்சரும்
வருகடற்கமடம்வழங்கியமீனமும்
திருமலைதழுவியதெசமுநகிருதனும்
பொருமலைதகரிப்புரவலர்பலரும்
பூசையொடிஹைஞ்சியபுராண நூற்கதையைத்
தேசிகன்சொற்படிதென்கலைப்படுத்தி
யந்தாதித்தொடையடைவொடுதொடுத்தது
நந்தாவிருத்தநவையறக்கூறினன்
அந்நாட்டரசன் ஆரியர்கோமான்
பொன்னாட்டைந்தருபாருவருகரதலன்
மறுநிலிருபரைவானிலத்திருத்தி
யுறுநிலமுழுவதுமொருதனிப்புரப்போன்
றென்னிலங்காபுரித்திசைதொறுமருவும்
மின்னிலங்கியவேல்மேவலர்புயத்துப்
படவராமுடித்தலைப்பார்முழுதாண்ட
இடபவான்கொடியெழுதியபெருமான்
†சிங்கையாதிபன்சேதுகாவலன்
கங்கைநாயகன்கருங்கடற்சேர்ப்பன்
பெள்வமேற்றுயில்பராபரன்சூட்டிய
தெய்வமாமுடிச்செகராச்சேகரன்
அவனதுகாலத்தத்திரிகோணைச்

* ஏகாதசருத்திரர்களாவார்: சங்கரர் சம்பு கிரீசர் சமாட்டகர் சுகலாதரர்
விருபர் பகவான் சூலி வாமேசர் தீப்தமூர்த்தி கங்காதரர் என்பவர்களாம்.
o தசவிஷ்ணுக்களாவார்: விஷ்ணு அச்சுதன் சரோருகாக்ஷன் பத்மநாப
ன் கேசவன் நாராயணன் சக்கிரபாணி வாசுதேவன் தாமோதரன் கிருட்டி
ஷன் என்பவர்களாம்.

நீரவபிரமாக்களாவார்: வேதா விரிஞ்சி கிருட்டா பத்மபூ பிதாமகன் சுப
லவாசி சுயம்பு சதுர்முகன் விசுவகிருட்டா என்பவர்கள்.

† சிங்கையாதிபன்; விஜயகூழங்கைச்சக்கிரவர்த்தி.

சிவனதுகோயிற்சிவமறைமுதலோன்
அருமறையுபரிட்டமாகமஞ்சோதிடம்
விரிதமிழ்வரையறவிளங்கியகுரவோன்
சேயினுந்தறலான்சிவநெறிதவறான்
தாயினுநல்லான்றயாநிதியினையான்
முப்புரிநூற்புயன்முளரியந்தாமன்
செப்பரும்பண்டிதராச்சிகாமணி
என்னுநாமத்தெங்குருபெருமான்
மன்னுநாற்கவியும்வல்லநாவலனே.

நேரிசைவெண்பா.

காஞ்சித் தலத்துக் கவிவீர ராகவனூல்
ஆஞ்சித் தனையென் றளவிட்டோன்—வாஞ்சித்துச்
சேயுயர் முக்கோணச் சிவகதைசெய் தான்விளங்கப்
பாபிரமிங் கோதினனிப் பால்.

நூலாக்கியோனாக்குவயம்.

திருக்கிளருமச்சகேச்சரபுராணஞ்செந்தமிழாலெல்லோருந்தெளி
யத்தானே,பெருக்கமுடன்கைலாசபுராணமென்னப்பேருமிட்டுச்சீ
ருமிட்டபெருமைதன்றை, சருக்கமெழுவகையாக்கிவிருத்தப்பாக்க
ள்தானுமறுநூற்றுமுப்பத்தைந்தாச்செய்தா, னிருக்குமொழிச்சை
வசிதாமணியேயென்னவெண்டிசையெண்பண்டிதவிராசன்றானே.

† கவிராஜர்சொன்னகவி.

நடிக்கும்பரதமியலிசைநாடகநாற்கவிதை
நொடிக்குமுன்பாடப்பரந்தங்கணிதநன் நூல்சிவநூல்
படிக்கரிகழ்த்தப்புராணாகமஞ்சொல்பரம்பரையாய்
வடிக்குந்தமிழ்வல்லபண்டிதராசன்வரவித்தையே.

* சீர் ஒலி—நாதமாத்திரைகாரணமான இந்நூற்பெயர் ஏழெழுத்தா
கலின் சருக்கமுமேழென்க.

† கோணேசர்கல்வெட்டாக்கியோன்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீ த கழி ணை க ல ர ச பு ர ண ம் .

காப்பு.

கலிவந்தம்.

உதய மால்வரை யொண்கதி ரென்னவென்
னிதய வம்புயத் தென்றும்வி ளங்குவ
மதக டாமழை வாரண மாமுக
முதல்வ னைங்கர முர்த்திப தாம்புயம்.

பா யி ர ம் .

—o—o—o—

கடவுள்வாழ்த்து,

கோணேசர்துதி, அனுசீராசீரியவந்தம்.

சீர்கொண்டகருமுகிலஞ்சுதர்வேதச்செம்முகிலஞ்சிறந்துபேண
நீர்கொண்டசெஞ்சடையில்நிமிரவுங்குனிலவுநிரந்துகுழத்
தார்கொண்டதிருமார்பில்வெண்ணூலும்பசுந்தொடையுந்தயங்கத்தோற்று
மேர்கொண்டகயிலைமையொருமுதல்வனிருசரணமிறைஞ்சிவாழ்வாம். (+)

ஸ்ரீதக்பிணகைலாசபுராணம்.

இதுவுமது.

வாய்ந்தநிலைமலரடியும்மலரடிமேலேறிட்டுவைத்த்தாளுங்
சாந்துமணிச்சிலம்பொலியுமொருபாகம்புகவிடுத்தகையுமார்பும்
பார்தளெலாம்விரித்தாடவிரித்தசடைப்பரப்புமொருபாகமாதா
மேந்தியொருகயிலைமலைநிற்குமிறைதன்னேமனத்திருத்தல்செய்வாம். (உ)

இதுவுமது.

?செய்யமலர் த்தானழகுந்தான்மீதிற்சிலம்பழகுஞ்சிறுமானேந்துங்
கையழகுமழுவழகுந்திருமார்பினூலழகுங்கருணைப்பார்வைத்
தூய்யமுகமலரழகும்புன்முறுவனகையழகுந்துலங்கித்தோன்று
மையனுயர்கைமலைமுதல்வனையெம்மிதயமலரழுத்துகிற்பாம். (ஈ)

மாதாஸையம்மைதுதி.

பார்புரத்திருவடியுமடியவர்களீடேறும்படியேபைம்பொற்
முர்புரத்தவடிவழகுமழுகெழுமங்கலநாணுந்தயங்குசோதிக்
கார்புரத்தகருங்குழுவும்வெண்ணகையுஞ்செவ்விதழுங்கருணைக்கண்னுஞ்
சீர்புரத்தபிடியன்னமென்னடையம்பிகைபாதஞ்சிந்தைசெய்வாம். (சு)

வீரகத்திவிநாயகர்துதி.

செம்முளரியுங்கதையும்வெண்கோடுஞ்சக்கரமுஞ்சிலையும்பாம்பும்
லிம்முமணிப்பொற்குடமுங்கமுநீருந்நென்முடியும்விளங்குஞ்செந்நெற்
றம்முசமுடமாதுளமுந்தரித்தொருபால்வல்லபையுந்தரித்தசோதிக்
கைமுகனைமறவாதென்னிதயமுமென்புந்தியுமென்கருத்துந்தானே. (ஐ)

சுப்பிரமணியர்துதி.

தானவர்களுரங்கெடுத்துவானவர்கள்புரங்கொடுத்தலைவன்வேத
ஞானவரம்பெதுகொலெனவரன்கேட்பவுரைத்தபரஞானபோதன்
சானவர்தம்புனத்திலொருகுறமகளபின்னுறநடந்தகமலபாதன்
றேனமருந்தொடைமுருகனெருவேலனிருதானென்சிந்தைசேர்ப்பாம். (ஊ)

சிவனடியார்கள்துதி.

சிந்தனையுமருச்சினையுந்தமிழ்ப்பாடலாமெனமுன்செய்தநால்வர்
அந்தணமலர்க்கழல்போற்றிசண்மசரடிபோற்றியமலன்கோயில்
நிந்தனையற்றிடவணங்குமடியவரீசேவடிபோற்றியமலன்பொற்றான்
வந்தனைசெய்*பவரெவரோவவரீசரணஞ்சிரத்தினுமென்மனத்துமும்பாம். (.)

குளக்கோடன்றுதி.

பார்தாங்குகோயிலும்பொன்மண்டபமுங்கோபுரமும்பரற்குநாட்டி
யேர்தாங்குமாயனுக்குமலங்காரவாலயமொன்றியற்றிமுற்றுங்

?செய்யமணி என்பதூஉம்பாடம்.

! சிலை-கருப்புவில்ல. 0 வாமமென்பதூஉம்பாடம். § முத்தலை
யுமென்பதூஉம்பாடம். † செந்நியென்பதூஉம்பாடம். ‡ மாதாஸம் பழமும்வீர
கத்திவிநாயகர்தையிலுள்ளது.

* வாரெவரீசரீசர், என்பதூஉம்பாடம்.

கார்தாங்குதிருக்குளமும்பாவநாசனச்சீனையுங்கண்டகண்டன்
சீர்தாங்குருளக்கோடனெனுஞ்சொழுகங்களைநஞ்சிந்தைவைப்பாம். (அ)

ஆக்துவத்தீவிர்பெயரும் நூல்செய்தகாரணமும்.
வைப்பானவடகயிலெதென்கயிலெயென்நிரண்வெரைக்குமீசன்
செப்பாதிவடமொழியின்புராணநடைதென்மொழியாந்செப்புகென்றான்
இப்பாரிலயனென்குமுகமுமொருமுகமாகியிசைத்ததன்
மெய்ப்பானகுருச்சைவராசபண்டிதனெனுநால்வததூலோன். (க)

வேதமுதலுபநிடமுஞ்சிவாகமமும்புராணமுதல்விரிநூல்யாவுஞ்
சோதிடமும்திரமுமுணர்ந்துணராதவந்தெளியச்சொல்லவல்லோ
னாதலினால்குருவின்மொழிகேட்கவேண்டுமெனுமன்பினாலே
யோதினனிவ்வடமொழியின்புராணகதைதென்மொழியாலுலகமீதே. (க)

இந்நூற்பெயரும், முந்நூற்பெயரும்.

மீதுயர்த்தவுருத்திரரும்விரிபதுமப்பெரும்லரின்விரிஞ்சுர்தாமும்
போதுதிருமாதவருமாதவர்க்குளொருபெரியபுனிதமீனு
மாதரவினிறைநஞ்சுகதைகலாசபுராணமெனவறையலுற்றேறன்
மாதிரியமச்சீந்தியவடபுராணத்தியல்புமருவத்தானே. (கக)

அவைபடக்கம்.

அத்திறத்திறக்கைலாசபுராணமெனத்தமியேனார்ந்தைந்ததூவி
னெத்திறத்தவழுவினையேனார்ந்துற்றமும்வந்தியன்நதேனும்
முத்தமிழ்வல்லாச்சிறிதுமிகழ்வேராசிறியோர்தமுழந்தானுன்றித்
தித்தியெனநடித்தாலும்வெறுப்பேரநாடகியார்நீதிதென்ன. (கஉ)

என்னவடியென்னதொடையென்னகவியென்னபொருளிதகொலென்றார்க்
கன்னபுராணத்தினுண்மையாராய்வினாற்பெரிதுமறியலாமா
லுன்னருமக்கைதப்பொருட்டென்புன்கவியும்பெரியோருட்கொள்வதல்லாற்
கன்னலையச்சவைக்கலதுகோதிந்கோவாய்சிவப்பக்கறித்துண்பாரே. (கங)

புராணத்தளவு.

பரிலங்குகயிலாசபுராணத்திற்கேகழ்சருக்கம்பயில்வத்தேதாங்கு
மாரமுதலிருத்தகவியறுநூற்று*முப்பாணந்தானவேயாகச்
சீரெழுத்துச்சொற்பொருள்யாப்பலங்காரமுதலியதூறெறிக்கவல்ல
பேரிகழாவகைபகர்ந்தென்றென்கயிலைலெநிலைமைபெரிதூந்தோன்ற. (கச)

தோன்றுமுயிரனைத்தமரய்த்தேதான்றரியமெய்ஞ்ஞானச்சுடருமாகி
கன்னகதிர்நிலவொழுமுகுமதியரவுந்திருமுடிமேற்காட்டிநிற்கு
மூன்றுலகுக்கப்பாலாமுதல்வனிதுநமக்கிடமாமுறைமைத்தென்ன
வேண்மலைக்கொழுந்துவளரிநங்கைவளமதுசிறிதிக்கியம்புகிற்பாம். (கரு)

பாயிரம்முற்றிற்று.

முதலாவது இலங்கைமண்டலச்சுருக்கம்.

கலிவிருத்தம்.

பாருநாகமுட்பைங்கிரியுந்திரை, நீருநேர்புடைகுழிமிர்த்தெழு
மேருமீதில்விளங்கியசென்னியொன், ருரமாருதங்கொண்டங்கமைத்ததே. (1)

அமைத்தபொன்மலையாதலினப்பெயர், சமைத்தவீழமிதென்றுதழீஇயதா
லிமைத்தமாமணியெங்குமிலங்கலா,*லுமைத்தநீர்வயலாருமிலங்கையே. (2)

இலங்குமாமணியெய்தலினாலார், துலங்குமாதவர்குழவருதலாற் [லுமே.
பலன்கொடாவரமெங்கும்பரத்தலாற், பொலங்கொள்முழுமபொன்மலேபா

மேருவுந்தென்னிலங்கையும்வேறலென், ருருஞ்சொல்வரதற்குமிதற்குள
சீருமுத்தமிழ்ச்செல்வமுமெம்பிரா, னூருநன்கயிலாயமுமுள்ளதே. (3)

உள்ளமும்புறமும்முயிர்க்கொள்கையின், வெள்ளமும்புனல்வெள்ளமுமிக்கெ
ழீஇ, யள்ளவாரியடங்கலுமுண்டுகார், துள்ளுதாரைபனித்தல்சொரிந்ததே.

தேனிரைத்துயரம்? பலர்ச்செங்கதிர்,வானிரைத்துவருவதுபோலநன்
கானிரைத்துங்வந்தெழுகண்மலை, மேனிரைத்துவிரைத்தநீத்தமே. (4)

மேவுகாரகிலும்விரைச்சாந்தமும், பூவுராவியும்பொன்னுந்தரளமும்
நீவிரன்கடைதோறுநிரைத்தலா, லோவிலாப்புனல்வாணிகரோக்குமால். (5)

மால்வரைக்களிற்றுநிரைவாசியும், மேல்வளைத்ததுரைக்குடைவீக்கமுஞ்
சேவினத்திரள்வாளுஞ்சிறத்தலா, லேலுமப்புனல்மன்னவரென்னலாம். (6)

ஆங்கரும்புமலருங்கதலியும், மாங்கனிக்குலமுஞ்செவ்வருக்கையுந்
தேங்குதேனுந்திரைத்தபுனல்சிவ, னோங்குபூசனைக்குய்ப்பவரோக்குமால். (7)

ஒக்கவெங்குமுலாயபெரும்புனல், புக்குநாலிலமும்புடைத்தார்த்தெழீஇ
மிக்கசெய்தொறுந்தேங்கிவிரைனுபோய்த், தக்கவாழிதழீஇயப்பார்த்தே. (8)

* உமைத்த—அமைதியான=பிரகாசமுள்ள.

௧ முத்தமிழ்—இயல், இசை, நாடகம்.

? அம்பரை, வம்பரை என்றும்பாடம்

† மழையென்பதூஉம்பாடம்.

பரந்தவாய்க்கிணை தண்ணுமைபற்பல, நிரந்தமள்ளர்நெருங்கமுழக்கலா
லரந்தபேயதின்ருமென்வார்த்தவர், புரந்தம்ங்கையரங்கெதிர்போயினார். (கக)

போயினின்னர்ப்புனல்மறித்தாங்கவ, ராயசெய்வரம்பெங்குமமைத்துநின்
றேயமேதியினங்கொடுமுந்தொறுஞ்சேயசங்கமுழந்திகழ்செய்யெலாம். (கஉ)

செய்யமாமணியைத்திகழ்பச்சையர், தாய்நீலமுஞ்சூழ்ந்தொளிர்கின்றது
வெய்யவன்பரிவேடமுடன்பெரு, வையமீதுவயங்குதல்போலுமே. (கங)

மேனிலாவெறிகங்கும்வெண்முத்தமும், வானிலாவொடுதாரகைமானலா
லானவாலியும்புயராசியும், பானுவின்னகதிர்பாய்குடலொத்ததே. (கச)

தேடரும்மணிசெங்கனியென்னவர், தாடிவானரமங்கையடுத்தய
லோடிளேக்கிநெருப்பிடென்நூதியுள்வாடிநொந்துமணிக்கைதுடைக்குமால்.

துடைத்துமுன்றிலைத்தூர்த்தெதிரிசுப்பையைக், குடைத்தலைச்சடர்க்கோழி
கள்சீப்பமண், அடைத்தமாமணிகால்பட்டலங்கலா, லுடைத்தபேழையுட்பெய்
மணியொக்குமே. (கக)

கும்பமால்கரிக்கோடுபெயர்க்குமண், விம்பமாமணிவிட்டுவிளங்கலாந்
பம்புகாரிடையம்புலிப்பாதி, னும்பரிநருசெய்யுப்பவறிற்றலாம். (கௌ)

* விற்றமாமணிக்கென்கொல்விலையெனச், சொற்றவர்க்கொர்விலையெதிர்
சொல்லிலா, நுற்றசெஞ்சுடர்நாடொறுமோங்கலா, லற்றைக்கற்றையதிகமுரை
ப்பரால். (கடி)

பரவுபேட்டொடுபார்ப்புடையுர்க்குரீஇ, யிரவுகூட்டிடைத்தீபமிடும்படி, விரவு
மின்மினியென்றுமின்கான்மணி, வரவுகொண்டுதன்வாய்கொடுக்குமால்

? எடுத்தநீள்வரம்பேத்துசெய்யெங்கணு, மடுத்தநென்முனையாமெவவன்னமும்
விடுத்தவால்வளைவெண்டரளங்களை, மடுத்தவாயுறக்கவவுமருதமே. (உ௦)

மேகநீரருவிப்பிணைவிம்முற, நாகமாமணிகல்விளக்கேற்றவர்
தோகையாடச்சுரும்பிசைபாடுவ, தாகவோங்கலவங்குங்குறிஞ்சியே. (உ௧)

குறித்தவேயங்குழலோதையுங்கோற்கொடு, மறித்தகாலிமணிக்கூர்சுக்மையு
ம், வெறித்தவேற்றுவியன்பறைக்கெளவையு, முறித்தயிர்க்கடையோதையு
முல்லையே. (உ௨)

* விற்றகுமென்பதூஉம்பாடம். ௦ மென்கால் பாடபேதம்.

? எடுத்துஎன்பதூஉம் பிழனென்பதூஉம்,

† வகவோங்கலிலக்குமென்பதூஉம் பாடபேதங்கள்.

புதிதகுகிணகைலாச புராணம்.

ஏறுசங்கமொலிப்பவிலைத்தலை, சோறுதாழைசொரிதரப்பண்ணைகள், மாறி
ல்காவண்ணஞ்செய்யமணஞ்செய்வார், வீறுகொண்டதுவெண்டிரைநெய்தலை.

நெய்தலைறுகுறிஞ்சிநிலந்தலை, செய்தநாளிலமுந்திசைநான்கினு
மெய்தியிந்தவிலங்கையிலங்கலா, லுய்யுமெவ்வளமும்பிறந்துள்ளதே. (௨௪)

அறுசீராசிரியவிருத்தம்.

பிறப்பெலாமணியினீட்டம்பெருக்கெலாமணியினீட்ட
மிறப்பெலாநடைபீன்பேரேயிலையெனிலையின்பேரே
சிறப்பெலாமுழுமெய்ச்சங்கந்தெருவெலாமுழுமெய்ச்சங்கம்
வறப்பெலாம்வரைவிலாரம்வரையெலாம்வரைவிலாரம். (௨௫)

௦ ஆரணமுழக்கமெங்குமலைகடன்முழக்கமெங்கும்
வாரணஞ்சொரியுந்தானமறையவர்க்களிப்பர்தானம்
பூரணமாகுளுனம்பொருந்திடாதுவஞ்ஞானம்
நாரணனையபுழைவந்தனமெங்கும்புழை. (௨௬)

௦ பூவெலாந்தய்யவாசம்புனமெலாமுனிவர்வாச
மாவெலாங்குயிலிளோசைமலையெலாங்குயிலிளோசை
காவெலாமுயர்ந்தாதைகரையெலாங்கமமுந்தாதை
பாவெலாமரனாத்தஞ்சீர்பகர்வரிதன்ஊர் தஞ்சீர். (௨௭)

௦ அன்னையோலளிப்பாருண்டியனைவருஞ்சுத்தவுண்டி
பின்னையெண்ணார்களையம்பெண்கடம்மிடையே? யைய
மென்னையாளாரன்விழாவையெங்கணும்பெருவிழாவே
தன்னையேருழவர்பண்ணைதன்கலையுணர்வார்பண்ணை. (௨௮)

௦ பண்ணுவார்மறையோர்யாகம்பாடுநர்க்களிப்பர்தியாகங்
தண்ணுளர்புரிவராடல்காவலர்புரிவராடல்
மண்ணுளர்புகழலுண்டெருவிருந்தோம்பலுண்டு
எண்ணுளர்வரைவிலலாரையேத்துளர்வரைவிலலாரை. (௨௯)

வரையெலாமாரமாரம்வனமெலாநன்காரநன்கார்
நிரையெலாஞ்சாலிசாலிநிரையெலாங்கன்னல்கன்னல்
தரையெலாநீலநீலந்தடமெலாநாறுநாறுங்
கரையெலாமன்னமன்னங்கடவெலாமிழமீழம். (௩௦)

(இ—ள்:) ஈழவரையெலாமாரம்—இலங்கையிலுள்ள மூங்கிலிலே
முத்துகளுண்டாகும், ஆரவனமெலாமாரநன்கார்—சந்தனமாரம்பொருந்திய ஊ
ர்குழ்சோலையெங்கும் நல்லகார்ப்பருவரிகழும், நன்கு ஆர் நிரை எலாம் சாலி-

* நடை—செலவு.

? கியம்—சந்தேகம்.

௦ இந்நத்செய்யுள்நாலும் பலவுட்டுப்பிரதிகளிந்தாணப்படவில்லை.

† கண்ணுளர்—நாடகர்.

கன்மைபொருந்திய ஏழுக்குகளெல்லாம் அருந்ததிக்கற்பின் மகளீராலாகும், சாலிநிரையெலாங்கன்னல்— நெற்பயிர்வரிசைகள் கரும்பைப்போலவளர்வன, கன்னல்தரையெலாங்கன்னல்— (இடை)நாடிக்குநேரானதரைப்பாகமெங்கும் நீலரத்தினம்விளையும், நீலத்தடமெலாங்காறு—கருங்குவனீகளலருந்தாகங். எரிலே முளைப்பிருண்டாகும், நாறுங்கரையெலாமன்னமன்ன— சேற்றுமணமுள்ள(வாவி)க்கரையெவ்விடத்தும் அன்னப்பட்டிகள்பொருந்த, கடலெலாமீழும்—சமுத்திரமெங்கும் பொன்னமைந்துள்ளன எ—று.

அன்னக்கடலெலாமீழும்—தானியப்பெருக்காற் பொன்னீட்டுவாரெனக் சொன்னுடையுரைப்பினுமிழக்காது.

வேறுமொருபொருள்: வரை= மலைகளிலே, ஆரம்= முத்துக்களிருக்கும், (வரை)வரைவிண்மையோர், ஆரம்=பூவுணங்கொடுப்பவர், வனம்= காடுகளிலே, கார்= கார்நெல்லுள்ளன, (வனம்) ஊர்குழ்சோலையில், கார்= மேகங்கள்படியும், நிரை=பசவுக்குவாயுறை, சாலி= நெற்பயிராகும், (நிரை) பண்டமுன்னணியில், சாலி=வீரருள்ளார், நிரை=வரிசையாக, கன்னல்=கரும்புவளரும், (நிரை)விளையாட்டு, கன்னல்=நரம்பமைந்தயாழிசையாகும், தரை= பூமியில், நீலம்=மரகதமுண்டு, (தரை) மூலகனால், நீலம்=காற்றுவிசும், தடம்=மலையிலே, நாறும்=நெல்முளைத்துவளரும், (தடம்) வரம்புகள், நாறும்= மணம்விசும், கரை=பக்கங்களிலே, அன்னம்=கவரிமான்களுள்ளன, (கரை) இரங்குதல், அன்னம்=அன்னமூட்ட ஆளின்றியேயாம், கடல்=எண்ணுக்கடங்காதன, ஈழம்=பொற்குவியலாகும், (இந்தப்படி) (கடல்) சமுத்திரத்திலே ஈழம்=இலங்கையிருக்கும். எ—ம் ஆரவனம் எ—ம், நீலத்தடமெனவும், அன்னக்கடல் எ—ம் பாடபேதங்களுண்டு.

ஈழமும்பளிங்குநீருமெறிவமணியுமெல்லாம்
தாழ்மண்மடந்தைநல்குந்தாளமுஞ்சங்குந்துப்பு
மாழியென்றொருநீர்த்தெய்வமளித்திடுவரைமீதுள்ள
வேழமென்றனேக*மேகம்விளங்குமுத்துருக்கும்மா. (௩௧)

அம்பொன்மேவிலங்கைநீளத்தளவுளா னூற்றின்காதம்
பம்புநாட்டகலமத்திற்பாநியினற்பேதற
வும்பராலயங்கள்கோடியொன்பதுண்டசூரர்க்குள்ள
செம்பொனாலயங்களமுன்றுகோடியிற்பிகழுமாக்கே. (௩௨)

நிகழ்ந்தமுத்திலகநிற்குஞ்செவ்வியமாக்கோட்டினுலு
நிகழ்ந்தமாமேருக்குன்றிகொன்னெழுதுதோற்று
மகிழ்ந்திமரகதத்தைமாணிக்கக்குவையின்சோதி
யுகழ்ந்ததனுலுமீசனுமைதீனமணத்தலொக்கும். (௩௩)

* வேழம் 0 வெளிற்றுமுத்தென்பன் பாடபேதங்கள்.

† மெய்யிலங்கையென்பதூஉம்பாடம்.

ஒக்கவா னுயர்ந் துநம்பனுறுத்துதாணிறுத்துங்குன்றந்
தொக்கவெள்ளருவிநான் குழுத்திசைதோதும்வீழ்தல்
ஆக்கருவரையிற் பாதத்தமர்பூசித்ததீர்த்தம்*
புக்கதீவினைபோமாறுபொழிவ்தாம்புடையுளோர்க்கே. (௩௪)

புடைத்தமால்சுரிக்கைவீசும்*பூழ்திசைச்சிகரமுற்றுந்
துடைத்திடுதுகிலேபோலவெண்முகில்சூழ்ந்துலாவு
மடுத்தபொற்குவட்டிற் செல்காலடிக்கடியருக்கண் றேறில்
படைத்திடுபரிதக்காலிற்படுமெனமறுகாற்பாயும். (௩௫)

†மறுகெலாமரம்பைவெள்ளை!வாரணம்புலவர்மல்கப்
பெறுதலாற்கற்பகத்திற்பிறங்கலாணிற் கொளீழ
முறுதலால்வாசவன் டீமேலவலாலமுதின்காலே
துறுதலாலிலங்கைநாடுசுரேந்திரனாடொக்கும். (௩௬)

நாடருஞ்சிகரத்தும்பர்நவமணிப்புதியசோதிப்
பாடலம்விண் ணுமண் ணும்படர்ந்துகீழ்ப்பளிங்குமுன்றி
லாடெழுநீழல்போயப்பாலுரகர்மாமணியும்வெள்க
நீடரும்பாதலத்தினெறியுறப்புருதல்போலும். (௩௭)

புருந்தசீரிலங்கைநாடும்புலவர்பொன்னாடுந் தூக்கிப்
பருந்தபோதந்தநாட்டின்படிய ணுக்குறைந்துபின் னு
மிருந்தமாமணியாற்பொன்னாடுல்மேன்மையான்மருந்தாலொத்த
திகந்தவாளுடென்றாலுமிலங்கைக்குத்தேதாற்றதம்மா. (௩௮)

தோற்றுமில்விலங்கைநாட்டின்றொல்வளஞ்சிறிதிக்கேனுஞ்
சாற்றினனிசைக்குமிந்தத்தலத்திலுத்தரபாலாக
?வேற்றிறுனிருக்கும்வண்ணமொருவரைபெய்தல்செய்த
ஆற்றமுற்புராணஞ்சொற்றவரைதேரிந்துரைப்பணிப்பால். (௩௯)

இலங்கைமண்டலச்சருக்கம்முற்றிற்று.

ஆதிருவிருத்தம் ௩௪.

* பூழ்—குழைசேறு. ௦ தேர்க்கால்என்றும்பாடம்.

† இது சிலேஷார்ந்தக்கவி. ! வாரணம், இக்கேசங்கு. டீமேருலவலா
லமுதின்காலே என்பது தூஉம்பாடம்.

? ஆற்றணீவேணியண்ணலருளுடனமருகின்ற—, ஆற்றமில்லை
த்தோற்றமொருசிறிதுரைக்கலுற்றும். என்பது தூஉம்பாடம்.

இரண்டாவது

திருமவஸ ச்சுரூக் கம்.

—o-o-o—

(அறுசீராசிரியவிருத்தம்.)

உரைத்தநால்வேதத்துச்சியொருதனித்தலைவனாகி
யரைத்தலைப்பாம்புகுழுவாணையாலயன்மாலும்பர்
நிரைத்தபேரண்டகோடிநெடுமுடனைத்துஞ்சாயக்
கரைத்தலைதெரியாவுழிக்கடல்புடைபெயர்ந்ததன்னான். (க)

நாளொடுநாளஞ்செல்லுநவப்பெருங்கோள்களும்புத்
தேனிருநகருமோதித்திசைமுகன்பதியுங்கோத்துக்
காளமா முகிலின்மேனிச்சுடவுடன்பதமுங்கொண்டு
தாளறுத்தெவையுஞ்சாயத்தழீஇயதவ்வாழியெங்கும். (உ)

எங்கணும்பரந்தீர்த்தமெறியலையலைப்பச்சிந்தித்
தங்குபேருலகமுழக்கச்சராசரமனைத்தமாய்த்துத்
துங்கவெள்விடையான்மேனிச்சுடரிடையுயிர்களையாவும்
பொங்குபொன்னுருகித்தம்மிற்புருவபோற்புகுந்தின்று. (ங)

நின்றபேராயுழியுநிமிலனிவ்வுலகையெல்லாங்
கொன்றிடவிடுத்தேனைக்குழாமெனமுழங்குகாலே
யென்றதனுப்பணிங்காவரும்பரைகுமிழியாகிப்
பொன்றலில்சோதிதானுய்ப்புகவிலையாடிற்றாங்கே. (ச)

ஆங்கெறிபரவைவெள்ளமடங்கலுங்கார்மீதேறி
யீங்குயருலகத்துடையிழிந்தநின்றலாவியிண்டு
தேங்குநீர்க்கடல்போமாப்போற்சிவனளித்தகிலத்துற்ற
தாங்கருஞ்சுடர்களையாவந்தனிச்சுடரடைந்தவன்றே. (ரு)

அடைந்தவச்சோதிநாதமதன்மொக்குள்விந்துவாகப்
படர்ந்ததோரநேக்கோடியரிதியிற்படலைகான்று
கடர்தபேரூழியாழிக்கடலைத்தாலுஞ்சாலத்
திடந்துளங்காதுமேன்மேற்றிகழ்த்துமீண்டெழுந்ததம்மா. (ஈ)

எழுந்திடுகுமிழியாயவெம்பிரானனந்தகாலங்
கொழுந்திரைக்கடலினின்றிப்பின்றொருகருணைகூடப்
பொழிந்ததுபடலைச்செந்தீபுணர்ந்ததுபுணரிமேலோர்
செழுந்தலைவெற்புமாலெசிறுபொடிபொடித்தசுற்றும். (ஊ)

சுற்றெலாம்பொடித்ததுளரிசுதைமதிலாகமுந்நீர்
வற்றினும்வற்றாமொக்குண்மதிற்கொருசிகரமாக

* சாய்த்து—பாடபேதம். ௦. அன்றவனார்வநீங்கா—பாடபேதம்

ஸ்ரீதகபிணகைலாச புராணம்.

வுற்றேதாரிலக்கங்கோடியோசனையுயர்ந்திரண்டு
பெற்றபங்ககலமாகிப்பெயர்விளக்கயிலையான. (அ)

ஆனவக்கயிலைக்கங்கமரும்பரையாகத்தொல்லே
யின்மில்லேசாதியோராயிரம்பெருஞ்சிகரமாக
மானநாற்றிசையுமவாயிலம்ற்றைநாற்சத்தியாகத்
தானமாயதற்குநாப்பட்டங்குமெங்கடவுட்டோற்றம். (ஆ)

தோற்றியதானும்பாகத்தேதாகையுமிருந்தவெல்லே
சாற்றியதேதாகைசெங்கைத்தாமரைபிறந்தவீந்து
மாற்றருஞ்சோதியான்முன்வருவித்தவழித்தீயை
யூற்றமோடுண்டுமெம்மையொருகணத்தமைத்ததாங்கே. (க)

அமையுமக்காலத்தந்தவரும்பெருங்கயிலைக்குன்றத்
துமையுமெம்பிரானுமொன்றாயுறைந்துழியுழிமேற்
ளிமையவார்முனிவரண்டிரிந்திரனயன்மால்வதஞ்
சமையமுந்துடைத்தாய்மினச்சமைக்குதிதிலைவென்றான். (க)

என்றலுமிதயத்துன்னியிலங்குதன்வடிவத்தூடே
யன்றுருத்திரன்மால்வதனண்டமண்டத்துளாரைத்
துன்றுவித்தவர்க்குத்தத்தந்தொழில்குணம்பயிற்றிமுன்னர்ப்
பொன்றுபல்லியருமீளப்படைத்தனன்பொருவினாதான். (கஉ)

படைத்தமுத்திலைவாசனப்பணித்தவப்படியேகீழ்பாற்
கடைத்திலைக்கமடமாதிககனமூதண்டமீரு
யிடைத்திலைப்படுவயாவுமெவ்வயிர்த்தொகையுஞ்செய்து
சடைத்திலைபிறைவற்காணச்சயிலைவண்கயிலைபுக்கார். (கங)

புக்கவரினைறஞ்சிரின்றபொழுதுபூங்கலத்தோனை
முக்கணனோக்கிவெள்ளிமுதுகுன்றமிதற்குநாப்பண்
டொக்கபேரவைக்குட்பீடந்தொருத்தூசமைத்தியென்ன
வக்கணமிருகைகூப்பியயனிளிதமைக்கலுற்றான். (கச)

அமைவுறுகிரணநீலத்தடுக்கிமுத்தருகுபோக்கித்
தமனியநிலத்திற்சேர்த்திச்சலாகையிற்கால்கண்டி
யிமைத்தருமிமோனெந்தவியற்றியபீடந்தன்னே
யுமையொருபாகன்முன்னருய்த்தன்னிலைமூய்த்தான். (கரு)

உய்த்தவப்பீடந்தன்னையுருத்திரகணங்கேணக்கி
யத்தனுக்கொருசேராயியாகியவருக்கெல்லா
மித்தலையின்றுபீடத்திருந்திலைமையென்னச்
சத்தியுஞ்சிவனுமந்தத்தமனியப்பீடஞ்சாரந்தார். (கக)

* இதுஉத்தரகைலாசம். ? தொழிற்குளஎன்றும்பாடம்.
† ஒன்றும் பரடபேதம்.

தூரணிசுடிலத்தெம்மானசத்தியோடுஹந்தவெல்லை
யாரணன்முதல்முடிவோருமரகரவெனகீகேடும்பர்
சீரணிமுனிவார்நாசுசித்தேரோடியக்கர்மிக்கோர்
வாரணிமுலைத்தம்மாநருடனவரவந்துபுக்கார்.

புக்கவர்ஓபழமரத்திற்புட்குலம்புகுவபோல்
நக்கன்மாக்குன் நஞ்சுழுவார்நவிலுமக்குன் நிற்கால்
மிக்கவெங்களிறிநிண்டம்பிடியொடும்விரவியேறத்
தொக்கேதோருவமையல்லாற்சொல்லவேறுவமையுண்டோ. (௧௮)

உண்டிலையென்னநின் நமருங்கொடுமொருங்குகூடி
வண்டமர்குழலார்வெள்ளிமலையிடைத்தொடருந்தோற்ற
மண்டமுமகண்டம்பாவுந்தழுவியவசலஞ்சுழத்
தண்டலில்பசும்பொற்சோதித்தளிர்க்கொடிபடர்வபோலும் (௧௯)

படரொளிச்சிலம்புமபும்பாவையர்பதச்செம்பஞ்ச
சுடரடிச்சுடபெற்றித்தலங்கியகயிலைத்தோற்றந்
சடவுள்வெண்பாலின்வேலையிடையிடகமலம்பூத்த
வடைவனைசிகாவதல்லா?ல்லதுசொல்லலாமோ. (௨௦)

ஆமிவார்சாயலாலுமருமடநடையினுலு
மேமுதுமினமென்றெண்ணியிளமயில்பிடியொடன்னர்
தாமவார்குழலார்செல்லந்தாளிண்ப்பிறகேசெல்லக்
காமுறலனைகமென்றூல்களிர்தங்கணக்கார்சொல்வார். (௨௧)

சொல்லருமரம்பைமாதர்சரிசுழன்மலருந்தேவர்
மல்லலம்புயத்திறுங்குமாலையுமியக்கர்மார்பி
னல்லளிகுமுறுந்தாருநாகர்தம்முடியிற்போது
மெல்லையிற்கோடிகாதம்பரிமளித்தெழுந்ததாங்கே. (௨௨)

கலிநிலத்துறை.

ஆங்குவானவர்மவுலியிற்செம்மணியழகும்
பாங்கில்மாதர்தங்கருங்குழற்கருமையும்பல்வா
யோங்கல்வெண்பளிங்குட்புறநிழல்விடவோடை
தாங்குமாம்பலுஞ்சுவருவண்டும்போற்றயங்கும். (௨௩)

தயங்குகின்னராவீணையின்சுருதியுந்தகையோர்
முயங்குமக்கையர்சிதுமொழிமழையுமுயங்கும்
வயங்குபல்லியத்தமலையுமறையின்வாயொலியு
மியங்குமண்டவான்முகடளவதிர்படலிசைக்கும். (௨௪)

௧ புக்கரன்பழமரம் என்றும்பாடம்.

III ஆம்பல்—அல்லி.

2 அல்லது—வேறென்று.

இசைக்குதாலொடுமுப்புரிதூலினரிருகை
யசைத்தகுண்டிகைத்தணடினர்மரவுரிபரையர்
குசைப்பசும்புலர்விரிசடைமுடியினர்சூழ்மித்
திசைக்கூடோறும்பல்லாயிரகோடியர்செறிந்தார். (௨௩)

செறிந்தகாய்கனியுண்டியாற்றிருவருப்புலர்ந்தோர்
நுந்தனார்த்தொகைமலர்கொத்துமுனிவர்க்குநயப்போர்
குறைந்தசிற்றிடைவற்கலைபுடுத்தகொம்பனைபர்
ரறைந்தமாதவர்பன்னியர்துன்னினரநேகர். (௨௪)

துன்னியிம்முறைமகனிசூங்கடவுளர்தொகையுங்
கன்னரிநாண்மலர்ப்பெருமழைசொரிதருகரத்தார்
நன்னாராசொனுவின்நடைநடைதோறுஞ்
சன்னிதித்திசைநோக்கியேவிழுந்தெழுந்தலையர் (௨௫)

தலையுருத்திரகணத்தவரநேகர்செஞ்சடையர்
நிலவெறித்தவெண்ணீற்றொளியேனியினிறத்தர்
கலெமதித்திருமுடியினன்கயிலேமேற்பாவி
னலைகடற்பார்த்தடைவதுபோலவந்தடைந்தார். (௨௬)

அடைந்ததேவராய்ப்பிறந்தவரநேகர்க்குங்கைலை
யிடந்தனித்தனியவரவரப்பெருத்தென்கொல்கென்
கடந்தமுதண்டம்யாவையுங்காட்டியபரைதன்
படர்ந்தமேனியாம்பழமையும்பொய்மையோபகரில். (௨௭)

பகரில்வெள்ளியங்கிரிதனைப்பெரிதெனப்பகர்க்கோ
சிகரமால்வரைநீளமுள்ளளவெல்லாஞ்செறியு
நிகரில்வானவர்குழாந்தனைப்பெரிதெனநினைகோ
மகரநீர்மணலெண்ணிலுமெண்ணெனுமனத்தால். (௨௮)

ஆலமுண்டவர்கயிலையயிவ்வணமணுகி
மேலையிந்திரன்முதலினோர்விழிப்புணல்பொழிந்து
சாலந்திகைப்பொற்பிரம்பேவலாற்றலையன்
கோலவாயிலுங்கடந்துபொற்கோயிலுட்புகுந்தார். (௨௯)

தாரகைக்குலந்தழுவமீதெழும்பிறைதன்னை
யாருஞ்செக்கராஞ்சடைமுடியீதணிந்தவனை
யீரநாண்மலர்விரிஞ்சனன்றியற்றியீடத்தின்
மேருமால்வரைபவளவெற்பெனவிருந்தவனை. (௩௦)

இருக்குமெலுலேகழிநோடேழையுமெந்தும்
பெருக்கும்வாளாக்கங்கணம்பிறங்குகையவனை
யுருக்குந்தீயிடையாக்கெனவுமையுமுள்ளருகத்
திருக்கடைக்கண்ணோக்கியதிருமுகத்தவனை.

(௩௩)

முகமுகத்துடனெதிர்ப்படக்கண்களான்முகந்து
நெகநெகக்கனிந்தென்புறவுருகினிறிங்கி
யகமலந்துதம்மெய்முழுதநிலத்தமுந்தப்
புகவிழுந்தரகரவெனமுறைமுறைபுகழ்ந்தார்.

(௩௪)

அவரோசிரியவிரும்பும்.

புகழ்த்தனர்சிலர்தங்கண்ணீர்பொழிந்தனர்சிலருள்ளன்பு
நிகழ்த்தனர்சிலர்பெம்மானெனினெக்கிலர்செனனந்தனை
யிகழ்த்தனர்சிலர் தூரத்திலிடைநஞ்சினர்சிலர்கைகப்பித்
திகழ்த்தனர்சிலர்பொன்மாரிசிதறினர்சிலராய்நின்றார்.

(௩௫)

நின்மகலாதேசாதிநிழலெனக்கோழிகோழி
துன்றுமெண்டிசைக்கடோறுஞ்சராதிபேர்துஞ்சோதி
யன்றொருமுழியியாய்நின்றருளுளாமர்த்தேசாதி
யின்றபுறப்பலவாய்த்தேதான்நிறென்னலாங்கயிலையெங்கும்.

(௩௬)

எங்கணுமெழுந்ததூபத்திட்ட!சீதாரிக்கந்த
மங்குறநிறைந்துதிக்குமண்டமுநிரம்பித்தெய்வத்
திங்கள்சூடியவெம்பெம்மான்சிவிலாகத்தெருக்கடோறும்
பொங்கியதென்றால்நீர்த்தப்பெருமையார்புகழற்பாலார்.

(௩௭)

பாலலைப்பள்ளியானும்பங்கயத்தயனுங்காணக்
காலினையெவருங்காணக்காட்டியகடவுட்குன்றம்
மேலுறப்பொழியுமாரிவேலேடுமீர்த்துமாறு
யேலநான்மலரைமொண்டுண்டிடைநப்துநிகர்க்கும்மா.

(௩௮)

மாதவர்முனிவர்வானோர்வழுத்தியமுழுக்கத்தோடே
மோதியதானடிகளாழ்வாவலம்புரிப்பேராதை
சோதியவணங்கப்போந்தார்சுரரெனத்தோட்டிநுபின்லர்
தோதவேலேடுகளோரேழுந்துதிடுச்சுய்வொர்க்குமனேனே.

(௩௯)

கலிலிருத்தம்.

மன்னியவின்னினைவானாடருந்
துன்னியமுனிவரும்பிறருஞ்சோதியைச்

! சீதாரி—சாம்பிராணி.

டிகாளம்—சிறுசின்னம்.

|| முழா—மேளம்.

ஸ்ரீதக்ஷிணகைலாசபுராணம்.

சன்னிதிவந்துகண்டிறைஞ்சித்தாண்மலர்
சென்னியிற்புனைந்துதந்தியரஞ்சிந்தினர். (௪௦)

சின்னதந்சிந்தையிற்றெளியுஞ்சோதிநீ,
யெந்தையாயுநீயெங்கட்காவீநீ
விந்துநீநாதநீமெலங்கீழுநீ
பந்தநீவீடுநீபகலுமல்லநீ. (௪௧)

கீயலாற்பிறிதினிலைமுதற்பிறப்
பாயவைம்பூதங்களங்கங்காயினே
நாயகநின்பதாளினம்போற்றுதற்
கேயதுபெருந்தவமென்செய்தோமரோ. (௪௨)

அறுசீராசிரியவிருத்தம்.

செய்யுமெய்த்தவமேபோற்றிசிவபரம்பரனேபோற்றி
வையகம்படைத்துங்காத்துமறித்துயிர் துடைப்பாய்போற்றி
யையனேபோற்றியெம்மையாண்டநாயகனேபோற்றி
தையலோர்பங்காபோற்றிசங்கராபோற்றிபோற்றி. (௪௩)

போற்றியேமறையுந்தெம்பூங்கழற்புண்டரீகஞ்
சாற்றியவெமக்குத்தந்தாய்தண்ணளியெளிமையென்னோ
வாற்றையொலிக்குஞ்சென்னியமலனையின் னுநின்ற
தோற்றம்போலென்னுமயாங்கன்தொழற்குமுன்னிறகவென்றார். (௪௪)

என்றவர்மீண்டுமின்னையடிபணியுந்தோறு
மன்றவர்மவுலிமாலையரதனச்சோதிக்கற்றை
சூன்றமாகியிலையெல்லாந்தொடிபல்வெய்யோரீண்டி
வென்றிவெங்கிரணச்சூழல்விரித்தெனவிரித்தெதற்கும். (௪௫)

விரிகதிர்த்தரளக்கொங்கைமெல்லியலரம்பைமாத
ரரிவையர்பிறருமயாருமம்மைமுன்னிறைஞ்சியெம்மைத்
திருவடிக்கடிமைகொண்டுநிறுவருள்சரத்தியென்னப்
புரிவனாக்கரங்கன்கடப்பிப்புகழ்ந்தயனின்றாரன்றே. (௪௬)

அன்றத்தவமர்வெள்ளமனைத்தையுநறைத்தண்டாமக்
கொன்றையஞ்சடிலக்கோமான்குளிர்மலர்க்கடைக்கணைக்கி
நின்றதோர்ந்திதன்னெந்நனையிற்பிரம்பானீக்கி
யின்றவையாகிறிப்பித்திருபுறநிறுத்துகென்றான். (௪௭)

நிறுத்தினன்னந்தியந்தநெடியமாலயனுந்தெய்வத்
திறத்தொருகோனும்வானோர்தொகுதியும்பிறருஞ்சேர

§ அங்கமாயினே பாடபேதம்.

† சேயொளி பாடபேதம்.

குறித்தவந்நிலையினின்றாகுப்பியகையராகி
மறைத்தபேருலகமீனவகுத்தவாறுணர்த்துகென்றார். (ச.அ)

உணர்த்தருமுவுகையெல்லாமுத்திகொண்டிலத்தவெல்லை
குணிப்பருமனந்தகாலம்*பரையொருகுமிழியாகத்
தணிப்பிலாக்குமிழிக்கேயாமொளியெனத்தரித்துநின்ற
பணித்தனமுழிச்செந்தியதுகடல்பருகிற்றன்றே. (ச.க)

பருகலுக்குமிழியிந்தப்பருப்பதமாயிற்றிங்ஙன்
மருவினந்துணைவியோடேமறித்தநம்வடிவத்தூடே
யருணைநிழுவரைத்தந்தவர்பொருட்டகிலமெல்லாம்
விரிதரச்செய்வித்தேதந்தச்சேடனைவிடுத்தோமென்றான். (நா.ப)

என்றலுமிரலையூர்தியினைஞ்சிநின்றறைவானைய
வுன்றிருவருளாலெந்தவுலகிற்குநிலைமையல்லா
வன்றியும்பிறிதொன்றிலையாதலாலெமைச்சொலாது
வென்றியிற்சேடனேத்துமென்றதென்விமலவென்றான். (ந.க)

கலிநிலைத்துறை.

ஆனகாலையங்கரவினுக்கரசனின்மழலா
வூனமொன்றிலார்ப்பற்பலரிருப்பீயொருவன்
மானவென்வலிசொல்லலுமனம்பதைத்தெழுந்தா
யினதின்மதிகான்மதியென்பதிங்கிதுவே. (நா.உ)

இதுமொழிந்ததின்னண்மையெத்தனைக்குமீரூக
வதிருமாயிரம்பாயிலோர்வாய்க்கடையமையும்
விதுவுஞ்செங்கதிர்க்கடவுளும்விழுங்குவனென்றால்
முதிருந்தேவார்முன்னீகொலோவிகழ்ந்தனைமுனிவாய். (நா.க)

வாயினாற்சிலசொல்லலாம்வருவதொன்றுளதோ
நாயகன்றிருவருளினால்நாமிருபேருந்
தியபூசலொன்றியற்றினாற்றெரியுமிக்கென்றான்
மேயவாயுவுகைத்தெதிர்புகையெழவிழித்தான். (நா.ச)

விழிகள்மூன்றுடையம்பிரானேவலால்விதித்த
வழிவில்பேரண்டச்சராசரமனைத்திற்குநினக்கு
முழுதுமாவியுள்யொருமுயக்கமாயியங்காப்
பொழுதுநிற்குநில்லாதெனவுணர்கிலபுல்லோய். (நா.ந)

ஒய்வோய்ந்துநொழித்தபோதொழிந்ததிவ்வுலகிற்
காயமாதியவநாதியாய்வருவதுங்கருதாய்

* குலவியபரமயோகம்-பாடபேதம்.

௦ இரலையூர்தி—வாயுதேவன்.

§ நானுழிதரவுழிந்ததிவ்வுலகர் என்பதுஉம்பாடம்.

ஸ்ரீதக்பிணகைலாசபுராணம்.

நீயிருக்கிலென்பொருகிலென்நீயுமோர்பொருளோ
மேயகோபுரந்தாங்கியென் றுரைப்பதுமவீருதோ. (திசு)

வீருதுகூறியநின்வலியென்வலிவிரைவிற்
பொருதுகாண்குவமென்றலுமரகனும்புகைந்து
வருதியென் நன்னிருவருமிறைவனைவணங்கித்
தருதிபோரெனப்போர்க்கிடங்கொடுத்தனன் றலைவன். (தி௭)

தலைவன்கூறியபணியினுற்றவளவான்கயிலை
நிலவமாயிரஞ்சிகரமுந்திசைதிசைநெருங்கப்
பலபணைமுடிப்பரப்பினுன்மறைப்பனிப்பறிப்பி
ஹலகெலாமுனக்கொருதனித்தலைமையுண்டென்றான். (தி௮)

உண்டெனப்பரிபவம்பெரிதுரைத்தவாயுடைத்து
மண்டுசூழுகைப்பொறிப்படங்கிழிபடமலைந்து
சண்டவூழியினுலகெலாந்தவறினுந்தவறாக்
கொண்டலமால்வரைச்சிகரமுங்கொள்வன்யானென்றான். (தி௯)

என்றவாயுவுஞ்சேடனுமெதிரெதிர்தீர்மலைந்து
நின்றபூசலேநோக்குவம்யாமெனநிமலன்
தன்றுணைப்பெருந்தேவியுந்தானும்வானவருஞ்
சென்றுமுன்றிலிற்போந்துபுன்மலவலுஞ்செய்தான். (சு௦)

செய்யசூழுகைப்பொறிப்படம்விரித்தவச்சேடன்
மொய்கொளாயிரக்குவடுமுட்புதைபடமூடி
யையன்வெண்ணிறக்கைலைக்குச்செந்திறத்தநேகந்
துய்யமாமணிக்குகோளகைவிரித்தெனச்சூழந்தான். (சு௧)

சூழாமாருதக்கடவுளுஞ்சுழித்தெறிந்தார்த்தான்
பாழிமேருவேயாதிபருவரைக்குழாமு
மாழியம்பெருங்குன்றமுமடிபெயர்ந்தசைய
உட்புகாலமோவிதுகொலென் றுலகுளொருலைந்தார். (சு௨)

உலைந்தவாயிரகோடிபேரண்ட?மோடுலக
மலைந்தபூசலுமலைப்பவன்பவனனுமாகக்
கலைந்தவெள்ளிவெற்பதிலொருபெண்ணெனக்கறங்கத்
தொலைந்துமண்ணெடுவின்முதற்சுழல்படச்சுழன்றான். (சு௩)

சுழலுமேழ்கடற்பரப்பெலாஞ்சிறுசுறுந்துளிபட்
பெழுமெண்டுகைக்கிரிபொடிபறக்குமென்றுரைத்தார்
றமுலுந்தீதமுமலிண் ணுமண் ணுந்தடுத்திடினு
மழுலுமாருதத்தெறுசினமடங்குமோவடங்கா. (சு௪)

* பரிபவம்—இழிவு.

0 சூழுகை—முடி.

† கோளகை—அண்டகோளவோடு. ? ஒருலகமென்பதூஉம்பாடம்.

அடங்குமப்பொழுதமரருமுனிவருமயனும
படங்கொள்பாயலான் முதலியபலருமெம்பகவ
னிட்டுகொன்சேஷியைறஞ்சினின்நினியொருகணத்தி
லொடுங்குமண்டமுஞ்சராசாக்குழாங்களுமுரவோய். (௬௫)

உரமிரண்டினுமொன்றொடொன்றிழிபடாதொருவர்
விரவுமோர்தலைவிலக்கேலென்றெனவிளம்ப
வரவையாயிரங்குவட்டிலோர்குவடுவிட்டகலச்
சுரரியம்புமினெனவியும்பினனுமைதுணைவன். (௬௬)

துணைக்கைகூப்பினரோடினார்சொல்லினர்சேடன்
அனைக்குமாயிரம்பனுமுடிக்கோர்முடியகற்றப்
பனைக்குமச்சிகரந்தனைக்கையுறப்பறித்துக்
கனைக்குநேர்கண்ணிபங்கன்முன்வைத்ததக்காலே. (௬௭)

காலநீடுறனவிற்றதிடாதுலகெலாங்காத்தாய்
*வாலராவொருவிரிபடஞ்சாய்த்தெனவறைந்தார்
மேலவானவரனிலனைநோக்கியுள்வீரம்
போலவாருளர்வீரொன்றவனையும்புகழ்ந்தார். (௬௮)

புகழ்ந்தவாயுவைக்கயிலையின்றென்புறம்பொலிந்து
திகழ்ந்தவித்திரிகுடமாஞ்சிகரத்தையெந்தி
மகிழ்ந்தியாமிதில்வருகுவந்தென்கடன்மருங்கே
நிகழ்ந்தவிழ்த்தின்வடகரைநிறுத்துநீயென்றான். (௬௯)

எழுசீராசிரியவிருத்தம்.

என்றரன்றிரிகுடவெற்பிலெழுங்கொழுந்துறவேறினன்
நுன்னுமாலயன்வாசவன்சுரநாடர்குழுவணங்கினார்
நின்றவாயுவைநோக்கியிந்தநெடுங்குவட்டினையெந்தென
வன்றுகூறினனின்நுநாகமதாடவம்புலிருமுனன். (௭௦)

அம்புராசிகொளுழிபோயயினுமுகம்பதினெட்டுளும்
நம்புசீரவியத்தமாநிடக்சுமிந்தவகத்துளே
யிம்பர்வாழவிலங்கையிற்கடிதெய்துவந்திரிகுடமே
ஹம்பர்மாலயனீவீர்வம்மெனவோதினனுமையாதியான். (௭௧)

ஆதிகேசவனாதிவாசவனமரந்நன்பரிவாரமாய்ப்
போதவேதனியற்றியிட்டசடங்கினிந்தகலபுகலநீ
யோதவேலையிலங்கையுத்தரமுயரும்வெற்பினடிக்கொரு
தாதுபொற்கதவிட்டுமீதுதாரித்தனன்னமருத்தனை. (௭௨)

१ ஒளிபடர்ந்தென்பதூஉம்பாடம்.

* ஆலவாளராவென்பதூஉம்பாடம்.

௦ போற்கதவென்றும்பாடம்.

ஶ்ருத்திசித்திரையுத்தராயனமாதபத்தினமத்தநாந்
குருத்திகழ்ந்திடுமோரைபூரணகூடுமானியமவேனிளாம்
புருத்தமாமகரத்துமுன்னொருபங்குறத்திரிகூடமிங்
கிருத்துகாலமெனத்தெரிந்தயன்யாவருக்குமியம்பினான். (எக)

நானிலப்பெருமகளுத்தகடற்குள்யோசனைநண்ணிய
மேனிலத்தினையாறுதண்டுநீர்ந்தடிப்புடைவிரிவினாள்
மானகாவதநான் குகொண்டுதன்வளர்கொழுந்திடமைந்துமுன்
முனதண்டிடைபெற்றதக்குவடண்டகூடநிகர்த்ததாள். (எச)

ஆண்டர்நாயகனக்குவட்டிடைக்கைபொங்கவழைத்தன்ன
மெண்டினைக்குருநெட்டச்சிவலிங்கமேனிகழ்ந்தூநீர்
விண்டதோர்கனக்கபாடமொருவுபாதலமீதுவோர்
கொண்டுமேவின்மேலநாகரஞ்ச்சினைப்படிக்கொள்ளவே. (எடு)

கொள்ளுமேனியடங்குலுக்குளிரக்கைகொண்டதுகோதைதகண்
டுள்ளமர்த்தமெனம்பிரானுனதடிபணிந்துலகும்யயவே
வெள்ளநின்பதமீதுநீன்நிட்டீயதன்புறமேவுற
வள்ளவெவருகென்னவந்தன்னமாநிலாவிடையேறினான். (எசு)

ஏறுமித்திரிகூடம்வந்திருந்ததிப்படியிதனிடை
வீறினுத்தரமொருபெருங்குகையின்முனிக்கணமேவெங்
கூறுதென்குகைமணியுக்கும்புனல்முத்தமுங்குட்குகையுக்கும்
மாநிலானுறைக்கையுட்புகவழிதருங்குகைபூருவம். (எஐ)

உவந்ததோநிருத்திசைக்குகைவெள்ளியாலயமுள்ளுற
நிவந்தபூதமதொன்றுநின்நிடுநெடியவாயுதிசைக்குகை
சிவந்தநாகருலோகமேல்வழிசெல்வதீசரிசைக்குகை
தவந்தரத்தருமுத்தியிவ்விதகுகைகளேழ்வகைசார்த்தே. (எஅ)

தேடிமெற்பின்னிலுட்பெருஞ்சுனைசென்றுதுன்னியசேவடி
நீபொதலமப்புறந்தொழின்நறாதனையிப்புற
நாடுமண்டல்மண்புறந்தொழநண்ணினுருயர்விண்ணுளோர்க்
கூடுபேரொளியாகநின்றருளுன்னினான்மறைமன்னினான். (எ஋)

கலநிலத்துறை.

மன்னினானரனித்திறம்பெருவரைக்க
ணன்னமால்வரைப்பெருமையையாவேரயறைவார்
மின்னுவெள்ளியம்பேரொளியெண்ணிலாவெறிப்பத்
துன்னுகார்க்கடல்பாற்கடலாயத்ததோற்றம். (அ0)

ஶ்ரீதக்ஷிணகைலாசோற்பவகாலம்:— வசந்தருதவும், சித்திரைமாதமும்,
புருவபுச்சமும், ஞாயிற்றுக்கிழமையும், அத்தநகூத்திரமும், விருத்தியோகமு
ம், தைதுவகரணமும், கூடியபெள்ளிமைத்திதியிலே, குருவோரையிலே,
சனிமகரராசியிற்பிரைசெத்தகாலத்திலே, ரிஷபலக்கினசபமுகூர்த்தமென்ற.

*மேலநேகர் என்றும்பாடம்.

தோற்றம்வெண்ணிலாமிளர்கின்றசோதியங்கற்றை
வீற்றிருந்தவான்புடையுக்குலமிடைந்தென்னப்
போற்றும்பெருங்கயிலையின்புறமெலாம்பணிலத்
தேற்றினங்கடற்றிரையொடுங்கரைதவழந்தேறும்.

(அக).

உறும்வெண்கதிர்க்கற்றையேழ்குகைதொறுமெறித்து
வீறுபாதலத்தத்திசையிருளறவிளக்கச்
சேறுநாகர்தம்பணமுடிமாணிக்கச்சிவப்பு
மானிலாதவெணமுத்தமாய்வெளுத்தெம்மருங்கும்.

(அஉ)

மருங்கெறித்துமண்ணுலகெலாம்பரப்பிவாணுலகின்
நெருங்கும்வெண்கடர்க்கற்றையானிறம்பிறிதாகிப்
பெருங்கதிர்ச்செழும்பரிதியுங்குசனுமப்பிறரு
மொருங்குவெண்மதிக்கடவுளாய்விளங்கின்றடலம்.

(அங)

உடனெதிர்த்துமுன்மாலயனுருத்தகாளுமைத
னிடமிருந்ததோரெம்பிரான்மழல்வடிவெடுத்தப்
படருமேனியினீற்றெருளியூத்தவப்படியே
கடவதன்றியும்வேறிணையில்தென்கயிலை.

(அச)

கயிலையங்கிரிசுழுவொடுதழுவினகன்னி
மயிலியாவையுமன்னமதாக்கித்தன்வடிவாற்
சயிலமேநிகர்கருங்களிற்றினத்தையுந்தாருப்
பயிலுநாட்டயிராவதநிறம்பெறப்பண்ணும்.

(அரு)

நிறத்தமால்வரைகருங்கடற்புடைதழீஇநிமிருந்
திறத்தையும்மதன்சுடர்வடிவனைத்தையுஞ்செப்பின்
புறத்துலாவருமாயியிலுழியம்பொழுது
ஃறித்தடங்களுளெழுபெருங்குமிழியேமாணும்.

(அசு)

மானிலப்பெருந்தகழியின்மறிகடனெய்யி
லானவக்கிரிநிறுத்தியவிழைத்திரியதன்மேல்
ஞானநாயகனுலகுளோர்மனவிருணலிய
மேனிவந்துயர்விரிசுடர்விளக்கெனவிளங்கும்.

(அஎ)

விளங்குநாற்பெருந்திசைதொறுந்திசைதொறும்வீசித்
துளங்குசேரத்திவலைவெண்முத்தொடுந்துளித்தல்
சுளங்கவுல்லினைக்கினெம்யாமெனக்கடலுந்
தளங்கொள்பூமழைபொழிந்தடிதாழ்வதநிகர்க்கும்.

(அஅ)

ந்கரிலாச்சிவனம்மையேதாங்கினனித்தம்
பகருமாங்கவன்றனையும்யாம்பரிப்பென்மெண்ணப்

புகரிலாக்கங்கைதிரண்டுமுக்கோணமாய்ப்பொருந்தி
மகரவேலையினிந்தபுரையுமிவ்வரையும்.

(அக)

வரையுறப்பலே தவருமருங்குசூழ்ந்திறைஞ்சப்
புரமெரிக்குநாள்மாலொருவெள்விடைப்பொற்பாய்ப்
பரமனைப்பரித்தவெனப்பகரலாம்பரவைத்
திரைநாடுப்பட்டவிம்மலேநிலைக்குமிச்செய்கை.

(க0)

செய்தவத்துளார்தேவருத்தரநிருக்கயிலைக்
கெய்துவார்கனிக்கயிலையின்*வரவுமிக்கயிலைக்
கும்யமேவுவருத்தரகையெயுற்றிடவு
மையமாக்கியவதற்கிதுவடிவிலைமமா.

(கக)

மாலையந்தளாய்மணமுமத்தாமரைமணமும்
மேலேநாட்டுயர்கற்பகவிரைமலர்மணமுங்
காலையந்தியுமுச்சிபுங்கயிலையின்மணக்குஞ்
சாலவந்தாவந்தமரர்மாலையனிவர்நாழ.

(கஉ)

தாமுமால்கடல்வரங்கொலோவிலங்கையின்றவமோ
ருமுநாவலோர்புண்ணியத்தொடர்பேதாசுழித்த
வாழியுத்தரதிகையினுங்கொடுவந்துவைத்த
பாழிமாருதப்பயன்கொலோவென்பர்களபலரும்.

(கக)

கள்ளரும்புபூங்கொன்றையானுறைந்ததென்கயிலை
வெள்ளியங்கிரியிவ்வகைவிளங்கியதிப்பா
லள்ளல்வேலைநஞ்சண்டவனருச்சனைக்கனை
ருள்ளமன்பொடுதொடர்கதையதிங்குரைப்பாம்.

(கச)

திருமலைச்சருக்கம்முற்றிற்று.

ஊ திருவிருத்தம் கசஅ.

* வாமமென்ப தூஉம்பாடம்.

0 நாவலந்தீவுளார்புண்ணியத்தொடர்போ என்ப தூஉம்பாடம்.

முன்னுரை புவனோற்பத்திச்சுருக்கம்.

—o—o—o—

• எழுசீராசிரியவिरுத்தம்.

ஆயன்சிவலிங்கமென் னுமநுபமாகுமுநுடவினை
நெயமுற்றவருச்சனைக்கி துநிச்சயப்பொருளாமெனச்
சேயுருத்திரர்வேதன்மாலிவர்செய்யு மர்ச்சனைகாணவே
தூயமெய்ப்புவனத்தின்மேலவருந்பவித்ததுசொல்லுவாம். (ச)

சொல்லுறும்பதினெட்டெனப்புவி துன்னுகின்றவுகங்களின்
வில்லுலாமவ்வியத்தமாதிரியத்தம்விந்தமலங்குதம்
வல்லவாமரிலக்களானமகாவுகங்களொரைந்தினும்
நல்லதென்கயிலாயவாதியையாழ்வந்தனர்சங்கரர். (உ)

ஆறுசீராசிரியவिरுத்தம்.

சங்கரன்கிரீசன்சம்புகசமாருடன்பகவன்சூலி
கங்கையன்விரூபன்மூர்த்தி? கலாதரன்வாமனீச
னிற்குருத்திரர்களன்பன்னோரிறைவர் தென்கயிலைமீதி
லங்குளபரணையன்பாலருச்சனைசெய்யுங்காலம். (ங)

செய்திடும்பூசைநோக்கிச்சிறக்குமவ்வியத்தாலந்தத்
துய்யவாகாயந்தேற்றத்துலங்குதாரகைகடோற்ற
வையனுக்கபிடேகத்துக்காகவென்றுதகந்தோற்றப்
பொய்யிலாவந்தகாலம்புவனிலித்தாகத்தோற்றும். (ச)

லித்தகன்கைலைவெற்பின்விளக்கெனக்கனலிடோற்ற
வத்தகையிறைவற்கானவலங்குதமென்னுங்கால
முத்தலத்திருன்களையாவும்முனிந்தொளியிடத்தான்வெய்யோ
னெத்தெழும்வெயிலையாற்றவுதித்தனன்குடபாடலாலோன். (ஐ)

ஆலமுண்டவர் தென்கோணையமலனுக்கானகால
மேலுருத்திரர்களேந்திக்கொடுத்திடமிலைபூவாதி
தூலகின்மாலியங்கரீர்த்தலகிடுவார்போல
நூலமேல்வாயுவென்பானவத்தினுலுதித்துவந்தான். (ஈ)

வந்தனைசெய்யவேண்டிமலர்க்கரங்குவித்தசென்னி
யந்திரனங்கிகாலனெழில்பெறுநிருநிர்ம
னந்தரவாய்ச்சோமனரியவீசானன்றோற்றச்
சந்தரவசுக்கனென்மர்தோற்றினரேற்றமாக. (ஊ)

கன்னலுமமுதுந்தேனுங்கனிந்தெனமுனிந்திடாத
லின்னசொற்கமலைவாணித்யெழுவகைமாதர்தோற்ற

* சமாருடன்—சமாட்டகன் 0 மூர்த்தி—தீப்தமூர்த்தி.
? கலாதரன்—சுகலாதரன். † ஆலோன்—சந்திரன்.
‡ எழுவகைமாதர்:—கௌரி, அபிராமி, மாயேஸ்வரி, நாராயணி,
காணி என்பவர்கள்.

வந்நிலையைப்பத்தொன்றாமக்கரநிலைமேதாற்றப்
பொன்ஹொநிதியொன்பாணம்புகுந்தோளிவினோந்துநின்ற. (அ)

வீனாந்திடுதவமுமன்புமென்மையுநெறியுஞ்செஞ்சொ
வீனாந்திடுநாவுமுள்ளவகத்தியன்முதலோர்ந்தோற்ற
வீனாந்திடுதிசைகடொட்டிமவரைகளோரெட்டுமெண்டோள்
களைந்தமாநாகமெட்டுங்கடாசலமெட்டுந்தோற்ற. (ஆ)

தோற்றமுநெறியுநெருந்துலங்கியவுலகீரேழு
மாற்றிடவெவர்க்குமாற்றாமகோத்தியேழுந்தோற்றத்
தேற்றியதீர்த்தமேழுந்தினங்கண்மூவேழும்ற்றம்
போற்றுபொன்மேருவொன்றும்பொருந்தியங்கிருந்தகாலே. (க)

காலையின்வருணனங்கிகலந்தவிஞ்ஞானம்வேத
மேலவாம்பதுமயோனியென்றுமுதல்களைந்திற்
கோலமெய்க்கமலமீதிற்சூடிபுகும்பிரமரொண்மர்
பால்புரைந்துபூத்தபாமர்தான்விரவவந்தார். (கக)

வீரவினாநிவேதன்விரிஞ்சன்மெய்க்கமலவாசி
தரைதொழுசயம்புமிக்கசூதர்முகன்பதுமபூதன்
வரபிதாமகன்பூசிட்டிவயங்கியவெண்மர்கோணைப்
பரமனைவமுத்துங்காலம்பயின்றுளசிறிதுசொல்வாம். (கஉ)

வாய்ந்திடும்வருணதாலம்வயங்கினவெழுமேகங்க
ளைய்ந்திடும்ங்கிகாலமிசைந்தனமுத்தியெங்கும்
போந்தவிஞ்ஞானகாலம்புகுந்தனவித்தையாவுந்
தோய்ந்தவேதத்திலவேதந்துலங்கினதலங்களுல்லாம். (கங)

தலமிசைப்பதுமயோனிதனியுகம்புகுந்துங்காலங்
குலவுமுப்பத்துமூன்றுகோடிநற்றேவர்தம்மோ
டலகிலாமுனிவர்கோற்றவவனிகண்முழுதுந்தாங்கி
நிலமிசைமுதன்மையாகின்றுதுமேருவந்நாள். (கச)

அந்தமாமேருவென்னுமசலமொன்றேழிரண்டு
தந்தபேரகிலம்யாவுந்தனித்தனிதோற்றத்தோன்றிச்
சந்தரக்கணகச்சோதிதுலங்கியின்றிலங்கிவெண்மை
சிந்தரம்பசுமைபொன்மைதிசைதிசைகிறந்துதோற்றம். (கடு)

கலிவிருத்தம்.

திசையிற்றிசைகணகத்தொளிசென்றுற்றெழுமேரு
வசைவற்றிடவெழுபாதலமடையப்பதமுருவி
மிசையிற்பகிரண்டப்பெருமுகநிச்சியின்விரவி

நசையிறுலகீரேழினுநடுவெருகுதுயரும். (கசு)

* முத்தி:—ஆகவனீயம், தக்கணக்கினியம், காகுபத்தியம்.

o பகிரண்டம்—வெளியுண்டம்.

உயர்வுற்றிடுமேருத்திகளுயரத்திலிரட்டி
யயர்வுற்றிடுமடியிற்புடையாகப்புவிசெல்லும்
பயமற்றுயர்சூது*ரச்சிரபந்தத்தியல்வடிவா
யியலுற்றதனடுவேயொளிராசத்தருவுளதே.

(௧௭)

தருவைத்தருமுடியிற்கொடுமுடியிற்றனிநீள
வுருவுற்றெழுமனாவோசனைமூவாயிரமுளதாம்
வருமப்படிமுடியாயிரம்வரைபெற்றுளதம்பொ
னுருவத்திடுமணிபோன்மணியொளியைச்சொல்வெளிதோ.

(௧௮)

தோல்பச்சிலைகனிராண்மலர்சுடர்பொன்படர்நாவ
லெல்லெதற்குளமேல்திக்கசெழிர்லத்தியொர்கீழ்பா
லாலுத்தாமழுகுற்றெழுமம்மால்வரையின்கீழ்
நால்திக்கினும்வழிபாதவநகரிற்செல்வுளதே.

(௧௯)

உளவெங்கனுநிறையும்புனலாறுஞ்சுனைமாறு
தினகுஞ்சிறையெகினங்கினியேனம்பிணைகடமா
? களபம்பிரிசங்கம்புலி! கைபெற்றிடுமுகமா
வளவின்றியதினமாய்வினையாடும்புனலாடும்.

(௨௦)

† ஆடொன்றியமுகமாவுடனன்பார்வனசரபங்
கோடொன்றியமதமாவொடுகூடன்புறமரிமா
நீடும்பணிதன்னோடெதிர்நேராதனகலுழன்
நாடுநீற்றியவைவேயெவ்வநண்ணர்புகழ்பண்ணார்.

(௨௧)

பண்ணறியவளியின்னெருகைபாடும்புதுமலரின்
கண்ணறியதடமுங்குளிர்காணறியகடமும்
விண்ணறியமுடியுந்தருவிரைநாறியவடியுங்
கண்ணார்முனிகணமுஞ்சரர்கணமும்பயிலிடே.

(௨௨)

இடமொன்றியவம்மேருவினிடையிற்புடைமதியுங்
கடறுன்றியகதிருந்திசைகாணத்திரிதரலா
லடறுன்றியபகிரண்டமொடகிலாண்டமதெங்கும்
படிநின்றியவதனுக்கிணைபகரப்பொருளுளதோ.

(௨௩)

* அச்சிரம்—கோணம். பந்தம்—கட்டுப்பாடு.

௦ கூரம்புராணம், சம்புத்தீவின்சிறப்பு. களம் செய்யுள்:

“சூழும்வரையின்கீழ்பாலிற்றுக்கட்கடப்பமரிற்கும்” எனவும். கந்தபுராணத்திலுஞ் சிவதருமோத்தரத்திலுங்கடம்பேகீட்டிசையெனவுங் கூறப்படல் காண்க.

? களபம்—யானை அல்லது கன்று.

! கைபெற்றிடுமுகமா—யானையாளி.

† ஆடொன்றியமுகமா—யாளி.

அனுசீராசிரியவிருத்தம்.

*தோமுறுமொருபாலார்க்குச்சுடரவன்குட்பாற்சேர
லேழுறுமொருபாலார்க்குக்கீழ்பாலாயெழுதல்வென்ற
தேறமுறுநான்குபாலிற்றீவுக்குமிந்தச்செம்பொன்
மாமலைவடபாலுள்ளமலையென்திக்கலாமால். (௨௪)

மால்வரையதனைக்குழிந்துவளைகின்றநான்குதீவிற்
கோலமாமோரோர்நீவுங்கொடியாசனையினூடே
யேலுமுன்றிலக்கம்பன்னீராயிரத்தைஓராதே
சாலுமேயோசனையுட்கொண்டுதனித்தனிவிளங்குமாதோ. (௨௫)

விளங்குமத்தீவுட்டென்பால்விரிதருசம்புத்தீவு
களங்கமிலதற்கிரட்டியுவர்க்கருங்கடலெழு
முனங்கொளமுதற்குமப்பாற்பிலக்கமென்றெருதீவந்த
வளங்கெழுதீவைப்பாலின்மறிகடல்குழிந்துநிற்கும். (௨௬)

நிற்குமங்கதற்குமப்பால்கெடுங்கிரவுஞ்சத்தீவு
சொற்குவலந்தத்தீவைத்தயர்க்கடல்குழிந்துதங்கும்
முற்கிரியதற்குமப்பாலுமுதுக்குசைத்தீவாமந்த
நற்குசைத்தீவைவெய்யினறுங்கடல்வளைக்குமாங்கே. (௨௭)

ஆங்கதற்கப்பான்மேவுப்புட்கரமாகுந்தீவு
தாங்கருமந்தத்தீவைமதுக்கடற்முவிவாழு
மீங்கதற்கப்பாலேசான்மலையெனவிசைக்குந்தீவா
மோங்குசீரந்தத்தீவையொலிபுன்றகடலெழுமும். (௨௮)

சூழும்ங்கதற்கப்பாலேசாகமாந்தீவுதோன்றும்
வாழுமத்தீவைக்கன்னம்நிதினரப்பரவைகோலு
மேழுபெருந்தீவுமிவ்வாதேற்பெருங்கடலுமந்த
வாழியஞ்செம்பொற்குன்றம்புறங்கொளவகத்துளாமால். (௨௯)

மால்வரைச்சம்புவிற்கும்பிலக்கமற்றதற்கும்வண்மை
சால்கிரவுஞ்சமந்தத்தீவுக்குங்குசையத்தன்மை
யேல்வருபுட்கரத்தீவிதற்குஞ்சான்மலியதற்கு
மேல்வருஞ்சாகமொன்றென்றிரட்டிவேலையுயிவ்வாதே. (௩௦)

* குறித்த ஒருதீவின் சூரியாஸ்தமனதிசையையே (மேற்கை); அடுத்த
தீவார் கீழ்த்திசையாக்கொள்ளலின், நாற்றிசைத்தீவார்க்கும் மேருமலை வ
டதிசைக்கண்ணெருமென்பது தத்துவசாஸ்திரக்கொள்கை. இந்நூலாசிரியர் பூ
மியைத் தட்டையாக்கொண்டார்போலும்.

† சிவதருமோத்தரம், கூர்மபுராணம் முதலியவற்றில், தீவு, கடல், அ
ளவு, விகற்பித்துக்கடற்களான்க.

இவ்வகையோசனைப்பா னூற்றிருபத்தைக்கோடி
செவ்வகையிதற்கிரட்டிகடலுமாய்த்திசைக்கோடும்
மெய்வகைமேருவே ந்பைச்சூழ்ந்துமண்விளங்குமெல்லே
யவ்வகையுஞ்ஞாழியாயிரங்கோடியாமால். (நக)

ஆயவ்வல்லகமெல்லாங்கவிப்பே தாரண்டமந்தச்
சேயுபொன்னண்டம்*வேதனண்டமாய்த்திருப்பேர்செப்புந்
தூயவங்கதற்குமாழிக்கிரிக்குமப்புறமாய்ச்சூழப்
பாயிருள்கடியுஞ்சோதிப்பகிரண்டம்பயிலுமன்றே. (நஉ)

கலிநிலைவிருத்தம்.

பயிலுமங்கதபன்னவொண்ணுதது, வெயிலும்வெண்ணிலவும்மிளிராதது
செயலெவர்க்குந்தெரிவரிதாயது, மயலிருப்பினிமாசொன்றிலாதது (நக)

துன்னுமாருதமெங்குந்துவன்றது, மின்னுபேரொளியென்னம்வழைந்தது
கன்னிமாலினும்வேதன்கரத்தினு, மன்னுமேனியவகுப்பரிதானது. (நச)

ஆனவப்பகிரண்டமடங்கலும், ஞானமாயொருசோதிநயந்தது
தானமற்றதுதன்னுடலற்றது, ஓபானமற்றதுபாவனயற்றது. (நகி)

ஐஅற்றதன்பரமாணுவிலெட்டிலொன், நிற்பவண்ணமுயிலெயெனுஞ்சுடர்
பற்றிநின்றபராபரமாயது, நற்றுமங்கதினாதமெழுந்தது. (நசு)

எழுந்தநாதமதீன்றதொர்வீந்துவை, யழுந்துவீந்துவதுதுசசிவங்கொழு
ந்துவிட்டதுபட்டொருகோயிலாய், விழைந்துநின்ற?வெழினியிருந்தது. (ந)

* வேதனண்டம்—பிரமாண்டம். ஓபானமற்றது—வியாபகமானது.

ஐசுத்தசிவசோதி மத்தியசோதி நிஷ்களநிருத்தசிவத்தினின் றுமுகிழ்த்த
அதிக்கிருந்தவீந்துகபரமசிவத்தினின்று, அதிக்கிருந்தவீந்துக பராசத்திதோ
ற்றும்; இதில்நின்றும் அநதிக்கிருந்தவீந்துகபரசிவந்தோன்றும்; இதில்நின்
றும்அநதிக்கிருந்தவீந்துக பராசத்திதோன்றும்; இதில்நின்றும் ஆதிசுத்திதோ
ன்றி,வியாபாரபேதத்தால் இச்சாசத்தி, ஞானசத்தி, கிரியாசத்தியென்னும்மூன்
றாகும். பராசத்திமுதற்பஞ்சசத்திகளினின்றும், முறையே சிவசாதாக்கியம்,
அழார்த்திசாதாக்கியம் மூர்த்திசாதாக்கியம், கர்த்திருசாதாக்கியம், கன்மசாதா
க்கியம் என்னும் பஞ்சசாதாக்கியங்கள்தோன்றும்; கன்மசாதாக்கியமெனப்படு
ம்சதாசிவத்தினின்று மனோன்மனியும், மனோன்மனியிலிருந்து மகேச்சுரனு
ம், மகேச்சுரனிலிருந்துமகேசையும், மகேசையிலிருந்து ஸ்ரீகண்டருத்திராரு
ம், இவரிலிருந்து உமையும், உமையினின்றவிலிஷ்ணுவும், இவரிலின்றி இ
லக்குமியும், இலக்குமியிலிருந்துபிரமாவும், பிரமாவினின்ற வானியுந்தோன்
றி உலகத்தைக்காரியப்படுத்துவர்.

எழினி—திரோனதாசத்தி.

உவெளியினென்பதூஉம்பாடம்.

இருந்தகாலமேகசனொலசன்மால், விரிஞ்சனாதியர்விண்ணவாயாவரும்
பரிந்துவந்திருபாதங்களைக்கைமீர், நெரிந்ததன்மலர்சிந்திவணங்கினார் (௩௮)

வணங்குமன்றொருவாலப்பிரமணை, யிணங்கும்விச்சககன்மனையேயுலேபே
யுணங்குபாகனழைத்தவனார்ச்சனைக், குணங்கொளுங்கதைதகடறலுற்றமரோ.

புவனொற்பத்திச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஐ திருவிருத்தம் ௧௮௭.

நான்காவது

அர்ச்சனாவிதிச்சருக்கம்.

கலிவிருத்தம்.

அரணருஞ்சுடராயபரம்பரன், பரவுமாறிருவந்தியிற்பங்கயம்
விரவுமேவதன்வெளிப்படவிச்சவ, கருமனைத்தனிகாட்டுவமென்றோ. (௧)

ஒதவந்தக்குதித்தவற்கோதுவான், மாதவன்றிருப்பன்னிவளர்ந்தது
மீதுதேவர்க்கமுத்தம்விளைந்தது, பாதகந்தெறவந்ததொர்பாற்கடல். (௨)

பாலடுத்தகடற்குளொர்பார்தனான், டாலடுத்தமலர்க்கணுற்றான்நிரு
மாலடுத்தவயிற்றிலுண்டோர்மலர், மேலடுத்ததுலுண்டொருவேதியன். (௩)

அன்னதாமரைநீளமனைகமாய்த், தன்னுமுவயின்சொல்லரிதாதலாற்
பொன்னிதழ்ப்புடைமூடப்பொகுட்டினு, ஞன்னிரம்பதயோகத்துறங்கினான்

உறங்கும்வேதனைச்சென்? நுணர்த்தியே, பிறங்குந்தென்கயிலாயப்பெரு
ந்நிரித், திறங்கொள்புசுனைசெய்வித்தவன்குலத், தறங்கொளெண்மரோடா
க்துதியென்றனன். (௪)

என்னுகூறவிதைஞ்சியப்பாற்கடல், சென்னுமாலையுஞ்செங்கைகுவித்தவன்
அன்னுமுத்தியந்தாமரைத்தோடெலாம், வென்றிவிச்சவகன்மன்விரித்தனன்.

விரித்துநான்முகவெள்ளைவிடைப்பிரா, னருச்சனைக்குளையாங்கழைத்தா
னென, நிருத்தனென்னையினைத்தனனோவெனாப், பெருத்தவோகைப்பெருங்க
டன்முழங்கினன். (௫)

0 மலர்களுண்டத்திருவென்பதூஉம்பாடம்.
? உணர்த்தல்—யோகத்திரையாலெழுப்பல்.

நான் முகன் நனயன மொரெட்டி னு, மேன் முகந்தவிருப்பின் வரும்புனல்
பான் முகந்தபனிக்கடலெங்க னுஞ், சூன் முகந்தமழையிற் செகரிந்தவே. (அ)

வேதமும்பெருவின் ணவ்ருந்தவர், போதமுந்தனிதேரும்புரா தன்
னேதமுஞ்சின் மும்மிகழாதவென், மாதவங்கள் மதித்ததெவ்வாறேரோ. (க)

மதித்தநான் மறையுச்சியில் வைத்ததான், விதித்தவென்கையிற் பூசைவி
ரும்புமோ, வுதித்ததிங்கட்கொழுந்தொளி ருஞ்சடை, பதித்தவென் னொருக்
கும்பலகுமொல். (க௦)

மாலிழைத்தவங்கொலம்மா லுறை, பாலிழைத்தகடற் செய்பலன் கொல்யான்
மேலிழைத்தவறங்கொன்மிடற் றினு, லாலிழைத்தவரென் னையழைத்தே. (௧)

அழைத்தசொற்கொடகரவென்றெழுந், திழைத்தயோகமொழிந்தெதி
ரன்பினுந், நழைத்தவிச்சுவகன் மனையுந்தழீஇப், பிழைத்தனனிப்பிறவித்து
துயர்க்கென்றான். (க௨)

பிறவிதீர்க்கும்பிரானென தர்ச்சனைக், குறுவதெங்ஙனம் யானுவதெவ்விடம்
மறுவிலாத்தவசொல்கென மற்றவ, னிறைவதென்கயிலாயத்திலென் நன்ன.

என்றலுங்கமலத்திலிழிந்தயன், சென்றனன்பரன் றியினடம்புரிந்
தொன்றுமுழியொழிந்தபின் போயயல், நின் நதேநிகரல்லதுநெருமோ. (க௪)

நேருந்தென்கயிலைத்திசைநீள்வழி, யூருமன்னத்துடனவ னுரந்தனன்
சேருமந்தத்திருமலைகண்டுளங், கூருமன்பொடிழிந்துகைகூப்பினான். (க௬)

நான் நான்மலர்நான் முகன்றூத்தலு, மான்விச்சுவகன் மனும்வாழ்த்தியே
தானுமங்கைத்தலங்குவித்தேவிழி, யானபத்தினுநீத்தமரும்பினான். (க௭)

ந்தத்தெங்கெண்டுவினையென் நயன், கூத்தன்குன்றிற் றுளிர்குணைமூழ்கியே
தீர்த்தமேந்தியதீர்த்தன்கயிலையை, யேத்தியாலயமுன்னிற் றிறைஞ்சினான்.

முன்புநின் னைமுடிப்புறந்தேடியு, மன்பிலாமையி னின்மைமாதவந்
தென்பிறந்ததிருவுருக்காணவின், நென்பிறந்ததுமாதவமென் நன்ன. (க௮)

என்றரன் றிருமுன்னீர்நிசைத்துப்பின், றுன் றுமாசனந்தோன் றவிருந்தயன்
மின்றுலங்கியமேனிநிமிர்ந்துசீ, ரொன்றுசா னுவின்னுட்பதம்வைத்தனன் (க௯)

வைத்தகண்ணோத்துண்டம்வயங்கிட, முத்தநன்னகைமெல்லிதழ்முடிட
வத்தமத்திமவங்குவநிசமீ, துய்த்தருஞ்சிவமந்திரமுன்னினான். (௨௦)

* வெள்ளறுகென்பதூஉம்பாடம். ௦ குளிர்குணை—மகாசுனை.

† இசைத்துன்மஎன்பதூஉம்பாடம்.

இது பிராணயாமம்.

உன்னுண்மைபிராணனொடுபூசுப், 1 பன்னுபாவம்பரன் றனோடேகிட
வின்னாசியியற்றிப்பொருமின்ன, கன்னமீதுமுகூங்காமுவைத்தரோ (௨௧)

சுரத்துடன்சுரந்தைவரக்காட்சியா, லுரைத்தவங்குலியொன் றுடனென்றறப்
பரத்துளீசர்புதினொருமந்திரம், லுரைத்தகையினியாசமுடித்தனன். (௨௨)

இது தத்துவநிசனம்.

முடியின்மிக்கமுதத்தினினைஞ்சினின், வடுவினாபியிற்சா னுவின்மற்றா
வடைவினங்கநியாசமமைத்தபின், உடலினுட்படுமுண்மையுணர்ந்தனன். ௨௩

தன்2 னுரந்தருசா னுவினாபியின், மின்னிலங்குமிடற்றினினைற்றியிற்
சென்னிமீதிற்செறிபடலந்தெறப், பன்னுபாசப தத்தையுணர்த்தினான். 3 (௨௪)

இது தத்துவசுத்தி.

உணங்குமண்புணர்வளியொணர்விசம், பிணங்குமேனியுட்குளேகபுருஷனை, ய
ணங்கிலாவெளிக்5 கப்புறத்தப்புற, மணங்கொள்கா லுடன்வாங்கியிருத்தினான்

இது பூதசுத்தி. யோ- யோ.

இருத்திநாபியின்னைின்னிலங்குமல், திருத்துகா லுடன்சேரவெழுப்பியு
ளுருத்தபோதி லுடலமனற்படும், 7 புரிக்குநேரெணப்போதனிருத்தனன் (௨௬)

இருந்துவானத்திலங்கிதழாயிரம், விரிந்தபங்கயமீ தனல்வீசலுஞ்
சொரிந்துவீழுமத்தாளிதேயத்தலாற், நெறிந்துமேனி9 சிவதனுவாக்கினான்.

இது நிம்மலசுபூத்தி.

ஆக்குபன்னிரண்டங்குலத்தப்புறம், போக்குவானிற் புறத்திடுமாலியை
நீக்கிமிண்டொருநெஞ்செனுமெட்டித்தீ, வீக்குபங்கயமீ திலிருத்தினான். 10 ()

இரும்பினிட்டவிரசகுளிகையாற், நிரும்பவங்கதுசெம்பொனதாவபோ [ன்
11 லரும்புசீவ] 2 னறிவொடனைந்தபின், றுரும்பிடாத13 விளக்கிற்றுவங்கினு

1 அன்னபாவம்பாணனொடு என்பதூஉம்பாடம். 2 உரந்தருசா னு—தோள்

3 வாயுசங்கிதை கசுள ம்பக்கம் ௩௫ம்செய்யுள். 4 ஏகபுருஷன்—சீவான்மா.

5 அப்புறத்தப்புறம்—பிரமரந்திரத்தின்மேற்றுவாதசார்தம்.

6 கால்—பிராணவாயு

7 இச்செய்யுளின்முறையைத் தத்துவப்பிரகாசம், கிரியையிற்கிரியையில் ௬௧
ம்செய்யுள்விரித்துக்கூறும் ஆண்டுணர்க.

8 இதழாயிரம்விரிந்தபங்கயம்—பராசத்திவீற்றிருக்குஞ்சகத்திரதனகமலம்.

9 சிவதனு—திவ்வியதேகம்.

10 இதன்விரிவை வாயுசங்கிதை கசுள ம் பக்கம் ௬௮ ம் செய்யுளிலும் தத்து
வப்பிரகாசத்திலும் பரக்கக்காண்க.

11 அரும்பல்—கலைவிரிதல்.

12 அறிவு—அறாகதழார்ந்தி. 13 விளக்கு—தூண்டாவிளக்கு.

1 நா லுமா றுநயந்தருபத்துமே, லேலுமாந்நிரண்டெண்ணிரண்டுடோரிரண்டால்முண்டவற்கன்புறுமெவ்விதம், 3 கோலமண்டபங்கண்டுருவலினான். (1)

இது அத்தர்யாகக்கிரியை.

ஞாவுமெம்பொன்றொன்கூறிய, 4 நிலாவுமக்கரமேவுநியாசமுங் 5 கலாநியாசமுஞ்செய்திடுங்காட்சியால், மலாதிதிபத்திருளின்மருண்டவே. (2)

இது கிரியையிலுளாம்.

உண்டெனும்பிரமங்கொரைந்திதும், 7 நெண்டபங்கியுஞ்செய்துவலக்கரத்தண்டர்நாயகற்காசனமிட்டபின், முண்டகத்தலைவாசலமூடினான். (3)

இது சிவநம்பம்.

மூடினாரிருகண்ணைமுகிழ்த்துளே, நாடினான்சிவஞானவிழிச்சுடர். வீடினான்வினையாவுவ்விருப்புறக், கூடினாரன்குஞ்சிதபாதமே. (4)

இது சிவயோகம்.

பாதியாமதியார்தம்9பதியினிற், சோதியார்பசு11மேயத்தொடர்ந்தபின் 12வாதியாரிடு13பாதம்வருதலா, 14லாதியார்பசுவாகத்திகமுலான். (5)

1 நா லு—மூலாதாரம். ஆறு—சுவாதிட்டானம், பத்து—மணிபூரகம், பன்னிரண்டு—அநாகதம், பதினாறு—விசுத்தி, ஓரிரண்டு—ஆக்ஞை, இவை ஆதாரசந்திதிமுறையாம்.

2 ஓரிரண்டு—உம்மைத்தொகை.

3 இதழ்—மேற்சட்டியஎன்கள்மைந்த ஆதாரகமலங்களினிதழ்கள்.

4 அக்கரநியாசம்—மாதிருகாநியாசம் அது: அம்முதற்பஞ்சாக்கரஞ்சேர்த்தநியசித்தல்.

5 கலாநியாசம்:—கலைகள்முப்பத்தெட்டுக்கும் பஞ்சாக்கரசேர்த்துநியசித்தல்.

6 பிரமங்களைந்து: பஞ்சப்பிரமமந்திரங்கள்.

7 தெண்டபங்கி: வித்தியாதேகம்வருவித்தல். என்னை? இலங்கத்தின்பேல் அக்கினிஸ்தம்பமாகத்தியானித்து, ஓம் ஆம் வித்தியாதேகாயநமலென்று சாத்துதல். இஃதன்றி முண்டபங்கி வத்திரபங்கி கலாபங்கி என்னவமுண்டு.

8 சிவச்சுடர் ஞானவிழிநாடினெனவியைக்க.

9 பதி—தகராலயம் 10 சோதியார்பசு—அதனொளியமைந்தஆன்மம்.

11 மேயத்தொடர்தல்—தகுதியாகஅறிவிற்பின்றொடர்ந்து லலாத்தானையானத்திருத்தல்.

12 வாதியாரிடம்—ஆண்மலக்கரசுவாதியானபரசிவமமைத்த.

13 பாதம்வருதல் சத்திரிபாதம்வரல்.

14 ஆதியார்பசு—தனக்கெனவியஞ்சுகமின்றி, அறிவிலக்கஅறியும் ஆகிமுத்தன். மதியார்தம்பதி—சந்திரமண்டலமெனினுயிழுக்கின்றும். பாதம்வருவலென்பதூஉம்பாடம். சிவபுண்ணியத்தால் இருவினையொப்பும் மலபரிபாகத்தால் சத்திரிபாதமும் வருமெனகைசித்தாதம்.

இது சீவபோகம்.

ஶ்ருஷீரிந்கலந்திமும்பென, வொழுஞ்பாலுடனெண்புனல்புக்கென
வெழுதுமோவியமென்னவிரந்துதன், வழுவிவாஷீபந்தில்வணங்கினான்.

வணங்குவாணும்வடிவுமில்லாதரு, விணங்குதுண்பாமாணுலிலெய்திய
வணங்கிலாவியைமீளவழைத்தன, னுணங்குநீண்மடையூர்புனலொப்பவே. (௧)

வேதியன்சிவன்மெல்லடிமேல்விடுஞ், 3 சோதிமீளவிழித்துச்சுடர்முகப்
போதினோக்கிவினையிருள்போக்கியங், காதிசூரியவர்ச்சனைபண்ணினான் (௩௭)

நாலுமைந்துநயந்தபத்தினுட், பாலுடன்றயிர்நெய்ப்சுநீர்4மய
மேலமாவொடுநெல்லீர்யாசனி, யாலமுண்டவந்காமெனவைத்தனன். (௩௮)

நன்பத்திசொலிவபதத், 6தொன்பதிற்றிகழ்ச்சத்தியுடன்பா
ணன்புறுத்தியகும்பமான்றிரு, முன்புவைத்தனன்முண்டகவாசனன். (௩௯)

வாசலிற்புறமன்னி7யவனிகை, யாசறுக்குமகோரத்தடக்கிமேல்
லீசுபத்திவிமலன்சவாகுவை, நேசமுற்றுறுத்தியுள்ளாயினான். (௪௦)

9ஆயபாசுபதமனுமத்திரம், தூயவாசற்றுலங்கற்றுத்தியுட்
போயரன்புடைவாத்துபுருடனை, நேயமாகவெழுப்பிற்றுத்தினான். (௪௧)

10நாலுநான்முகனைம்முகநாதனை, யாலகாலமடக்கியகண்டனைக்
கோல11மாதொடுகடியகண்டனைக், காலகாலனைக்கண்டவணங்கினான். (௪௨)

1 இருத்தல்—சிவோகம்பாவனைசெய்திருத்தல்.

2 பரம்—ஆந்தவடிவின்நிருவடி.

3 சோதி—ஒளிவடிவானசீவான்மா.

4 மயம்—முதற்குறை.

5 இராசனி—மஞ்சற்காப்பு

6 ஒன்பதுசத்தி:— அம்பிகை, கணம்பிகை, கௌரி, கங்கை, உமை, பராச
த்தி, ஆதிசத்தி, கிரியாசத்தி, ஞானசத்தியென்பவர்.

7 யவனிகை—திரைச்சீலை.

8 விமலர் சுபாகு, துவாரபாலகர்கள். இவரை ஆவாகிப்பது வாயிற்படியிலெ
னவங் கபாடத்திலெனவுமாகமங்கன்பேதமாகக்கூறும். இதன்விரிவைப்
பூர்வகாரணமத்திற் பரக்கக்காண்க.

9 பாசுபதாஸ்திரலட்சுணம்: “மூன்றுசிரங்கரநாலுகொடுக்கனல்முதிர்வீழி
யொன்பதுடன், நேரன்றியமும்படைபூதபாசுகள்சுற்றியுறக்கடுவே, கா
ன்றுகொழும்புகையோடனல்வீசியகாலுவேயுலக, மீன்றவன்முன்னு
லகெங்குநெடுக்கவெழுந்தபாசுபதம்” என்பதனாற்பெறப்படும்.

10 நாலல்—தொங்கல்.

11 மாதொடுகடியகண்டன்—ஸ்ரீகண்டபுரமேசான்.

வணங்கிராயகிமத்திமைகுண்டலி; யிணங்குமுச்சுடர்க்கோணமதேந்திய வணங்குவந்துவினாதமரும்பிமெய்க்; குணங்கோள்மேனிக்கொழுந்தினைகோக் கிணன். (சுந)

ஜு—ன்: நாயகி குண்டலி மத்திமை இணங்கும்—(பிரமத்திற்குநேரே பரிக்கிரக) சத்தியான குண்டலியின் மத்திமைத்தானசம்பந்தமுள்ள, முச்சுடர்க்கோணமதேந்தியவந்து அணங்கில்—சோமசூரியாக்கினி மண்டலங்களேந்து ம்விந்துசத்தியில், நா தமரும்பி—நாதத்தவமமைந்து விகசிதமாகி, மெய்க்குணங்கொள்மேனிக்கொழுந்தினை— சச்சிதானந்தமே நிருமேனியாகக்கொண்டசிவக்கொழுந்தை, கோக்கி வணங்கிணன்— (பிரமாதத்துவதேற்றக்கிரமமாராய்து) தரிசித்துவணங்கினார் எ—று.

குண்டலியிணங்குமென்பதை: “பகர்செய்குண்டலினியம்பமுதில்சத்திதான்—றுகளிலாறுத்துவாவாகித்தோன் றுமால்” எனவாயுசங்கிதை உமாபுத்திரலறிக. முச்சுடற்கோணமென்பதூஉம்பாடம்.

கொழுந்து—கன்மசாதாக்கியம். அதனை:—

“கன்மசாதாக்கியகாரணப்பெயர்

தொன்மைக்கிரியையிறீறென் றுதலுடைத்தாய்

நாதமயமெனநவிலுமிலிங்கமும்

பேதமில்விந்துமயமாம்பீடமுஞ்

சோர்வறக்கூடித்தொழிற்பட்டிருக்கும்”

எனச்சதாசிவரூபங்கூறுதலாலறிக.

அது—பகுதிப்பொருள்விருதி.

நாலுவேதநவீன்றுமைஞ்சுத்தியு, ளே லுமந்திரசத்திசெய்தீசன்முன் கோலுமர்ச்சீனசெய்துமைகோன்முடி, வாலுவேதன்புதுமலர்வைத்தனன். (1)

வைத்தவாடைமலர்ப்பணிகீர்க்கிமெய்ச்சுத்தமானசுகந்தநன்நீர்கர முய்த்தகொள்கையதுட்புகவாங்கியெ, னத்தனுக்கபீடேகமயன்செய்தான்.

செய்யதாமரைச்செம்முக2மைந்துளா, னையனுக்கபீடேகமருச்சீன தாய்போசனநாடகந்தோத்திர, முய்ய3வாசனமுய்த்துமுன்னின் றனன். (1)

நின் றபானுவுஞ்சோமனுநேர்செலா, தொன் று4காலமுணர்ந்தரவோ னுளந் துன்றுதெய்வச்சுடரையெழுப்பியாங், கன்5றிவிங்கத்தமரமலர்த்திணன். (1)

1 ஐந்துசத்தியாவன:— ஆன்மசுத்தி, ஸ்தானசுத்தி, மந்திரசுத்தி, சூர்வியசுத்தி, இலிங்கசுத்திஎன்பன.

2 பிரமனுக்கு ஐந்துமுகமென்பதை, வாயுசங்கிதை, கககும் பக்கம் உககும்—செய்யுளாலுணர்க. 3 வான்முறையென்பதூஉம் பாடம்.

4 காலம்—பிராணவாயு சுழுமுனமார்க்கத்திற் சஞ்சரிக்குங்காலம்.

5 இலிங்கலட்சணம்: லி0மலுடி ஈ0கி0ணைலா0ம0கீ0டா0வஸு0தி0நா0த0ம0சு0டி0வண0பீ0கார0ஓ0உ0கார0னோ0த0ரோ0த0க0; லி0கார0ச0ய0த0ம0ஸு0வ0நா0டா0ஓ0க0ஸு0வொ0தி0தி0 என்பதனுலையாம்.

மலர்ந்தபூவும்புனலும்மலர்க்கையா, லலர்ந்தபாதத்தருக்கியஞ்செய்துபி
னிலங்குதாபனகும்பமெடுத்தான், றுலங்குமாழுடிதோயவீடுத்தான். (சஅ)

விடுத்தமென்குசைசென்னியின்மீதுவைத், தெடுத்தமஞ்சனமாட்டுத்
லெம்பிரான், முடித்தவேணிமுடியவீழ்ந்தேதுனி, பொடித்தகங்கைபொழிபு
னல்தாணுமால். (சக)

* மாணுநன்பெருமானுமுடன்புனல், நானமாடுதல்கண்டுநடுங்கயன்
றாணுமங்கொருசத்தியுருக்கொடு, மோனவேதமுறைமுறையோதினான். ()

நானமஞ்சனமிவ்வகைநல்கிநான், கானனன்சிவலர்க்கினிஓதம்பரங்
கானமென்களபங்கமழ்க்கும், தானணிந்துபைந்தாமமுஞ்சாத்தினான். ()

சாத்திரத்தின்றலேவருமீமந்திர, மூர்த்தியென்னுமுறைமைவழாமலே
யேத்தியேத்தியிறைஞ்சியிறைஞ்சியே, பாத்தியாசமனீயம்பயிற்றினான். (இஉ)

பயின்றபங்கொருபாதிபசமையு, மியன்றபாதியிலங்கியசெம்மையும்
வியன்றருக்களமீதிநகருமையு, முயன்றவர்க்கருள்கருமுகங்கனம். (இங்)

முகத்திலவெண்புன்முறுவலுமாதவர், மகத்திலவேழுமுரித்தமலர்க்கையு
மகத்திலவாளுக்கருள்புரிநோக்கமுன், சகத்திலாருயிர்தாங்குஞ்சரணமும். ()

சரணமென்றவர்தங்கள்வினையன்ற, ‡ திரணமாகத்தெறுந்திருநேயமும்
§ புரணமீறும்புயங்கம்புயங்கமும், பிரணவத்திற்பிறங்குநிலைமையும். (இரு)

பிறந்திறந்தமுலாதபெருமையாற், சிறந்தமெய்சிவலிங்க? சிரோதய, நிறை
ந்துதோன்றலுக்கண்டுநெடுத்தகை, யறைந்தபைந்தருவாணியினின்றான். ()

லின்றகண்ணிணைநீர்த்தும்பப்புறஞ், சென்றோமஞ்சிலிர்த்தவசந்தர
வொன்றுமெண்ணிலனுற்றிலனோதில, னன்றுவேதன்பரவசமாயினான். ()

ஆயகாலையிலங்குவந்தனர், சேயவெண்மருமிங்கிவன்செய்கைகண்
டோய்விலாமறையோதுமுடிக்கினாற், போயதார்கலிப்பொங்கெழிலோதையே

ஒதுகின்றவருத்திரர்பன்னொரு, பேதமானவர்பேணுங்கரக்களிற்
ற்திலாமழைபோலவாசிந்திய, போதுவெற்பவர்பூத்ததெனத்தகும். (இக)

* மான்—சிவசத்தி. ஓ அம்பரம்—முதற்குறை; பீதாம்பரம்.

† ஆசனம், மூர்த்தி. மூலமந்திரங்கள். ‡ திரணம்—தூரும்பு.

§ புரணம்—குறுக்கல்லிகாரம். புயங்கப்புயங்கனம் என்பதூஉம்பரீடம்-
புயங்கம் என்பபிரித்துப்பொருள்கொள்க.

? சிரம்—இங்கே நாதம்.

தகும்பரபரைதன்னுடனென்றியும், மிருந்தகாரணமாய்வருமெய்யர்முன்
புகுந்தவானவர்போற்றுமுழக்கொலி, திகந்தரங்கைடங்கலுஞ்சென்றன. (௬௦)

நத்திலங்குறுங்குழைவாரீசடை, முத்தர்முன்பணிமாறுமுழக்கினுற்
பைத்தலைப்பெருநாகர்பரப்பினு, மெத்தலத்துமிருந்தவரெய்தினுர். (௬௧)

மாரதாதிபரங்குஞ்சராதிபர், மாரதாதிபர்மன்னுந்தராதிபர்
ஆரதாதிபரானகளுதிபர், சாரதாதிபர்சந்திமேயினுர். (௬௨)

மேயபங்கயமுத்தன்னவெண்ணகை, போயதுண்ணிடைப்பொங்கழுகாடவி
சேயவானனஞ்செங்கட்டுவரிதட், யேரம்பையர்துன்னியிறைஞ்சினுர் (௬௩)

இறைஞ்சியிவ்வகையாவருமேத்தலு, நிறஞ்செய்நான்முகனோகைநிறைந்
தெழீஇ, யறஞ்செய்சேனணந்தவையுண்டவை, மறஞ்செய்சண்டனுக்காக்கின
ன்வண்மையான். (௬௪)

ஆக்குநாழிகையேழரையாகாட், போக்குசாமம்புகுந்திமெட்டினுந்
காக்குலாவுகயிலையிற்பூசனை, நீக்கிடாதுநிகழ்த்தினனங்கயன் (௬௫)

அங்கனன்முகனானசெவ்விறத்த, துங்கவேதச்சுருதிமுழக்கலாற்
பங்கயத்துப்படியஞ்சரும்பினம், பொங்குதீதச்சுருதியைப்போலுமே. (௬௬)

மேனிளாவும்விரிகதிர்ப்பாணுவு, ஞானநாதன்றிருமுகநண்ணலா
லானவேதற்கலர்ந்தலராமலர்க், கானமாயினகண்னுங்கரங்களும். (௬௭)

கரங்களிற்செறிகண்களின்வாய்களி, லுரங்களிற்சரணங்களினுற்றறி,
சிரங்களிற்குண்டசெய்வனசெய்தபின், புரங்களிற்பொருமீசனைப்போற்றினுன்

வேறு.

போற்றலும்விசுவகன்மன்புகுந்தரன்புண்டரீகக்
காற்றுணைவணங்கிக்கையாற்கமலனைத்தமுவிவாழ்த்தி
நீற்றினைவிடைகொண்டங்கனிங்கியுத்தரபாற்போந்தான்
வேற்றுளொர்விண்ணோர்யாருமகன்றுதம்வீடுகண்டார். (௬௮)

கண்டநஞ்சுடையகோவையருச்சித்தகமலனுந்திக்
↑ குண்டலிக்கனலைமுட்டிக்கொடும்பகைச்சமிறைகூட்டி
யுண்டருளானெய்யாலாகுதிமகஞ்செய்தந்தத்
துண்டமாமாயைத்தெற்பைசட்டவன்றிலதமிட்டான். (௬௯)

* ஆர்தருமென்பதுஉம்பாடம்.

௦ நிரைவுப்பாணுவக்கண்ணெனப்பொருள்கொண்டு பிரமாவிற்கட்டாமரை
லரக்கரசரோருகங்கடம்பினவென்றுமுடிக்க.

† குண்டலிக்கனல்—நாபியின் கீழ்முலாக்கினி

இடத்தினும்வலத்துமாகவியங்குவார்குவீந்துருழ்
மடைத்தலைவாசலிட்டமணிவிளக்கிருபாடேலாங்குக்
கடைத்தெருநடுவையத்தக்கறைமிடற்றண்ணாலார்பா
னடத்தினன் விழாவேகாண்பாளுன் முகனெந்தநாளும். (எக)

எந்தையாற்கொருநாற்சென்னியிருநான் குசெங்கையெண்க
ணந்தணன்காலேபுச்சியந்தியோடத்தயாமஞ்
சந்திகண்முடித்துப்பூசைசமைக்குநாடன்னினேரநாட்
புந்தியுளடங்காடே தாங்கிப்பொங்கியதுயரமாளுன். (எஉ)

ஆனவன் துயரேநாக்கியரனெழுந்தருளியுன்பால்
மானவெந்துயரமயாதுசொல்கெனமறையான் சொல்வான்
மேறனிவாமலர்போற்பூவின் றிரளிவாப்புனல்போல்வைய
மூனிலா துயிர்களில்லா திருப்பதென் னுடையாயென்றான். (எங)

வேறு,

என்றுதன்கரமெட்டுவ்குவித்தெதிர், நின்றகாலேநிலாமுறுவற்செயா
நன் றுபல்லுயிர்யாவுநீநாட்டென, வன்றுகூறினாளுணியேணியான். (எச)

ஆறுபத்தினொடானைந்துமாறுமாய்க், கூறுதத்துவமென்னுங்குறிப்பெலா
மேறுமேறுடையான் நனதேவலால், வீறுபோதவிதித்தனனம்புயன். (எடு)

ஐம்புவிக்கியலம்பொறியின்ருண, நம்புநீர்க்கொருநாலுனநெழுமூன்
றிம்பர்காலுக்கிரண்டுவெளிக்கொரு, தம்பநன் பொறியாகத்தரித்தனன். (எசு)

தரித்தாளிணைசாலுபுநாபியுந், திருத்துகண்டமுநெற்றியுஞ்சென்னியும்,வி
ரித்தமண்புனற்வளிவிண்ணெனப்பொருத்துமெனிபொலியவமைத்தனன்.

*நன்னிலஞ்சதுரச்சிரநாடுநீர், ௦கன்னல்வல்லுக்கனறிரியச்சிர
மின் னும்வாயுயிலங்கறுகோண்மவா, னன்னவட்டம்படைத்துடலாக்கினன்.

நன்சரிப்பினடப்பனபற்பல, பன்சரிப்பிற்பறப்பனபற்பல
வுன்சரிப்பினிலார்வனபற்பல, வின்சரிப்பற்றிருப்பனபற்பல. (எக)
பலவுயிர்த்தபடிபடியெங்கணங், குலவுமான்றிமும்பலகூட்டமு
மிலகுவித்தங்கிரணியனுதியாஞ், சிலவரக்கதிருமுண்டாக்கினான். (எஉ)

§ இவையெழுச்சுதங்களுக்கு இயற்கை, செயற்கைக்குணங்கள்; இதன்
விரிவு தத்துவப்பிரகாசம் ஞானத்திலுஞ்; மூன்றாளுத்திரம் சித்தாந்தமு
றைகூறும்புகுதியிறக்கண்டுதேளிக.

* பஞ்சபூதவடிவங்களை; சிவஞானசித்தியார் உ—ம் சூத்திரம், கூஎ—ம்
செய்யுளிற்காண்க.

10 கல்—ஒலிக்குறிப்புள்ள.

ஆக்கினேனின்னிலகிற்சராசரம், போக்கினேனென்பிறவிப்புலையெலாந், தேக்கினேன்சிவஞானமெனச்சிவன், ஹக்குபாதந்தொழுதுமுன்சொல்லீனான். (1)

சொல்லிமீளத்தொழுதுவிழுந்தெழுந், தல்லநாண்மலரோனினிதைந்தசுநல்லபூசனைசெய்திருநால்வருட், புல்லியோகச்சமாதிபுகுந்தனன். (௮௨)

புகுதுமில்வகைபுண்டரிகத்தவர், தொகுதியொன்பதபேருந்துதிசெயவகமொரைந்துமொழிந்தபிள்ளைரந்து, திகிரிமாதவர்செய்தனர்பூசையே(௮௩)

வேறு.

ஏதமிலாவாநியில்விட்டுணுத்தாமோதரண்கரமீதிவங்குசங்க
முதியவாய்நாரணனுக்கேசுவனுஞ்சரோருகக்கண்ணுடையகோவு
மாத்வஞ்செய்ச்சதனுஞ்சக்கிரபாணியும்வாகுதேவமாலும்
போதுபதம்நாபனுமக்கிருட்டிணனுமெனப்பதின்மர்ப்புசித்தாரே. (௮௪)

பூசனைசெய்தண்டசமாமுதத்திலரண்பணிவிடையாற்புலியுள்ளோர்க்குத்
தேசுநரைமூப்புமுதற்செனிப்பித்தார்நிமிடமாய்ச்செப்புங்காலம்
பேசுமலங்காரலம்பிறப்பித்தாரளவந்தம்பிறக்கும்று
காசினியில்விதித்தாரக்கிரவுகத்திற்பிரளயகீர்காட்டினாரே. (௮௫)

காட்டருஞ்சிர்க்கிரேதவுகந்தன்னிலமுன்னாள் *விசுவசித்திகையாற்றந்த
வாட்டருவார்நலிக்காமலியந்திரஞ்செய்கக்கணங்கன்வானோர்தோளிற
பூட்டியதமவுணரவைபறித்துததியெறிந்ததுவும்புலவோருய்யத்
திட்டருமால்மீனுருவாய்ப்புகுந்தெடுத்துக்கொடுத்ததுவுந் தெரிந்துரைப்பாம்.

அர்ச்சனாவிதிச்சருக்கம்முற்றிற்று.

ஆதிருவிருத்தம் ௨௭௬.

* விசுவசித்தி, இந்தச்சருக்கத்துப்புகுத்தபிரமாபெயர்.

புறந்திரஞ்செய்க்கணம்—அட்சர(ககடபகிய)ஐயக்குறி.

ஐந்தாவது.

மச்சாவதாரச்சந்திரகீதம்.

உரைசிறந்ததென்கயிலைப்பெருமானையுருத்திரர்பன்னொருவர்வேதர்
ந்ரைசிறந்தவொன்பதின்மர்திருமாலோர்பதின்மரிவார்நீங்காராகி
வரைசிறந்ததிரிகோணத்தெவ்வொருகோணந்தமக்குவாழ்வாக்கொண்டு
விரைசிறந்தமலர் தூவியருச்சித்துச்சிவயோகம்விளங்குகாலம். (க)

விளங்குமலர்விசுவசித்திபடைத்தவறுபத்துநால்வெள்ளஞ்சேனை
துளங்கல்லாவவுணருக்குளிரணியனென்னொருதலைவன்சூழமாழிக்
களங்கவிடமடக்குமவன்வடகயிலையடைந்துதவங்கடிதுசெய்தா
லுளங்குளிர்த்துசிவனவனுக்களித்தவரயிவ்வளவென் துரைக்கலாற்று. (உ)

ஆற்றலினுற்பகைவர்தம்மாலடுபடையான்மறலிதன்னுலாவிபோகான்
போற்றுமகத்தாம்புறத்துமிரவுபகலிரண்டினுயிர்போக்கிற்போகான்
கூற்றுமவன்பெயர்கேட்கிற்துலேகுலையுநடக்கிலண்டகூட்டுசாயு
முற்றமிருமுகிலேழுங்கடலேழுங்குடங்கையிற்கொண்டொருக்காலுண்பான்.

பானுவுஞ்சுந்திரபதமுஞ்சுரபதமுமவன்பதத்திற்பணியாதிவ்லை
வானவர்கோன்முதலுலகபாலரவன்வாயிலுட்போய்வணங்காரில்லை
நாளிலத்துமிரணியினேகமோவென்னுலாவில்லைநாரணன்பே
ரோநமசிவாயமெனச்சிவன்பெயருமவன்காலத்துரைப்பாரில்லை. (ச)

இல்லமுமில்லவனிறையருஞ்செல்வமுந்தந்திருநாடுமிமையோர்க்கில்லை
வல்லமையாற்பேருலகமீரோமுமொருகுடைக்கீழ்வலிதினண்டான்
றொல்லை மகாராட்டிரமாம்பதியிலரசிருந்துமுடிசூடிவாழ்ந்தான்
பல்லவுணவெள்ளமொராயிரகோடியவன்படையாப்பரவாரிற்கும் (ஈ)

நிற்பநிறுத்தியசமயமெத்தனையுந்தத்தமதுநியமரீத்துக்
கற்பனவுக்கேட்பனவுமிவனாமென்னிலெவன்கழறுகிற்போம்
நற்புவனத்திப்படியாயிரகோடிவருடமுறநடத்தியாண்மைக்
கற்பமெனமுப்பத்துமுக்கோடிதேவருக்குமலக்கன்செய்தான். (ஊ)

செய்தவத்தைநலிக்கின்றவவுணருக்கென்செய்வதெனத்தெரிந்துவைத
மெய்துமொருமந்திரத்தைத்தகட்டுமுதிக்கங்கணமாமெழிற்பூணுக்கிக்
கைத்தரித்துவசிகரமீதெனநின்ன்தவெருவாதுகளிப்பாராகி
யெய்தியிரணியனிடம்போந்திறைஞ்சாமற்புறஞ்சிலநாளிருந்தார்விண்ணோர்.

இருந்தபொழுதவருலகத்தேதகியிவர்கைக்குமுந்நாளில்லாநிந்நாட்
பொருந்தியவீதெனென்றுதானவரும்வானவரைப்புகைந்துகோக்கிக்

திருந்துகரம்பிடித்தமரத்தங்கரத்திற்கங்கணத்தைச்சினத்தால்வாங்கி
விரிந்தகடலிடைமேகம்பெசன்மழைகால்விடுவதெனவிட்டார்மிகோர். (அ)

மிக்கவிருசூரிழந்தவானமெனவேந்திழந்தவியறடென்னத்
தொக்ககரமொன்றுமருப்பிரண்மெதழமுன் நிழந்ததும்பியென்னப்
புக்கதிருவிழந்தமடவாரென்னச்சிறதகிழந்தபுள்ளேயென்னச்
செக்கர்விழிமுத்துதிருக்கக்கண்ணகரிழந்துள்ளந்திகைத்தார்விண்ணோர். (சு)

விண் ணுடையவிமையவருமுனிவரருமவுணருக்குவி றிலயீந்தா
ரெண் ணுடையதுயரமக்காக்கினான்சிவனென்றருவெவரைநோவோங்
கண் ணுடையதிருமேனிக்கோராமோனொடெழுந்தேதென்கயிலைநாடிப்
பெண் ணுடையபாகனைப்போய்த்தொழுவியுழைத்தேவர்பெயர்வதானான். ()

ஆளுததருநீழலினிதிருக்குமமரர்களுமமரர்கோவு
மேனாவிவ்விடங்கொதிப்பவடகயிலைதனினைடந்தவெருவல்போலச்
சேனாதிபதியவுணர்தமங்கொதுங்கித்தென்கயிலைச்சிகரத்தூடே
நூனெஞ்சுதர்மனையின்நிலைநின்றானிருந்ததிசைநோக்கிவந்தார். (சக)

நோக்கமொருமூன்றுடையதென்கயிலைப்பெருமானேநாக்கியோக
பாக்கியத்திலினிதிருப்பார்முக்கோணப்பேரவைக்குப்பணிந்துவானோர்
காக்குமுதலுருத்திரர்காள்விருச்சர்காள்முகந்தர்காண்கன்கன்சேனை
யாக்குதுயராற்றதுதவமிழந்தாந்திருவிழந்தோமந்தோவென்றார். (சஉ.)

என்ற மொழியினையினவியீசைர் துமுருத்தருக்குளிரக்கங்கூர்வான்
மன்றலந்தர்க்கேசவனும்வாசவனையமைத்தமலர்க்காத்தனாகித்
தன்றியநுந்திருநாடுந்தருவுமியராவதமுந்தோற்றவாறும் (என்
வென்றியவுணருக்கிடைத்திவ்வெற்படைந்தவா துமென்கொல்லிளம்புகென்ற

வினம்புகெனப்புரந்தரணுத்திகந்தரங்கள்பெரிதளந்துவிநிந்தசெவ்வித்
தளம்பயிலுங்கமலமலர்ச்சரணமிசைவிழுந்திதெறஞ்சித்தருணர்ல
வளங்கவினுமுடன்முழுதாமுத்தரும்பிற்றென்னவிழிபுழிநீர்மலங்கத்
தாளங்குமிமையவருளாக்குந்துயர்சிறிதுகேசவன்முன்சொல்லவதானை. (நா)

ஆளுத்பெருந்தருவுஞ்சரபியுஞ்சிந்தாமணிபூமரம்பைமாரும்
வாளுமிரணியற்குவாழ்வாகமனத்தாயரம்பவாளுக்காக
மேளுளில்விதித்தபடியித்தனைநாளாபுபவீத்தேமவிடியுங்காலந்
தாவைதில்லையிதற்கென்செய்வோமனெப்பார்த்தோஞ்சுதர்வேதங்கள். (அ.ந்).

வேதமது*சமராதிமந்திரமென்றேருருதவிலிவம்பிறந்தப்
போதனையையவசிகரமாய்த்தக்கட்டெழுதிக்கங்கணமாய்ப்புயத்திறுண்டோ
தீதவுணர்கண்டுக்குச்சிறுகையுமபுரிநூலுமல்லாந்நெசங்கைக்
கீதனியும்வஞ்சனையேதெனப்பறித்துமறிகடற்குளெறிந்தாரென்றான். (சுசு)

* சமர—யுத்தத்தை, அந்நி—கடப்பிப்பது.

என் றுதனைப்பனிமதியைக்கனல்தன்னையிபந்தன்னையிஞ்சிமுன்றைக் [௧
ருன் றுதனைமுயலகனைநெரித்துவளைத்தெரித்துரித்துக்குறைத்துத்தேய்த்து
தன்றியஃபல்லொடித்திகழ்ந்தக்கனைபுந்தலைதுணித்தநொல்லோன்பாத
மன்றியொருதுணையிலையென்றடைக்கலம்புக்கேம்வாழியாழித்தேவே. (௧௭)

தேவருலகிருந்தாலுமிற்றந்தாலுமிரணியனாத்தியோன்சேனை
யேவுமுரணிநுந்தாலுமிற்றந்தாலுஞ்சிவனருளென்றிரங்கியாயோன்
புலமுடிவிலவீழும்பெழும்பவாசுவனைக்கேசவனும்புல்லியுங்கள்
மேவுதீயர்தவிரும்பவகையெம்பெருமாற்குரைப்பனெனவிரைந்துபோந்தான்.

போந்தானைத்தொழுதினறஞ்சியவுணரெலாம்புலவரைமுன்பொருதவாறுங்
காந்தசரவலிக்கொதுங்கிச்சுரசுருதிக்கங்கணங்கைதரித்தவாறு
மேந்தமவர்க்கணத்தைத்தானவர்போய்ப்பறித்துத்தியெறிந்தவாறு
மோய்ப்துதுயருழந்தமாரிங்குவந்தவாறும்விரித்தாரைத்தான்மாயோன். (௧௮)

மாயவனைநோக்கிப்புன்முறுவலொடுந்தென்கயிலைலையெக்கோமான
நியவவுணருக்கின்னஞ்சிலநாட்பின்பிறுதியின்றுதவர்க்கெல்லா
மேயமணிக்கங்கணத்தைமீனுருவாய்ப்பிறந்துகடல்விரைவிற்தேடி
நீபுதவுகெனவவனுந்திருவுளத்தின்படிபுரிவளிமலவென்றான். (௨௦)

என்றதிருமான்மொழியுமெம்பெருமான்நிருவாக்குமிமையோர்கேட்டுப்
பொன்றுவர்பின்தானவர்கள்பூசலுமெம்புலம்புதலும்போயிற்பின்னேற
யென்றானைத்திருமுன்னந்தொழுதுவிழும்பெழும்புதலடியற்றிப்பாடி
மன்றலன்புமாரிசொரிந்தரகரசங்கரவெனுஞ்சொல்வாயராளுர். (௨௧)

நாரணனக்காலத்தன்பணிவிடையென்றலையீதுநாதவென்று
பூரணனைவிடைகொண்டுவாணவரையஞ்சலெனப்புகன்றுபுல்லிப்
பேரணங்கைப்பிரியாதபெருமான்நென்கயிலையினைப்பிரிந்துதெய்வக்
காரிணங்கும்படிவமொழித்தொருமீனும்வடிவெடுத்துக்கடலுட்புக்கான் (௨௨)

வேறு.

புக்கமீனமக்கடலிடைச்செல்வதுபுவனத்
திக்குநான்கினுமுழிநாட்டிரைத்தபேராழி
மிக்கமுதண்டமிதப்பதேயொப்பலாஸ்வேறு
தக்கதோரிணைபிறிதென்கொல்கடலுவன்றமீயேன். (௨௩)
எனமீன்செலவிருஞ்செல்வடங்கினசிலமீன்
போனசெல்கதித்திவலையிற்பொடிப்பணசிலமீன்
மானமொக்குளோடோடிவானமறிவனசிலமீ
னானீரெறிதிரையினுழியுமீன்பலவால். (௨௪)

*பல்லிழந்தபரிதி—பூடா. இக்கவி எதிர்நிரகிதைப்பொருள்கோள்.

வாலுக்கரைததும்பியேநிரைபுறம்வழிய
வேலமிட்டிலந்தூந்துறைசிதறினவுத்தி
சாலுமத்திருமூலக்கடைமத்திடைத்தலைநாட்
பாலலைக்கடலைகலங்கியதென்னலாம்பகரின்

(௨௫)

இன்னமீனென்றுதிரிதரமகரமீனினங்கள்
சின்னமாயினதிமிங்கிலஞ்சிதறினதிசைபோய்
முன்னையூழியிறக்கடையுத்தெம்பிரான்முனிய
வன்னாள்ளண்டம்பட்டதுபட்டதவ்வனீக்கர்.

(௨௬)

அளவிற்றந்தீர்த்திவலைகளெழுந்தெழுந்தகிலம்
வளருழதண்டமனைத்தையுனைத்தனவானே
ருளமகிழ்த்தனருயந்தனமென்றனருலகந்
தளருமோலிதனெலெனச்சலிப்புமாயினரால்.

(௨௭)

ஆயவப்புனவொழிவறச்சுழித்தலையெறிந்து
தூயவிண்ணளவுப்பரந்தார்த்ததுதொல்லை
மாயன்றன்னரிடைநடந்தனென்பேதார்மகிழ்வா
லையவக்கடல்கிடந்ததாங்கெழுந்ததெயனலாம்.

(௨௮)

எழுந்தமினதுமேலதோவதனுடெனமுந்த
செழுந்திரைத்திரள்மேலதோவெனத்திரிதரலா
லமுந்தாமக்கடற்சிதறியதுரைவிரிந்தணுகக்
கொழுந்திசைப்பெருவரையெலங்கயிலையாங்கடறின.

(௨௯)

இனவனைச்சங்கம்பற்பலகொழிளந்திரங்கிச்
சினைவயிற்றிறையுடைந்தறக்கதறியசெய்கை
யனையவக்கணன்றனதுசங்கிருப்பமீனாகிக்
கனைகடற்சங்கமுழுவதுமுதுதல்கடுக்கும்.

(௩௦)

கடுங்கதிக்கொடுவால்விசைத்தோடலுங்கலங்கிக்
கெடுங்கடற்பதினாயிரயோசனைகிழியுந்
தோடங்குமத்தனிமீனதுகுதித்தலுந்துளும்பி
யடுங்கனற்சுடர்வடவையுமவிபடுமதனால்.

(௩௧)

நாலுதிக்கிலுமியக்கருநுந்தகின்னரரு
மேலுதிக்குமச்சோமருரியரும்விண்ணுடுவுஞ்
சாலுமத்தனிமீன்வினையாடலுந்ததும்பி
யாலுமப்புநற்கஞ்சிப்போய்மேருமீதடைவார்.

(௩௨)

அடையவாரிதியளறுபட்டதுபகிரண்ட்
முடையவப்பெருமுழக்கினெவெடிபட்டதுலகத்
திடையுளோர்செவ்செவிடுபட்டதுதொழுதெவரும்
விடையுளானருட்கண்ணதோவிதுவெனவியந்தார்.

(௩௩)

ஸ்ரீதக்ஷிணகைலாச புராணம்.

தாரணித்தலைமகள் கலையா தலாற்சலதி.

பேரணித்ததன்காதலனாதலாற்பெருமீ.

னேரணித்தவளுடைகுலைத்திடுவதேதெய்வீனக்

சீரணித்தபேரலைகுலைப்படைதிரியும்.

(௧௪)

திரியவாட்சுறவினம்பலசிதறினவொருபா

லரியகூருமம்பல்தொலைந்தலமருமொருபாற்

பரியமால்வரைக்குழாங்க்ளவோற்பறிந்திடுமொருபா

லரியல்போய்க்கடன்முதலைகொறிப்படுமொருபால்.

(௧௫)

பாலலைப்பள்ளியானொருமீனெனப்பாய்ந்தாற்

சாலவக்கடல்படும்பதைப்பாற்சொலத்தகையார்

வேகியிற்பண்டுவிழுங்கிசகங்கணமீண்டக்

காலையிற்பலமீன்களுமுமிழ்ந்தனகடிதே.

(௧௬)

கடிதுமாயவற்கடியுறைற்பாலவக்கடன்மீ

னொடிதுமிழ்ந்தவுநிலத்திடைகிடந்தவுநிலையா

மடுமித்தவமுணற்சுரிமறைந்தவமுாக

முடிவில்லகங்கணம்யாவையுமெடுத்ததுமுகத்தால்.

(௧௭)

எடுத்தகங்கணநோக்கினரிமையவரெவரும்

பொடித்ததங்கவருரோமங்கள்புளகித்ததங்கந்

துடித்ததேதாள்வலஞ்சொரிந்தனகைமலர்ந்தொன்மீ

னெடுத்தமீண்டதுகண்டதுதென்கயிலாயம்.

(௧௮)

ஆயதென்கயிலாயத்தின்மெறன்புறமணுகி

மாயமச்சமாமுடலையக்கடல்வழிவைத்துத்

தூயதன்னுருக்கொண்டரன்சந்திதிதுன்னிச்

சேயகங்கணமுன்வைத்துவணங்கினன்றிருமால்.

(௧௯)

திருவருட்கணைஹக்கிரீயிவ்வுழிச்செனித்த

மருவுமீனுடலிம்மலைக்கேறவோர்மலையா

யருகுவேலையிற்கிடத்தலாற்புவிக்குநன்மளித்தாய்

பொருவிலாச்சுரருலகமுங்காத்தனைபுகழோய்.

(௨௦)

புகழுந்தேவர்தங்கங்கணங்கொடுத்திப்போந்தென்னத்

திகழுமெம்பிரான்முருந்தினையேவினன்றிரண்டு

நிகழுமவானவர்க்கீந்தனன்முறைமுறைநெஞ்ச

மகிழுந்தன்மையால்வாழ்த்தினர்சதூர்மறைவழாமல்.

(௨௧)

மல்குமச்சமாங்கேசவன்பெயரினைமலையும்

புல்குமச்சகேசுரமெனத்திருப்பெயர்புகன்றூ

ரல்குந்தானவரான்மையிலினியுங்களான்மை

பல்குற்போதிடுரென்றரன்சொலவிடைகொண்டுபணிந்தார்.

(௨௨)

பணிந்துகேசவற்புகழ்ந்தனர் பராசத்திவடிவாய்த்
தணிந்தவாழ்வினாற்பவானியாய்மோக்த்தாற்றணியா
தணிந்தனார்க்கையாய்க்குரோத்தந்தாற்காளியாயடலாற்
றுணிந்தவினாவாய்நின்றின்பெருமையார் துதிப்பார். (சசு)

பாரும்வானமுங்காப்பதுன்பாரமாகையினாற்
சேருமெம்மையுங்காத்தலுன்கடன்கொலாந்திறலோய்
வாரமெம்முழிவைத்தருளெனகனிவழுத்தி
வீரவாசவன்முதலினோர்விடைகொண்டமீண்டார். (சசு)

மீண்டகாலையிலவுணர்மேல்விண்ணவர்வெகுண்டார்
பூண்டபூசலுக்கவுணருமெதிர்த்தனர் பொருதா
ரீண்டெவ்வானவர் துரந்தனர் தானவிரிந்தார்
காண்டருஞ்சார்தம்பதிபுகுந்தனர்களிப்பால். (சசு)

களித்தரம்பையர் திருநடம்புரிந்தனர் தடல்வாய்க்
குளித்தகங்கணமணிந்தன ரவுணர் தங்குலத்தா
லொளித்தலின்பழம்பெளபிபட்டத்துன்பமுமொழிந்தா
ரளித்தகற்பகநிழலினுமமர்ந்தன ரமரர். (சசு)

அமரரித்திறயின்கினி திருந்தனராங்கட்
குமரிபாகனைத்தொழுது முக்கோணமாமலையி
னிமிருமுத்தரகுகையினில்யாகத்தினின்றுன்
றமரவாரிதிமீனெனத்திரிந்தவத்தலவன். (சசு)

தலத்தினித்திறங்கிரேதமுந்தணந்தது திரேத
தலத்தின்மேவியதிங்கினியிராவணனடப்புஞ்
செலுத்தும்பூசலம்பூசையுந்தெரிசனா*முத்திப்
பலத்தினாலவன்றாய்பெறுபதவியுமுரைப்பாம். (சசு)

மச்சாவதாரச்சருக்கம்முற்றிற்று.

ஆதிருவிருத்தம் கூடக.

ஆறாவது
தெரிசனா முத்திச்சுருக்கம்.

வேறு.

உரைத்ததிடே தவகந்தனிலிந்திரன் முதலோரும்
வரைத்தலைவகுமகத்தியன்திவரத்தோருங்
சுருந்தொடுவீஞ்சையர்கின்ன ரர்சித்தர்கணத்தோரு
மருத்தியினாகவொரையிருக்கோடியமர்ந்தோரும். (சு)

ஒருமவே தகுலத்தொடுசுத்தோதனனோடுந்
தேரும்மந்தரனும்பெயர்மேவுதிற்றுகோவுங்
கூரும்மையிருக்கோடியரக்கர்குலத்தோரு
மாருந்தென்கயிலப்பெருமானையருச்சித்தார். (உ)

சித்தமகிழ்ந்தவருக்குவரக்கன்சிவன்நல்க
வித்தனையன்பரும்வந்தனையேசெயுமிக்காலங்
கைத்தருணத்தொரர்க்கனிராத்திரிகரனீன்றான்
மெய்த்தவமாமொருராத்திரிகரியெனுமின்னோ. (ஈ)

மின்னோ நுண்ணிடைபிடியோமென்னடைவியோவோவல்
பொன்னோமெனிபொருப்போவனமுலைபுதுவான்மீன்
மன்னோவாண்முகமயிலோசாயலிம்மடமாதின்
முன்னோவலதிவன்பின்னோவழகெனமுன்னின்றான். (ஈ)

முன்னாமுதத்துதியுதித்தான்முளரிப்பெண்
ணன் னாள் கன்னித்திருவுருவங்கண்டன்போடு
மின்னாள்மகன்மணமகனெனவெனவீன்றோனாந்
தொன்னாள்வடகயிலைத்தலையானத்தொழுதிட்டான். (ஊ)

இட்டபணிப்பணியெட்டுமணிப்புயனென்சொல்வான்
மட்டவிள்கந்தமாதனமலைமேல்வாழ்கின்றான்
விட்டசினத்தொருமாமுனிவிச்சிரவாவென்பான்
கட்டமுகுன்மகன்கணவெனனத்தனிகற்பீத்தான். (஋)

கற்பொருவில்லியுரைக்கவரக்கன்களிகூர்து
நற்புதுமத்தொடமுதயல்சென்றோனாதன்றா
னிற்பெதார்மாரணையம்முனிவன்பானையேகிப்
பொற்பமரத்தக்கன்னிகையோடுபுணர்ந்தென்றான் (எ)

* ஆயிரகோடி என்பது உம்பாடம்.

௧ சுத்தோதனன்—கொளதமர்பிதா; மணிமேகலையிற்கூறியபடி இவனை
ச்சாக்கியசக்கிரவர்த்தியென்றாஞ்சொல்லுவார். “சித்தொடுதித்தோர்—தேரும்
மந்தரன்” என்பன பாடப்பேதங்கள். † இவர் புலத்தியர்மகன்.

தெரிசனமுத்திச்சருக்கம்.

சுரு:

என்றலுமாரனம்முனிபக்கலெழுந்தெய்தான்
கன்றுமனத்தெர்டுவி ரதியன்விரகக்கடல்புக்கா
னன்றல்வரக்கனும்விச்சிரவாவாச்சிரமத்திற்
சென்றடிதொழுதான்முனிவரானெகிசர்சிலசெய்தான். (அ)

செய்தவனியிங்கனுகியுதிமென்செப்பென்னைக்
கைதவமாமென்புதல்விடிராத்திரிகரிதன்னை
யெய்துமுனக்கிவண்மனைவியெனத்தந்தென்கையாற்
பெய்யுதகந்தரவேண்டுமெனுள்ளப்பிடியென்றான். (க)

ஆனெலங்கன்பிரானருள்கற்பனையதனாலுந்
தெனாவேள்கனையாலுமறுக்குந்திறனுண்டோ
மேனானுழிவினையென்பதெவர்க்கும்விலகாதால்
மாணாக்கண்ணிமணத்தூக்கம்முனிமனமுற்றான். (கா)

வேறு.

உற்றமுனிநன்றெனவரக்கனெமதூர்போய்
நற்றிருமணம்புணரல்குவரமென்றான்
மற்றதுசிதப்பதெனமாதவனுமுன்னித்
தெற்றெனவெழுந்தவனுடன்கடிதுசென்றான். (கங)

சென்றுசிலவேன்பொருதசெய்கைவலிதென்கோ
குன்றவரிவில்லிபுரிகொள்கைவலிதென்கோ
வொன்றினுமுனஞ்செவ்விடாதமுனியுள்ள
மன்றவணரக்கன்மகட்கன்புறுவதானான். (கஉ)

ஆனனமலர்க்கமலமன்பினிதரும்ப
ஞானமுனியைக்கொடுஞ்சாரனடந்தான்
கானநதிமால்வரைக்கடம்பலகடந்தான்
மானனையகண்ணிபுரைமாரகர்புகுந்தான். (கக)

புகுந்தன்னனைத்தலைபுதுத்தரளமாடத்
தகந்தமுனியைக்கொடுஞ்சாரமொடிருத்தித்
திகந்தரமடங்கலுமணத்தினிமைசெப்ப
யிருந்துரியசாரணரநேகரைவிடுத்தான். (கச)

தானவர்புகுந்தனரியக்கர்பலர்சார்ந்தார்
வானவர்குழியினர்மகாமுனிவர்வந்தார்
கானமர்தருப்பைகொடுக்காவணமியற்றி
யானதொருசாலையலமாகவுமமைத்தார். (கதி)

அமைத்ததொருகாவணமதற்கிடையொர்செம்பொன்
னிமைத்தமணியேதிகையிறற்றியதன்மீதே

§ இராத்திரிகரியென்பவனை—இராமாயணத்திலுங்கூடமுராணத்திலு
கைகசியென்றுகூறியிருத்தலறிக.

* கடம்—அருமவ்வி.

0 காவணம்—மணப்பந்தர்.

புரீதகநிணைகலாசபுராணம்.

கமைத்தமணமா முனிவனைக்கடிநுத்திச்
சமைத்தமறையோர்தழல்வனர்த்தனர்சடங்கால்

(கக)

காலையதிலேநிருதனுங்களிசிற்ந்தென்
வாலையிலைக்கொணர்மின்மாதரெனவேத
வாலயமதிற்ருறுகியத்தனருள்மின்னைக்
கோலமுதிர்சேடியர்க்குடியணிசெய்தார்.

(கங)

செய்யகலைநீவிக்கொடுசெக்கரின்விளக்கங்
தய்யவெளிசூழ்ந்தெனமருங்கினிண்டசூழ்ந்தார்
மையமருமேகமொடுவானுடுகிகர்ப்ப
மொய்யளகபங்கிமலர்மாலிகைமுடித்தார்.

(கஅ)

தாரணியொழுங்குருவனைத்தலையங்கு
நேரெனவிழித்துணையிலமைவாரிநிரைத்தார்
பேரருவிவெற்பிணையெனப்பெருமுலைக்க
ஔரவடமிட்டகிலுமாரமுமணிந்தார்.

(கஆ)

அணிக்கமலம்வாலவெயிலண்ணியதெனச்செம்
மணிக்கடகமங்கைதன்மலர்க்கையில்டுத்தார்
பணிக்குழைசெவிக்குழையணிந்துபதமேற்கிண்
கிணக்குரல்சிலம்பொடுசிலம்புகிளர்வித்தார்.

(உ௦)

கிளர்ந்தவழகுக்கழகுசெய்கிரியதென்ன
வளர்ந்தமுலைவல்லியையிவ்வாறழகுசெய்தா
ரிளந்தளிர்டித்துணைசிவப்பவெழுதென்றார்
தளர்ந்தவடையாள்சிறிதுமெல்லநடைத்தளர்.

(உக)

தந்தைபெரிதன் புருகநின் னுசரண்மீதே
சிந்தையின்மகிழ்ந்தவன்பணிந்தருகுசென்ற
ளந்தமுனிகண்டுவகையாழியின்விழந்தான்
வந்தவர்முனிக்கவனை வாமமுறவைத்தார்.

(உஉ)

வைத்தபொழுதங்கையினிலேச்சுருள்மலர்ப்பந்
தித்தகையதேதந்தியொருகாப்புமினிதிட்டுச்
சித்திரமணிக்கலையணிந்துசிலேவெளுங்
கொத்துமலர் தூவவொருகொம்பருகிருந்தான்.

(உ௩)

இருத்தலுமுனக்கென்மகளின்பமனையாகக்
கருத்தொடுகொடுத்தனனெரிக்கடவுள்காண
நிருத்தனுமுரைத்தபடியென் னுநிருதன்கை
விரித்தவுதகம்பொழியவேதமுனிகொண்டான்.

(உ௪)

கொண்டலின் முழங்கினவலம்புரிகள்கொம்பின்
முண்டகமலர்க்கைவிரல்பற்றிமுனிசுற்றி
மண்மேனலக்கிடவுடன்னைவலம்வந்தா
னண்டருமகத்திடர்புறத்தும்கிழ்வாரார். (௨௫)

வேறு.

நாரியுமுனிவனும்நாரிமாருடன், சீரியமணவறைசென்றுபுக்கனர்
காரெனுமிரத்திரிகரன்பணித்தலா, லூரினேநோக்கினரும்பர்யாவரும். (௨௬)

வருமுனிமருவினால்காரைத்தந்திவ, டருருவன்சுரர்க்கிடர்நருமுன்னே
யிவர், பிரிவதானற்றிருன்பெருக்குவோமெனா, விரிகதிரவன்குடவெற்பில்
மேவினான். (௨௭)

மேலியவிச்சிரவாவும்வெய்யகட், காவியினிராத்திரிகரியுமன்பினாற்
பாவியமலரணைப்பள்ளியெய்தலு, மோவியமனையவளுநக்கமுந்தினான். (௨௮)

முந்தவேயெய்கெனமொழிந்தவெம்பிரா, னந்தமாரணையினியகலென்றே
வினான், சிந்தையில்விரகமாங்குறும்புநீர்த்தற, கிந்தையில்முனிக்குமுன்னே
றிபிறந்ததே. (௨௯)

தேமருவரையினிலரக்கன்சேர்ந்ததுங், காமருமணமொழிக்கடனுமங்கட
ன், நேமுறப்பலித்ததூந்துயின்றபேர்களு, வாமெனத்தோன்றியதவனுந்
ன்றேரா. (௩௦)

அன்றவனிராத்திரிகரிதனங்கழு, மன்றலம்பசுந்தளிரவடிவுநோக்கலும்
வென்றியினரக்கியர்மேனியாதலால், நன்றெனவிருந்ததூநவையுண்டாயதே.

ஆயவருருவுகண்டன்புநீங்கினன், போயதுநோன்பெனப்புக்கெந்தெழுந்தனன்
றாயநான்மறைகளுஞ்சுடர்விளக்கிட, மேயினன்கந்தமாதனத்தின்மீதேரா. ()

மீயுயரருவிவீழ்வெற்பின்சென்னியிற், போயொருவடதருப்புறத்தின்பு
ற்றய, லாயிடையோமோடமார்த்தனனினித், தாயிடைப்பிறந்திடாத்தவஞ்செ
ய்தன்மையான். (௩௧)

தன்பொருட்டிருஞ்செய்துமுனியைத்தையல்பாற், றுன்புறப்பிரித்தவ
ள்துயிலுணர்த்தியே, மின்புலம்புந்திறம்பார்ப்பவெய்யுபவன், பொன்பிறப்பு
ணதிசைப்பொருப்பிற்கேன்றினான். (௩௨)

தோன்றலுத்திசைதிசைதோறுஞ்செங்கதிர், கான்றதுமுனிமனக்காமமா
மிரு, னேன்றவன்றீவீனையிரிந்தவாமென, வான்றமேதினியிருளினத்தும்
போயதே. (௩௩)

போயபிரிராத்திரிகரிதன்பூவணைத், தூயகண்டெயிலதுதுணுக்கெனவிழித்
தாயினோமுனிகனையருகிற்கண்டில, னேயெனவழைத்தனளிரங்கியெங்கினான்

ஸ்ரீதக்ஷிணகைலாசபுராணம்.

நான்மலர்ச்சரிசுழல்சரியநல்வடி, வாண்மலர்க்கண்மழைவழிந்துகால்
பொரத், தோண்மலர்த் தொடையலுந்தோடுஞ்சிந்திட, நீண்மலர்க்கைகயிணைநெ
பித்துவீழ்ந்தனள். (௬௭)

வேறு.

வீழ்ந்தபொழுதெழுமுன்னம்வெவ்வீனையேன்பொல்லாக்கண்
சூழ்ந்ததுயிலெழுமுன்னேபிரிந்தெங்கேதுவள்கின்றாய்
தாழ்ந்தகுலத்தெம்மரபுன் நன்மரபுக்கொவ்வாதோ
வாழ்ந்தகுடிவாழ்க்கையுமிம்மணவறையும்போதுமோ. (௬௮)

போதொன் றுமனைமீ துன்புயந்தமியேன்புணர்ந்தறியேன்
யாதொன் றுமபலகா லும்பயிலாமுன்னிகழுதியோ
தாதொன் றுமுமலாரும்வே றுசிலர்தாமுளரோ
தீதொன் றுமில்லாதாற்கீ துமொருசெய்கையோ. (௬௯)

செய்யவி தழக்கந்திருவக்கன்னியரோதெய்வகுலத்
தையலரோ*வியக்கியரோவெவர்தாமோதமக்கன்பாய்
வெய்யதொருமாயத்தாலுணைக்கொடுபோய்விட்டனரோ
வையுனிராத்திரிகரணுக்கவரெல்லாமஞ்சாரோ. (௭௦)

அஞ்செழுத்துந்திருநீ றுமகனமாப்பிற் புரிநூலுஞ்
செஞ்செவியுங்குண்டலமுஞ்சடைமுடியுந்திரடோளும்
விஞ்சுமணந்தனிலென்னைக்கடைக்கணித்தவிழிநோக்கும்
வஞ்சுமறயான் காணவின்னமிங்ஙன்வா ராயோ. (௭௧)

வரும்போதப்போதென்னேமணம்புரிந்தகரம்பிடித்துத்
தரும்போதுதொடைசூட்டித்தழற்கடவுள்வலஞ்சூழ்ந்து
பெரும்போதுநமனி அறைபுகுந்தளவிற்பிரிவோமென்
றிரும்போதமனத்திநீனைந்திருந்தனையோவறியேனே. (௭௨)

அறியேனைத்துயிலெழுப்பியறிவித்துவெ றுத்தனையேற்
சிறியேனையிவணி றுத்திச்சென்றக்காற்றிங்குண்டோ
நெறியேயின்வாவெனிணுநின்மொழியான்மறுப்பேனோ
மறியேந்துமெம்பெருமான் றிருவாக்கும்வழுவாமோ. (௭௩)

வழுவறவென்குலத்தாதையுணைக்குறுகிவணங்கிபரா
ளபுகியநின்மகட்குமணமதுசெய்வான்வரந்தே
னெழுமெனநீயுரைத்தபடியிப்படிவைத்தேருதற்கோ
விழும்மயாதவர்க்கெல்லாம்பொய்சொலவுள்வீதியுண்டோ. (௭௪)

உண்டோவென்னுடன்முனிவுமுண்டாளுலுரையாயேல்
உண்டோடுக்குழற்சேடிமடவார்க்குமுரையாயோ

* அரக்கியர் என்பது உம்பாடம். ௦ இராத்திரிகரன்-இவன்பிதா.

† தரும்போது—மெலித்தல்வீகாரமெனிணுமையும்.

வெண்டோளா நகருச்சீனசெய்தெய்யென வரம்வாங்கிச்
கொண்டோகையா ப்பயந்தான்மற்றிதற்கோகோமானே. (௪௫)

மாறார்ப்புணராமற்றவம்புரியமதித்தனையே
லாறாமலெனையுடன்கொண்டேகினைபெலடியேனுங்
காறாமலர்தந்தம்புனலளித்துங்கந்தமுடன்
தேறாருங்கனியீந்தும்பிரியமற்றிரியேனே. (௪௬)

நோற்கின் தவங்கனினுமறைமுதலா நூனீங்கன்
பார்க்கின் தகல்வியினுங்கைப்பிடித்தபாவையரைச்
சீர்க்குன் தத்தனியேவைத்தொருவழிபோய்ச்செய்தரும
மேற்கின் ததருமமென்பதுண்டோவந்தியம்பாயே. (௪௭)

பாயிருளென்றொருபாவிவரப்பாவியென்றயின்றேன்
போயதொருநிலைவெறுக்கக்காரணமென்புகழோனே
சேயிருவிண்ணவருலகோவயனுலகோசிவனுலகோ
நீயிருக்குமுலகேதுயானும்வரநிகழ்த்தாயே. (௪௮)

எனென்றயில்லையினியரக்கெலென்றயுமில்லை
நானென்றயுலயவதில்லைநன்முனிவர்குலக்கோவே
தெனென்றயுமொழியார்யான்செய்குறையுண்டென்றோ
ஆனென்றயுதனியையிக்குயிர்போயுமிருக்குமோ. (௪௯)

இருக்கமுடியாதுதனியென்றமுதாள்கீழ்விழுந்தான்
மருக்குழலார்பவரருகெவந்தவனையெடுத்தந்திச்
சருக்களகமுஞ்சொருகிச்சொரிவிழிநீருந்துடைத்து
நெருக்குமிளமுலைல்லாய்நீயிரக்கெலெனமொழிந்தார். (௫௦)

மொழிமறையுந்தவநெறியுமுழுதுணர்ந்தமுனிதானே
பழியிதுவென்றறியானேற்பாவமிதென்றெண்ணெல்
விழியிணைந்ததும்பவுணவீதெத்திருப்பதும்முறைமைக்
கிழிவெனவுமெண்ணெலிவ்வுலகங்கொள்ளுமோ. (௫௧)

கொள்கையுப்பெரியோர்தங்குறிப்பையுமயாமறிவோமோ
தெள்ளருவிப்பெருங்கிரிக்கேதவநெறிக்கேசென்றானே
வெள்ளரதிப்புனிதநீர்க்கெய்தினேனாயின்னடினன்
முள்ளருகிவராதொழியானீதுயரமொழியென்றார். (௫௨)

என்றலுமவ்வுரைகேட்டவிலங்கியுமகங்குழைந்து
சென்றகதிர்வரக்காணத்தாமரைபோற்சீரழிந்து
துன்றமழையிலாதிரங்குந்தேதாகையும்போலத்தேதாகை
சென்றமுனிபோனவழிநோக்கித்திகைத்திருந்தான். (௫௩)

வேறு.

இருந்துயர்க்கொழிந்தவனிருந்தனன், விரிந்தகந்த்மாதனயிசைக்கணை
பொருந்துமால்நிழற்புற்றுமூடுற, வருந்தவஞ்செய்யேயவ்னிருந்தனன். (௫௪)

இருநிலம்பெறும்பிரமனென்பவன், நருமகற்கொருதனையனுவ
னரியமெய்த்தவத்தவதுவேறுவே, ஹரிமையிற்கருத்தொன்றுமெண்ணிலன்..

இலகும்யோகமில்வகையிருந்துளி, யுலவுமால்மரத்தும்பர்கொம்பின்மேற்
குலவந்தன்குலப்பேடுகூடவே, யலகுசொல்லுங்கேரண்டம்வாழாமால். ()

ஆலமார்த்தகேரண்டமற்றொருநாட், குலமார்த்தன்பேடைதும்புத்திடச்
சேலுண்டுகொண்டின்னுசெல்வனென், நேலமென்பெடைவிடுத்தெழுந்ததே

தேடுகின் நமுந்திசையும்வாலியுங், காடுமெங்கணுஞ்சிறகூல்விரித்
தோழகீடு தூரத்தொருண்டுகண், டாடிவாயெடுத்தகமிழ்ந்ததே. (௫௮)

மகிழ்ந்துய்ளும்புழிக்கொடேகலு, நிகழ்ந்தசெங்கதிர்க்கடவுட்குண்பரி
யகழ்ந்தமேல்கடற்கரையடைந்தது, திகழ்ந்தவந்திவானிருந்திறந்ததே. (௫௯)

தேடுமேயெனைச்சினைவயிற்றுடன், வாடுமேவரும்வழியைநாடியென்
பேடுவீடுமேயென்றுபேதுரு, வோடியோடிமென்சிறகரோய்ந்ததே. (௬௦)

நாயுமோயுநின்னுன்னுமுன்னுமெய், மாயுமாயுமவ்வழியிருட்டலாற்
போயுமினும்வாய்புலரும்வெய்யவன், சாயுமோவெனக்கொடுமைசாற்றுமால்.

மாலிருட்கடல்வந்துமூடலு, மாலினுக்கினியரிதுபோவதென்
ரோலமிட்டுநெந்துடலுடைந்துசெஞ், சேலடுத்ததோர்வாலிசென்றதே. (௬௨)

சென்றொராயிரஞ்செவ்வதப்புநற், துன்னுதாமரைத்தும்பயநாண்மல
ரொன்றின்மீதிரண்டடியுமுன்றின், நன்றிராவெலாமவனிருந்ததே. (௬௩)

இருன்பர்த்தகேரண்டனின்னமும், வருகிலானிதுமாயமோவெனக்
கருவயிற்றொடுஞ்சிறகூல்புடைத், துருகுபேடைநின்னுழலுமங்கரோ. (௬௪)

அங்குமிங்குநாகைந்தனித், தெங்கணைகினையெவர்தடுத்தனர்
கங்குல்வாய்விழிகாணெனதுபோய்த், தங்கினுய்கொலோதாமதஞ்செய்தாய்.

செய்யவலாயிராதேடிவந்தது, முய்யநான்மகிழ்ந்துண்டிருந்ததும்
வெய்யதோரிராவினைவினைத்தது, மையகோவிதின்நழுகதாயதே. (௬௬)

ஆயுள்ளொலாமடவியெங்கணும், போயும்வாயிரைபுசிப்பதில்லையோ
மேயரியும்போய்மீள்வதில்லையோ, தீயதின்றையிற்செய்கையென்கொலோ.

என்னையும்மற்றதெங்கனேனுமோர், கன்னியம்பெடைகண்ணொய்கொலோ
வுன்னையன் றியென்னுயிரிருக்குமோ, மன்னவென்றுதன்வாயாற்றாமால். (9)

வேறு.

மா லுறுமையைத்தோடுபெடுமில்வருத்தங்கூர
மே லுறுதயர்க்கேரண்டன்கமலத்துமேகூங்காலேப்
பா லுறுமதியைநீக்கிப்பனியிருளதற்றியொற்றைநக்
கா லுறுபரித்தேர்வீரன்குணதிசைக்கடலில்வந்தான். (சக)

வந்ததுவெயிலின்சோதியெனவரிவன்பொடக்
கந்தமென்பொகுட்டுமெடுமிதழெனுங்கதவநீங்கப்
புந்திமின்மகிழ்ந்தகஞ்சம்போலக்கேரண்டனெஞ்சத்
தந்தியிற்புகுந்ததன்பமடங்கலம்போயிற்றாங்கே. (எ0)

ஆங்கறிவுடையோர் தம்மோடறிவுளோர்கலந்தகாலேத்
தீங்குறிலிருபாலோருஞ்சேர்குவர்நலனுஞ்சேரு
மோங்குறிலிருபாலோருமொருவழிப்பெறுவரென்ப
தீங்குறுகமலமேவுங்கேரண்டனிடங்கண்டேமால். (எக)

கண்டதுவெயிலின்சோதிகேரண்டன்களிப்புவிங்கக்
கொண்டதொருண்டிநென்னநகவ்வியகூர்வாயோடும்
புண்டரீகத்தினின்றமெழுந்ததுபுடையின்வீசித்
தண்டலிற்சிறகுச்சண்டமாருதந்தயங்கிறம்மா. (எஉ)

மாயிருளாலமுண்டோன்மலர்ப்பதக்கலுழன்போலப்
போயதுவிசம்பினூடேவழியுதுபுகுந்துபெடை
யேயெனவரற்றித்தேடிவயிறுலத்திரங்கிவீழ்ந்து
தீயவெந்துயரங்கடருங்காலையிற்சென்றதன்றே. (எங)

சென்றதன்சேவல்மேனிதாமரைச்செவ்விப்போதின்
மன்றலம்புதியசண்ணமணப்பமுன்வரலும்பெடை
துன்றிருளுழந்தனோயுந்துயரமுமொழிந்துதன்க
ணின்மெறிபிறக்கநோக்கிநெடிதயிர்த்திருந்ததோர்பால். (எச)

ஒர்புடையிருந்தபெடையூடலைக்கண்டுசேவல்
சோர்வொடுநென்னன்மாலையுருந்திருந்ததின்று
பேர்வறத்தமியனிங்கன்வருதலும்பிரிந்தென்மீதி
லார்வம்விட்டிருந்ததென்கொலெனவெண்ணியணைத்ததன்றே. (எடு)

அணைத்தலும்*பணைத்துப்பேடைசிறகிடையடங்காதாகி
யணைத்ததன்வாயிற்சேவலிராதருவாயுந்தள்ளிப்
பணைத்தகான்மீதுகோத்தபடருகிற்காலுக்கீத்
துணைத்தகண்ணிவந்துகண்டஞ்சரித்துமெய்விதறிற்றம்மா. (௭௬)

மாலையிறகிடைத்தவுண்டிகொண்டிங்கன்வருமுன்வெய்யோன்
வேலையிற்படிந்தான்சஞ்சமீதொருபொய்கைகைவகிக்
காலையிற்கடிதுவந்தேன்சலங்கியதுயரெண்ணுதென்
பாலயிர்த்திடுவதென்கொலென்றதுபரிந்துசேவல். (௭௭)

சேவலதுரைப்பப்பேடைநின்றிருமேனிசெவ்விப்
பூவலர்மணப்பவேரூர்பெடையொடும்புணர்ந்துவந்தாய்
மேவலநின்றையெண்ணுமென்னையோவெறுத்தியென்பா
லாவல்லிட்டிருந்தாயன்றியிருக்குநீயஞ்சவாயோ: (௭௮)

அஞ்சவையுண்டியென்கொலருந்துணையென்கொலிந்தப்
பஞ்சரமென்கொலின்பப்பரிவென்கொல்பலவுமென்கொல்
வஞ்சகம்புரிந்தநின்சண்காணவேவலிதென்னுவி
துஞ்சவதொன்றென்றென்றெழுந்ததுதுணிந்துபேடை. (௭௯)

பேடையையிலக்கிச்சேவலுணையன்றிப்பிறவற்றேருகிங்
கூடயானென்றாயில்லைக்கூடியதின்மூயில்லை
வாடுதலொழிதித்தத்தம்மணவியர்சலிப்பவேறு
நாடுவர்புறம்போயென்றானாகமற்றதுபோலுண்டோ. (௮௦)

உண்டெனில்வஞ்சமென்பாலீங்கினிதுரைப்பன்கேண்மோ
வண்டருங்கிரியினிந்துவாலின்கீழ்ப்புற்றில்வவகு
முண்டகன்போனமுனிபுகுநரகம்யானு
மண்டுறப்புகுவேனென்றதுசேவல்வாய்மலர்ந்ததன்பால். (௮௧)

அன்புறுபெடையோடந்தச்சேவலன்றைந்தவாய்மை
வன்புறுதவத்திலீங்குமுனிசெவியுத்தலோடு
துன்புறமனத்திலெண்ணித்தன்னெனவெழுந்துநோக்கி
யென்பிறிதுரைத்தாயெண்ணப்பறவைநீயிம்புகுகன்றான். (௮௨)

இயலறம்பொருளோடின்பம்வீடெனவிசைக்குந்தொன்னூற்
செயலுறுமின்பஞ்செய்துபின்பன்றோசேர்வரவீடு

*பணைத்தல்—பிழையுடைத்தாதல். பதைத்துஎன்பதூஉம்பாடம்.
பார்ப்பென்கொல்என்பதூஉம்பாடம்.

மயலொடுமனைவியங்ஙன் வருந்தலிங்கிருந்துளோன்பு
முயலிலென்முயன்ருயில்லையாகிலென்முனிவர்கோவே. (அந)

வேதநீயுணர்ந்தாயேனுமெய்த்தவஞ்செய்தாயேனு
மாதவன்மயங்கும்பாவம்வருமுனக்ககறுதியையா
வேதமிலென்பேடைக்குயானொருபிழைசெய்தேனெற்
பாதகமெனக்குமுன்போலிவழிபலிக்கவென்றேன். (அச)

என்றுரைசெய்ததந்தக்கேகரண்டனிருடிநன்று
நன்றிதுசரதமென்னவியதத்துணைநாடி
நின்றநின்றேறங்கியெங்கிநெடிதுயிர்த்துயிர்த்துவிம்மித்
தன்னுணைவிழிநீர்மல்கத்தையலேநினைந்துணர்தான் (அதி)

தானவரல்லுங்காலம்பிறப்பேதாதளர்த்துநொந்து
வானவரல்லுங்காலம்வருவதேதாமதிக்கவொண்ணாக்
கானமரளகக்கோதையிராத்திரிகரிதன்காதல்
போனதுமுனிக்குமீண்டுபுகுந்ததுமனத்தினூடே. (அசு)

ஊடுறுதுயராலன்றொருபதுவருடமாயத்
தாடுறுவேற்கண்ணைப்பிரிந்தநாளானவென்றெண்ணி
வாடுறுமனத்தனுகிவரையினுமிழிந்துபோயக்
கோடுறுமுலையாள்வைவருங்கொழுகர்கழதுபுக்கான். (அள)

வேறு.

புக்கனன்முனியெனப்பலருமுன்புகலஹ்
தக்கராத்நிரிகரிதரிவீரப்பிரிவினா
நெக்கிநெஞ்சுகிவந்தெதிர்கொடேநியமனைக்
கைக்குவித்திருபதம்பாவினாக்கருணையால். (அஅ)

கருணையங்கொழுநனைக்கடிமனைக்கொடுபுகுந்
தருணபங்கயமுகத்தழகெழுந்தணிகலந்
தருணகொங்கையினணிந்தகின்மணந்தனையினாந்
திருணறுங்குழன்முடித்திருகண்மையெழுதினாந். (அஆ)

எழுதரும்வடிவினாவினாயிர்க்கணவனிப்
பொழுதுவந்தனெனப்பொருவரும்பதியுளோர்
முழுதுமத்தாதையுமுகமலந்தருகினார்
பழுதிலாவருவருங்கலவியுட்பழகினார். (அஇ)

நாரியும்முனிவனுமநாடொறுங்குடுறச்
செரும்விண்ணவர்செயுந்தீவினைத்திரளொலா

மோருருக்கொண்டேதயொப்பவப்பேதைபாற்
காருருக்கருவயிற்றுற்றதக்காலமே.

(௧௩)

காலிலைத்திணைமுலைக்கண்கறுத்திதழ்வெருத்
தாலிலைத்திருவயிற்றடிபுடைத்திடைதடித்
தோலையிற்றுகழைபொருமவீழிகுழிந்துடல்பழுத்
தேலம்படிச்சகவைபுளிப்பிவைசகவைத்தெய்தினான்.

(௧௪)

எய்துமவ்வயவுளோயெவையும்வந்துறுதலும்
பெய்தகோல்வனையினொருமகப்பெற்றனள்
சீகையிரண்டொருபதுங்கதிரெயிற்றதரமோ
ரையிரண்டானன்தானுமுண்டாகியே.

(௧௫)

ஆகமேபுயலுமாயசனியேசொல்லுமாய்
வேகமாயசுடற்குஞ்சியாய்விஞ்சுபா
நாகநீள்பெலமுழைச்செவியுமாய்நவையிலா
வாகனமகனைமின்மடியில்வைத்துருகினான்.

(௧௬)

நானுமப்பருமுலைப்பெருகுபானல்கிமின்
ரோளனைத்தரதனத்தொட்டிலிட்டசைதரத்
தானினிற்றவழ்தலுந்தளருமென்னடையுமாய்
வாளெயிற்றிதழ்மழக்குமரனும்வளருநான்.

(௧௭)

வளருமாமதலேயைமாதவத்தாதையுங்
கிளருமார்புறவனைத்தருமறைக்கிரியையா
லளவுமென்சவுளமாதிருகைமுத்துலுமங்
சுளமகிழ்ந்துதவினானுவகையாலுருகுநான்.

(௧௮)

உருவமாமைத்தனுக்குமைதிருப்பாகனார்
தருவரம்பேண்டுமென்றெண்ணியத்தவமுனி
நிருமகற்கொண்டுபோய்த்தெய்வவான்கயிலைபுக்
கருநெறித்தவகிலென்றவனைவைத்தேதகினான்.

(௧௯)

ஏகலுந்தெசமுகன்றவமுமரிக்கிடைசெய்
நாககங்கணனுமுன்வந்துவாணைவற்
காகமுக்கோடித்தகவிலங்கையுமளித்
தோகையால்ராவணப்பெயருமன்றுதவினான்.

(௨௦)

† பசுந்தோல்மடித்துவரென்பதூஉம்பாடம்.

0 மடி—உணவு.

‡ எ.சகலோரிருப்தைபதூஉம்பாடம். § நதிக்கிடைசெயஎன்பதூஉம்பாடம்

வேறு.

உதவுஞ்சிவன் றன்வரம்பெற்றுள்ளவரிடையரக்கன்
மதவெங்க ளிற்றினே நிவரலுமாயன் போந்து
முதுவிண்ணவார்க்கும்மூன் றுகோடிமுதல்வவுணக்கீ
ததிகமல்லமீண்டேயரைக்கோடிவாங்கென் றறைந்தான்.

(௧௪)

அறைந்தான் மொழியின்படியேயரக்கன்சயிலேசென் று
சிறந்தாய்மூன் றுகோடியரைக்கோடியாகச்செய்தாற்
புறந்தானிடுவர்போர்க்குப்போந்தே தவரெவரு
நிறந்தாள்சடையவென்னத்தந்தே தனென்றாநிமலன்.

(௧௫)

மலராந்தடங்கட்டிருமால்வந்தமாயவியற்கை
யலராமனத்தன நியாதளியிலேனெடுமகன்றான்
புலராமுகப்புன்முறுவல்புலவரெவரும்பூத்தார்
சலராசியைவெற்பதனாற்கடைந்தவள்ள றணந்தான்.

(௧௬)

தணந்தான் கைலைச்சைலம் தன்னே வாள்கொள ரக்கன்
மணந்தாயுந்தந்தைமரபிலுள்ளயாருங்
குணந்தான் கொடியனே னுங்குழிகளோடுஞ்சென் று
கணங்குளாசிச்சூழக்கடற்கணிலங்கைகலந்தான்.

(௧௭)

கலேனாடிவங்கும்புயத்தான்கடல்சூழில்வ்நைகமேவிப்
பொலனேனெடறிக்குந்கரம்புருந்தேயாளுமெல்லே
நலனேனாடிவன்றாயுலக்கைநளினக்கையாற்பிடித்துத்
தலனேனெடுவெனலிட்டுக்குற்றக்கண்டுதளர்ந்தான்.

(௧௮)

வேறு.

தானென்றெருந்றுழக்குந்துயரென்கொலுனக்கென லுந்தாயுங்கேட்டு
மானேயுங்கரத்தானைமாப்பிடியின்வடிவமைத்துவணங்கவென்ன
யானேயித்தரையாளநெருந்றவியல்போவென்றிலிங்கம்வாங்க
வானேனுசியெபருமான் வடகயிலத்திருமலைபோயடைந்தான்னனனன.

(௧௯)

அன்னவந்திறைஞ்சுவரனீபோந்ததென் கொலெனவவனென்னனை
நின்னாகம்பூசிக்கவோரிவிங்கந்தரேவனெடுநிமலவென்ன
மின்னாற்பொற்சடையுடியான்வழங்குதலுமவ்நெந்திமிருங்காலை
நின்னாணன்கருதிமுனியாகத்தொடர்ந்துவழிநடுவேநின்றான்.

(௨௦)

ஆனனம்பத்துடையவடலரக்கன்வரும்பொழுதவனுக்கலர்ந்துதெண்ணீர்ப்பு
பானமதுசெய்வதற்கோத்தவனெடுமொல்கொடுப்பதறிப்போந்து

சுவராத்திரிபுராணம், கன்மாடபாதச்சருக்கம் இஃகம் செய்யுளும், பிரமோச
தரகாண்டமசிவதானமகிமை ௪௯-௬௦ ம் செய்யுளும் பார்க்கவபுராணமும், ஜா
வணனுக்கெதிரேவந்தது விநாயகப்பெருமானென்னதுகூறல்காண்க.

முந்தியசெய்யுளுக்காட்டிய பிரமாணநூல்களிலே இராவணனுக்குச்
சலமோசனகஷ்டம்மேந்ததென்றும் இன்னுஞ்சிலலிகற்பங்களுங்கூறப்படல்
காண்க.

மாநிருதனந்தமுனிவனைநோக்கிப்புனலருந்திவருமட்டுக்கு
நீர்நினைக்கையேந்தவேண்டுமிந்தவிலங்கமெனநெடிதுசொற்றூன் (க௦௬)

நெடியமுனிவனுநின்னைமூன்றுகுரற்கூவுவனன்னேரம்வாரா
• விடிவமாருர்க்கடைவனென்றிடலுமரக்கனுந்தன்*வேடையாற்றூன்
கடித்தனுக்கொருமித்துச்சிவலிங்கமம்முனிதன்கைமேல்வைத்துக்
கொடிவர்ப்பூவாவியிற்போய்க்குறுகலுமுக்குரலுமுனிகூவாரின்றூன். (க௦௭)

கூவுமொருமுக்குரற்கும்வந்திலனென்றந்தமுனிகுளிர்பொற்கையின்
மேவுமிலிங்கத்தையயன்மேவுமொருகோச்செவியின்விளங்கநாட்டி
யாவரசைத்தாலுமசையாதிவணையிருக்கவெனவிறைஞ்சிப்போனான்
நெவரதைக்கோகர்ணமெனப்புக்கழந்தார்தெசமுகனுந்திரும்பிப்போந்தான். ()
வேறு,

போந்தான்முனியைப்புடைகண்டிலமென், நாயந்தான்சிவலிங்கமொராக்ருழு
யின், வாயந்தாலயமோடுவயங்குதல்கண், டேயந்தாவிருகைகொடுத்தனனான்

ஆலம்பருகும்பொருளச்சதனார், சேலம்புரிசொற்படிசேவடிவேர்
தாலம்புகுலிங்கசயம்புவதாய்க், கோலம்பெயராதுகொழுந்தெழுமால். (க௦௮)

†எழுந்தானிறையைத்தழுவிக்கொட்டொ, விழுந்தானடிவேர்பறிமேருவென
வழுந்தாரமுடித்திரளத்தனையுள், செழுந்தாரகையிற்புடைசிந்தினவால். (க௦௯)

சிந்தாகுலமுந்தரினக்கொடியோன், நொந்தான்மெய்யொடுங்கிதுடங்கின
னென், நைந்தாருவினாடவார்த்தனாகைத், தெந்தாயெனவீசனையேத்தினவால்.

ஆலித்திடுமண்டரதிற்பினெதிர், கோலக்கிரிமந்தரமுங்குமுறக்
காலிட்டதன்வேர்பறியக்கடவா, மேலிட்டலைவேலுயின்வீசினனான். (க௧௦)

சின்னம்படவக்கிரியைச்சிதைவித், தின்னங்கயிலைத்தலையேகவேனாத்
தன்னந்தனிபோயினனத்தறுகண், மன்னன்வழிமேலொருமால்வருவான். ()

வான்மிக்கநரைத்திரைவண்ணவுடற், கூன்மிக்கபுறம்பிபிகோலுடனான்
மேன்மிக்கதொர்வேதியனாகிடந், தேன்மிக்கவுனக்கிவ்வீனாப்பெனலும். ()

என்னன்னதொழற்கொரிலிங்கமுமை, மன்னன்நரவாங்கினனோர்முனிகோ
கன்னம்புகவைத்ததுகண்டமென், முன்னம்புகவின்னமுயன்றனனான் (க௧௧)

நால்வேதியுதாரடந்துடல், மேல்வேடையடைந்துமெலிந்ததென
சில்வேடனியம்பலுநீண்மன்றியன், நூல்வேறுபாடாவனாருவல்வான் (க௧௨)

*வேடை—நீர்வேடகை.

௦ தாலம்—பூமி.

†எழுந்தான்நனியேதழுவிக்கொட்டொ என்பது உம்பாடல்.

வானோர்பனியும்வடவெண்கயிலைத்தேனோடுகுவட்டொருதென்னுவி
தானோதவிலங்கைதரித்தபடி, யேனோர்கிலையாதுமுணர்ந்தறிவார். (கக)

ஆயும்பொழுதம்மலைதென்கயிலை, யேயுஞ்சிவலிங்கமுமிங்குளநீ
யோயுந்துயர்விட்டவனோடுகெனக், காயுந்நுதன்கைகுவீத்தகல்வான் (கக)

அகலாழியிலங்கையதன்பதிபுக், கிகலாரிரதம்பிறிதேறியொரைம்
முகனாந்திரிகோணமுதற்கிரியைப், புகளாடிவலஞ்செய்துபோற்றினனான். (கக)
வேறு.

போற்றிநின்*நிரதமுத்தாதிசைப்புறம்விடுத்
தூற்றவெற்பினொருகீட்டிசையினேறியுரவோ
னாற்றவிற்கொடியகையருபதுங்கொடனைசெய்
தேற்றமிக்கவனெடுப்பவிறையோனுமசையான். (கக)

அசைகிலன்சிறிதுமென்றகலவிட்டவனுமீண்
டிசையுமங்கைகளொரெட்டிபைவன்மேனியுறலாய்
மிசையின்மற்றவைபடப்படியின்மார்புவிரவத்
தசமுக்கன்மழுவிறம்பெவமுக்கன்றுதளர். (கக)

தளரும்கைகளொரெட்டுறுதழும்புபெருமான்
வளருமங்கமொடமுந்தியும்வராதமர்தலான்
மிளிருமண்டமழியுழியினுமேனியழியா
தொளிருமெய்தனதுமெய்யெனவுணர்த்தினனரோ. (கக)

உணர்ந்தமாலயன்விழிக்கரியமெய்யுலையுமோ
வணர்ந்தவானுருவமானதுமகப்படுமேதா
பணர்ந்தபாதலமுறுத்துபதழும்பெயருமோ
தணர்ந்தனானவொளியாயவொளியுந்தளருமோ. (கக)

மோசமுற்றநிருதன்முனிவுடன்கடிதழும்
தீசனுற்றவரையைச்சினமொடெற்றவனெனா
வீசுதெந்தினுறவெட்டவவன்வான்வயிரமிற்
ருசறுத்தநிருதித்திசைவிழுந்தததுவே. (கக)

வேகவெங்கண்வ்விழிக்கடைபொறிச்சிதறநீண்
மாகவெண்பிறையெயிற்றகலவாய்புகையெழுச்
சேகரங்களொருபத்துமசையத்திசைதொறும்
போகவெங்கைவிசிறிப்புலவர்மேனிகுலைய. (கக)

* “தேரைநிறுத்திமலையெடுத்தான்”. என்றார்மாணிக்கவாசகரும்.

குலையெண்ணுலகமுங்குலவுபா தலநெளிந்
தலையவான் முகட்டங்க லுமதிர்த்துமலநின்
துலையேமகபடலத்திட்யொரோழ்கடல்கூந்
முலையவாயொருபதும்பெரி துரப்பன்மலிய. (கஉஎ)

பல்லெயிற்றொடுகடித்தபருவாய்தனைமடித்
தொல்லையிற்சினமெழுப்பியொரோமவழிபோய்ச்
செல்வவக்கடல்வீடந்தனி திரண்டவடிவீ
தல்லதொப்பிலையெனப்படருமஞ்சியலற. (கஉஅ)

அலறியா தவனுமம்புலியுமஞ்சியயல்போய்
விலகநீள் பெரியதே தாளவனைறந்தவிசையாற்
குலவமேருவரைசாயமுதுகூற்றும்வெருவக்
கலகவுழியிதுகாலமெனநாகர்த்தற. (கஉக)

கதமுதிர்த்தமலர்தென்கயிலையிற்? கடமிளின்
திதனையின் றடிபெயர்ப்பெனவெய்திந்ருதன்
மதியமண்டலமடுத்தவரவுக்குவடிவாற்
புதியகுள் றடிபறித்திடுப்புயற்குநிகர்வான். (கக௦)

*வானடுத்தவனையைக்கரம்விலோந்து தழுவித்
தானெடுத்தலுநடுகினசகங்கள்முழுதூற்
தேனெடுத்திருவாயுமைதிகைத்துவெருவாக்
கானடுத்தசடையானயல்கலந்தன்னரோர். (ககக)

கலத்தலும்முமைதழீஇயகையுடன்கைதழுவி
நலத்திடப்புறமவட்கருளுநன்னகையுமாய்ப்
பொலத்தடக்கைகளொரெட்டுமொர்முகப்பொலிவுமாய்
வலத்திருப்புறமரக்கன்மிசைவைத்தசினமாய். (ககஉ)

சினமழுத்துடிசெறிந்ததிரிருலம்பயம்
மனைவியைத்தழுவுகையின்மணிமால்வரைதொட
வனையநாகமதனங்குசுமொடவ்வரதமு
மினையகைதொறுமமைத்தினிதுதெற்குமுகமாய். (கக௩)

மாயனூரியதே தாரடிமடித்தொரடிமீழ்த்
தோயடவீரமுதிராசனமிருந்துதுணைவன்
சேயதே தார்விரனுதிக்கொடுமுனிர்த்துசிறிதே
யாயராவனையெற்றலுமவன் றவறினான். (கக௪)

௦ ஏழுலகம்என்ப தூஉம்பாடம். டீளயிறு—வக்கிரதந்தம்.
? கடழ்—மலைப்பக்கம். † அரவு—ராகு. ‡ புயல்—பெருங்காற்ற.
“உயர்வரையொல்கவெடுத்தவரக்கொளுளிர்கடகங்கையடர்ச்சு” என்றார் சம்
பந்தஸ்வாமிகளும்
தூவிராசனம்—வலத்தொடையிலிடப்புறங்கால்வைத்திருத்தல்.

நானிலங்களும்திரந்துடனடுங்கவலறிப்
பாணுவின்சுடர்படுங்கடல்சிவந்தபடிபோல்
மேனிமெங்கணும்விழுங்குருதிவெள்ளமொழுகத்
தானெருங்கியலையாழியிடைதாழ்த்தனனரோ

(கக௫)

தாழ்த்தனன்கனலிதிக்கொருத்தனித்தெசமுக்
ஞழந்தெதன்கடவினன்னெருருமைநாகமபர்வால்
வீழ்த்தெதான் துவமையல்லதயல்வேறுமுளதோ
சூழ்த்தவிண்ணிடையினின்மமர்துள்ளல்புரிவார்.

(கக௬)

வேறு.

வாரிவிழுந்தவன்மீளவெழுந்திலன்வாரானென்
ஹருமவன்பரிதேரொடுசிந்தியுடைந்தேதகச்
சீரியவங்கைகொடெற்றியெறிந்துதெழிந்தேதின்
ருருமகிழ்ந்தினிதாடினர்பாடினரவ்வானோர்.

(கக௭)

வானவர்துள்ளுமகிழ்ச்சிகள்கோணமலைக்கேவாழ்
வானவர்கண்டுகளித்தலுமானமுகத்தோனும்
ஞானவிரிஞ்சனும்வந்துவலந்தொழல்வேலோன்
கானநுந்துளவோனுடநின்முகசின்தோத.

(கக௮)

ஒதெடுங்கடனஞ்சமுவந்தினிதுண்டோன்பா
லாதரவம்பிகையும்பயமாறினனன்பூரப்
போதமகிழ்ந்துபுகழ்ந்துவணங்கினர்பொன்னாடர்
வேதமுழங்கினகோணமலைத்தலைமீதன்றே.

(கக௯)

அன்றுமைபக்கொருபாதிவிளங்கவரன்பாதி
நின்மருவாயருவாகியகம்புநீங்காதா

*யொன்முகிரண்டுமிரண்டுமென்னுமுடன்வேறாய்த்
துன்முகிருக்குயிரானவர்தோன்றினர்தோன்றாதார்.

(கக௧௦)

தாரணிநீர்கனல்கால்வெளியேமுதருஞை
ரோணியாதியநாதியதாயொரெழுத்தானார்

* இதற்கு:— தானேயாய், அவையேயாய், அவைதானேயாய், தா
தான்மியசத்திரபுமாகியுமென்பதொன்று; மந்திராத்துவா, பதாத்துவா, வ
ன்னலாத்துவா, புவனாத்துவா, கலாத்துவா, தத்துவாத்துவா, மூர்த்தியாபெ
ன்பதொன்று; பிரணவத்தோடுகூடிய பஞ்சாக்கரமாயென்பதொன்று; சிவமா
கியும், சிவஞ்சத்தியாகியும், அர்த்தநாரீசரனாகியுமென்பதொன்றாகப் பலபொ
ருள்கொள்ளப்படும்.

o வேறாய்—சொலுபசிவமாய். பேரூயென்பதூஉம்பாடம்.

† ஒருமூத்து: “ஒரெழுத்தாலேயுலகெங்குந்தானாய்” என்றதிருமூல
ர்வாக்கின்படி. ஏகாக்ஷரம்.

பேரணியண்டமகண்டமொடாணலிபெண்ணொஹ்
வேரணிடென்கயிலேத்தலையின்றொருமெய்யாஹ்.

(கசக)

வேறு.

ஆனவக்கடவுட்சோதியவீர் திருமேனினோக்கி
வானவர் தடக்கைகடப்பிமாலயன்வருந்திக்காண
ஞானமாஞ்சுடேரெயெங்கணற்றவப்பயனேயின்றே
ரீனனாமரக்கஞலீடேநினமியாமுமென்பார்.

(கசஉ)

பாரியமறையினுச்சிப்பரத்துறைபரத்தின்செவ்வி
கூரியவரக்கனறக்கண்டிருவிழிகுளிராநின்றேரம்
பூரியனே னுநல்லானிருதனைப்போலவுண்டோ
வாரியினஞ்சுண்டெங்களுயிர் தந்தாய்வாழியென்றார்.

(கச௩)

வாழியவுலகீசேழுமியாங்களுமழியாவண்ண
மாழிநஞ்சுண்டநன்றியதனி னுநன்நீதையா
பாழியம்பொருப்பின்கீழ்போய்நருதன்பாதானம்வீழ
ஆழியின்முதல்வநீயின்றொருருக்கொண்டதென்பார்.

(கச௪)

கொண்டலிந்கரியகூற்றையொருமறைக்குழவிக்காகப்
பண்டிதைத்தருளுமன்றோர்பதங்கடவூரிந்கண்டோ
மண்டிமெம்பொருட்டாலிந்தவரக்கனைநெரிக்கும்பாதவ்
சுண்டனமின்றேறெதென்பாந்கயிலைமாமலையிலென்பார்.

(கச௫)

என்றவரிறைஞ்சப்பூசித்தெண்கணன்முருந்தனைத்தத்
துன்றுசெங்கநிருந்திங்கட்சோதியும்விளக்கமேந்த
வன்றிறைக்கடல்குழந்தார்ப்பவருந்திரிகூடவெற்பிற
நன்றுணைத்தேவியோடுந்தம்பிரானிருந்தகாலே.

(கச௬)

காலமுமேருஞ்செல்லநிருதனுங்கடலுணின்று
கோலவெங்கண்கடன்னரிந்சிலகண்கன்குளிர்பூவென்னச்
சிலமோடிடந்துவெற்பின்றிருவடிக்கிட்டுஞான
மூலமேயபயந்தீயேன்முழுப்பிழைப்பொறுத்தியென்றான்.

(கச௭)

என்றொருசிரத்தைவாங்கியெரிபுரைகுஞ்சிர்க்கிக்
குன்றலில்குருகுதளளிக்குடுகென்வீக்கிமுன்னை
நன்றெனவுளாகுதாங்கிநரம்பின்வகம்பியாக்கி
வென்றிசேர்வீணையேந்திமிழற்றினன்கீதநாதம்.

(கச௮)

நாதமங்கெழுந்தபோதுநளியுவர்க்கடற்குமுண்டோ
கோதிலாவமுதமென்னக்குளிரிசையுமையாள்கேட்டுப்
பாதமீதிறைஞ்சியீசற்றகுணர்த்தலும்பரமனம்மை
யாதரிப்பவனையின்கேடையழைத்திபோய்நதியென்றான்.

(கச௯)

*குருகு—மூலோ.

0 உளகு—வீணைத்தணடு.

கந்தியும்விடைபெற்றேறிகளிற்கடந்தீழ்போய்வீழ்ந்து
சின்தியசின்னையனைச்சிவனழைத்தனனென்றேருத்
வந்தரமிகையின்மேகமதிர்ந்துபெய்வதுபோல்வெத
முந்துறுவாய்களார்ப்புமுகந்தொறுங்கண்ணீர்பெய்தான். (கதிடு)

தானுள்ளீனமுப்பான்யோசனைதயங்கித்தோற்ற
மானமாற்பகலநான்ருயோசனைவடிவத்தோடும்
ஞானமாநந்திசொன்னநன்மொழிசெவியுட்கொண்டே
நீனிநக்கடல்விட்டோங்கிநுதனுநிமிர்ந்துநின்றான். (கதிசு)

உற்றெறிகடற்கண்மேகமுதித்தெனவெழுந்துசெவ்வி
துற்றிடுமுகமொன்பாணுந்தொட்டகட்குழியுக்கையாற்
பெற்றதோர்பாழுங்கொண்டபெருந்தகைநந்தியின்போய்ப்
புற்றாவணிந்தகோணப்புனிதன்முன்பணிந்துநின்றான். (கதிஉ)

நின்றபோதமலனத்தநிருதனைநோக்கியன்பா
லன்றிரிசிரமுந்தொட்டவருவிழிச்சுடருமுன்னா
ருன்றிறுவாளுமிளக்கொடுத்துக்கோடிசலிங்க
மொன்றுமங்கனித்துச்செல்கென்றேருத்தாழ்ந்தொல்லமீண்டான். (கதிசு)

மீண்டவன்போரும்போதுவீடுசிகைத்தலையுதூலும்
பூண்டபூந்தழையுமேந்திப்பூசிக்கவருவான்போல
நீண்டமான்மறையோனுகிநிருதன்முன்வரலும்வெற்பைச்
கீண்டவனவனையிந்தக்கிரிவருநியாரென்றான். (கதிசு)

யாரெனநெடிதுகேட்டராவணன்வதனநோக்கிப்
பாரெனும்பரப்பிற்றெய்வப்பதியெங்கும்பணிந்திப்போது
காரணவரக்கர்வாழ்க்கைக்கடல்கவிலக்கைநின்ற
மாரணமுதல்வற்போற்றியருச்சிப்பான்வந்தேனென்றான். (கதிடு)

வந்தனனெனலுமங்கவளம்பதியில்பேதென்ன
வந்தபூரக்கர்கோமானனையாமொருத்தியன்னாள்
சுந்தரப்பதல்வன்கோணமலையின்சீழ்த்தொலைந்தானென்னா
நைந்துநொந்துயிரும்விட்டானென்றனர்நாட்டினென்றான். (கதிசு)*

என்னும்மொழிநாராசமிருபதுசெவியும்பாயத்
தன்னுயிர்பதைத்தொருசுந்தன்ரந்துவீழ்ந்தெழுந்துவாய்விட்
டன்னையோவன்னையோவீவ்லில்கம்பார்க்களிப்பனையோ
சின்னையுமிழ்ந்தென்னாவிநிற்றுகமோநிலத்திலென்றான். (கதிஉ)

ஸ்ரீதகபிணகைலாசபுராணம்.

என் றவனிரங்குங்குலையிலிங்கநின் கரத்திலெந்தி
நின் றிரங்குவதொண்ணுதென்றிலிங்கத்தெனெடுங்கையெற்று
மன் றலங்கயிலெவெற்பின் வா மபா னிரு திதிக்கீழ்
வென் றியஞ்சயம்புவாகவிரிகடல்வண்ணன் வைத்தான். (௧௮௨)

வைத்தநீர்க்குமிழிமாய்தானீ ரதாமண்டே னுடேமண்
னெத்திடுமுட லுக்கென்கொலி ரங்குவையோர்பா ல்வாடை
மெய்த்தளிர்ச்சருகுடட்டவ தனைவெஞ்சுறையோர்பாற்
றத்துறப்பிரிக்குமா விசரிப்புமன்ன துவேயன்றோ. (௧௮௩)

ஒவெனவரற்றின்மாண்டார்க்குறுவதொருறுதியாமோ
தாவருமுதகப்பேறுந்தானமுங்கட னுமயாவந்
தேவர் தந்தேவன்கோணத்திருமலையிதனிற்செய்தால்
மேவுவான்னையந்தவும்பர் தம்வீட்டினும்பர். (௧௮௪)

உம்பரிக்கயிலைதன்னிலொருபொழுதுமைபாளீசன்
வம்பவிழ்சடையைக்கையால்வகிர் தலுங்கக்கையஞ்சிக்
கம்பிதக்கொள லுநம்பன்கண்டுக்கைத்தால்வாங்கிச்
சம்புவின் றீவின்றென்பாற்சாகரத்தெற்றிவைத்தான். (௧௮௫)

எற்றியபோதுகங்கையிலங்கையுத்தரபால்வேலை
சுற்றியதிவலைபோர்ப்பத்தலங்கலுமதற்குமேலாய்
முற்றிரிகுடாட்டிமுழையதனுப்பண்ணெய்து
நற்றியபெருமான நீர்த்தருவிருமுனோ த்துநின்றான். (௧௮௬)

நின் றவிக்கடவுட்குன்றைநினைந்தொருவலஞ்செய்வார்பொற்
சுன்றினுஞ்சென்றுநூ றுகொடுமுடிசூழ்வதொக்கும்
பொன் றனிவடிவுகாண்புறத்திடுமச்சமென்ன
வன் றரண்கயிலைக்கொப்பவமைத்ததிக்கயிலைகண்டாய். (௧௮௭)

ஆயந்தசீரிடையாலோடியலங்குகாவிரியிரீரும்
பாயந்தபிங்கலையாலோடிப்பரந்தமாவலியினீரும்
தோயந்தபேராழியின்கட்சுழிமுனைவடிவாய்நேர்ப்புக்
நெய்ந்தவான்கங்கைதன்னேறடிசைந்ததிக்கயிலைகண்டாய். (௧௮௮)

கண்டவிக்கயிலைச்சாரல்கலந்தாற்றிசைநாற்காத
மண்டளிற்செனித்தபேதமருவுபல்லுயிர்கனெல்லாம்
விண்டனிக்கடவுளாமில்வெற்பினிந்கங்கைநீர்தோயந்
துண்டவர்சாளுபத்தினுதிப்பது திண்ணந்திண்ணம். (௧௮௯)

தெரிசனமுத்திச்சருக்கம்.

௧௩௯

திண்ணலந்தொலையா தின்னுஞ்செப்புவனிருதகேண்மோ
வுண்ணலங்கடரப்புகையுமாபதிக்கீவரேனுந்
தண்ணலங்கீவழந்தெண்ணீர் தருகுவரேனுமன் னு
ண்ணலம்பெருமான் மெய்யோடடைவதற்கையமில்லை.

(௧௩௯)

துல்லையென் நிலந்தோறுமிரந்திடுபொருள்களேனு
கல்லவைமுக்கூறுக்கிநாதனுக்கொருகூற்றுவார்
தொல்லையில்லையுந்தீர்த்துசோதிபெருங்கிறீசேர்வ
ரல்லதுமுத்தியென் னுமரியவீட்டையமாட்டார்.

(௧௪௦)

மாட்சியங்கயிலையாமிம்மலைக்குநாற்றிசைநாதகாத
மாட்சியினிலையுநன்காயருங்கனிகந்தமாதி
காட்சியினுன்கிடுவென்றிக்கடவுளுக்களித்துண்ணாதார்
சேட்செறிசுடற்கணமையாயவர்க்கெனித்துவீழ்வார்.

(௧௪௧)

வீழ்சடைக்கடவுட்கோணவெற்பினுச்சிட்டம்வீழ்த்தல்
வாழ்தனிமடவாரோடுவசித்தல்கம்பனத்தில்வைகல்
கீழ்வமெலசலாதிசிரியினில்வந்தெத்தல்செய்வா
ரேழ்பெருநருக்குகப்பாலிருணரகவரவீடென்றான்.

(௧௪௨)

ஆனவீக்கயிலைதன்னிலரனபிடேகநேரம்
போனகமருந்துநேரம்பூசனைமுடித்தநேரம்
தேனவீழ்சடையான்முன்போய்த்தெரிசனையிடமுமாகாக்
கானகநிலத்திலூன்றிக்கடுகடைவலமுமாகா.

(௧௪௩)

காவணம்பொய்கைபைம்பூக்காவணமரற்குச்செய்வார்
கோவிலுமதிலுஞ்செம்பொற்கோபுரமுதலசெய்வார்
மேவுமெல்லாடைசத்தம்பெயின்மணிப்பூணுமீவார்
மூவுலகினறஞ்சத்தேவரமுடியின்மேலடியும்வைப்பார்.

(௧௪௪)

வைக்குமிக்கயிலைதன்னில்மாதவம்புரிந்துநோற்றல்
மிக்குமந்திரங்களுன்னல்வியந்தவருயிர்க்குப்பேரு
யுய்க்குநற்பலியுண்டாக்கலுறுபிக்குணவுபெய்தல்
புக்கொருநானமநல்கலதன்பலன்புகலொண்ணாதால்.

(௧௪௫)

ஆதலாலரன்முக்கோணமெனியதன்றாகர்க்கோவே
பூதலந்தன்னிலித்தத்தானமேபோலவுண்டோ
காதலாலின் னுன்னனைகதிபெறப்பலிகன்மாதி
திதிலாதிமுற்றினிக்கோர்தீர்த்தமுண்டாக்குகென்றான்.

(௧௪௬)

சன்னலும்வருணன் நிக்கிலிராவணன் கதைகொண்டெற்றக்
கன்னியம்புனிதக்கங்கையுதித்ததுதயிலைச்சூர
லன்னதுநோக்கிமாலாமருமறையவனுமின் துன்
மன்னியவன்னை செய்துமாதவமீதுகண்டாய். (௧௭௪)

ஆயிரம்பருடங்காசியரும்பெருங்கங்கைதோயுஞ்
சேயிரும்பலனுமிந்தத்தென்கயிலாயச்சாரல்
மேயவெண்ணிலவின் வெள்ளம்விரிந்தெனவிரிந்தகங்கை
கேயமொழிதுதோயும்பலனுமொநிறைகண்டாயே. (௧௭௫)

வேறு.

கண்டநின் கதையினாலுதித்தகங்கையைத்
தண்டலில்லாதபாதாளங்கையென்
றண்டரும்புகமுகவகிலம்வாழ்த்துக
மண்டுமிப்பொருட்டிலுன்னனைவாழ்கவே. (௧௭௬)

வேரியகங்கையின்கரையின்மீதுநீ
பாரியபலிகள்கன்மாதிபண்ணெனக்
கூரியகுசையவன்கைக்கொடுத்துமீண்
டாரியன்வாங்கிரின் றமைப்பதாயினான். (௧௭௭)

ஆயிடைப்பிண்டமொன்றாக்கிவெந்துயர்த்
தியிடையிராவணன்செங்கையீந்துநின்
றையடையக்கதிசாணுவூன்றியே
வாயிடைத்துதித்திவண்வைத்தியாலென்றான். (௧௭௮)

ஆலமர்கடவுளோத்துதித்தரக்கன்மண்
மேலமர்படமுழந்தான்விளங்கவைத்
தேலமர்கதிபுகவெனதுதாயெனப்
பாலமர்பிண்டமும்பரிந்துநாட்டினான். (௧௭௯)

நாட்டியபிண்டத்தைநாணன்கர
நீட்டியகுசையினனெகிழ்த்திரண்டிசெய்
திட்டியவல்துபங்கிடதுபங்குறக்
கூட்டினன்சிவதுதிக்கொள்கைகொண்டோரா. (௧௮௦)

கொண்டதுபிதர்பலியினிமுக்கோணமீ
தண்டர்நாயகற்பணிந்தரக்கசேவடி
முண்டகந்தொழுதுநின்னன்னைமுத்தியே
கண்டிடவேண்டுவான் கடிதுவாவென்றான். (௧௮௧)

வாவெனநீருதனுமெழுந்தமாலுடன்
சேவினன்கயிலையிற்சென்றுமுன்பணித்
தோவியங்கருமைபங்கவுன்பத
மெவவென்னன்னையும்வேண்டினென்றான். (௧௮௨)

என்ற லுஞ்சிவபதியின் னுன்னனைக்கு
நின்றிடக்கொடுத்தனநிருதசெவ்கெனக்
குன்றவில்லையவன் *கூறவாங்கிமுன்
சென்றமாலுனவன்சிகரிக்கீழ்வந்தான் (சு.அ.௭)

வந்தனைமறைநுணுக்கியற்றிமற்றினிச்
சிந்தனையென்னெனத்தானஞ்செய்கெனச்
சுந்தரப்பொன்முகில்சொரிதல்போல்வரு
மந்தனரியாவர்க்குமளிக்கின்றானேரோ. (சு.அ.௮)

ஆனவக்கயிலையிலானுவேதனுஞ்
சேனையோடையிருகோடிதவரு
ஞானமாமறையவராகிரண்ணினுள்
தானமீந்திராவண்ணரூழ்ந்துபோற்றினான். (சு.அ.௯)

போற்றரன்பினுகியாம்பொற்பிலிங்கமொன்
றேற்றநால்வேதன்பூதசலிங்கமொன்
றூற்றமாங்கேசவனுருத்திரேசமாய்ச்
சாற்றுபேரிலிங்கமொன்றவன்கைத்தந்தன். (சு.அ.௧௦)

தந்தழன்றிலிங்கமுந்தருமுக்கோணமீ
தந்தமோடமைக்கிலுன்னன்னமுத்தியா
மந்தரப்புவவனமறைந்துபோயினு
னெந்தமாய்க்கொலென்றிறைஞ்சியேத்தினான். (சு.அ.௧௧)

எத்தியுமருமறைதேதற்கெய்திடாப்
பூத்திகழ்திருவடிபுலையென்னையுங்
காத்திடநடந்ததுகடவுளையென
வாய்த்திடும்பத்துவாய்தோறும்வாழ்த்தினான். (சு.அ.௧௨)

வாழ்தருமக்கினிவாயுலிந்திரன்
சூழ்தருதிசைதொறுங்கயிலைச்சுற்றினுந்
தாழ்சடைப்பினுகிபூதசன்ருரணி
யேழ்புகமுருத்திரவிலிங்கந்தாபித்தான். (சு.அ.௧௩)

வேறு.

தானிறைஞ்சியதன்மையான், ஞானநம்பனைநண்ணினான்
கானயாழ்கொடுக்கல்வியா, லானயில்லிசையோதினான். (சு.அ.௧௪)

ஒதியோதியுணர்ந்துணர், தானிசோதியநாதியின்
றேதிலாவிடையெற்கென, வேதராவண்ணமீண்டான். (சு.அ.௧௫)

மீண்டரக்கர்தம்வேந்தன்மாப், பூண்டதேர்மிசைபுக்குநீன்
காண்டருங்கடமுக்கடர், தீண்டிலங்கையுளையினான். (சு.அ.௧௬)

* கூறப்போற்றிமுன் என்பது உர்ப்பாடம்.

எய்தரக்கர்கனெதிர்புகுந், தையனுற்றனனொமெனக்
கைகுவீத்திருகாறொழ, மெய்யுவப்புடன்மேவினான். (கக௭)

மேவுமிக்கதைமெய்நல, மாவதொக்கவதைநந்தன்
தேவனுற்றதிருப்பதிப், பாவகத்தியல்பன்னுவாம். (கக௮)

பன்னுமீசர்பதிக்கதை, மன்னுதூல்வழியேமனத்
தூண்னுவார்சிவலோகமீ, தன்னவானவராகுவார். (கக௯)

தெரிசனமுத்திச்சருக்கம் முற்றிற்று.

• ஐ திருவிருத்தம் ௫௧௬.

ஏழாவது

திருநகரச்சருக்கம்.

வாருலவுமுகிண்முலையுமுத்தரியமணிமார்புமலர்க்கேணுக்குங்
காருலவுசரிசுழலுமொருபாகந்திருமேனிகவின்னுதோன்றச்
சீருலவுந்தியரவுமதிமுடிமேலொருபாகஞ்சிறக்கத்தோற்று
நீருலவுகயிலமலைப்பெருமானேமறவாதென்னினைவுநஞ்சும். (க)

நெஞ்சுத்தில்வஞ்சமிலாத்சரதன்பாற்றிநுமாயனெடுவெண்பெளவத்
தஞ்சனக்குன்றெனச்சிறந்துகோசலைதன்வயிற்றுதித்தங்கையோத்திராட்டிற்
குஞ்சரத்தின்விளையாடிச்சானகியமணம்புரிந்துகூனிசெய்த
வஞ்சுத்திறக்ககேசமதிமுனையால்விதிமுறையேவனத்திலகி. (௨)

கிள்ளையெனுமொழிவனிறைச்சானகியுமில்ங்குவனுங்கிளர்பூஞ்செங்காற்
பிள்ளையெனுமிளங்காளையிராமனுமாய்த்தனிவனத்தேதிநங்குளாளிற்
கள்ளவிழிச்சூர்ப்பங்கையிலக்குமனைவல்துறும்க்காமந்தன்னாற்
துள்ளிவிழமூக்கரிந்தகாரணத்தைவேறொன்றாய்ச்சொல்லிரின்றான். (௩)

நின்நடமெய்ப்புயத்தழகுக்கிணங்குமிருதனத்தொருத்திநிமிர்பூங்காளிற்
குன்றையாருடன்புகுதுமவோயுனக்காமென்றகுறிப்பினாலே
கன்றியெற்குச்செய்தகுறைய்தெனவேநின்னரைத்தகடும்பொய்யந்த
வென்றிதருமிராவணனைத்தின்னுமிழவொருகடற்றம்விடுத்துமீண்டான். (௪)

மீளாதவிரகமதிபரவுதலாலிராவணனும்விரைவினகி
மாளாதுபொய்மானின்வனத்திடையோதாலனைவரவிட்டந்த

காணாதிதனிற்சென் றுசினைத்தனைக்கொணர்ந்துசிறைநண்ணவைத்த
தாளாண்மைதனிவிழந்தா னிராகவன்கையம்போன்றுற்றலைகன்ப்தும். (௫)

*பத்தனமுமெத்தினீசுழியிலக்கைநகராசனமும்பரிதிசூழ்ந்த
முத்தலமும்ரசரிமைவிபீஷணற்குமால்கொடுக்கமுறைமையாலிவ்
வித்தகணைமதியழிந்தராவணன் நன்பிரமகத்திமேவமாழ்கிச்
சுத்தமணித்தென்கயிலைப்பெருமானையிராமனுடன்றொழுதுகண்டான். (சு)

‡கண்டகையராவணனைமுன்விவரலாற்பொருதானுங்கருத்தும்நற்ப்
புண்டரிகமலர்த்தாளுமொருபாகமமர்ந்தாளும்புனிதத்தாளுந்
துண்டமதிதிரித்தாளுந்கோடரமிருந்தாளுந்துலங்கித்தோன்றக்
கொண்டல்விமேதிபொலவுளமதியுந்தெளிந்துவிழுகுளிர்ந்துநின்றான். (௭)

சின் றுகரசரணங்கன்கம்பித்தமயிர்வொழித்தநினைவுண்டாகித்
துன்றமதிபொருகிண்டொகாந்தமெனவிழித்துணைநீர்துளிக்கநோக்கிச்
சென்றபன்கைநிருதன்பாற்குறுத்தமலர்ச்சிபாத்தஞ்சிநந்துதோன்ற
வின்மடியென்பெற்றபயனிமையோரும்பெற்றனரோவென்றன்போற்றி. (௮)

போற்றிதிரிபுரதகன்கலாந்தகாமத்தகனபுனிதாபோற்றி
போற்றிகரகாபாலிதானவசங்காரஹரபுனிதாபோற்றி
போற்றியுரகாபரணவரியதனகயிலைம்புனிதாபோற்றி
போற்றிசயசயபோற்றிதிரிசுலதரபோற்றிபோற்றியென்றான். (சு)

என்றென்றுதுதித்திதைஞ்சும்விபீஷணனவ்விராமனெனுமியற்பேருள்ள
குன்றொன்றும்மலர்ந்தவிருகோகன்கம்போற்றியிதழ்க்குமுதம்பேணி
நின்றின்றொராலயமிகியற்றுதுநம்வினைநீர்த்தநிமலற்கைய
என்றென்றின்னருள்புரிந்தாலதுபோதுமெனவவனுல்லதென்றான். (க௦)

நல்லமதிவைகாசிரந்தருமான்றலைதிங்கணலத்தவோரை
சொல்லியமுற்பக்கமுறுபஞ்சமியினுக்கொண்டெதொகுத்துக்கோயில்
வல்லவசித்தனைத்தொழுதுதெய்வநாயகன்நனதுவடிவந்தீட்டி
யல்லிமலர்த்தான்போற்றுவெண்டுமெனவவன்செய்வானன்புகொண்டான். (௧1)

கொண்டலுறுமின்போலவிராவணன்நன்காட்சியினற்குலவுமேனி
பண்டரெல்லாம்படத்தெழுதுந்திருவுருவைவசித்தமுனியழகுக்கூரத்
தண்டவளச்சித்திரவோடீடலம்புரியவிபீஷணனுந்தாழ்ந்துள்ளன்பாற்
கண்டருளிக்கோயிலின்கணமைவித்தான்ஞானவிழிகலுமுமாற்பன். (௧2)

*பத்தனம்—பட்டணம். ‡ கண்டகைய—குறுக்கல்லிகாரம்.

௦ காந்தம்—சந்திரகாந்தம். ‡ கலாந்தகாவென்பது, ஓசைநோக்கிக்குறுகித்த

† அலம்புரிதல்—கவனித்துச்செய்தல்.

னகத்திற்பிருமானின்மடிபோற்றுக்தென்கயிலைப்பரமவீசர்
னிதிக்குட்டிருவுருவிலையோடினியைச்சூலினியைத்தாபித்தேதாங்கும்
ன்னதிக்குன்றெனும்மச்சேகச்சுரத்தைவலம்வந்துபோற்றிசெய்து
னகத்திலிராமனுடன்வீடணனும்விடைகொண்டரின்பெற்றியுள்ளான். ()

னமுடன்விழிகுளிரந்தாரசந்திரசூரியர்முனிவருகராஜேஸ்
ள்ளுமலர்கொழித்திறைறஞ்சிமண்ணுலகந்தனில்விண்ணோரெதரிசித்துற்றா
னமுடன்கொலைகனவுகட்காமங்குருநிந்தைகவிட்டேடேஜேஸ் (ர்
னலையும்டிபோற்றித்தன்னரியதூயர்மாற்றிவணங்கிவாழ்ந்தார். * (கச)

ழ்வுதருதென்கயிலைப்பெருமான்பொற்றிருக்கோயின்மவுலிபேணி
முழுகிலங்கனகமழையுமலர்மழையுமெழுந்தியற்றிநிற்ப்ப
றிவரைமுழக்கொலியுமிமையவர்கள்பரவொலியும்பயின்றவாழ்த்தச்
ழந்திநிரைக்கரத்தாற்செழுந்தரளம்பொழிந்தேதாலச்சுருதிசெய்த. (கடு)

திசெய்யுமநாளிலொருநாளோராயிரம்பொற்சோதிமாறாக்
ருதிபொழிமாணிக்கக்கண்ணாழகருமையையுட்கொள்வபோலப்
திருட்பாற்கடலுட்புகுந்துகுணபாலுதயம்பரித்தேதாற்றங்
திலந்தமாணிக்கக்கண்ணாழவிபெட்டகாட்சிபோலும். (கக)

ட்சிதருந்திரேதவுகஞ்சென்றுதுவாபரபுகழும்*கடந்தவன்ஓட்
ட்கடல்குழ்புவியினைத்துந்தொழுங்கயிலைப்பெருமான்பொற்றிகன்பூங்கஞ்ச
ட்கருதும்வானவர்க்குமானவர்போல்வந்திறைறஞ்சித்தவஞ்செய்தேரு (க்
கருதும்வடமொழியின்புராணநடையிவ்வளவுநடத்தினோமால். (கஎ)

ருவுதிருப்பாதார்திருப்பாதவருட்கயிலோதர்தேற்றந்
டைமருவுமெய்ஞ்ஞானச்சம்பந்தன்செந்தமிழாஞ்சுருதிதன்னி
மருவுதில்லைச்சிறம்பலமேமுதலெடுத்தவெத்தானத்துங்
ன்மருவுமுதமெனக்காணலாமென்பதனுட்காணமின்காண்மின். (கடி)

ன்மின்கடென்கைலைப்பெருமான்மன்னிருமேனிகருதுமின்கள்
ண்மின்கள்சந்தியிற்புகுமின்கடொழிபின்கள்பேசுமின்கள்
ண்மின்கள்கலாசபராணமெனுஞ்சிவகதையைக்கினைகளோடும்
ண்மின்களையின்கள்ளஞ்செழுத்தைமறவாதுவாழ்த்துமின்கள். (கக)

ரபமதக்கலுழிவரையுரிசெய்தருள்ளைகலாயர்கமலபாதம்
ரகமுறமனதினினைபவரநயனவுதகதுளிபொழிவபோல

* கலந்தன்பதூஉம்பாடம்.

0 மெஞ்ஞானசுந்தரன்சொல் என்பதூஉம்பாடம்.

† அஞ்செழுந்த:- ஓலயஞ்சாட்சரம், தூலயஞ்சாட்சரம், சூக்கும்பஞ்
சாட்சரம், மாயாத்திபஞ்சாட்சரம், பிரசாதபஞ்சாட்சரம் என வெவ்வேறுள்ள

விளகு கடல்பரவுதிரைவீடுதிவலையெறி*வாரியோடே ஹசங்க
வலையுதவுதரனநீரைதிறிநிறைதருவனம்மீன* னுன்ன. (௨. ௧)

உள்ளநிவுபொடிபடுத்திநீரிகையெனத்திரியும் தியுள்தீரீனேடும்
பன்னமுற்பாப்பினல்போற்சஞ்சித்ததிண்வழியொழுதும்படிவந்தீட்டி
கள்ளவீனே தீர்த்துமுத்திக்கதவெவர்க்குநிறச்சூந்தான் கங்கைவேணிப்
பிள்ளைமதிமுடித்ததிருக்கைலையான் றுன்கவெனப்பேசலாமே. (௨. ௬)

மேதினியின்மச்சேந்தியத்தனமாருதமுனிவீர்த்தவந்த
வாதிபுராணக்கதையுமன் நியும்பின்னடந்தகதையெகெழுண்டா
னீதியின்க்கதைகருதித்தென்கைலேத்திருப்பதியினினைமையெல்லா
மோதுவனிச்சேத்தமிழி னுற்றொடையானடைமுல*சேருலகமீதே. (௨. ௨)

தேவரின்மபரவுசிவலிங்கம் தபூசிப்பத்தினமும்மெவ்வெ
ருவலினுற்றாயித்தங்காசமனக்கொண்டபிறகமுத செய்வா
ருவலவம்பெருந்தீவிற்கங்கைநதிக்கரையிருந்து ஓர் ஓர்வாக்குங்
காவலவன்பரிதிசுலத்தொருதலைவன் னுநீதி கண்டேசுழன். (௨. ௬)

சோணாமுதலியதென்மதுரைவடமதுரையெனச்சொல்லுநாட்டிற்
சாணும்பிறக்கமையாநிலம்பன்றைததனோவரைந்ததருதியா லு
மாணுருத்திறத்தா லுமபையெனும்பெயரா லுமையெனன்றங்
கோணசகருணையினுலன்னையென்றும்பல்லுயிர்க்குக்கூடலாமே. (௨. ௪)

கூடூங்கண்டத்துச்சிவதானமனேகம்பொற்காயிலாக்கிப்
பெறுதாருடிதரித்தவராமதேவனெ னும்பெரும்போர்வேந்தன்
மாறிப்புராணக்கேட்டுமொருநாளிற் புரோகிதன்மெய்வருத்தமாகி
விறபையனைக்குத்தான்வாராதுமகலையரவிடுத்தான்மேலோன். (௨. ௩)

வேறு

†மேலமைத்தம்ச்சேச்சுரக்கதையைமேலேட்டி
ஊலமைத்தங்கடையாளுநுவற்செய்துபடியாமல்
ஞாலமுற்றறுஞ்சிவதானக்கதைதாதைநலின்றத்தற்குட்
கோலமுற்றற்குறையென் றாகுமரனதுபடித்தானே. (௨. ௬)

படித்தபொழுதிருசெவியும்பாட்டுதவுஞ்சுதையமுதங்
குடிக்குமிருவாகிக்குடிக்கொண்டதெனக்கேட்டு
முடித்தலைநேர்கம்பித்துமுகமலர்ந்துமயிர்ப்புறங்கள்
பொடித்துமுகமலர்ந்துருகிப்புணகமெறிந்துரைசெய்வான். (௨. ௩)

* துளியொடே ஹசங்கம் என்பதூஉம்பாடம்.

மேதினியின்மச்சேச்சுரமென்னச் சூதமுனிவீர்த்தவிங்ஙன் என்ப
தூஉம்பாடம்.

† மேலமைச்சேத்தியபுராணக்கதையென்பதூஉம்பாடம்.

செய்தவத்தின்வடகயிலேதன்னினுமித்தென்கயிலே
யையனுக்குப்பதியானவருங்கதையைச்சொல்லாமத்
பொய்தனைத்தான்பொருளாக்கும்புரேராகிதனானீமகவரயக்
கைதவத்தாலிப்பிபெறுங்கதிர்ந்தரளம்போல்வாயே. (௨௮)

வாயிருந்தசதுமறையின்வழக்குதவுச்சீவனியும்
பேயிருந்தகாட்டிருந்தும்பெருந்துயரத்தீர்த்தருளும்
வேயிருந்தமணியரசர்விடுகிரணமுடியிருக்கு
மாயிலவன்பானியுமவதரித்தாயரனருளால். (௨௯)

அரவணிந்ததென்கயிலேயமலேசன்கதைநீயுங்
கரவணிந்துமொழியாமற்கட்டுரைசெய்யெமக்கென் தும்
பரவணியாயுயிர்க்குதவம்பண்டிதனீயெனவிளம்பித்
ஐதிரவணமுமிட்டிருத்திச்செவிதாழ்த்தானமனுவேந்தன். (௩௦)

வேந்தனுக்குமனங்குளிர்துவியப்புவரவேதியன்மச்
சேந்தியமாம்புராணகதைதீர்துரைப்பத்திறலரசன்
கார்தமுங்குடருசியும்போற்கருத்துற்றனவன்செவிக்குட்
போந்தவமுதிதுவல்லாற்புறத்தமுதஞ்செல்லாதே. (௩௧)

ஆதவனைக்கண்டவிருளதுபோலவஞ்ஞானஞ்
சேதமுறுமனத்தரசன்மென்கயிலப்பெருமான்மேற்
காதலினுல்லம்திரியைக்கருத்துருகியழைத்தருளி
யேதமிலாத்திரிகோணமிறைஞ்சுதம்போயினிதென்றான். (௩௨)

என்றதிருமொழிகேட்டமந்திரியுமிதுமிகவு
நன்றெனலுமனுவேந்தருமரசம்படையுந்
துன்றுபுதல்வருக்களித்துத்தொகுதிபலவுமிறுத்தி
யன்றுமரக்கலம்புகுவானலகடனீர்க்கரைவந்தான். (௩௩)

வந்தரசன்மந்திரியைவருகெனலுமவனும்போ
யந்தவரன்றிரிகோணத்தாலயத்துக்கனைகசிலே
சுந்தரவாரிக்கரையிறொருத்தமரக்கலத்தேற்றிச்
சிந்துவின்பால்விரைந்தெகச்செய்வாரைநிறுவித்தான். (௩௪)

நிறுத்தமமைச்சனுந்தானுநெடியமரக்கலத்தேறிப்
புறத்துமகத்துஞ்சேனைபரிசனங்கன்புடைசூழச்
செறித்தகரையும்மனமுநீதிமிலிடைப்பூங்காவனத்துட்
குறித்தமலன்ப்தனோக்கிக்குவித்தகரத்துடனிருந்தான். (௩௫)

திருந்துவடகயிலையின்முன்சேடன்மணிப்படம்விரித்துப்
பொருந்தியபேராசையின்னும்பூண்டலேகீர்ப்புறம்வழியாய்

* சீவனி—சஞ்சீவி. 0 திரவணம்—திரவியம்.

† திமிஷ—மரக்கலம்—வேக்கைமரம்.

விரிந்ததநிர்ந்தென்கயிலேயிசைநோக்கிவருவதென
வருந்* தருணப்பாய்விரித்தங்கலங்குலம்பலவிடுத்தார். (௧௦௬)

0 விடுத்தவறுமதழைத்தாய்மென்கமலமீதோடி
யெடுத்தவிசைக்காமரங்களிசைத்துப்பாய்தலைக்கொள்ளா
னெடுத்தமுடித்தென்கயிலேநிலம்பதமலர்ந்தேடித்
தொடுத்தெழுந்தவளியினம்போற்றொடருமரக்கலங்கொல்லாம். (௧௦௭)

கலேனாத்திரையோடுங்கடலோட்டங்கரைகண்டு
நிலேனாடுந்திசையோடுநிலவெறிக்குங்குடைவெந்தன்
புலேனாடுவிழிமலர்ந்துபூதேசன்மென்கயிலைத்
தவளேனாடுமனந்தொடரத்தனதுகரங்கடப்பிரின்றான். (௧௦௮)

நின்நிருந்தகலம்விடுத்துநெடியகரைப்புறத்திறங்கி
குன்றிருந்தபுயம்புளாகித்தெதிரிதைஞ்சிக்கடறுவா
னன்றிருந்தீர்வடகயிலைதென்கயிலையடியென்மு
னின்நிருந்தீரென்னுளத்திலிருந்தவருநீர்தாமே. (௧௦௯)

நீர்தாக்குபகீரதியுநிலந்தாக்குவிடதரமுங்
கூர்தாக்குமினம்பிறையுங்குடிதாங்குமுடிதாங்கி
வார்தாக்குமுலைத்தரளவடந்தாக்குமுமையொருபாற்
சீர்தாங்குந்தென்கயிலைத்திருப்பதியென்றவப்பேறே. (௧௧௦)

தவப்பேறுநன்பேறுந்தன்பேறுமில்லாதே
னவப்பேறுய்த்திரியாமலறிந்ததொழிப்பேறுமப்பேறு
சிவப்பேறுமிதழமுதச்சிறப்பேறுமொழிவனிதை
புலப்பேறுந்திருமேனியுடன்பிரியாப்பேருமானே. (௧௧௧)

மானிருக்குமிடத்தோடும்வலத்தோடுகயிலையினீர்
கூனிருக்குமதிமுடித்துக்குடியிருப்பதறியாம
லானிருக்கவுயிரிருக்கவுரையிருக்கநாவிருக்க
யானிருக்கவின்றனவுமேத்தாமலிருந்தேனே. (௧௧௨)

தேனையுநின்மலர்த்தாடெரிசித்தேனெனதுவினை
தானேவிட்டகன்றதெனத்தபதிமுகமதுநோக்கி
வானையுந்திருமலைமேன்மணிக்கோயிலியற்றுகென்று
கானையுந்தாதித்தார்க்காவலவனருள்புரிந்தான். (௧௧௩)

புரித்தவழற்பொறிமேனிப்புண்டரிகம்பண்டுபிடித்
துரித்தவற்குத்திருக்கோயி? ஓபாஹதிதூபியுட

* தருணம்—புதுமை. 0 இந்தக்கவி வண்டிக்குந்தேனாணிக்குஞ்சிலைடை.

† பூதேசன்—சிவபெருமான். ‡ விடதரம்—பாம்பு. நிலந்தாங்கும் என்றது
அடமொழியாற் குண்டலிசத்தியென்க.

? உபானம்—கோபுரத்தின்மீதுச்சித்திரவரி.

னிருத்தியருட்கயிலேசற்கியற்பூசைபுரிவித்துத்
திருத்தியபிஞ்சுமனஞ்செய்தமுதுசெய்திருந்தான். (சச)

செய்தவத்தினெறி தருமச்சேந்தியமாம்புராணனைத்
கைதவத்தாற்கோயிலெங்குமெழுதியந்தக்கதைமிகுதி
மெய்தவத்தாற்பொற்றகட்டின்மேய்ந்தெழுதியாய்ந்தமையா
லையனுக்குப்பொற்கோயிலாகவுஞ்செய்தினிதிருந்தான். (சந)

இருந்தபுகழ்மதுவே - - - - - இனத்தொடெந்திரியோடும்
விரிந்தகடற்றரங்க - - - - - வற்பினடிக்கீழ்வந்து
தெரிந்ததொருகிணை மகனெடுசெம்பொன தற்கிடைகுவித்துப்
புரிந்தபெருங்காவல்செய்துபுனிதனுக்கிப்பொன்னென்றான். (சக)

என்றனையதிருமேனியிராமதேவனுமகிழ்ந்து
நின் றரன்பால்விடைகொண்டெழுயகடல்கடந்தே தகக்
கன்றமைத்தகரத்திருமால்கமலனியோர்முனிவர்
குன்றமுற்றபெருமானைக்குரைகழற்காறொழுதனே. (சஎ)

தொழுதுவரப்பரமன்னனிருட்கவசஞ்சூழ்ந்தெதிர்த
பொழுதுகவசமுமகற்றிப்புகுதுமவனையுந்தாந்து
பழுதில்கலிமறுமன்னன்படியாளுந்திகிரியென
வெழுதரியபரிதிசூழக்கெழுந்ததெனவிரும்பினே. (சஅ)

இருந்தவஞ்செய்யமதுவேந்தனிரணியஞ்சேர்கிணைற்றருகே
பொருந்தியதாதகியொன்றுபொலிந்தவன்செய்தவத்தாற்
றிருந்தியபூதமுமதன்கீழ்ச்சிறந்ததந்தச்செம்பியர்கோ
னருந்தனையற்கரசளித்துப்பரகதிபோயடைந்தனே. (சக)

அடைந்தவந்நாளில்ங்கைவலமாகவந்தவொருமறையோன்
கிடந்தசெம்பொற்கிணைற்றருகேதுயிலுதலுங்கினர்பூத
நடந்தவனையெழுப்பியுங்கனுவலந்தீவுக்கரசன்
கடந்துகடனீங்கிமுன்னிக்கயிலைமலைக்கெய்தினாலு. (ச௦)

எய்தியரற்காலயமுடியற்றியவற்களேகம்பொன்
பெய்துகிணைற்றிடைமூடிப்பெருங்காவலெனநிறுத்தி
வையகத்திற்போந்துகலிவருதலின்முத்தியையடைந்தா
னையவவன்புதல்வனுக்கீதறைகவெனவரைத்ததுவே. (ச௧)

அதுமொழிதன்செவிப்படலுமருமறையோன் றனியெழுந்து
முதுகடலுங்கடந்தந்தமுடிமன்னன் றனிக்ருமரன்
விதிமுறைசெய்துளக்கோட்டனுடன்மறையோன் விளம்பவவன்
பதியரசுதன்மகற்குப்பாலித்திப்பால்வந்தான். (ச௨)

வந்துகடல்கடந்தகரைமருங்கணுகித்தென்கயிலை
யிந்துமுடிப்பெருமானைச்சந்திஇசென்றெதிர்தொழுது
புந்திருநெகிழ்த்தருகியிர்ப்புறம்பொடிப்பவிருவிழியுஞ்
சிற்துபுனல்பெரிதொழுக்கசிவாயநமவெனப்பணிந்தான். (106)

தானேதன்நனக்கிணையாந்தனிமுதல்வியருநருப்பத்
தேனேயுமலர்வனஞ்சூழ்தென்கயிலைமீதிருக்கு
மானேயுங்கரத்தவனைவல்லவினையின்குறும்பறுப்ப
யானையமுடனிறைநஞ்சுவெத்தவஞ்செய்தேனென்றான். (107)

தேனிலவும்பொண்ணிதழிச்செழுமலருட்கோதியுங்
கடனிலவுமுடித்தசடைக்கோணமலைப்பெருமானை
வானுலகமுண்ணுலகும்வந்துதொழத்திருப்பணிக
டானுலகிற்செய்தினைந்துதலாறியப்பொற்கிணைமுற்றான். (108)

உற்றவனைப்பெரும்பூதமெதிரிறைஞ்சியுனைப்பயந்த
கொற்றவன்நன்செப்பேடுங்குடியியுதிவெனக்கொடுப்பத்
துற்றதனமெடுத்தனுக்கிருமடங்குடர்விடும்பொன்
முற்றுதிருப்பணிக்களித்தான்நன்கரத்தால்முடிவேந்தன். (109)

வேந்தனுமந்திரியும்போய்விலர்நிருப்பணிக்காக
வாய்ந்தமலைமுறித்தசிலைவரும்படிக்குவழிவேண்டிக்
காய்த்தவரக்கன்றிலநாளுடைத்தவழிக்கடலடைத்துப்
போந்தபடிக்கடையதன்புறமேறித்தெரிசித்தான். (110)

தெரிசித்துக்கலியுகநாட்சென்றமறைவானவரென்
றொருசித்தப்பாசுபதமையோரையுரவோனு
*மரிசித்தமுங்காணுவருங்காரணைமத்தின்
புரிசித்தம்பூண்டவரைப்பூசனைசெய்துய்மினென்றான். (111)

என்றமகாமண்டபமுமெழின்முதன்மைமண்டபமுங்
குன்றனையகோபுரமுங்கோயில்பலசாலகளு
நன்றிபெறவமைத்தருளிநாயகிக்குப்பொற்கோயில்
வென்றிதரும்படிசமைக்கவேண்டுமெனவுரைசெய்தான். (112)

உரைசெய்தபடிதவறாதுயர்ந்தமதிசுலத்தவர்பொன்
வரைசெய்ததெனக்கோயின்மண்டபஞ்சூழ்தில்செய்தார்
பிரைசெய்தவமுதமொழிப்பிடியன்னமென்னடையைத்
தரைசெய்தபுண்ணியம்பொற்றாபித்தான்மதுவேந்தன். (113)

தன்னுண்மைக்குவமையில்லாத்தனிவேந்தன்வடகயிலை
யின்னோக்குகுவடெனத்தென்கயிலைக்கும்வெண்டுமெனப்

* பரித்தானை வணங்கிப்பகர்கிரணைமத்தின்வழி என்பது உம்மடாடது.

o பிரை—அரைப்பங்கு.

பொன்னாளுஞ்சிகரமும்பொற்கோபுரமும்பொருத்தியதிந
பன்னாகங்கவித்ததெனமவலிகளும்பலசெய்தான். (கக)

செய்தபடிக்காயிரம்பொன்றென்கயிலேமிதிருக்கு
மையர்தமக்களித்தருளியல்லங்காரவிலங்கொண்டு
வையகமெண்ணெயில்குழமணிக்கோயிலியற்றியதிற்
றய்யதிருமாயினையுத்தாபித்தான்றொடைமார்பன்.

(கஉ.)

நொடைபுனைவேதியர்முதலாந்தொல்லோர்க்குமெல்லோர்க்கும்
படியில்வினைப்பவந்தீர்க்கும்படிபாவநாசமென்னுந்
தடமதுகண்டதற்கருகேதனிமுதல்வனீராடு
மிடமருவுமண்டபமுமியந்றுவித்தான்செயதருமன். (சு.ந)

தருமநெறி தவறாததனிலேந்தன்செவபூசைக்
கருமநெறிபுரிவதற்குங்கலைமறையோர் தவமுனிவர்
வருபவர்வந்தா னுதற்குந்தனக்குமொருமாளிகையாப்
பெருமதியந்தவம்மாடகூடங்கள்பெரி தமைத்தான். (கூசு)

அமையாத தரங்கமெறிந்தார்ப்பரிக்குங்குணகடலுஞ்
சமையாவக்குடகடலுஞ்சந்திப்பப்பந்தித்துச்
சிமையாதிமீலநிறுத்துஞ்செய்கையெனமதினிறுத்தி
யெமையாளுங்கயிலாயற்கெவ்வகையுஞ்செய்தமைத்தான். (சுரு)

அமையணையதிருத்தோளினணங்குபிடியின்னநடை
புமையையுமையாயசனையொளிபெறவேவதொழுதத்திச்
சமையமுதலாகியமெய்ச்சைவநெறிதழைத்தோங்கச்
சிமையமுடித்தென்கயிலத்திருமலக்கீழினிதிருந்தான்.

இனிதிருக்குமன் ஞானிலென் ஞாந்நிருப்பணிகள்
நனிதிருத்தித்தென் டயிலென்ன கருந்நிருத்துவித்துக்
கனிதிருத்துமலர்க்காவுந்நிருத்துமணிமறுகும்
பனிதிருத்துமபுனல்வாவிபெருமும்பயில்வித்தான். (கனி)

வித்தகளுக்கே சர்மலாச்சேலாவென்பீலிப்பக்கங்கலப
மத்தர்திருக்கோபுரந்தன்னணித்தலையின்மணிக்குடி
வைத்தகயிலையின்வாயில்வாய்புரிசைவயிறிதண்டு
பைத்தலையகடல்சிதகாய்ப்பயிலுமலையில்போலும்.

(சு.அ.)

மயிலினங்கண்டமாடமதுகரங்கள்சுருதிசெய்யப்
 குயிலினங்கள்சூழலிசைப்பக்குளிரகவரி*கமுகசைப்பப்
 பயிலிதழிபொன்னளிக்கப்பசுஞ்சோலைதலைதுளக்கக்
 சயிலைமலையிருந்தவளங்கவிலையுரைக்கடங்குமென்கா.

உரைத்தவனக்கோலெவ்வோ துகழுத்தாரமுற
நிரைத்துலவுகாலசைப்பநிறையேநீதனியுலவ
வரைக்கூலெண்மதியுடையாணுதினமுமிருப்பமறை
யிரைத்தபெருங்கோணைநகரிடமுனவுரைசெயலாம். (௭௦)

உரைவிரிந்தமறையோர்களோமவனன்முன்னிருத்தி
நிரைவிரிந்தகனன்மீதுநிறைத்தபலவாகுதியால்
விரைவிரிந்தமலர்க்காவின்மீதெழுந்தபுகைப்படலங்
கரைவிரிந்தகடலருந்தக்கனம்விரிந்ததெனலாமே. (௭௧)

ஆமேயவிலேதடியண்ணந்துபலகடிக்
காமேவுமலர்ப்புண்ணைக்கழனிழல்சேரன்னேரம்
பூமேவுமதிலொருவன்புனிதனுளனதனுலங்
கோமேதகமாலுங்குருந்துமடவாருமொக்கும். (௭௨)

குடைத்தலையமலர்க்கோங்கின்குளிர்தாதையதுதாளா
லுடைத்தவளியினஞ்சோலையுடெழுந்துநிரிவதெல்லாங்
கடைத்தலையோர்தமைநீக்கிக்காவலர்க்களலர்த்தவர்பால்
விடுத்தபலதூதரெழும்விரைவெனவுமுரைசெயலாம். (௭௩)

செய்யவிய்த்துச்செங்குவளைச்சிறுதாளினிமீதுயர்ந்த
துய்யமலர்க்காயாவிற்சூழ்ந்தோன்றியலர்சொரிதென்
பையரவிற்துயின்மாயன்பக்கயச்செங்கரமதஞ
னெய்பொழியுந்தழல்வள்விரிகர்க்குமலர்க்காவின்மே. (௭௪)

இனமினமுன்செலும்பறவையிருக்கனியில்விழுந்தரற்றத்
தனதனவென்றளிபாடத்தமரமுத்தலைத்தபடி
கனகமுடிமுதுவேந்தன்கடற்சேனைப்பலகுலமும்
வினவுமெதிர்மொழிபோலவிரவுமிளம்பூங்காவே. (௭௫)

பூக்கதலிகரும்பினஞ்சூழ்பொன்மாடத்தினையவெயி
றாங்கியவன்சிறைகோதித்தலைமடங்கும்பெடையன்னம்
பாங்கிருந்தவெகினமணம்பாவித்ததென்றெண்ணி
மாங்களியின்சாறெறிந்தாமஞ்சள்விலையாமெந்தி. (௭௬)

மந்திரிதன்முகங்கோடமலர்த்தமுகவரசனிடைப்
புந்திமகிழ்கவிப்பாடிப்புகும்புலவெரனலாமர்ல்
முந்துமலர்முகந்தோற்றமுதுபலவிற்செல்லாது
கந்தமலர்முகங்காட்டுங்கமுகிலளிசெல்வனவே. (௭௭)

வேந்தரருங்காவலிடவெண்டெம்யாங்காமனென்றும்
தேயந்தவிளம்பிறைமுடித்ததிருவடிக்காமலரென்றும்
வாய்த்தகுழிற்சின்னமுந்தண்மலர்ப்படையிழுவத்ததனுட்
போந்துபெருஞ்சோலையெங்கும்புரந்துமதன்காப்பிடுவன். (௭௮)

வேறு.

காப்பிட்டலர்வாயளியினங்க்களிகொண்டசோகின்மலர்பாய
*மீப்பட்டழல்மேற்பாயந்தெனவெடிக்கும்பலாவின்சுளைத்தேனும்
பூப்பிட்டொழுகும்பசுந்தேனும்பொழிந்துபதைக்கும்வானரங்கள்
கூப்பிட்டயலார்க்குரைப்பவர்போற்குயிலும்மயிலுங்குரல்காட்டும். (௭௯)

காட்டுங்கதலிக்கொழுங்கனியுங்கமுகின்கனியுமாங்கனியுங்
கோட்டுப்பலவின்சுளைக்கனியுங்கடிக்கறியின்கொடிவீழ்ந்து
நாட்டுங்கரும்பின்பிணையொடித்தாநநீர்வாவதொறுஞ்சிதறித்
தோட்டின்கமலமலர்ப்பொருட்டுத்துயில்வண்டெழுப்புந்திருநாடு. (௮௦)

நாடுக்குழுக்கண்றினைநீனந்துநடந்துறுந்தாட்கருமேதி
யோடுங்கழியிற்சார்துமுல்யொழுகும்பாலிற்புதுவெள்ளம்
மேடுங்குலளைக்குழியினமும்விரவிப்பாயக்கயல்குதிக்கொண்
டாடுமுயரங்கண்டுமெருண்டகலுமுகிலும்வானெல்லாம். (௮௧)

வானுமிளிருமுடுவினமும்மதியும்போலப்புதியதளிர்க்
கானுமலரும்பளிக்கறையுங்கலந்துவசந்தப்பசுந்தென்ற
தேனுந்தோடும்புளினமுற்சசிதறுஞ்செவவித்திரிகூடர்
தானுமருச்சித்தடியிறைஞ்சுந்தகைமைத்தென்னவிளங்கியதே. (௮௨)

விளங்குமிளங்காவனஞ்சூழ்ந்துவெயிலின்கிரணம்படாதபுவி
தளங்கும்படிவெண்ணிலவெறிக்குந்தனிலெண்ணுடையான்மனுவெந்தன்
களங்கமடியார்க்கிலையாக்குங்கயிலப்பெருமானடிபணிந்தும்
வளங்கொளிலிங்க்தானுமொன்றுவைத்துப்பணியுமன்றாளில். (௮௩)

அன்னாண்னாளென்னாளுமாகப்புவளிரவளஞ்சிறப்பப்
பொன்றாரிதழிக்கயிலாய்ப்பூசைக்குதவும்பொருட்டாக
வின்னாடனைத்தும்வினாவதற்குக்குளமொன்றியற்றியிருப்பமென
மன்றாவதுநன்றெனப்பலரும்வழுத்தமன்னன்கடிதெழுந்தான். (௮௪)

எழுந்தானதற்காமிடநோக்கியெறிநீந்திபோய்மலைதாக்குங்
கொழுந்தாமனேகங்காதவழிகோலிப்படிக்கற்கனாதிருத்தி
விலுந்தாரையினீர்தகினுக்குவிடுத்தல்பிடித்தலுறுப்பியற்றிச்
செழுந்தாரையினீர்க்குளங்கயிலச்சிவனாற்கெனக்கல்லெழுதிவைத்தான்
*மீப்பட்டன்னமேற்பாயந்துவெடிக்குமென்பதூஉம்பாடம்.

எழுது முழுவைக்கொடிபடருமிமையம்பொதியருவிட்ட
முழுதந்தன துருடைரிழ்ந்துமுதல்வன்கயிலைப்பதிமீண்டு
பொழுதங்கவழேபோகாமற்புனிதன்கயிலைப்பெருமானைத்
தொழுதம்புகழ்ந்தும்புராணகதைசொற்றுங்கற்றுமினிதிருந்தான் (அசு)
வேறு.

திருந்துமவனில்வண்ணநெடுநாள்வாழ்ந்து ௦ திருப்புதல்வற்கரசளித்துச்
சிவன்பொற்பாதத், தருந்துணையேதுணையெனச்சென்றடைந்தபின்னாவன்
மரபிலொருநிருபனறிவிலாமை, பொருந்தியனுரூசபுரியென்னும்பேருந்புருந்
துகயிலையைமற்றுபுலனியாண்டு, மருந்தனையசிவசமயந்தவறிப்புத்தமாரக்க
மெனும்பெரும்பாவவழியிற்புக்கான். (அஎ)

கானிருந்ததாதகித்தார்கமழுமார்பன் கயவாகுவென் னுமந்தக்கழற்கால்லை
ந்தன், ருளிருந்தநெறியடைவேயிலங்கையெங்குந்தனக்குடைக்கீழ்ப்புர்க்கும
ந்தத்தகைமைநோக்கி, ? வானிருந்துவருந்தவளவரசுதன்னமணியிருந்தபொற்
கரத்தால்வாங்கிவைத்துத், தேளிருந்தசிறீசங்கபோதியென் னுந்திருநாமந்தரித்
தரசெய்யுங்காலம். (அஅ)

காலனைமுன்னுதைத்தகதைக்கண்டர்கோயிற்கயிலைலைக்கெதிர்த்துமலை
யாக்கணையுண்டாக்கிச், சீலமிகும்புத்தரைச்சித்திரித்தவாணுட்சிவனடியார்பூ
வெடுத்துச்செல்லங்காலப், பாலருந்தாச்சீவகர்கன்பலருங்கடிப்பறிப்பதனூற்
ட்பாசுபதர்பலரும்போந்து, வேலைதனிலவரைவிழவிட்டாரந்தவெம்மொழியை
வேந்தனுக்குவிளம்பினாரே. (அசு)

விளம்புமொழியினையுணர்ந்துவேந்தன்பொங்கி விழியரண்டுகண்ல்பொ
ழியவெருண்டுவெணிக், களங்கமதிக்காபாலிகயிலையெங்கோன்கணையாகவ
குப்பெனைனக்கருத்திலுன்னித், துளங்கலிலாச்சதுரங்கபடையினோடுதொட
ர்தலுநங்கயிலைலைச்சோதிநோக்கி, யுளங்கனிவில்லாவரசன்கண்ணிற்சோதி
யொளியிருளத்திருவுளத்திலுன்னிரின்றன். (அஃ)

நின் தகலாக்கண்ணிருளநிருபநெஞ்சுநனைவுமறந்தவசமுறநேருங்கோணை
க், குன்றிறையோனொருமறையோன்போன்முன்னெய்திக்கொடுத்திடவந்

௦ புதல்வன்—சிங்ககுமாரன்; இவன்ரூயிலங்கையையாண்டமனுநேயக
யவாகுவின்சவிகாரபுத்திரியான ஆடகசெளந்தரி.

*கயவாகு—சிவப்பதிதாரத்திற்கூறியவிலங்கைநாட்டரசன்.

? வானிருந்துவருந்தவளவரசு—இந்திரனாலனுப்பியவெள்ளரசு. இதன்
விரிவு திரிகோணசுலபுராணம் கயவாகுப்படலம் ௫-ம் செய்யுளாலறிப்பப்டிர்.
†மலையிறகண்முண்டாக்கிஎன்பதூஉம்பாடம்.

• ட்பாசுபதர்—அகப்புறச்சமயிகள்; சிவபெருமான் திருநீறுஞ்சடைமுடிபுத்
தரித்தவராயருள்செய்வாரென்பதிவர்கொள்கை.

† கணை—விகாரை; புத்தாலயம்.

திருநீற்றைக்கோமான்வாங்கித், தன் றகையநெறிபெர்ந்துசிலசுவாயசங்கரவெ
ன்னுரைத்துதுதறித்தகாலே, யன் றருகுரின் மடித்தர்பலருநாணித்தறிவழிய
வொருவிழிநன்றயதம்மா. (கூக)

அம்பரத்திந்தகிரியையுதிக்குங்காலையலர்மதியமழுங்குதல்போலரியாட்
டஞ், செம்பதும்முகத்தொன்றுவிளங்கவொன்றுசெறியிருளாய்நின் றதுதெ
ய்வீகமென்று, கும்பிடுதல்செய்தரனாதிருவெண்ணீ ற்றைக்குழைத்திடுதல்செ
ய்தெவருங்கொண்மினென்றான், பம்புபுன்வ்வளநாட்டிப்பாயமுன்னாட்பார்த்
திபன்செய்குளநோக்கிப்பரவாரின் றான். (கூஉ)

நோக்கியதன்கண்டழைத்தகாரணத்தானுவல்பெயருங்கண்டழையென்ற
தற்குநாட்டி, யாக்கினனித்திருக்குளமுநகருநாமொனார்க்குக்குளக்கோடன
வன்முன்செய்த, பாக்கியான் றெனமன்னுவல்தானந்தப்பாசுபதர்பவுத்தரை
க்கொல்பயத்தாலாவி, நீக்கியெழிற்றிரிகோணப்பெருமானமேனிரும்பவத்தி
டுறொருமைபெறீஇநெறியிற்சூழ்தார். (கூங்)

சூழ்ந்திடுமக்கயிலையிருபுறமும்வேலைசுழித்தெறிந்தவலைமலையிற்சுற்றுமு
ற்றும், வீழ்ந்தவர்தமுடலெடுத்துக்கடவுட்டீர்த்தம்விரவுதலுமன்னிலைமைவி
னவிவேந்த, னாழ்ந்தபெருந்துயராகியருகிமெய்சோர்த்தகரவென்றமுதரற்றி
யரவமோடித், தாழ்ந்தசடைமுடியிறைசந்நிதிபோய்வீழ்ந்தான்சங்கரன்மற்றொ
ருகண் ணுந்தந்தானங்கண். (கூச)

கண்ணிரண்டொருபரமஞானக்கண்ணுங் கயவாகுபெற்றுபயகர
ங்கன்கூப்பி, ியெண்ணிரண்டுகலைமேலுமிரண்டாயொன்றுயிருந்தபராபரப்
பொருளாயிறைஞ்சியெத்தி, யண்ணலருச்சினைக்கெவரென்றயருங்காலத்தலை
கடலைக்கடந்திருவார்த்தனார், ணண்ணிரென்றனரவரைக்கொணர்மினென்
ருனாதனருச்சினைக்கிவரெல்லொரென்றான். (கூடு)

என்றுமரனருச்சினைக்குமிக்கோர்நீரென்றெழிற்பதியின்முதன்மைமையி
ருவர்க்குபீந்து, வென்றிதருமதுகுலக்குரவோராகிவிளங்குமெனக்குருவரி
சைமிகவரல்கிக், கன்றுலவுவெருகனதிதருப்பையாறுகரம்பகநீர்க்கடலளவங்க
ணித்தவெல்லை, துன்றுதிசைநான் குமரன் றனக்கேயென்னச்சொல்லியவன்
கல்வெழுதித்துலங்கவைத்தான். (கூசு)

வைத்தொருவர்புதைத்தநிதிமுதுங்கோணமலை யாற்கேயுரிமையிந்தவ
ளநாட்டுள்ள, கத்துகடல்வளமுமலைவளமுமற்றைக்கரைவளமுங்கழிவளங்கா

§ ணண்ணிரண்டுகலை—சோடசகலை; அவை:—மேதாகலை, அர்ச்சிகலை, விடகலை, விர்துகலை, அர்த்தசந்திரகலை, நிரோதிகலை, நாதகலை, நாதாந்தகலை, சத்திகலை, வியாபினிகலை, வியோமஜூபினிகலை, அந்நஷ்டகலை, அநாதைகலை, அநரசிருதைகலை, சமனாகலை, உன்மனாகலைஎன்பன.

† இரண்டு—சத்திசிவம். ஒன்று—சுத்தசிவம்.

* இருவர்பெயர்: வேதநாயகமுதன்மைக்குருக்கன், சைவநாயகமுதன்
மைக்குருக்கன்.

ன்வளமுமெல்லாம், பத்தினிலெட்டுங்கயிலைப்பரற்குமிக்கப்பங்கிரண்டுமங்களு
க்குப்பகுதியாமென், நெத்திசையும்புகழுவதுராசவேந்தனமுதியசெப்பேடவ
ர்க்கீந்தின்பமாக. (௯௪)

ஆகமநானெறிமுறையேயுதயமுச்சியத்தமயமாம்நிறையுமத்தயாம, மோ
கைவருநாற்குலமுமினிமைகூரவுமையல்லாவரன் நனக்குமுலகைசேர, மா
கவளப்புழைப்பனைக்கைமுக்குணல்லாய் மதகளிறைமுன்புசைவமுத்தியந்த,
நாகமதிருதிமுடித்தகயிலைநாதனயந்தசுவார்ச்சனைநியதிருடத்துவித்தான். (௯௫)

நடனவித்தருபாதநளினத்தாற்குநமனையுதைத்தெமையாளநயந்தலைக்,
கொடியிடதுபுறமாகப்பட்டுமேனிக்கோணமலைநாதருக்குக்கொண்டல்போலு
ங், கடகலுழிக்கரிமுகன்முன்போக்காளக்கடலொலிப்பப் பங்குளியுத்திரநா
ட்கன்னி, மடமகளிற்கவரியிடமறையோர்வாழ்த்தவயங்குதிருநாளுலகம்வழங்
கச்செய்தான். (௯௬)

செய்தோறுநிரம்புமுத்தங்குரம்புதோறுந்திரண்டிருளைத்துரந்தநிரிகோ
ணநாதர், பைதோறுமணிக்கிரணம்பரந்துபாயும்பாந்தன்முடித்திருமேனிப்படி
வநோக்கி, மெய்தோறுங்கண்படைத்தார்போலின்றுவழிதோறும்புனறுளிப்
பவிமுந்துபோற்றிக், கைதோறுமேந்திமலர்சன்செம்பொற்கழறோறுஞ்சொ
ரிந்துநின்றான் கருணைவேந்தன். (௯௭)

தன்னிகரில்லாததிருமலையினூடேதகையதொருபெருமுழக்கந்தமரித்
தோங்க, மன்னனிதுமுழக்கமென்கொலென்றுசைவமறைமுதன்மையிருவ
ரையும்வந்தனோக்க, வின்னதிருத்தென்கயிலைக்கீழேபெம்மாளினியசுவசங்
கைநதியிருப்பச்செய்தா, னன்னதியிற்றீர்த்தஞ்சேர்தயன்மால்வாரோருமு
னிவர் துதிப்பதென்றார்த்துள்ளர். (௯௮)

அந்தமொழிகேட்டரசனருணகாலத்தலர்கமலமெனமுகமன்பொழுகநோ
க்கிச், சுந்தரமாமறைமுதல்வீரிக் கேகங்கைதோன்றியதொல்கையெமக்குச்
சொல்வீரென்னக், கந்தவடகயிலையிற்பண்டொருளம்மைகடவுளவிர்சடைசு
ரத்தால்வகிரக்கங்கை, சிந்தைவெருவிடக்கடவுளிரங்கித்தன்கைச்சிறுநகத்தால்
வாங்கியிக்கேதிகழவைத்தான். (௯௯)

வைத்தசுவகங்கை*யான்பதமீதேந்தாமலையருவிபரவியமாவலியுஞ்சூழ்,
முத்தமெறிகாவிரியின்முகமும்பாயமுதியகடனடுவினிதுமுழங்குநிலை, யுத்
தரவான்கயிலைமுடியுடன்வந்திசுனுவலிதனிடத்திருத்தானுன்றின்ருன்,
சுத்தமிதுகதைதென்பாற்கயிலையென்றே சொல்லுவரென்றாரசைவச்சுருது
ல்லோர். (௧௦௦)

o குரம்பு-செய்கரை; வரம்பு.

• § தமரித்தல்-ஆர்த்தல்.

* அரன்பதமீதேந்தாமலை-சிவனொளிபாதமலை. மாவலிகங்கையுற்பத்தியிடம்
லையினென்பதை, திருக்கரசைபுராணங்கங்கைச்சுருக்கம் ௩௬ம்செய்யுளாஸ்திக.

சுருதிமதுநெறிதவருப்பரிதிவேந்தன்ரெல்குலத்துமுமுதல்வீர்தொ
ன்னுன்வந்த, திருந்தியிற்புனல்முகந்துபெருமான்நிற்கட்சென்னியுறவபிடே
கஞ்செய்வீரென்ன, வருமறையோர்திருமலையன்பீலுத்துளையந்தநதித்தீர்த்
தமெடுத்தரன்பாலெய்தி, மருமுடியிலபிடேகஞ்செய்தாரகண்டமன்னவர்கோ
னுளமகிழ்ச்சிமதிக்கற்பாற்றே. (௧௦௪)

பாற்கடலுளிருந்ததிருமாலோவல்லன்பரிமளத்தேன்சொரிபதுமத்தய
றேவல்ல, ஞற்கவர்வெண்கோட்டயிராவதத்தோனல்லன்நராதிபேறேவல்ல
னெனுமபெருமைநண்ணிக், காற்குலவுங்கமலந்தன்சென்னிக்கீசன்கவித்தமு
டிபெயன்பெரிதுங்கருதிப்போற்றி, மேற்பிறவிக்கொருமருந்தாய்ப்புனிதன்
நீர்த்தமிகவேந்தியகத்துளரவிந்தஞ்சேர்த்தான். (௧௦௫)

சேர்த்தநதித்துளிமுடிமேற்றெளித்துமிண்டுஞ்சிவனடியைவணங்கியுள்
ளந்தியானித்தன்று, நீர்த்தமறுத்தெழுமுகிலுங்கனகம்பெய்யுநிலையெனத்
தெசதானநிதமுஞ்செய்து, பார்த்ததிருவருட்பார்வையெம்பிரானைப்பணிந்து
விடைகொண்டதுரைப்பதியிற்புக்கான், பூத்தரணிநிருபெரல்லாமதனைக்கே
ட்டுப்பூசனைவெவ்வேறுபயம்புரிந்துவாழ்ந்தார். (௧௦௬)

வேறு.

வாழ்ந்துநீழிகாலம்வருங்கயவாருவென்பான்
சூழ்ந்தபெருலகங்காத்துப்பரகதிதொழுதுசேர்த்தான்
ருழ்ந்தவார்சடையானீறுஞ்சமயவஞ்செழுத்துமெஞ்ச
வீழ்ந்தபல்சமயம்யாவும்பின்னரும்விரவிறம்மா. (௧௦௭)

அம்புயத்துதாரத்தண்ணலமைத்தவாரியர்தங்கோமா
ஹம்பர்வந்திறைஞ்சஞ்சேதுவுயர்க்கரைக்காவல்வேந்தன்
செம்பொன்மாமவுலிச்சென்னிச்செகராசசேகரேசன்
றும்பையஞ்சடையான்சைவந்தோன்றிடத்தோன்றினூனல். (௧௦௮)

தோன்றியகாலேவதந்தொனித்தனசிவஹாற்சைவ
மானறமர்வெண்ணீறள்ளியணிந்தனரலங்கல்வாகை
வான்றனிச்சிங்கைகாவன்மன்னேஞ்சிங்கந்தோன்ற
வேன்றபல்சமயமெல்லாங்கரியெனவிரிந்துபோன. (௧௦௯)

போனதுவணங்கார்செல்வம்புகுந்ததுபுகுந்தோர்க்குன்ப
மானதுசிவஹாலையழிந்ததுபிறநூலந்த
மானதனடத்தும்பூசையங்குடெதன்கயிலைச்சென்னி
ஞானமாமூர்த்திகொள்ளச்சிறந்தநூன் ஒருடெவ்கு. (௧௧௦)

† அதுரை-அதுராசபுரம்.

நாடுறுயிலங்கைநாடுநாற்றிசைநாடுமன்னு
 ஸீடுறுகவிகைத்திங்கணிழலிடைப்பழந்ததெங்கும்
 வாடுறுகவியுடிலைமனத்துறுதுயருமில்லை
 யாடுறுபதாசைச்சேவுமனுதினம்வினங்குமாதோ.

(௧௧௧).

வேறு.

விளக்கியகவிதையிவ்வகையின்மேவிய, கனக்கடுவுடையவன்கயிலைமால்வரை,
 துளக்கிலாச்சதூர்மறைச்சருநிவண்டென, வளக்கூர்வெண்கமலமொன்றலாந்த
 தாகுமே.

(௧௧௨.)

ஆக்கலாமழிக்கலாமகண்டம்யாவையுங், காக்கலாங்கடையுங்கடந்தநிந்தகலா
 மேக்குலாந்தென்கயிலாயமேவினான், பூக்குலாந்திருவடிபுகழ்வரத்தினால்.

()

வரத்தருந்தென்கயிலாயமன்னிய, நிரந்தரன்ருளினினைந்தவாழ்த்துவோர்
 புரந்தரனியைவர்போற்றநீள்வினே, துரந்தரனாவதுஞ்சொல்லவேண்டுமோ.

வேண்டியமுத்தியின்விருப்பமீக்கொள், வீண்டொருபுராணமதிசைத்தகாத்
 லேன், காண்டருபொருளிலாக்கவிகள்யாவும், மாண்டகைக்கன்பினாலருத்தி
 யாயதே.

(௧௧௩)

*தேவையின்மனசெகராச்சேகரக், கோவையினுதித்தசீர்க்குமாரகூரிய
 ஞவியுமுடலுமொத்தளித்தகல்வியின், மேவியகாப்பியம்விமலற்காயதே.

()

தேனெனவமுதெனச்சிறக்குங்கல்வியு, மானநாற்கவியையும்ற்றுமோங்குசு
 ஞானமுஞ்சுருதியுநலனுநீதியுர், தானமுந்தருமமுந்தழைத்துண்டாகவே.

()

ஆகமநெறிகளுமந்தணனரும், யோகமும்வளருகவுலகநீடு
 மேகமுஞ்சைமும்விளங்கியோங்குசு, போகமுந்திருவுமண்பொலிந்துவாழ்க
 வே.

(௧௧௪)

வாழிதென்கயிலையம்பொருப்பும்வையமும், வாழிமெய்யன்பரத்தங்கணமும்வ
 ண்மையும், வாழியஞ்செழுத்தினில்வளமுநீதியும், வாழிநீர்தொண்டர்சீர்வா
 ழிவாழியே.

(௧௧௫)

திருநகரச்சருக்கம் முற்றிற்று.

— திருவிருத்தம் ௬௩௩.

ஸ்ரீதகவிணகைலாசபுராணம் முற்றுப்பெற்றது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அ) * இவை இந்தச்சருக்கத்தின் கசு ம்செய்யுளின்

பின்சேர்த்திருந்தவை.

வானவர்கடொழுங்கோணையண்ணலையுந்தேவியையுமகிழ்ந்துமுன்னுட்
டேனணையமொழிக்கங்குற்கரிபுதல்வனன்பினெழுமையசாம
கானமதனாற்றுதிக்கும்படிகரத்திறுற்றித்திடுமகீகலத்தைக்கண்டே
யானசசங்கீதனெனுங்கந்தருவனதைக்கவர் தற்காசையுற்றான். (கஃ)

ஈ.ற்றதொருசமயம்பார்த்துற்றிருந்தவனிராமனுயர்வெங்கோலா
லிற்றபொழிதினிற்சுவர் துமா னுடவடிவாகியிணையில்கீரிப்
பொற்றையெய்திக்கங்காசங்கம்புணரிநதியாடிப்பொருவிலாத
பற்றொடரன் றனையேத்திவினாகானந்தன்னைப்பண்ணினானை. (கசு)

பண்ணுதலுஞ்சிவபிரான்மகிழ்ந்துவெளிப்பட்டசெசங்கீதனைப்பார்த்
துண்ணெகிழ்ந்துநீவினாகரனாய்நின்றிசைத்தமையாலோங்குமிங்ஙன்
மண்ணவர்கன்புகழ்வீண்பாணமெனும்பெயராகமற்றிப்பாங்க
ரெண்ணிலபலதலமுளவீக்காட்டைவெட்டிநகராக்கென்றியம்பிப்போனான்

போனவரன்மொழிப்படியச்சசங்கீதன் காட்டைவெட்டிப்புரமதாக்கித்.
தானழிந்தவாலயங்கடனையுமெழில்பெறப்புதுக்கிச்சனங்கடம்மை
யானகுடியாயிருத்திருகுலேசரடிபரவியருள்பெற்றேகி
மானிலமெலாம்புகழ்த்தனதுல்கந்தனிலடைந்துவாழ்ந்தானன்றே. (கசு)

† கலம்—யாழ்.

0 கீரிப்பொற்றை—கீரிமலை. இது யாழ்ப்பாணத்தின்வடபாலிலேயு
ள்ள ஓர் சிவஸ்தலம்.

என்று குறிப்பர்த்தம்வரைந்து நவீனராற்சேர்க்கப்பட்டிருந்தன.

“கவர்ந்து” என்றும் “மானுடமாமடிவாகி” என்றும்வரையமற்
கார்போலும்:

இதற்கோர்திருட்டாந்தம்: ஆக்பர்பாதுஷா என்னுமரசன், ஆரியநாட்
டை அரசுபுரிந்துவருங்காலத்தில் அவன் தாகுணியத்துக்குட்பட்ட ஆரியப்
ண்டிதரொருவர் அரசன்கட்டளைப்படி “அல்லாவுபரிஷத்தைக்கற்பித்து வேச
த்தில்துழைத்தசங்கதி அநேகருக்குத்தெரிந்தவிஷயம்: அதுபோல மேலேகா
ட்டியசெய்யுள்நான்கையும் புதிதாயிற்று இப்புராணத்துட்சொருகினார் யா
ரோ அறியேம்; அற்றன்றி இந்தச்சருக்கத்து ஏழுசெய்யுள்களை இழுத்தெறி
ந்துவிட்டார்; ஐயகோ அவர்மகியிருந்தவாறென். “ஆசிரியர்கருத்தையறியாது
ஒன்றைவிலக்கலும், துதனமாகவொன்றைச் சேர்த்தலும், ஒன்றையொன்று
கமாற்றலும், அறிவுடையோர்க்கழகன்றென்” வரைந்தவர்த்தனையே இங்ஙன
ஞ்செய்தார்போலும். திரிகோணமலையிலே நமதுபரிசோதனைக்கப்பட்ட ஏடு
கற்பலவற்றிலும் ஐடி நான்குகவிகளுங்காணப்பட்டில. யாழ்ப்பாணத்தொரு
சுப்பிரதீயின்மாதிரிகண்டனம்.

இந்நூல்கள் அச்சிடும்படி

பிரேரித்தவர்கள்.

திரிகோணமலை

- பிரமஸ்ரீ. கா. கு. சபாரத்தினக்குருக்கள்
 ,, வை. இராமலிங்கக்குருக்கள்
 ,, கு. கு. ஸ்வாமிநாதக்குருக்கள்
 ,, இ. கு. பூர்ணனந்தேஸ்வரக்குருக்கள்
 ,, சி. வ. பஞ்சாட்சரக்குருக்கள்
 ,, அ. கனகசபாபதிக்குருக்கள்
 பூநீமத். த. சரவணமுத்துக்குருக்கள் (வீரசைவம்)
 ,, அ. இராசகோன்பிள்ளை
 ,, சி. வேலுப்பிள்ளை உபாத்தியாயர்
 ,, சு. சின்னையாபிள்ளை.

இந்நூல்களச்சிடப்

பொருளுபகரித்து

கண்ணியமிசூத்த புண்ணியசிஸரின்

நாமாவலி.

ம	ந	ந	ஸ்ரீ	கா. வ. மார்க்கண்டு	யா- புளியந்தீவு	ரூ.	ச.
				வை. முருகையா	யாழ்ப்பாணம் தும்பளை	௧௦	௦௦
				ஏ. சிதம்பரப்பிள்ளை	கப்பலேசண்டு-யா	௧௦	௦௦
				கி.கதிரேசபிள்ளை	யாழ்ப்பாணம்	௧௦	௦௦
				ஆ. சுப்பிரமணியம்	யா-புளியந்தீவு	௧௦	௦௦
				இ. பொ.ஒவசியர்	பொத்துவில்	௧௦	௦௦
				வி. கு. கணகசபை	புளியந்தீவு	௧௦	௦௦
				க. பெ. செல்லையாபிள்ளை	புளியந்தீவுவைத்தியசாலை	௧	௦௦
				வை. சப்பாதிக்குருக்கள்	மந்திகையம்மன்கோயிற்பூசகர்	௨	௦௦
				பொ. இரத்தினசபாபதிக்குருக்கள்	புலோலி	௨	௦௦
				சு. ம. இளையதம்பி	ஏறாஜர்	௨	௦௦
				இ. கந்தப்பசிறுப்பர்	வட்டுக்கோட்டை	௨	௦௦
				அ. சண்முகம்	புளியந்தீவு	௨	௦௦
				இ. கி. செல்லத்துரை	டக்தர்	௨	௦௦
				தி. தாமோதரம்பிள்ளை	திருக்கோயில்	௨	௦௦
				தா. இராமசாமி (சைவம்)	கட்டுவன்	௨	௦௦
				கா. அருளுசலம் மாஸ்தர்	புளியந்தீவு	௧	௦௦
				சி. குமாரசாமி	கோட்டைமுனை	௧	௦௦
				சி. சரவணமுத்து	றிஜிஸ்ரா	௧	௦௦
				சு. சிதம்பரப்பிள்ளை	கொஸ்தாப்பு ஏறாஜர்	௧	௦௦
				வ. குட்டித்தம்பி	புளியந்தீவு	௧	௦௦
				ந. சபாபதிப்பிள்ளை	போஸ்மாஸ்தர்	௧	௦௦
				த. தோ. சின்னத்தம்பியார்	காரைதீவு	௧	௦௦
				மு. வ. வி. பொன்னையா	காரைதீவு	௧	௦௦
				கா. கு. சோமசுந்தரக்குருக்கள்	திருக்கோயிலர்ச்சகர்	௧	௦௦
				ஆ. வயிரமுத்து	கண்டாக்கர் திருக்கோயில்	௧	௦௦
				த. சதாசிவம்	சிங்கனவாடி	௧	௦௦
				மு. வ. அ. சாமி	சிங்கனவாடிவைத்தியசாலை	௧	௦௦
				பெ. வேலுப்பிள்ளை	கோட்டைமுனை	௧	௦௦
				ஆ. பொ. த. கணபதிப்பிள்ளை	கோட்டைமுனை	௧	௦௦
				ஆ. வை. சின்னையா	வைத்தியம் கோட்டைமுனை	௧	௦௦
				க. இராமநாதபிள்ளை	புளியந்தீவு	௧	௦௦

அந்

மா	நா	மு. முத்துக்குமாரு	௩
”	சி. கார்த்திகேசு	௩	௦௦
”	ஐ. பாமசாமிசியர் காரைநீவு	௩	௦௦
”	பொ. க. மார்க்கண்டிப்பிள்ளை	௩	௦௦
”	க. காசிப்பிள்ளை காரைநீவு	௩	௦௦
”	பொ. க. பொ. த. அப்பாசாமிப்பிள்ளை காரைநீவு	௩	௦௦
”	வீ. வைரமுத்துக்கிளாக்கர்காரைநீவு	௩	௦௦
”	பொ. க. செல்லத்துரை காரைநீவு	௩	௦௦
”	த. அ. கந்தையா காரைநீவு	௩	௦௦
”	வே. பொ. த. கதிரகாமத்தம்பி	௩	௦௦
”	மொ. கணபதிப்பிள்ளை காரைநீவு	௩	௦௦
”	கு. பொன்னம்பலப்பிள்ளை	௩	௦௦
”	வே. கந்தையா காரைநீவு	௩	௦௦
”	சி. சம்பு காரைநீவு	௩	௦௦
”	மு. தம்பையாப்பிள்ளை ஓவசியர்	௩	௦௦
”	மு. வைரமுத்து காரைநீவு	௩	௦௦
”	பெ. விசுவலிங்கம் கிளாக்கர் காரைநீவு	௩	௦௦
”	மு. சீனித்தம்பி காரைநீவு	௩	௦௦
”	க. ஆறுமுகம் திருக்கோயில்	௩	௦௦
”	அ. வைத்தியலிங்கம் ஓவசியர் திருக்கோயில்	௩	௦௦
”	வே. பொ. த. அருணாசலப்பிள்ளை திருக்கோயில்	௩	௦௦
”	சு. கந்தையா மாவிட்டபுரம்	௩	௦௦
”	மா. வே. கந்தப்பெருமாள் திருக்கோயில்வண்ணக்கர்	௩	௦௦
”	தி. சங்கரப்பிள்ளை தம்புலுவில்	௩	௦௦
”	கா. காசிப்பிள்ளை அக்கரைப்பற்று	௩	௦௦
”	அ. அருளம்பலம் மாஸ்ரர் அக்கரைப்பற்று	௩	௦௦
”	மா. கதிரமலை காரைநீவு	௩	௦௦
”	மு. கறுவற்றம்பி நிந்தலூர்	௩	௦௦
”	பொ. த. த. கந்தையாப்பிள்ளை நிந்தலூர்	௩	௦௦
”	வி. கதிரேசுப்பிள்ளை போஸ்மாஸ்ரர்	௩	௦௦
”	க. குமாரசாமி புளியந்தீவு	௩	௦௦
”	சி. பொ. த. சாமித்தம்பி காரைநீவு	௩	௦௦
”	மு. சுப்பையா பொத்துவில்	௩	௦௦
”	மு. விசுவநாதர் திருக்கோயில்	௩	௦௦
”	சா. வ. சிவகுரு அட்டைப்பள்ளம்	௩	௦௦
”	பொ. த. க. கயிலாயப்பிள்ளை காரைநீவு	௩	௦௦
”	வே. வ. சிற்றம்பலம் காரைநீவு	௩	௦௦
”	சு. சின்னையாப்பிள்ளை திரிகோணமலை	௩	௦௦

213

ப. மூ. கந்தன்	சாய்ந்திருது	க	00
M. r. r. Sre, Vallipuram Overseer		5	00
" P. K. Subramahiam Postmaster		5	00
" Murugasw Irrigation suberintehdant		2	50
" M. Vannia Sinthaturai Vannia		2	50
" V. V. Thambimuttu overseer		2	00
" K. Vasandarasa Pillai		2	00
" S. Ponniah Notary Public		2	00
" A. S. Doctor. Pottuvil		2	00
" S. Kanapathe pillai		1	50
" V. Pattakuddy Teacher		1	00
" V. V. Nallaratnam Teacher		1	00
" C. G. Doctor Puliamtiw		1	00
" Sinniah advocate		1	00
" K. Kasipathy Teacher		1	00
" V. Selvadurai postmaster		1	00
" C. H. Kasinather Contractor		1	50
" A. Saravanamuttu		1	00
" N. C. Sapatnasamy		1	00
" E. Rasiah		1	00

உ

சிவமயம்.

கோணேசர்கல்வெட்டெனவழங்கும் கோணேசசாசனம். கவிராஜருளிச்செய்தது.

கா ப் பு .

திருவளர்கோணையின்சீரையோதிட
வொருபொருளென்னவிவ்வுலகம்பாவையுந்
தருமரனருள்புரிசாமிமும்மதம்
வருகரிமுகனடிவழுத்தல்செய்குவாம்.

தேய்வவணக்கமுஞ்சேயப்படுபொருளுமாக்கியோன்பெயரும்.

சொல்லுற்றசீர்க்குளக்கிகாட்டுமன்சொற்படிசொல்லெனவே
கல்வெட்டுப்பாட்டெனப்பாடினனாதிக்கதைபொருளா
மல்லுற்றகண்டர்தம்பொற்பாதநெஞ்சிலழுத்தியிகல்.
வெல்லுற்றசீர்க்கவிராசவரோதபவிற்பன்னனே.

நூ ல் .

திருமருவுமனுநீதிகண்டசோழன்செகமகிழவருராம்தேவந்த
வன், தருமருவுதிரிகயிலைப்பெருமைகேட்டுத்தாநுமவன்வந்ததுவு

மவன்சேம்பின்பு, மருமருவுமாலயங்கோபுரங்களோடும்ணிமதில்கு
ழ்மண்டபமுமவிரீராவி, கருமருவுமுகனீர்சேர்திருக்குளஞ்செய்க
ருமமுமோர்கல்வெட்டாக்களறுவாமே. (க)

சொல்லரியதிரிகயிலைப்பெருமையெல்லாந்தாய*புராணக்கதையி
ற்சொன்னதுண்டு, வல்லதொருவன்னிமையுந்தானத்தாரும்வரிப்ப
த்துமாயிவர்கள்வந்தவாறும், நல்லதொருபூசைவிநீடக்குமாறும்ந
டந்ததன்மேலினிடக்கும்நடத்தையாவுஞ், சொல்லெனவேசோதி
டத்தினிலையேகண்டகவிராசன்வருகாலஞ்சொல்லுஞ்சேரே. (உ)

சீரிலங்குசோழவளநாடுதன்னிலொருநாளைக்கிரண்டவணச்செ
ம்பூச்சம்பா, ஏரிலங்குமரிசிவரவதற்குத்தக்ககறியமுதுபலசெலவுமீ
ந்தீசற்குப், பாரிவீந்தப்பூசைதனைநடத்துமெம்போற்பணியினொடு
மிநிதாகப்பகிர்வாராரென், நேரிலங்குளுக்கோடெனனுமிராசனாற்
காலமண்டபத்திருந்தேயெண்ணினினால். (ங)

வேறு.

திருந்துதிரிகயிலைவெற்பிற்சிவாலயமுங்கோபுரமுஞ்சிறக்கநாட்
டிப், பரிந்துலகோர்பவமறுக்கும்பாவநாசகச்சுணையும்பரிவாய்ச்செய்
து, தெரிந்தபுகழ்த்திருக்குளமும்வயல்வெளியுந்திருத்தியரற்கென்
னவீந்து, பரிந்தவரன்றொழும்புசெயவாள்வேண்டுமெனநடந்தான்
பரிதிவேந்தன். (ச)

வேறு.

பரிதிசுலத்துதித்தகுளக்கோட்டிராமன்பங்குனியுத்திரம்பதி
னைந்தேதிதன்னில், வரிசையுடன்சென்றுமருங்குரிலேகிவளவரின
ல்லோரைமாக்கலத்தினேற்றி, அரியதிரிகோணமலைநாதர்க்கென்
றேபன்னகரிலையாறுகுடியுமேற்றி, உரிமையிதுவுங்கள்பரவணியா
மென்றேயுரைசெய்தான்சுதர்வேதஞானமூர்த்தி. (ரு)

இத்தலத்திலரன்கயிலையாலயத்திலியன்றவறைதனின்முதலினி
ருப்புநாட்டி, நித்தம்வரும்வரவாகும்பொருள்களோடுநிதம்பூசைச்
செலவெழுதநியமஞ்செய்து, அத்தர்முன்னராலாத்திரநனமிடல்ப
ன்றிகுற்றலதிகப்பட்டாசற்கீதல், இத்தனையும்தானத்தார்செய்வீரெ
ன்னவெழுதுக்குமிராயப்பட்டமீந்தான்வேந்தன். (க)

வேறு.

வேந்தனின்னுமரன்றொழும்புக்காட்போதாதெனநினைந்துமீண்
டேகாரை, வாய்த்தவளநாடுசென்றுவரிப்பிடித்தான்முலேவெழுதுவா

ழ்வோரைச், - சேர்ந்திடபமாதமதிலீரைந்தார்தேதிதிங்கள்சிறந்த
சோதி, எய்ந்தகன்னிமுகூர்த்தமதிலரன்றொழும்புசெய விடுத்தானி
ராசராசன். (௭)

சன்னிதியினீவீர்செய்யுந்தொழும்புமக்கு நாமுரைக்கத்தானீர்
கேளும், நன்னயம்சேர்ப்பட்டாடைகொய்தல்கட்டல்நல்லபுஷ்பபத்தி
ரங்களெடுத்தல்தூர்த்தல், முன்னநிறைவிளக்கேற்றறளிசைதட்டுமு
ட்டிவைகள்விளக்கல்கொடி குடைகணித்தம், முன்னதமாயெடுத்தல்
நெல்லுக்குற்றல்சாணிபொழுக்குதல்மற்றறிகரும்புமுகந்தேயீ தல். (௮)

செய்யநடனஸ்திரிக்குழுட்டுவகை கொட்டலொடுகிறக்கப்பாட
ல், ஐய்யமறநற்பலிக்குப்பாவாடையிடுவதுவுமதுவேயன்றித், துய்
யசண்ணங்கொடியேற்றலிறக்கலொடுசுமத்தலுஞ் சாந்தரைத்தேயீ
தல், மெய்யெனவேயாலபத்துட்பணிகளைத்துப்புரவாகவிளங்கச்செ
ய்வீர். (௯)

நீர்பாயும்பள்ளவெளிநெல்விளையுந்தறையவர்க்குநிசமாயீய்ந்து
பார்சேருமைங்குடிக்குப்பண்டாரத்தாரொனவேபவுஷமீய்ந்து
வார்சேருங்களபழுலைப்பிடிநடையைக்கோணமலைவரதன்றானை
யேராருங்குளக்கோடன்வழிபட்டேதன்மனதிலிதனையோர்ந்தான்.

தானம்வரிப்பத்தென்னுமரன்றொழும்பர்க்குள்ளிகலார் தர்க்கம்வந்தா
மானபங்கமடையாமனடுத்தீர்ப்பதாரொனவேமதுரையூர்போய்த் [ல்
தானமதிக்குலராமன்றனியுண்ணுப்பூபால்ன்றனைக்கொணர்ந்து
தேனம்பூந்தொடைமார்பன்றிருக்கோணநகராசசெய்யவைத்தான்
வேறு.

வைத்தபுகழ்வன்னிமையேநீ திசொல்லேவன் மகத்தானபாசபத
மறையோர்தங்கள், சித்தமதுநேராகநீ திசொல்வாய்சிவபூசைமுந்
லொழுக்கந்தவறினாலுங், குற்றமென்றேயெண்ணியிகக்கோபங்கொ
ண்டாற்றுகோணமலைநாதரிடஞ்சொல்வார்சொன்னார், டீசுற்றுமேவங்கி
ஷத்தைப்பிரமகத்திதொகையாக மற்றவர்க்குச்சொல்வேன்றும்.

சுத்தமிகுவன்னிமையேகுற்றஞ்செய்தாற்றுவலங்குவிவங்கடியு
ருக்குமிரேவாங்கு, நிர்த்தமிடுமடவியர்கள் குற்றஞ்செய்தானிறைபு
னலினிதுத்திவைத்துத்தேங்காய்வாங்கு, *மற்றைமதிதுதன்மடவா
ர்குற்றஞ்செய்தான்மண்கடகமேற்றியடிவழக்குநோக்கி, இத்தகைய
விசாசாங்கஞ்செய்யீயென்றே இரத்தனமணியாசனத்திலிருத்திவைத்
தான். (௧௦)

† குத்தம், ‡ சுத்தம், *மத்தை, இவை, பண்டையார்வழக்கு.

வையமகிழ்வன்னிமையேயின்னுங்கேளுமனு*திதவறாதேகோ
பம்பாவம், யீயமறவுன்றாரந்தாரமாகுமயலவர்கடாரமெலந்தாயாரா
கும், மெய்யையெடுபொய்யைவிடுவன்மம்வேண்டாம்வெறுமையுள்
ளோர்க்குத்விசெய்வாயிகல்பண்ணுதே, மையணையகண்டர்திருக்
கோணநாதர்மஹாபூசைதிருப்பணியும்வழங்கச்செய்யே. (கச)

வேறு.

வித்தகக்கட்டுக்குளத்தாரன்றொழும்புசெய்க*விந்துவெளியூர்
மேலோர், அத்தர்முன்னர்க்காப்பணிதன்முன்னீடுவிழாநடத்தலவ
ணமாறு, சுத்தநெல்லாங்கொப்புவித்தலடையாயந்தீர்வைகடற்சொ
த்துங்கோணே, அத்தனுக்கித்தனையுமெனவருள்புரிந்தானரசர்முடி
யமுந்துதாளான். (கரு)

தானதிகதிருமலைக்குநாற்கா தவழிதிருத்தித்தா னுங்கோணே [தல்
மானபற்றுகெனவளித்தேன்கொட்டியாபுரப்பதியோர்க்கிழ்தேசெய்
ஆனதுவர்க்காயினுடன்வெள்ளிலையுமருங்கதலிக்கனியுஞ்சாந்தும்
ஊனமறுபாறியிர்நெய்யரிசியொருநூறவணமுகந்தேயீதல். (கசு)

ஈதலுடனேரண்டமிருப்பைபுண்ணைப்பருப்பிவைகளிறையாத்திவிற்
சேதமறவொப்புவிக்கச்செக்காட்டியெண்ணெயுறத்திருந்தவாட்டி
யோதரியகெவுளிமுனைமீகாமனிடத்திலவரவுவந்தேகோணே
தேமுறுகருகுலநற்கணக்கிலுள்ளபடிக்கின்றிறிநிறைவாயுற்றல். (கஎ)

வாசலுக்குத்தென்கிழக்கேயெண்ணெய்நெய்க்குக்கிணறேழுவ
ரைந்துகட்டி, மாசகலத்துலாப்போட்டுவாளியிட்டிம தில்கட்டிக்கதவு
மிட்டு, ஏசகலவெண்ணெய்திகாரமெனநிலைமையும்வைத்திதயங்கூர்
ந்து, ஓசைதிகளெண்ணெய்நெய்க ளொருபோதுங்குறையாதவூற்றுங்
கண்டான். (கஅ)

ஊற்றிருந்துதாதுக்குந்தாதகித்தாரணிமார்பனுகந்தகோணே,
நாற்றிசைக்குந்திட்டமிட்டுநவரத்னமணியணையினன்பாய்வந்து, வீ
ற்றிருந்துபாசுபதர்வருகயார்திருக்குளமும்விளங்கச்செய்ய, வே
ற்றுக்கைக்குங்கோணமலையிறையிடம்போய் விடைவாங்கிச்சொல்லு
மென்றான். (கக)

சொல்லவந்துபாசுபதர் திரிகயிலைப்பாமனடிதொழுதெங்கோமான்
நல்லதிருக்குளப்பியற்றவிடைவாங்கிவாருமென்றார்நாதவென்ன
வெல்லையிலர்நீர்தாங்கிநீழேநெல்லையுமென்னச்சொல்ல [ன்.
மல்லணையுந்திரிடோளான்குளக்கோடற்குரைக்க மனமகிழ்வுபூத்தா

*இத்துவெளி, சிலாவெளி.

வேறு.

தான திகணபதியே கோணமலைச்சங்கராசன் முதனேமாலே, நா
னுமக்குத் திருக்குளமொன்றியற்றுக்கின்றேனுங்களருண்டக்கச்செ
ய்வீர், வானவரேயெனவணங்கவிடைபெற்றுரத்தினமண்டபத்தினி
ன்று, தேன்மருவுந்தொடைமார்பன்றிருக்குத் தின்றிசைநோக்கி
த்திருந்தச்சென்றான். (உச)

* திருந்துகலிபிறந்தைன்னுற்றொருபதுடனிரண்டாண்டுசென்
றபின்னர், புரிந்திடபமாதமதிலீரைந்தாந்தேதிதிகளபுணர்த்தநா
ளிற், நெரிந்தபுகழாலயமாஞ்சினகரமுங்கோபுரமும் தேநூல்தீ, ப
ரிந்தூரத்னமணிமதிலும்பாவநாசகச்சுனையும்பகுத்தான்மேலோன்.()

மேலான திருக்குளமுமிதற்கடுத்தநாலாண்டில்விளங்கச்செய்து
செல்பாயுமாவலிநீர்வாவழைத்துத்திசைபரவுஞ்சிறப்புங்கண்டு
மாலானநீர்மிகுதிவரவெருளிமதகுதிறப்பதுயாரொன்றே
பாலாழிதனிற்றுயிலும்பச்சைமுகிறனைநினைந்தான்பரிதிவேந்தன்.()

வேந்தனுளந்தனினினைக்கப்பாந்தளிடைத்துயின்மாயன் விழி
த்துப்பார்த்தே, ஏந்திலங்காபுரிநகரிற்றிருக்குளத்துக் கெமைநினை
தானிறைவெனன்று, காந்தண்மலர்ப்பதஞ்சிவப்பக்கடுகெனவங்கநி
வரலுங்காலில்வீழ்ந்து, பூந்திருசேர்மணிமார்புமதகினடைதிறப்ப
துகின்புகழ்ச்சியென்றான். (உச)

என்றநுமாலவனுமிறையவனையஞ்சலென்றே யிலங்கைத்தீவீ
ல், மன்றல்கமழ்செஞ்சடையான்கோணலிங்கர்திருக்குளநீவருந்திச்
செய்தாய், நன்றுகமலத்தயனாதிபவமரடையாதநன்மைபெற்றாய், வ
ன்றிறல்சேரரசேயென்ஓறியுருவமுடன்மதகுதிறந்தான்மாலே.()

மாலோன்மாமதகினடைதிறப்பவைந்துகரத்தோனைவலமாய்நி
த்தம், பால்போலத்திரைகொழித்துப்பழன்மெங்கும்பாவிற்றொர்
பான்மைகண்டு, ஆலாழமுண்டவர்க்குமம்பிகைக்குமாமெனவேய
ம்பூரித்துச், செல்பாயுந்திருக்குளநின்கிருபையினற்றினடக்குஞ்
செய்கைகண்டேன். (உச)

* இது இற்றைக்குச்சுமார் சஜ சகாப்தங்களுக்குமுன். இந்தச்சகாப்த
ம் வைத்தபாடல் எல்லாரும்படித்தறியவேண்டியதல்ல. இது அரசனாரை.
ஓ அரி-தவளை.

கண்டருளுமாலவனே திருக்குளநின் காவலெனக்கரியோன் சொல்வான், எண்டலங்கன்புகழ்ந்தருளுமிபமுகனுமெழின்முனியு மிறையுமேழு, மண்டு திறன்மங்கலரும்புத்தியுந்மவதனரொடுவீரனை பன், அண்டர்புகழ்வயிரவருமிலங்கைசந்திகாவலனுமண்ணமாநும்.

எட்டிசைமண்வெட்டிக்கொண்டேழரைச்சுற்றாமரத்தையினி நாடுவெட்டித், தட்டியொருகாலாலேன்றியதுவீழமுன்னந்தரணிமீ தில், ஒட்டியொருகுளஞ்சமைத்தாங்குதுநீருங்கொண்டருளையுற்ற வீரன், அட்டதிக்கும்புகழ்ந்தருளுநீலாசோதையன்படையுமரசர் மாநும். (உஅ)

மாருதிநீர்முன்னோடிமாபூதர்ப்ப்பரநுமற்றுளோரும், நீர்தா ங்குந்திருக்குளத்துக்கட்டுவழியிலுமெனரிறுத்திவைத்துப், பார் தாங்குபுத்தினியைக்கன்னியரைக்காளிதன்னைப்பரிவினோடு, கார்தா ங்குதிருக்குளக்கட்டினையகலா திருத்திரொன்றான்கமலக்கண்ணன். (1)

நன்னயஞ்சேர்பாகிலையும்பாலடிசிறிருவிளக்குரல்லதூபஞ், சொன்னபடியேதருவார்குறைந்தாலுந் திருவுளத்திற்கேர்வுவேண் டாம், மன்னுபச்சைப்பட்டிவழன்மழையுதவுஞ்சிவப்புமஹாவெயி லேகாட்டு, மின்னலின்றியிருமிருபத்தெண்ணாழிசென்றபின்யாம் வருவோமிங்ஙன். (௩௦)

என்றவருக்கரியுரைப்பவிறையவனங்கரியடியையிறைஞ்சியேத்த மன்றன்மலர்முகமலர்ந்துமுகமனுமங்கிறைக்கருளிமாலுமேக அன்றிறையுமங்கலர்க்குநூற்றுடனே*யறுபுதுமாமேதிகட்டித் துன்றுதிருப்பாலடிசிறிருவிளக்குப்பாகிலையுந்துலங்கச்செய்தான். (1)

செய்கணிதம்வினாவதற்குத்திருக்குளத்தினீர்தாங்கிசிறக்கக்கட்டி பையுமறக்காவனிற்ருமனைவருக்குமனமகிழவன்பாயென்றுந் துய்யவொருவருஷமடையொருவருஷம்பாலடிசிறுலங்கச்செய்தே வையகமதுள்ளளவுங்கோணலிங்கர்கிருபையினால்வழங்கச்செய்தான்

தானிரண்டாயிரத்தீதெழுநூறவணவிதைப்புத்தரையைத்தா ன்செய்வித்துத், தேனிருக்குமலர்க்காடுவெருவாகத்திருத்துமென த்திட்டம்பண்ணிக், கூனிருக்குமதிதுதலாள்பிடிநடையம்பிகைசர

* இருபது என்பது உம்பாடம்.

§ எண்ணுறென்றும்பாடம்.

னங்குறித்துள்வைத்து, மானிருக்குங்கரத்தானைவலமாய்வந்தடி! ணிந்தான்மன்னர்மன்னன். (௩௬)

மன்னவனுமனைவரையும்வருகவேனநாற்கான்மண்டபத்திற்கு ட்டி, நன்னயஞ்சேரவரெவர்க்குநன்முகமெனடுத்துரைத்துநாதன் கோணை, மன்னவன்றனருளாலேதிருக்குளமுவயல்வெளிசெய்த துவஞ்சொல்ல, இன்னலின்றிஅரகரசங்கரசிவவென்றிறையடி யொளி றைஞ்சினூரால். (௩௭)

இறஞ்சுகின்றவனைவரையுமிருகையாலுத்தழுவினெங்கோ ன்சொல்லும், மறஞ்சிறிதுஞ்செய்யாமலறம்பெரிதுபுரிவதற்குமனத் திணைக்குங், கறங்குதிரைக்கடல்புடைகுமூலகமெலாந்தனிபுரந் துங்காண்பதென்கே, திறங்கொளுஞ்சீர்க்கோணலிங்கர்திருப்பணி யும்பூசைகளுஞ்செய்யவேண்டும். (௩௮)

செய்யதிருவாலயத்திற்பதினோராயிரம்விளக்குச்சிறக்கவையு ம், மையனையகண்டாதிருவுட்பணிக்காரெய்விளக்காயிரங்கன்வையு ஞ், செய்யசந்தம்புனுசுபன்னீர்தனிந்கரைத்துத்தெளித்தெங்குஞ்சி ரப்புச்செய்யுந், துய்யகந்தப்புகைக்குடங்களிடையிடவாசனைகம முத்துலங்கவையும். (௩௯)

ஐங்கரற்குவெள்ளியினொலுதளாசையறுமுகவறகிரட்டிபொன் னை, றங்கமதாலரற்கறுபதுடனாலுதனிசைமற்சைச்சார்தேவர்க்கு த், துங்கமிகுமைம்பொன்னானூற்றிருபத்தெண்டரிசைசொன்னே மின்னு, மிங்கதிகபிடியமுதுக்கிசைந்தகிண்ண*முந்நாறுமியற்றி வையும். (௪௦)

மையனையகண்டருக்குத்துய்யசம்பாவரிசிவகைவகுத்தெடுத்தே யையமறவமுதுசெய்தேயலங்காரத்தனிசைமிசையழகாய்வைத்துத் துய்யதிருக்கறியமுதுகாரியின்பாற்குழம்பிடுநெடுதுகடர்தூய் வெய்யதிருப்பணிகாரம்பலபலவாசனைகமழவிளங்கவையும். (௪௧)

வேறு.

வையமகிழ்க்கண்குனிவெல்லம்வடிவாஞ்சர்க்கரைகிழங்குவி தைத்தேனெல்லித், துய்யகனிவர்க்கமெலாமங்கண்வைத்துச்சுத்த முள்ளபுத்துருக்குநெய்யுமுற்றி, ஐயமறமுன்வைத்தேயிளநீர்வைத்

* முன்னூற்றறுபதென்றும்பாடம்.

தாங்கழகானபத்திரமுந்தாடிமவைத்து, மெய்யதிருப்பூசையுமக்கா
குமென் னுவிளங்குமஹாமண்டபத்தின்மீண்டுசெய்யும். (ந.க)

செய்யமஹாமண்டபத்தினுப்பணங்கன்சிறந்தவொருமுழுவகல
நீளமாகத், துய்யசம்பாவடிசிலதுசொரிந்துதட்டித்துகனிலொன்பா
ன்முன் துபிடிசுற்றில்வைத்து, வெய்யதிருக்கறியமுதுபணிகாரம்பா
ல்வேண்டியசர்க்கரைகணிதேன்வெருவாய்நெய்யும், பெப்துவந்துதி
ரிதி துத்திமகிழ்வாய்நீரும்பெட்டபன்பாகிலைதுபம்பெருகச்செய்யும்.

வேறு.

எப்போதுமுப்போதுமிப்படித்தென்கோணமலையிறைவன்பூ
சை, தப்பாமனீவீர்செய்கதந்திரமந்திரங்கிரியைதானுசார, மிப்ப
டியேசெய்திகவிதுதவறினெழியவரையிறஞ்சச்செய்யும், மெய்ப்பு
டனிவ்வெல்லையுள்ளோர்செய்தொழும்புதவறினிடர்மேவிவிழ்வார்.

வேறு.

வாரிவளஞ்சூழிலங்கைவேந்தராருமஹாகோணேநாதருக்குவ
ளவர்கேந்தன், பாரிலங்குபூசைவிதிக்கீந்தசொர்னம்பலவரவுமெடு
த்தழிவுபண் ணு*வாரேல், கூரியதோர்குட்டமுதல்வியாதிக்காளாங்
கூட்டுபெருநாட்டினு*கூட்டுச்சம்பொன், நேரிவிதற்கொள்ளைகொ
ண்ருகூன்றயாடிநீசூழிப்பதிவாழ்வார்நியமந்தானே. (சஉ)

தான திகவமைச்சருடனரசர்தாமுந்தக்கபிரதானியொடுதரும
ஞ்செய்வோர், ஆனநெறிமுறைதவறாமறையோர்தாமுமகலத்தகற்பு
டையவரிவைமாரும், ஈனரொடுமுடர்மொழிதன்னைக்கேட்டேயிவர்
கன்புரிநெறிமுறையையிகழுமந்நான், மானபரனலயத்துப்பூசை
தானுமகிழ்ச்சிமங்ககிகழ்ச்சியுமங்கெழும்புந்தானே. (சஉ)

எழுகிரணத்திரிகயிலைப்பெருமான்பூசையிப்படியேமுறைதவ
வறிகடக்குங்காலைப், பழுதுதிகழ்கயவாகுவருவனந்நாட்பாசுபதரி
றப்பர்பழமறையோர்சேர்வர், பொழுதுகுலக்கயவாகுராசராசன்பூ
சைவிதிக்கேகனகராடுமிந்து, தொழுதுநின்றேயாலயத்திறொழும்பு
கிட்டஞ்சொல்லியவன னுராசபுரியிற்சேர்வான். (சச)

சேர்ந்தபின்னர்மறையோர்கள் கோணேநாதர் திருப்பூசைவெரு
காலஞ்செய்யுமந்நான், மாந்தளிர்போன்மேனியுடப்பறங்கிவந்து

மஹாகோணேப்பதியழிக்கவருமந்நாளி, லேயந்தென்பாற்கழனிம
லையென்றென் றுண்டாங்கிசனுக்குமாலயமங்கியற்றப்பின்னர், கோ
ந்தறைசேரோல்லாந்தர்பிடிக்குமந்நாட்குலவுசிங்ககிரவிசுலங்குறைந்
துபோமே. (சரு)

போனபின்னரிலங்கைமுற்றுமவடுதராள்வார்புகழிலங்கைதனி
புரக்குமுலாந்தாமன்னன், தானிலங்குமாசினுக்குத்தடையென்பு
ண்ணித்தரியலனைக்கடலிடையேதள்ளிவிட்டுத், தேனமருமலங்கல்
புனைவடுகன்றனுஞ்செப்பியமாற்றரசுமகிழ்கொண்டகோணே, மா
னபரனகமகிழ்பொற்கோயிலுக்குள்மாதனத்துமீதுவைத்துவணங்கு
வாரால். (சக)

வணங்குமரன்பூசைமுன்போல்நடக்குங்காலம்
மஹாவிலங்கைப்பதியாளவருமாஞ்சிங்க
மிணங்குமணிரத்தினத்தாற்பொன்னுமுத்தா
லீசனுக்குமாலயமங்கியற்றுங்காலஞ்
சுணங்கலில்லைமானிடர்க்குத்துக்கமில்லைச்
சோம்பலில்லைதிதம்போகசுகமேவாழ்வார்
மணங்கமமுந்திரிகைலைப்பெருமான்பாத
மனத்திருத்தியருத்தியொடும்வாழ்மாக்கள். (சஎ)

மாதமதின்மும்மாரிபெய்யச் செந்நெல்வளரவெழிற்சைவநெ
றிமனுறாலோங்க, வோதரியமுற்கதையுஞ்சொன்னோம்பின்னருந்
றுவருங்கதையனைத்துமுரைவழாம, லாதரவாயறுபத்துராலாமாந்
டி.ல்டைவுடையசோதிடர்களெழுதிவைத்த, நீதிமொழிப்படிசொல்
வேர்க்கோணேநாதர்நித்தியமாமருள்சுருங்குதியமம்போமே. (சஅ)

போனபின்னரிங்கிசரிலங்கையாழ்வார்புகழாருங்கோணவ
ரைநாதர்பூசை,மானதமாம்விதிமுறையேநடக்கும்பின்னுன்மணங்கு

* கி. மு. 544 ல் இலங்கைக்குவந்த விஜயராசன்வம்சத்திலுள்ள, உக்
ரகிங்கராசனுக்கும், திசையுக்கிரகிக்கசோழன்புத்திரி மாருதப்புரவிகவல்லிக்கு
ம் புத்திரனான "வாலகிங்கன்" இவன் முழுகுடியின் செயதுங்கவராசசிங்
கெனப்பட்டுப்பெயர்பெற்றான். என்ன? "மிக்கநிலங்கைகாட்டின்விரிகி
ர்ப்பரிதியோச்சி, யுக்கிரசேனசிங்கனுதலியசிறுவனென்னு, மைக்கங்கிற்
றுத்தானேவாராசசிங்கமன்னன், புக்குமாற்றலர்கள்போற்றப்பொருவிலா
சசெய்தான்" என்று திரிகோணசுலபராணங்குறுமாற்றலுமென்க. இந்த அ
ரசனே தம்பலகாமக்கோயிற்றிருப்பணிசெய்வித்தவன். இவன்காலம் 9 மூ
ற்றாண்டுபோலும்.

லவும்மழைபொழியும்வரிசையுண்டார், தானமதினல்வினாவும்மிகவுண்டாருஞ்சாங்களுக்குத்துன்பமில்லையின்பமாகும், மாணமுடன்பின்னிதழ்ச்சியாவும்கற்றேராமதித்தபடியுரைத்திட்டேனியமந்தானே.

தானதிகவாரியப்பொற்கரையிற்கல்லாற்சுதரம்வெட்டிக்கோயில்கட்டிக்குளமுங்கட்டி, மாணபரனாலயத்துச்சோலைதோப்புமண்டபரீராவிமணிமதினலங்கட்டி, ஆனதிருப்பணியாறுபத்துநாலாமாலயமுஞ்சற்றிமிகவழகாக்கட்டித், தானதிகவரனருளாற்பூசையாதிதவறமனடத்திமிக்கதரணிமீதே. (௫0)

மீதெழுந்துநாற்றிசையுமதினலங்கட்டிவெளிக்கதவரண்டுமிட்டுப்பூட்டும்போட்டாங், காதிபரனாலயம்பொன்னாலேவேயந்தாங்கவிர்குரணத்தேர்முன்றுமழகாச்செய்தே, பாதிமதிதரித்தபரனருளினலேபங்குளியுத்திரத்திருநாட்பவிஷுங்கண்டோம், நீதியுடனிப்படிநீர்தவறில்லாமனிச்சயமாநடத்துமென்றானிருபர்கோமான். (௫௧)

வேறு.

மாறாதுபுனல்பாயுந்திருக்குளமும்வயல்வெளியும்வருந்திச்செய்தேவிறுகவென்மரபோர்க்கியாமற்கோணமலைமலர்க்கீர்த்தேன்பேறானபெரியோரேயிதற்கழிவுகினைந்தவர்கள்பெட்புநீங்கிநீருகப்போவரிதுரிச்சயரிச்சயங்கோணேநிமலராணே. (௫௨)

ஆணையிதுதொழும்புசெய்வோரவரவருக்கமைத்தபணியவரெஞ்ஞான்றுங், கோணமலைநாதர்பணிசெய்வாரேற்குறையகன்றுகுணமாய்வாழ்வார், நாணமுற்றுச்சொன்னமெத்திக்கூலியரையேவியதைநடத்துவாரேல், ஆணையினலாக்கமுஞ்சந்ததியுமற்றங்கல்லலுற்றேயலைவரன்றே. (௫௩)

அன்னவரன்பூசைவிதியபிஷேகம்விழாமுதலவழகாச்செய்தால், மின்னுநிறைவிளக்கேற்றிக்கிராமதேவதைபூசைவிளங்கச்செய்தால், இன்னலின்றிமாக்களெல்லாமிருந்திசந்ததிகளுடனினிதுவாழ்வார், சொன்னவிர்தமுறைதவறில்வினாவழிந்துதன்பமுற்றுச்சோருமாக்கள். (௫௪)

மாதயவாம்வன்னிமையேதானம்வரிப்பத்தவரேமற்றுனாரேஆதரவாயாலயமுமணிமதினல்கோபுரமுமழகுவாய்ந்தசேதமிலாப்பூங்காவுத்தினநடத்திக்கொள்ளுமெனத்திட்டஞ்செய்துகாதலுடன்றிகயிலைப்பெருமைதனைக்கண்டிதயங்கருணைபூத்தான்.

வேறு.

தானதிகபவநாகுந்தன்னின்முழ்க்ச்சரீரசுத்திபண்ணித்தர்ப்ப
னமுஞ்செய்தே, யானதிருமணிநீறுதரித்துக்கொண்டேயதிகபட்
டாடையையுடுத்தாங்கலர்பூவேந்தி, மானபரனாலயத்தைவலமாய்வ்
ந்துவருபாதங்கமுனியுட்போய்வணங்கக்கண்டார், பேரனவரசன்றி
ரும்பிவாராதன்மைபோய்ப்பாரும்பாசுபதர்ப்புகுந்தேயென்றார். ()

என்றுசொல்பாசுபதரெங்கும்பார்த்தாங்கிரத்தனமணிவாயினி
னின்றெட்டிப்பார்த்தார், பொன்றயங்குபதத்தருகோர்சிவக்கொழு
ந்துபுஷ்பித்தேயலர்ந்துநிற்கும்புதுமைகண்டு, மன்றல்லரோன்மு
தலாடமரர்க்கெட்டாவன்பதவிக்கிடைத்ததுவோவரசர்கோவே, யெ
ன்றவர்களவெளியில்வந்தேயெவர்க்குங்கூற விருகண்ணீர் மழைபொ
ழிந்தாரிருந்தோரெல்லாம். (ருஎ)

வேறு.

எல்லார்க்கும்பெரியவனையெனியார்த்துமெளியவனையெங்கள்
கோவே, மல்லாருந்திண்புயனெதிருக்கயிலைத்தொழும்புசெய்துமவு
னத்தோடே, யல்லாருங்கண்டர்பதமடைந்தனையோவெனவாழ்த்தி
யன்பினோடு, மெல்லாருமரன்றொழும்புநடத்திமிகவகமகிழ்வுற்றிரு
ந்தாரன்றே. (ருஅ)

ஆசிரியப்பா.

காலமதறிந்துசோதிட்டுரைக்கக்
காலமேகயவாகிராசனும்வரவக்
காலமதனிற்பாசுபதரிறக்கக்
காலையிற்பூசைகலக்கமதாக
மன்னவனன்னவன்னிமைதனையுந்
தன்முழையதானம்வரிப்பத்தையும்
நன்றமைவுடையந்நாட்டவ்யாரையும்
மின்றரன்பூசையியற்றாததென்னெனத்
தேசபூத்திலங்குந்திருமுடியரசே
பாசுபதர்கன்பரிவுற்றிறந்தார்
மாசிலாக்கோணமலைப்பரன்பூசை
ஆசிலாதின்றேயாகுமிந்நேரங்
கடிகையேழாகியுங்கடல்புடைசூழ்ந்த
படியிசையிலலைப்பார்த்திபாவென்ன
நெடிதுயிர்த்தயர்ந்துநிலகோவென்று
படியிசைச்சாய்ந்தரன்பார்த்திபன்சாயமுன்

கடன்மிசைமறையேரர்கமண்டலம்புத்தகர்
 திடமொடுகொண்டுவண்ணேச்சின்றுரென
 வடனுடையரசனுமகமிகழ்ந்து
 திடமுடனன்றிருச்சேவடிவணங்கி
 மன்னனும்தடலைக்கீழிறங்கி
 முன்வந்தவற்குமுதன்மைகொடுத்துப்
 பின்வந்தவற்குப்பின்மைகொடுத்து
 அன்னரிருவரையுமுன்னேவிட்டு
 அரசனும்திறகேயன்பொடுவந்து
 உரகவாபரணனெளிதிகழ்ப்புசை
 திரமொடுசெய்கெனச்சீருடனுரைக்கக்
 கருகுலக்கணக்கனுங்கனசெலவுண்டே
 இன்றேழ்கடிகைமட்டெம்பிரான்புசை
 கின்றேபோனதானிருபமேற்செலவிதென்
 றென்றேயாயிரத்தொருதுறுபொன்கொடுத்
 தன்றேபூசனையாற்றவிடுத்தான்
 றேனம்தொடையான்றிருமிருவன்னிமை
 தானம்வரிப்பத்துத்தானென்பவரையும்
 ஆனதோர்தன்னுட்டனுகியபேரையும்
 மானமாரரசன்வருகெனவழைத்துப்
 படவரவசைக்கும்பரமர்கோணேசர்க்
 கடன்மிசைசைக்காடகம்பேரதா
 தாமுறுநாமிந்தான்போதாதெனத்
 திடமொடுகொடுக்கச்சிந்தையுணினைந்து
 வரவுறுவடக்குவருகரம்பகமாந்
 திரமுறுமேற்குச்சிறந்தமுனிச்சுரந்
 தரைபுகழ்திற்குச்சங்கமக்கண்டி
 உரமிசைமுக்குலகந்தவங்காளம்
 ஏற்றுமைக்கோணேயிறைவனுக்காமென
 காற்றிசைச்சூலமுநாலுக்கண்டிக்
 கூற்றினையுதைத்தகோமான்பூசனைக்
 கெற்றிவிடுவென்றியார்க்குமுறைத்து
 இலைகாய்கனிபூவிரணியம்மெல்லமுதல்
 விலைபெறுசரக்கின்மிகுத்தவாதாயம்
 பலபொருளெதுவும்பத்தினுக்கொன்று
 கிலைபெறக்கோணேகிடலற்களிப்பிர்
 வாய்மையாயிப்படிவழங்குவிரகிற்
 றிமைவாராதுதிருநிதிசேரும்
 காமேயிதற்குத்தவறினைப்பவர்கள்
 ஆமையாய்ப்பிறந்தேயலைசுவார்தாமே

பத்துப்பங்காக்கிப்பாங்குடனெட்டும்
அத்தரறைமுதலாகியவிருப்பாம்
மற்றிருப்பங்கும்மறையோர்க்காகுஞ்
சத்தவாரிதிசூழ்தம்பைமநகரில்
அற்புதமுடனேழுப்பது அவணம்
நெற்பயிர்வினையும்நிலமுமளித்து
அற்புதமாகவரன்றிருப்புகை
பொற்புறவென்றும்புரிசுவீரென்றான்
நாட்டியகைலைநற்றொழும்பினுக்கு
முட்டிய்தலைமைமுப்பத்திருவர்க்
கீட்டியதிலம்புலம்பயாவுமளித்து
வாட்டமில்லாமல்கிழந்திருந்தமே
என்றவர்க்குரைத்தேயெழிற்கயவாகு
மன்றல்சேர்தாதகிமலைமார்பினனுங்
கொன்றையஞ்சடைமுடிக்குரிசிலைவண்ங்கி
அன்றவர்க்கருள்செய்தரசனுமகிழ்ந்து
ஆடகமதனற்கேடகஞ்சமைத்துத்
தேடரும்பங்குனித்திருநாட்கண்டு
தோடலர்மார்பன்றொகுதிநிறுத்தி
நாடதற்கேகநயந்தெழுந்தனனே
இன்புறுமிருசீர்ப்பாகையின்முதன்மை
முன்புரின்றிறமதுமொழியதுகொளும்
நன்மைதீமைநமக்குவந்தக்கால்
அன்புடன்செய்வதாரெனக்கேட்டார்
சற்புத்திரனேதனியுண்ணப்பொருளே
அற்புதமாகவவர்க்குரையென்ன
நட்டிடெனமும்பிரபதிதனது
பொற்பதமதனைப்போற்றிநின்றிறைப்பான்
எங்கணையகமேயெழிற்களரசே
தங்கக்கட்டியேதாமொருவசனந்
துங்கமாயெமக்குச்சொல்வதுண்டாண்
மங்காதம்மொழிமறுதுநடப்போம்
என்றபொழுதிவிராயர்பண்டாரமே
அன்றவர்க்கேள்விக்கமகிழ்ந்துரைப்பீர்
என்னமற்றவருமிறையவன்றனது
பன்னரும்பதுமபாதம்பணிந்து
அரசர்க்கரசேயகமிகமகிழ்ந்து
திரமுறவோர்மொழிசெப்புவிசாகில்
சிரமிசைக்கொண்டுசீருடன்பாங்கள்
விரகுடன்செய்வோமெனவிளம்பினே

இன்பமோடரசேழிராயரைப்பார்த்து
உன்னுன்குடிகொருமகவழையென
அன்புடனவரவரகமகிழ்மகவைப்
பொன்பணியதனாற்புகழ்வலங்கரித்
தட்டதிக்கும்புகழ்சன்முன்விடவே
மட்டவிழ்ப்புங்குழன்மாணிக்கமெழுவர்
இட்டரத்தினமணியிலங்குமாலாத்தி
கட்டமுகாமிவர்க்காமெனவிடுத்தான்.

மாணிக்கங்கள்வரவு.

கதைவரலாறு

தானத்தார்பகுதி மாணிக்கங்கள்திருநாமம்,
அநுராசபுரியிற் கயவாகுமஹாராசா கோணேசர்
கோயிலுக்கும் (தன் நாலெல்லையாலயங்கட்கும்)
இருபாகைமுதன்மைக்கும், எத்தெத்தக்கால
மும் அவரவ்ச்செய்தொழும்பு, திட்டம்ப
ண்ணியவகை.

இது அரசனுவரையறியவும்.

—o—o—o—

இராயர்பெயரும் மாணிக்கங்கள்பெயரும்.

- 1-வது புவிபுகழ்பொன்னவராயன்கொடுத்தது நாகரத்தினமாணிக்
கம்—தம்பிரானேற்றுக்கொண்டது.
- 2-வது செகமதுபுகழுஞ்சிதம்பரராயன்கொடுத்தது நவரத்தினமா
ணிக்கம்—இராசரேற்றுக்கொண்டது.
- 3-வது கருணையங்கடலாங்காலிங்கராயன்கொடுத்தது கனகரத்தி
னமாணிக்கம்—வன்னிமையேற்றுக்கொண்டது.
- 4-வது குறும்ப்பரையடக்குங்கொம்பராயன்கொடுத்தது முத்தரத்
தினமாணிக்கம்—வணிகரேற்றுக்கொண்டது.
- 5-வது மதப்புலியென்னும்காக்கொங்கராயன்கொடுத்தது—மரகத்
ரத்தினமாணிக்கம்—காராளரேற்றுக்கொண்டது.
- 6-வது சித்தசனிகர்க்குந்தென்னவராயன்கொடுத்தது வயிரத்தி
னமாணிக்கம்—மீகாமனேற்றுக்கொண்டது.
- 7-வது திருவுறைமார்பன் செம்பகராயன்கொடுத்தது பளிங்குரத்
தினமாணிக்கம்—கம்மாளரேற்றுக்கொண்டது.

இந்தமாணிக்கங்களை யேற்றுக்கொண்டபேர்கள் தங்கள் தங்கள் மாணிக்கங்களுக்கு, ஆடையாபரணமுடைக்கிசைந்தபட்டுவகை, குடிநிலம் விளைநிலம் மாடுகன்று, ஆளடிமை, கொடுத்து அன்றொழும்புசெய்யவிடுவது.

எந்தெந்தக்காலத்தும் அந்தந்தவம்சத்துமனிதர் இப்படிச் செலவுகொடுத்து நடத்தவேண்டியது, இப்படிச் செலவுகொடுத்து நடத்தாதவர்கள் வறுமையினாலும் நோயினாலும் இராசநெருக்கத்தினாலும் திரவியமழிந்து வம்சமற்றுநரகத்துக்குமே துவாவார்களென்று அரசனறக்கூறப்பட்டது.

வரிப்பத்தார்,

வரிப்பத்தாரில் ஐந்துபண்டாரத்தார்திருநாமம்.

க-வது கதிர்மணிமார்பன் கணகசபைப்பண்டாரம்

உ-வது கல்வரைப்புயனாங்கயிலாபண்டாரம்

ங-வது அன்னசத்திரனும் அம்புயாபதிப்பண்டாரம்

ச-வது சித்திரமொழியான் திருவடிப்பண்டாரம்

ரு-வது பெருநிதிக்குவையான் பெரியபிள்ளைப்பண்டாரம்

கலியாணத்துக்குச் செய்தொழும்பு.

முதன்மைமாருட்கலியாணம்வந்தால், தானம்வரிப்பத்தார்

செய்தொழும்பு.

வரிப்பத்தாரில் இ-வது பெரியபிள்ளைப்பண்டாரத்தார்கிளையில் மனிதர்கள்செய்தொழும்புகளாவன:— வளவுவேலிகட்டல், வீடுவேய்தல், நெருச்சுற்றுச்செதுக்கல், தூர்த்தல், பந்தல்விதானஞ்செய்தல், அடுப்பு வெட்டல் சந்தனமிடல் ஆகியஇவைகளேயாம்.

ச-வது திருவடிப்பண்டாரத்தார்கிளையில் மனிதர்கள்செய்தொழும்புகளாவன:— நெற்குத்தல், சாடி கிடாரம்முதலிய சர்வபாத்திரங்களும் விளக்கல், உதகமெடுத்தல், மெழுகல், தீற்றல், கல்லைக்கிலையிடுதல் இவைகளேயாம்.

ங-வது அம்புயாபதிப்பண்டாரத்தார்கிளையில் மனிதர்கள்செய்தொழும்புகளாவன:— விளக்கேற்றல், அரசாணியலங்கரித்தல், பூரணகும்பம்ரிதுத்தல், நெற்குவித்தல், பலகைடிபாடல், பாய்விரித்தல், பூமாலெதொடுத்தல் பஞ்சணைவிதானம்பண்ணல் இவைகளேயாம்.

மேலேசொல்லப்பட்ட மூன்றுகிளையில் மனிதருங்கூடிச்செய்யும் தொழும்புகளாவன:— அமுதுகறிசமைத்தல், மீட்டல், ஆற்றல், பகிர்தல் இவைகளாகும்.

வரிப்பத்தாரிற் பெரியபிள்ளைப்பண்டாரத்தார்கிளையில் மனிதர் தட்டி ம் வெற்றிலைபாக்குமெடுத்துவர, தானத்தாரிற் செம்பகராயன்கிளையில் மனி

தர் நாட்டவர்களுக்கு வளமைப்பாடாக வெற்றிலைபாக்குவைத்துக் கலியாண மன்னநாளிலின்னநேரமென்று தீட்டஞ்சொல்லிவருகிறது.

க-வது கனகசபைப்பண்டாரத்தின்கிலையில்மனிதர் முதன்மைக்குச் சொன்னவிதிதவறாமல் நீமாட்டி மீணக்கோலமாயலங்காரஞ்செய்வது.

பொன்னவராயன்கிலையில்மனிதர் தம்பிரான்மாணிக்கம்முதன்மைநர மயிக்குவிதிமுறைதவறாமல் மஞ்சனீராட்டியலங்காரஞ்செய்வது.

வரிப்பத்தாரிற் பெரியபின்னாப்பண்டாரம் திருவடிப்பண்டாரம் அ மயுபாதிப்பண்டாரம் இவர்களின்கிலையில்மனிதர் கோணேசர்கோயிலில் த ந்கக்குடைகளும் பொன்னின்குடைகளும் முத்துக்குடைகளும் உருத்திரா சக்குடைகளும் தங்கப்பூமேற்கட்டியும் இரத்தினப்பிடிச்சாமரையும் தங்கத் திலிரத்தினம்பதித்த ஆலவட்டத்தாளும் மற்றும் கோணேசருக்கு வளமையா கச்செய்யப்படும் சேவனபாவனைகளுமாகிய இவற்றுடனே நாயகியையும் முதன்மைநாயகியையும் கூட்டிவரத் தன்வரிசையலங்கிருத்ததினுடனே. தம் பிரான்மாணிக்கம் முதன்மைநாயகிக்குப்பக்கமாய்வருவது வந்து மணப்பந்த ின்னவாயிலிலேறிநகக் கனகசபைப்பண்டாரத்தார்கிலையில்மனிதரிலொருவர் முன்னேவர முதன்மை, பன்னிரண்டுமுழப்பட்டுக்கொடுக்க மொட்டாக்கி ட்டிக் காலுக்குநீர்வார்க்கிறது. பாதம்விளக்கமுதன்மைநாயகி கற்கட்டுக்கிணையாளிகொடுப்பது. மணப்பந்தரின்கீழே நாயகனும்நாயகியும் பலகையின்மீ தேறிநிற்கத் தம்பிரான்மாணிக்கம்முன்னேவரப் பதினாறுமுழப்பட்டு முத ன்மைகொடுக்க மொட்டாக்கிடுவது.

இராசமாணிக்கத்துக்கு முதன்மைநாயகி பதினாறுமுழ வெள்ளாப்ப ட்டிக்கொடுக்க வாங்கிமொட்டாக்கிடுவது. முற்பாகைக்குத் தம்பிரான்மாணிக் கம் முன்னேறிந்பது. இராசமாணிக்கம் பின்னேறிந்கிறது. பிற்பாகைக்கு இ ராசமாணிக்கம் முன்னேறிந்கிறது தம்பிரான்மாணிக்கம் பின்னேறிந்கிறது. இப்படிநிற்கக் கனகசபைப்பண்டாரத்தார்கிலையில்மனிதர் கண்ணூரூலாத்தி னாட்டம்பண்ணிக்கொடுக்க இரண்டுமாணிக்கமும் ஆலாத்தியெடுத்துக் கண் ணூரூறுகழிக்கக் கனகசபைப்பண்டாரத்தார்கிலையில்மனிதர் ஆலாத்தித்தட்டு ளாவருவது. அக்கினிசாட்சியாகத் திருமங்கலியந்தரித்து, அரசாணிவலமாக வந்து, அம்மியிதித்து, அருந்ததிகாண்பித்து, மணவறைக்கட்டிலிலே நாயக னும்நாயகியுமிருக்கத் தம்பிரான்மாணிக்கமும் கனகசபைப்பண்டாரத்தார் கிலையிலொருபெண்பிளையுமாகிய இருவரும் கீழே தங்கள் வரிசைப்பிரதாபமு ட்பனையிருக்கவேண்டியது. அதுநிற்க. பட்டணநகரிப்பிரதானிமாறும் நாட்டு ிசனங்களும் அக்கலியாணச்சபைக்குவருதலைக்கண்டு தான்மவரிப்பத்தாரொ ளர்கொண்டுபோய் நன்முகமன்வார்த்தைசொல்லிக் கூட்டிவந்து பந்தரின்கீ ழெறிநக வரிப்பத்தார்பாயெடுத்துக்கொடுக்கத் தானத்தார்வாங்கி அவரவர்க ளுமுறைமைதவறாமல் அந்தந்தத் தொகுதியாயிருத்தவேண்டியது. வரிப்பத்

தாரிலையெடுத்துக்கொடுக்கத் தானத்தாரந்தவரன்முறையாகக் கல்லைக்கிலை கொடுக்கவேண்டியது. வரிப்பத்தார் தண்ணீர்ச்செம்பெடுத்துக்கொடுக்கத் தானத்தார் கல்லைக்குத்தண்ணீர்தெளித்துவருகிறது. வரிப்பத்தார் அமுதுகறியெடுத்துக்கொடுக்கத் தானத்தார் அந்தந்தப்பகுதியறிந்து பகிரவேண்டியது சகலரும் அறுசுவையோடசனம்பண்ணியபின் வரிப்பத்தாரில் முன்னிலை கொடுத்த குடியில்மனிதர் கல்லையெடுத்துப்போடவேண்டியது. வரிப்பத்தார் குடங்களிலே தண்ணீர்கொண்டுவந்துவைக்கத் தானத்தார் செம்புகளிலே வார்த்துக்கொடுக்கச் சகலரும் கைவாய்ப்புசிப் பெருங்கூட்டமாயிருக்க, வரிப்பத்தார் தட்டங்களிலே பாக்குவெற்றிலைகொண்டுவரத் தானத்தார்வாங்கி, அவரவர்பகுதியறிந்து வரன்முறையாகவெற்றிலைபாக்குப்பகிரவேண்டியது. வரிப்பத்தார் பலபலவாசனைகமழக் கிண்ணங்களிலே சந்தனங்கொண்டுவந்து கொடுக்கத் தானத்தார்வாங்கி உத்தனாவலங்கிருதமாகப் பூசவேண்டியது. அதன்பின்பு அவரவர் மிருத்தஉவகையுடனே எழும்பத் தானம்வரிப்பத்தார் அவர்களை முன்னேவிட்டுக்கூட்டிப்போய் வாயிலின்புறத்தேறின்று இருகட லொருகடலானுற்போல இருதிமத்தாரும் நன்முகமனைவலங்கிருத வசனங்களும்பேசி ஒருவரையொருவர் தழுவிக்கொண்டு மிருத்தஉவகையுடனே அவர்கள் தத்தமிடங்களுக்குச்சென்றபின்னர் தானம்வரிப்பத்தார்சகலரும் இருபந்தியாகவிரந்து போசனமருந்திப்புகத்துடனே தந்தங்கல்லையைத் தாமே யெடுத்தெறிந்து கைவாய்நீர்கொண்டுபூசிப்பாக்கிலையருந்திப் பன்னீர் சந்தனம் வாசனைகமழ் மகிழ்வுடன்பூசி இன்பஞ்செருக்கி யாவருமிருக்கிறேவோயில் முதன்மையெழும்பிவரவேண்டியது. வருவதுகண்டு அனேவோருமெழு ம்பிப் பாத்ததிந்நமஸ்காரம்பண்ணவேண்டியது. அப்போது முதன்மையிரு கையேந்தி இருகண்முகிழ்த்து உங்கன்நமஸ்காரம் கோணநாயகருக்குப் பொறுதியென்றுசொல்லவேண்டியது. அப்போது தங்கப்பிரகாசமான சிங்கார மேடையில் முதன்மையையிருக்கப்பண்ணி நீங்கனொல்லீரும் நிற்குந்தருண த்தில் தராதலம்புகழும் தனியுண்ணாப்பூபாலவன்னிபந் தனது வரிசைப்பிர தாப அலங்கிருத்ததுடனே வரவேண்டியது. வருகிறேவோ நீங்களனைவரு மெதிர்கொண்டிறைஞ்சிமணப்பந்தரின்கீழே மணத்தலவிருத்தவேண்டியது. அந்தேவோயில் வன்னிபழம் இருபாகைமுதன்மையும் அகம்கமகிழ்ந்து அவரவர்குடிக்கிசைந்த தலைமையும்வரிசையுமாணிபமுங்கொடுத்து அவரவர் பூணத்தக்க ஆடையாபரணமுங்கொடுத்துப் பொன்னவராயன்குடிக்குக்கருகுலக்கணக்குங் காலிங்கராயன்குடிக்கு நெல்லுப்பண்டகசாலையிலைமையுங்கொடுத்து கொங்கராயன்குடிக்கு எண்ணெய்க்கிணற்றுக்கதிராரமுங்கொடுத்துக்கொ ம்பராயன்குடிக்கு அரிசிப்பண்டகசாலையிலைமையுங்கொடுத்து சிதம்பரராயன் தென்னவராயன், செண்பகராயன், கணகசபைப்பண்டாரம், கபிலாயபண்டாரம் இவர்களைந்துபெருக்கும் பெரியபண்டகசாலையில் ஆபரணத்தி நவமணிக்குவைகளிருக்கும்பொக்கிவடவீட்டுப்பெரியநிலைமையுக்கற்பித்து, இவையெல்லாங்கருகுலக்கணக்கிலும் பதித்து அன்றுந்தானம்பண்ணி அன்றுகிடைத்

தபடியே எந்தக்காலத்துக்கும் அவரவர்குடிக்கு நடக்கவேண்டியது; இது நிச்சயமென்றரசனுரைநிறுத்தியது.

இப்படிச்செய்தொழும்பிலேதும் மாறாட்டமிருக்குமானால் கனகசுந்தரப்பெருமானிடத்தில் மஹாபெரியவனமைப்பத்தையிற் கேட்டறிந்துகொள்ளவேண்டியது.

தீமைக்குச்செய்தொழும்புமுறை.

முதன்மைமாருக்குள் தீமைவந்தாற் செய்தொழும்புகளாவன:—

வரிப்பத்தார் நாலுசாலிலேபந்தரிடுவது. இரண்டுதவிலும் இரண்டுதம்பட்டமும் ஒற்றைக்குழலும் பறையர்சேலிப்பது, அவரவர்செய்தொழும்புமுன்செய்ததுபோலப்பார்த்துச்செய்யவேண்டியது. முதன்மை ஆறுமுடிப்பட்டிக்கொடுக்க வரிப்பத்தார்வாங்கி மொட்டாக்கிட்டுப் பந்தரின்சீழிருந்து நெல்லப்பொரிப்பது. தானத்தார் நெற்பொரிசீலையிலேவாங்கிப் பந்தங்கட்டுகிறது கட்டிலவங்கரிக்கிறது, பாவாடைகட்டுகிறது, வரிப்பத்தார் தேர்கட்டுகிறது, தானத்தார் பிரேதம்வெளியிற் றாக்கிவருகிறது, உதகமெடுக்கிறது, வரிப்பத்தார் கீராட்டுகிறது, இருதிறத்தாருங் கட்டிலிற் பிரேதமேற்றுகிறது வாசனையுசுகிறது, தானத்தார் முற்பந்திமாறடிப்பது, வரிப்பத்தார்பிற்பந்திமாறடிப்பது பிரேதந்தூக்குவது, காராளர் தேரெடுக்கிறது; தானத்தார் பாடையெடுக்கிறது. வரிப்பத்தார் கட்டையெடுக்குகிறது கட்டையிலேயிரேதந்திட்டம்பண்ணுகிறது, காராளரும் இருதிறத்தாருங்கூடி உதகமெடுத்துவருகிறது; வரிப்பத்தார் கொள்ளிவைத்துக்குடமுடைக்கிறது, தானத்தார் சூன்றாராட்காடாற்றத்தண்ணீர்ள்ளியூற்றுக்கிறது, மேடைபோடுகிறது. வரிப்பத்தார் பந்தல்போடுகிறது இனாரீவைக்கிறது நவதானியந்தெளிக்கிறது அணிசுவனனைத்தார் தானத்தாருக்குரியது, வஸ்திரமனைத்தும்வரிப்பத்தாருக்குரியது, இத்தொழும்புகள் எந்தக்காலமும் நடந்துவரும்படி அரசன்கட்டளையிட்டது. யாராவதித்தக்கட்டளைக்கு மாறுபட்டால் தொண்ணூற்றாறுமயிற் பீலிசேர்த்தகட்டால் 3 அடியுமுடித்து 3 திருநீற்றுப்படிமுங்குற்றம்வாங்குகிறதென்று கயவாருமஹாராசன்சொல்லச் சருவமானபேருஞ் சரீரம்நடுங்கி அஞ்சி அடங்கிரின்று தேவரீர் அடியேங்களுக்கு இப்படிக்கொத்த அநிககட்டளைபண்ணினால் அடியேங்களுந்தாங்கமாட்டோம், எங்களுக்குப்படி அநிகஆக்கினாகன்பண்ணவேண்டியதில்லை; தேவரீரென்னகட்டளைசொன்னாலும் அந்தப்படிநடப்போமென்றும் எந்தக்காலத்தும் அரசனுரைதவறாமென்றும் அரசன்முன் விசுவாசஞ்சொன்னார்கள் என்றவாறு.

இந்தத்தொழும்பு முதன்மைமாருக்கு வம்மிசமிருந்திருக்குதென்று எல்லாருக்குஞ்செய்யவேண்டியதில்லை; கோயில்முதன்மைப் பட்டத்துக்குவருகிறவருக்கும் முதன்மைமாயகிக்குஞ்செய்யவேண்டியதென்று அரசனுரைநிறுத்தியது. இன்னுமரசன்சொன்னகட்டளை:— எந்தக்காலத்தும் இருபாகை முதன்மைமனுஷர்கள் ஒருபாகைக்கொருபாகை கொள்வனகொடுப்பனபண்ணி இருபாகையுமென்றாய்நடக்கப்படாது.

தானம்வரிப்பத்தாரும்படியே யொருவர்க்கொருவர் கொண்டு கொடுத்து ஒருவம்சமாகப்படாது. எந்தக்காலமும் முதன்மைக்குமுதன்மை எதிரிக்குடியாகவும், தானம்வரிப்பத்தும் அப்படியே எதிரிக்குடியாகவுமிருக்கவேண்டியது. இந்தத்தேவவாக்குத்தவறி ஒன்றுமட்டுநடப்பவர்கள் இராசநிபந்தனையாலும் நோயாலும், வறுமையாலும் வருந்திச் சந்ததியற்று நரகத்துக்குமே துவாவார்கள். மேற்சொன்னகட்டளைக்குமாராய்நடப்பதையறிந்தும் திருத்தம்பண்ணாதராசாக்களும் இதுகாரியமிராசாக்களறியவுரையாத காரியகாரர்களும்மேலேசொல்லியபடி நரகத்துக்கேதுவாவார்கள்.

சூகரவேட்டை.

திருச்சூகரவேட்டையாடும்படி அரசனிட்டகட்டளை.

தம்பிரான்மாணிக்கம் தன்னுடையவரிசைப்பிரதாபமுடன் வந்து அலங்கரித்தப் பூம்பந்தரின் கீழே நின்று பீதாம்பரப்பட்டுமுடுத்து, முத்துக்குச்சுத்தலைப்பாவுக்கட்டி, தங்கவீட்டியும் பட்டாடைசுற்றித் தன்றோளிலே வைத்துக்கொண்டு, ஆதியாகிய கோணநாயகரையுமெழுந்தருளப்பண்ணி முன்னேபோக பின்னேகட்டித் திருச்சூகரநிற்குமிடத்துக்குப் போய்அவ்விடத்திலே கோணநாயகர் அனேக திருவிளையாடல்கள்செய்தருளியபின்னர்த் திருச்சூகரவேட்டையாடுகிறதற்குத் தம்பிரான்மாணிக்கஞ் சூகரத்துக்கெதுவார, இருபாகைமுதன்மையுமீட்டியெடுத்துக்கொடுக்க, கனகசபைப்பண்டாரத்தார் ஈட்டிதொட்டுக்கொடுக்க, தம்பிரான்மாணிக்கம் பன்றிகுற்றுகிறது, அதன்பின்பு இராசமாணிக்கம் தனது அலங்கிருதுவாட்சியத்தோடே கொண்டு போய் விழாமண்டபத்தில் ஒப்புவிக்கிறது, வணிகரையடிக்கிறது வன்னிபமாணிக்கமும் செட்டிகன்மாணிக்கமும், வரிப்பத்தாரில் பெரியபிள்ளைப்பண்டாரத்தாரிலேயில்மன்னுஷரும் மஞ்சளரைத்துக்கரைத்துக் கிடாரங்களில்வைக்க காராளர்மாணிக்கம்அள்ளிவன்னிபத்துக்கும், இருபாகைமுதன்மைக்கும் இராயருக்கும் பண்டாரத்தாருக்கும், மற்றும் போதிமையானமனுஷருக்கும் உள்மண்டபத்தினின்று மஞ்சளீரற்றிவிடுவது. மீகாமன்மாணிக்கமும் சுந்தரமான்மாணிக்கமுஞ் சகலருக்கும் மஞ்சளீரற்றிவிடுவது, இது தேவியுடைய கட்டளைப்படிக்கு வெள்ளியங்கயிலாயத்தில் தேவஸ்திரீகள் மஞ்சளீரரும் வரசனையும்ள்ளியெறிந்து விளையாடினமுறைமை. இந்தமஞ்சளீரில் ஒருதிவிலையாகுதல் சீரத்திற்படாதபேருக்குத் திருவுலாச்சேவித்தபலனும் தீர்த்தமாடினபலனும் கிடையாதென்று ஆதியாகிய பரமேஸ்வரிதிருவாய்மலர்ந்தருளியவாறு இந்தவசனங்கள் கருகலக்கணக்கன் பத்ததியிலும், புலவன்பத்தியிலும், கனகசுந்தரப்பெருமாள் பெரியவளமைப்பத்தியிலுமுண்டு.

குடிமைவரவு.

இரவிகுலமதனிவ்ருகயவாகுமஹாராசன்சோழவளநாட்டாஸநைழுப்பித் தது தொல்லன், குயவன், நாவிதன், ஏகாலி, வள்ளுவன், இவர்களிலெந்தது குடி. இவர்களுக்குக் குடிநீலம், வீலோபுலம், முதலான சர்வகாரியங்களுங்கொடுத்துக் கோணேசர்கோயிற்குடிமையென்று திட்டம்பண்ணி அவ்வார்க்கடுத்த வஸ்திரபூஷணங்களுங்கொடுத்து அரசனுரைத்தகட்டினே.— வன்னிபரீ, இருபாகைமுதன்மை தானம் வரிப்பத்து இவர்கள் இவர்கள்சொன்னகட்டினோப்படி நீங்கள் நடக்கவேண்டியது. இந்தக் குடிமைகள் சோழநாட்டிற் காராளர்குடிமையானதினால் நீங்கள்சகலரும் மானமாய்வைத்து நடத்தவேண்டியது. இது கனகசந்தரப்பெருமாள்பத்ததியிற் பதிப்பித்தமுறைமையாக நடக்கவேண்டியது.

கயவாகுராசனுபயம்.

திருமருவு கயவாகுமகாராசனும், தனதுபடைமனுஷரும், மாவலிக் கங்கையருகாக வெருவிசாலமானவெளியுந்திருத்தி, அதற்கடுத்த அணைகளுங்கட்டுவித்து, அதன்மேல்பால் வெருகுளங்களுங்கட்டுவித்து ககடு, அவண நெல்லிதைப்புத்தறையுந்திட்டம்பண்ணிப் பத்துக்கொன்று அடையுமெப்பித்து, அதற்கருகாக தென்னை ௧௨௦௦௦, புன்னை ௧௨௦௦௦, இருப்பை ௧௨௦௦௦, கழுகு ௧௨௦௦௦, ஏரண்டம் ௧௨௦௦௦, பசுவின்ம் ௧௨௦௦௦, மேதியின்ம் ௧௨௦௦௦, மும் பலவிதமான புஷ்பச்சோலைகளும் செய்வித்து, ஆதியாகிய கோணநாயரே! இகபரமிரண்டமறியாமல் நரசென்மமாகப்பிறந்தஅடியேன் எனது சிற்றறிவினால் தேவர்குடைய தபனியவாலயத்தைஅழித்து வேரங்கட்டுவேனென்றுசொன்னபிழையைப்பொறுத்துக்கொள்ளவேனுமென்று விழுந்துநமஸ்காரம்பண்ணி இதுவெல்லாங்கோணேசருக்கென்று தாரைவார்த்துக்கொடுத்துக் குளக்கோட்டமகாராசா ஒருநாளோக்கு இரண்டவண அரிசி திட்டம்பண்ணினது. இப்போ அதிகமாக நாளொன்றுக்கு ஓரவண அரிசியும், அதற்கடுத்த செலவுக்கட்டினோபண்ணி, நாளொன்றுக்கு மூன்றவண அரிசிவைத்தியம்வைத்துப் பூசைநடக்கும்படி திட்டம்பண்ணி, கனகசந்தரப்பெருமாள்கண்கிலும் பதிப்பித்துச் செப்பேடுவைத்துக்கொடுத்து, வன்னிபரீ, இருபாகை முதன்மை முதலாகச்சகலரையும்ழைப்பித்து, தான்கட்டுவித்த வச்சிரமணிமண்டபத்தினின்று சகலருக்குஞ்சொல்லும்வசனம்:—

ஆதியாகிய கோணநாயகருடையகிருபை அரியயன் முதலானவெவருக்கும் அளவிடற்கரிதாயிருக்கும் மூர்த்தியைத் தரிசனைப்பண்ணிக்கிருபைபெறத்தக்க இராசாக்கள் மிகுதியுண்டு. அவருள் சிலராசாக்கள்கதைசொல்லுகிறேன் கேட்பீர்களாக.

புவனேககயவாகு.

எங்கன்குலத்துக்கயவாகுமகாராசாவென்பவர் முனிச்சுரப்பதியில் ஆலயமுந்திட்டம்பண்ணித் திருக்காளேசர் சிவாலயமுமுண்டிபண்ணி, அந்வரதகாலமும் பூசைநடப்பித்து வருகிறநாளையிலே, திரிகைலைநாதர்பெருமைகேட்டுவந்து, பாவநாசசனையிற்றீர்த்தமும்படிந்து சிவாலயத்தைப்பிரதக்ஷிணம்பண்ணிக் கோணநாயகர்திருப்பாததரிசனமுங்கண்டு, தங்கக்கட்டியாற்றுலாவாரமுமேற்றி, மாணிக்கம்பதித்தபூரணசந்திரப்பதக்கமுஞ்சாத்துவித்து ௧௮௦௦ பொன்கொடுத்து அபிஷேகமும்பண்ணுவித்து சிறிதுதிரவியமும் அறைமுதலிலிருப்பாகவைத்து இருபாகைமுதன்மைக்குக் கோயிற்றொழும்புசெய்பவர்களுக்கும் மனம்பூரணமாக வெகுநகைகளுங்கொடுத்துக் கருகுலக்கணக்கிலும்பதிப்பித்து, தென்னை புன்னை மா இருப்பை பூசும் ஆயிரமாயிரம்நிறைத்த பூங்காவனங்களுமுண்டுபண்ணிக் கோணநாயகருக்குத்திட்டம்பண்ணிக் கொடுத்துப் போட்டுத் தன்நகரத்துக்குப்போய் நெடுநாளிராச்சியம்பண்ணியிருக்கிறநாளையிலே ஆதியாகிய கோணநாயகருளினால் மனுநேயகயவாகென்றொருபுத்திரன் பிறப்பான். அந்தப்பிள்ளையிருக்கப் புவனேககயவாகு சிவபதஞ்சேர்வான்.

பரராசசேகரன் செகராசசேகரன்வரவு.

பரராசசேகரன் செகராசசேகரனென்றிருவர் திரிகைலைக்கு வடமேல்பாலில் இராச்சியம்பண்ணியிருப்பார்கள். அவர்கள் திரிகோணமலைப்பெருமைகேட்டுவந்து பாவநாசகீர்த்தத்திலும்படிந்து இரவிகுலதிலகராகிய தேவராசருளக்கோட்டுமகாராசனுக்கு இத்தனைசிவாரியங்களைக்கொடுத்துத் தரித்தடிமைக்கொண்ட கோணநாயகரேயென்று விழுந்தழுது நமஸ்காரமும்பண்ணி அறுபத்துநாலுசிவாலயமுந்தரிசனேபண்ணி, ஏழுபட்டுமுத்துமாலையும் வயிரரத்தினம்பதித்ததங்கப்பதக்கமுஞ் சாத்துவித்து முத்துக்குடை பவளக்குடை கொடுத்து வெகுதிரவியமும் அறைமுதலிலிருப்பாகவைத்து கருகுலக்கணக்கிலும்பதிப்பித்து நாட்டில் நூல்வாங்கிக்கொழிலுக்கொப்புவிக்கிறதற்கு ஒரு இறைகடமையில்லாத திரியாயுறும், அதற்கு ஏழுஞானமும் ஏழுவெளியுங்கொடுத்து எந்தெந்தக்காலத்துக்குந் திரிக்குநூல்வாங்கிக்கொடுக்கச்சொல்லித் திட்டமும்பண்ணி ஆதியாகிய கோணநாயகர்பாதாரசுவீர்த்தந்திசெய்து விடையும் பெற்றுத் தங்கநகரஞ்சென்று வெகுநாளிராச்சியபரிபாலனம்பண்ணிச் சிவபதஞ்சேர்வார்கள்.

ஆரியச்சக்கிரவர்த்திவரவு.

ஆரியகுலராசன், பரராசசேகரன், செகராசசேகரனுண்டநாட்டை இராச்சியம்பண்ணிவருகிறநாளையிலே திரிகைலைநாதர்பெருமை கேட்டுவந்து, பாவநாசச்சனையிற்றீர்த்தமும்படிந்து ஆலயமடங்கலும் பிரதக்ஷணஞ்செய்து திருமுன்னேவந்து அலரிசுவதிலகராகிய குளக்கோட்டுமஹாராசனே தரித்தடிமைக்கொண்ட பூரிக்கமலபாதிதுவோவென்றுவிழுந்து நமஸ்காரம்பண்ணி, எழுந்து கனகவாபரணமும், நவரத்தனமாலையுஞ்சாத்தித் தங்கக்குடை பொன்

குடையுங்கொடுத்து, வெகுதிரவியமுமறைமுதலிலிருப்பாதவைத்துக் கருகுலக்கணக்கிலும்பதிப்பித்து, கோணநாயகரிடம்விடையும்பெற்றுத் தனக்கரத்துக்குப்போவான்.

அந்தநாளில் இந்தவிடத்தில் பறங்கிக்கலாபம்வரும் அறிந்து முன்சொன்னபடி நடத்திக்கொள்க.

கயவாகுராசன் ஆதியாகிய பரமேஸ்வரனுடையதிருமேனியிற்றொட்டிப்பூசைபண்ணும் இருபாகைமுதன்மையை, கனகமாமணித்தவ்சின்மீதிருத்தித் தான் பணியநின்றுசொல்லும் வசனம். இரவிகுலமதனில்வரும் அரசருக்கென்றும் இராசகுருராசரொனவுமுளரி, முன்வந்தமுதன்மைக்கு, திரிகயிலவருகனககுருராஜனைச்வநாயகமுதன்மையென்றும், பின்வந்தமுதன்மைக்கு, விரிகிரணத்திரிகயிலவருகனககுருராஜவேதநாயகமுதன்மையென்றும், இருவருக்கும்பட்டங்கட்டிச் சகலமானபேருக்குங் கயவாகுமகாராசசொல்லும்வசனம்:—

தேவராசராகிய திருக்குளக்கோட்டிமதுவேந்தர் இந்தத்திரிகோணசலத்தின்மீதே கோணநாயகருக்கு அதிகமானசிவாலயங்களும், எந்நாளும் மாறாமடைபாயுந்திருக்குளமும், வயல்வெளியும், திரவியக்குகைகளுந்திட்டம்பண்ணி, உங்க்பரவணியென்று அந்தந்தக்காலத்தந்தத்தப்படி எந்தக்காலமும், இந்தத்திருப்பணி, திருக்குளம், செந்நெல்லினையயல், பூங்காவனம், மாடகூடம், மண்டபம், படிக்கல், திரவியக்குகைகள்சிதைவுபடாமல் பராமரித்துக் கோணநாயகருக்குத் திருப்பூசை அபிஷேகம், கிராமதேவதைபூசை சிவாலயவலங்காரம், திருக்குளத்திற்பூசைவிதி, இவைமுதலாகச் சிவாலயத்துப்பணிவிடை, அவரவர்களுக்கெல்லாம்பு இன்றுசெய்ததுபோல அந்வரத்காலமுஞ்செய்யவேண்டியது.

அவரவர்களுக்கு அரசனன்றுகட்டளைபண்ணியபடி புரோசனமெடுத்துக்கொள்ளவேண்டியது.

சிவத்திரவியத்திலேதாவது கவர்ந்தெடுப்பவர்கள், நோயினாலும் வறுமையினாலும்வாடிச் சந்ததியின்று நரகத்துக்குமேதுவாவார்கள். இதையறிந்து சகலமானபேரும் நடக்கவேண்டியதென்றுசொல்லி எல்லாருக்குமுதமானவார்த்தையுஞ்சொல்லி வெகுதிரவியங்களுமறைமுதலிலொப்பித்துக் கருகுலக்கணக்கிலும்பதிப்பித்து, திருக்குளமுஞ்சிவாலயமும் உங்களுக்குப்பரமென்று யாவர்க்கும் முகமனருளி, இருபாகைமுதன்மையிருபதம்வணங்கி, இறைபதமுன்னத்துன்வைத்து, எழில்குலவுமதுராசபுரிநகரைத்தன் இரவிகுலகமுவாகுவே, கயவாகுராசாவுத்தனதுநகருஞ்சென்று கோணநாயகர்பொற்பாதமிருதயகமலத்துன்வைத்து அந்வரத்காலமுஞ்சிவபூசைசெய்து, வெகுதிரவியச்சிவபரிபாலனம்பண்ணித் தேவவறுகூடலபோகபோக்கியங்களுங்கிடைத்துச்சிவபுத்தஞ்சேர்தான் என்றவாறு.

அரசர்களாவருங்கொடுத்ததிரவியங் கருகுலக்கணக்கிலெழுதியது. ஆகவிட்டபெருங்கணக்கு, கனகசந்தரப்பெருமான் மஹாபெருங்கணக்கிலுண்டு; இது நிசமறியவும்.

தி ர வி ய இ ரு த் து.

—o—o—o—

ஒருகாலத்தில் சோழவளநாடன் தலையிண்ணுப்புபாலவன்னிபழம், இரும்புக்கைமுதன்மையும், இராயரெழுவுரும், இந்துபண்டாரத்தாரும், முப்பத்திரண்டுதலைமைக்காரும் மற்றுமுள்ளியாவரும், மாகதப்பலகைபரவிய வசந்தம் ண்டபத்திற்குடியிருந்து, ஏகாக்கிரசித்தமுடையவராய்க் கருகுலக்கணக்கனைப்பார்த்து வன்னிபஞ்சொல்லுவார்:— கற்றெழுந்நி கட்டியும் கணையும் முகிலையுங் கூற்றையுங் கொடுமிருகசாதிகளையுங் கோதையாமின்தையும், அளவிட்டாலும் உன்னுடைய இருதயத்தை அளவிடுதலருமையென்று இனியவார்த்தைபேசிப் புன்முறுவல்கொள்ள, கருகுலக்கணக்கனும் எழுந்து நமஸ்காரம்பண்ணித் தேவரீர் அடியேன்பேரில் எத்தனையபிமானம்வைப்பீர்களோ? அத்தனைபுத்தியும் விசாரமுமுண்டென்று சொல்லவே வன்னிபழஞ்சந்தோஷமுற்று, கருகுலக்கணக்கனைக்கேட்ட வசனம்.

வராமாதேவர்முதலான எட்டுராசாக்களும், அறைமுதலில்வைத்தபொன் எம்மாத்திரமென்று கணக்கிட்டுத் திட்டஞ்சொல்லுதியென்னக் கருகுலக்கணக்கன் சொன்னவசனம்.

ஆதியாகிய கோணநாயகர் அறைமுதலிற் பெரியகணக்கும், வளமைப்பத்ததியும், ஆதியானகல்வெட்டும், அந்தக்காலத்திலே குளக்கோட்டுமஹாராசாத்திட்டம்பண்ணிவைத்தகணக்கும், வடதிசையதனில் சோழவளநாடன் திருநெல்வேலிக்கதிபதியான, கணகசந்தரப்பெருமானிடத்திலுண்டு. எங்களைக் கணக்கு வரவுஞ்செலவும் இவற்றின்கணக்குக்கண்டு வருஷமொருக்கால் சுவருமிருந்து கணக்குப்பார்த்துக் கணகசந்தரப்பெருமாள் பெரியகணக்கிப்பதித்துவருவது. இப்படியானபெருங்கணக்கு அவரிடத்திலேயன்றி எங்களிடத்திலில்லையென்று அக்கருகுலக்கணக்கன்சொல்ல அப்பொழுது வன்னிபழம் மற்றுமுள்ளியாவரும் பேசிக்கொண்டு இத்திருமலையிற் பெருமைப்பாடும், இன்னிலுள்ள புதுமைகளும், எங்கோமானாகிய குளக்கோட்டுமஹாராஜாரிதுத்தியதிட்டங்களுங் கேட்டறியவேண்டுமென்று செண்பகராயரையும், பெரியபிள்ளைப்பண்டாரத்தையும், இந்துகுடிமையையும், கூட்டிவிட்டு நீங்கள் நிலாவையென்னுமுருக்குப்போய்க் கணகசந்தரப்பெருமானுக்குச்சொல்லும்வசனம்.

தம்மிடத்திலே மகாபெரும்புதினமானசிலபெருமைகள் கேட்கவேண்டுமென்று பெரியகணக்கும், வளமைப்பத்ததியும், கல்வெட்டுப்பத்தியுமெடுப்பித்துக்கொண்டு நாங்கள் வரச்சொன்னோமென்று கூட்டிக்கொண்டுவாருங்கள் என்றுசொல்ல அவர்கள் சென்றுகூட்டிவர வன்னிபழம் இரும்புக்கைமுதன்மையுந்தவீர மற்றுமுள்ளியாவரும் எதிர்கொண்டுகொண்டு, வன்னிபத்திக்குச்சரியான வரிசையுடனே இருத்தி ஆதியாகிய கோணநாயகர்கிருபையைப் பும், குளக்கோட்டுராசாவுடைய பெருமையையும் பேசிக்கொண்டிருக்கும்போது

தனியுண்ணப்பூபாலவன்னிபழம், இருபாகைமுதன்மையுங் கனகசுந்தரப்பெருமான்க்கேட்டவசனம்.

வரராமதேவர்முதலிய எட்டுராசாக்கள், அறைமுதலில்வைத்தஇருப்புளம்மாத்திரமென்றும், நகைகள் எம்மாத்திரமென்றும் ஒருதிட்டம்பார்க்கவேண்டுமென்றுகேட்பு; கனகசுந்தரப்பெருமான் சந்தோஷமுற்றுப் பெரியபத்தசிபார்த்துச்சொல்லியது.

வரராமதேவரறைமுதலில்வைத்தபொன் சுஅது களஞ்சு. பொன்னகை சுசுசு, களஞ்சு. குளக்கோட்டிமஹாராசா அறைமுதலில்வைத்தபொன் அசசுக களஞ்சு. பொன்னகை தடுகஉ களஞ்சு. கயவாகுமகாராசா அறைமுதலில்வைத்தபொன் கடுஉஉ களஞ்சு. பொன்னகை உசது களஞ்சு. புவனேக்கயவாகு அறைமுதலில்வைத்தபொன் ராதுஉச களஞ்சு. பொன்னகை நுதுஉச களஞ்சு. நளச்சக்கிரவர்த்தி அறைமுதலில்வைத்தபொன் அத்துஉக களஞ்சு. பொன்னகை உதுசஅ களஞ்சு. பரராசசேகரன் செகராசசேகரன் அறைமுதலில்வைத்தபொன் எஉது களஞ்சு. பொன்னகை எஅக களஞ்சு. ஆரியராசன் அறைமுதலில்வைத்தபொன் உகது களஞ்சு. பொன்னகை கஉசு களஞ்சு. நாட்டவர்கள் கோயிற்படியில்வைத்துக்கும்பிட்டபொன் உகது களஞ்சு. இம்மாத்திரமும் குகைக்குள்ளே பண்டகசாலையிற் பெரியஅறைமுதலிலிருப்பு இதற்குவகை பிறகணக்கிலுண்டு.

ரித்தியபூசைச்செலவிற்குக்கொடுக்கும்படி வெளியிலே பெரியஅறையிலேயிருக்கிறபொன் சுஅது களஞ்சு. இதுவன்றிக் கனவகுப்புத்திரவியம் வேறேயுண்டு. சோயிற்றிரவியம் திருமலையுச்சியினின்றுபார்க்க நாலுபுறத்திலுந்தெரியும். அந்தத்திரவியம் இருக்குமிடம் மத்தளம் நாகம் வெண்கல் வள்ளக்கல் மலைகளிலுண்டு. வள்ளமலைக்குச் சொர்ணபைரவர்முதலான எட்டிலக்கம்வைரவரும், உதிரமாகாளியுங்காவல். வெள்ளைக்கல்மலைக்கு ஆபதோத்தாரணபைரவர்முதலான இரண்டிலக்கம்வைரவர்களும், இரத்தசாமுண்டியுங்காவல். நாகமலைக்கு அகோரபைரவர்முதலான மூன்றிலக்கம்வைரவர்களும், தூர்க்காதேவியும் வக்கமாதேவியுங்காவல். மத்தளமலைக்குச் சொர்ணகணபதியும், ஆதிபத்திரகாளியும்; ஏகாதகன்னியரும், ஒருகோடிசத்திகளும், கடலரசநாயகியும், கடலரசனும், ஒன்பதுலக்ஷம்பைரவருங்காவல். வள்ளமலையில் இம்பதினாக்கங்களுஞ் சொந்திரவியமுண்டு. வெண்கல்லில் எசு. இலக்ஷங்களுஞ்சொந்திரவியமுண்டு. நாகத்தில் அஅ இலக்கங்களுஞ் சொந்திரவியமுண்டு. மத்தளத்தில் ஒருலக்கத்தைப்பதினாயிரம்களஞ்சுபொந்திரவியமுண்டு. இவையெல்லாம் மதுரைக்களஞ்சுக்கணக்காகவிருக்கும். வள்ளமலையிற்றேவதையனைத்தும் பத்திரகாளியில்அடக்கம். வெள்ளைக்கல்மலையிற்றேவதையனைத்தும் ஆபதோத்தாரணபைரவரிலடக்கம். நாகமலையிற்றேவதையனைத்தும் சொர்ணகணபதியிலடக்கம். மத்தளமலையிற்றேவதையனைத்தும் இடபதேவரிலடக்கம். காவற்றேவதைகளதிகமாயிருப்பினும் ஒருபூசையிலடங்கும்.

திருக்குளத்துக்கட்டுவழியே ஏழிடத்தில் திரவியமுண்டு; அவை ஒன் றறைலகூங்களுக்குசுபொன் திரவியமுண்டு, இவைமஹாகாளபைரவரிடக்கம்.

சிந்தூரவிருப்பு.

பாவநாசகச்சீனைக்கு வடபாலாக ஒருதாங்கியுண்டு; அதிலே ஆறுகோணமான கல்லுநாட்டியிருக்கின்றது; அதிலே தேவநாகரத்தாலெழுதியிருக்கும். அதன்கீழேயொருசுந்தூரக்கிடாரம்புதைக்கப்பட்டுள்ளது; கஉ களஞ்சு இரும்பு ஒருகையிலிட்டிருக்கியதிலே ஒருபணவிடைசிந்தூரமிட ஏழுமாற்றுப் பசம்பொன்மும். இதன் கணக்கையும் நிந்துகொள்ளவேண்டியது.

எட்டுராசாக்கள்திரவியஇருப்பு.

முன்சொன்ன. அ-அரசர்களுங்கொடுத்ததிரவியமும், நகையுமிருக்குமிடம்; ஆலயத்தின் கிழக்குவாயிலில் ஏழுகற்படிக்குக்கீழே தெற்குப்புறமாக ஒருமுக்கோணக்கல்லுச்சாத்திக் கட்டப்பட்டுள்ளது. அதன்கீழே ஒருமுக்கோணக்கற்கதவுண்டு அதனைத் திறந்து உள்ளேபோக முப்பத்தாறுமுடித்தாழ்வுக்கப்பால் ஒருபண்டகசாலையுண்டு, அதற்குள் எட்டுராசாக்களுங்கொடுத்ததிரவியம் இருப்பாகவைக்கப்பட்டுள்ளது. அதற்குக்காவல் ரணவீரபத்திரானும், பீர்தலைநாகமும், திரவியக்குகைக்குக்கிட்ட வைரவர்காவல். இதுமுத்தநாயனாரிடக்கம்.

வடக்குவாயிலே ஒன்பதுகற்படிக்குக் கீழே நாற்சதுரக்கதவுண்டு. அதனைத்திறந்துள்ளேபோக மேற்குப்புறமாக அறுகோணக் கல்லுக்கட்டப்பட்டுள்ளது. அதன்கீழ் முப்பத்தாறுமுடித்தாழ்வுக்கப்பால் ஒருபண்டகசாலையுண்டு. அதனுள் எட்டுராசாக்களுங்கொடுத்த நகைகளுண்டு, அதற்கு நாலுமுகப்பத்திரகாளியும்பியனுங்காவல், நகைக்குகைக்குநாலுபுறத்தும் நாலுவைரவர்காவல், கணக்குகைக்குநாலுபுறத்தும் நாலுவைரவர்காவல் இவரெல்லாம் ஆபதோத்தாரணவைரவரிடக்கம்.

சிங்காசனத்துக்கருகானதிரவியம்.

கொப்பக்கிரகச்சிங்காசனத்துக்குவடபாலாக முக்கோணமானகல்லொன்று பாவுகல்லோடேபாவியிருக்கும். அந்தக்கல்லையுயர்த்திப்போட அதிலொருவாசலுண்டு, அதற்குள்ளே பந்தமுங்கொண்டுபோக, அறுபத்தாறான்குமுடிநீளத்துக்கு மிகுந்தநெருக்கமானஒருதெருவியிருக்கும், அதற்கப்பாலே மிகுந்தவிசாலமான ஒருமண்டபம் உளது. அதனுட் சாத்தப்படிக்கான நவரத்தின் நகைப்பதித்த திருவாபரணங்களும், தங்கக்குடை, பொன்னுடை, முத்துக்குடை, பவளக்குடை, வெள்ளிக்குடை, தங்கஆலவட்டம், பொன்னாலவட்டம், வெள்ளியாலவட்டம் இவைமுதலானபலதிரவியமுண்டு. பொற்சரிகைப்பீடா

ம்பரங்களும் பட்டாடைகளுமுண்டு. இவை திருவிழாக்காலத்திலெடுக்கவேண்டியது. எடுக்கும்போது விக்கினேசரபூசைபண்ணியெடுப்பது.

இதுவன்றிச் சிங்காசனத்தைக்குத்தெற்குப்புறமாக அறுகோணக்கல்லுப்பாவுதல்லோடேபாவியிருக்கும். அதையுயர்த்திவைத்துவிட்டுப்பார்க்க ஒருவாயில்தோன்றும் அந்தவழியே பந்தமுங்கொண்டுபோக நரபந்துமுழத்துக்கப்பால் ஆறுமுடிஅகலத்திற் பாதாளமுடுருவஒருகிணறுண்டு. அதற்குப்பலகை போட்டு அப்பாற்செல்ல தூற்றிருபது முழத்துக்கப்பால் ஒருவிசாலமான தபனியமண்டபமுண்டு. அதில் தூறிலக்கங்கள்சுபொன்றிரவியமுண்டு. அது நான்குபிரிவாகவிருக்கும் முதற்பிரிவில் இருபத்தைத்திலக்கங்களுக்கண்டு. இந்தப்பொன் ஒருகாலம் பூசைக்குத்திரவியங்குறைந்தால் விக்கினேசரானுக்கும் சொர்நவைரவனுக்கும் பூசைபண்ணி மன்றாட்டஞ்செய்து கிருபை பெற்றுஎடுக்கவேண்டியது.

அவையன்றிக் குளக்கோட்டுமகாராசாப் பதினாறு சிறங்கைகொண்ட நாழியாலே ஒருநான்குஇரண்டவணஅரிசி பூசைக்குத் திட்டம்பண்ணினது அதன்பின்னர் கயவாகுமகாராசன் ஓரவணஅரிசி தானுந்திட்டம்பண்ணினது ஆக ஒருநான்குமூன்றவணஅரிசியும் மூன்றுகாலப்பூசைக்கு இருகாலப்பூசை பணிகாரணவேத்தியம் இப்படி மூன்றுகாலப்பூசைக்கு வரவுஞ்செலவுங் கண்டுகழித்து, நாளொன்றுக்குப் பதினாறரைப்பொன் மிச்சங்கண்டு செலவுகொடுக்கும் பொக்கிஷவீட்டில் இருப்பாகவிரந்துவருவதென்று கருகுலக்கணக்கிலுமிருக்கின்றது. இவைமுதலானகோயிற்காரியங்களுள்ள பத்ததிக்கணக்கும் குளக்கோட்டுமகாராசாவனமைப்பத்ததியும் பெரியகணக்கும் கல்வெட்டுங் கோயிற்றொழுப்புக்கதைவரலாறும் கோயிலுக்குமுன்னிடுங் கட்டுக்குளப்பற்றும் நிலாவெளிநிந்தவூருமாக அந்தக்காலம் அடியேன்குடியிலுள்ளவர்களுக்குக்கிடைத்திருந்தபடியால் இந்தத் திருமலையினிடமாகச் சிவாலயமுண்டுபண்ணியதும் மகாபெருந்திரவியிருப்பும் தானம்வரிப்பத்தார் வன்னிபம் இருபாகைமுதன்மை இவர்கள்வந்தவரலாறும் அவரவர்களுக்குடக்கும் வரிசைமானிபங்களும் அவரவர் புரோசனங்களுஞ் செய்தொழும்புகளும் அரசாபிரான்கட்டளைப்படி அந்தக்காலம் முன்னோர்களுமுதிவைத்த பத்ததிப்படிக்குச்சொன்னதென்று கணக்கந்தரப்பெருமாள்சொன்னவசனம்.

அப்போது சசலரும் சந்தோஷப்பட்டு அதிகமுமனனவார்த்தைகள் சொன்னார்கள். தருமநெறிதவறாத தனியுண்ணப்பூபாலவன்னிபமும் இருபாகைமுதன்மையும் கணக்கந்தரப்பெருமானைப்பார்த்துத் தெட்சண திரிகயிலாய சிவாலயத்தினிற் குளக்கோட்டுமகாராசா ஆதியாகிய மகாவிலங்க தாபனம்பண்ணியிருக்கிறது எவ்விடமாகவிருக்குமென்னக் கணக்கந்தரப்பெருமாள் பெரியபத்ததியின்படிக்குப் பார்த்துச்சொன்னவசனம்.

மகாலிங்க இருப்பு.

சுதாரமானமுழங்கோண்டதோலால் நாற்பத்தெட்டுக்கோல் தாழ்வெட்ட, அங்கு மூன்றுகங்கையும்தவந்தித்தசுழிமுனைஉண்டு. அவ்விடமாக் ஆதியிற்பாற்றித்தியபான்மையதுபோல எட்டுமேஷமும்எட்டிமுநாகமும் எட்டி மதகரியும் எட்டுச்சத்தியுஞ் சூழ்வரநாட்டி நடுவே மகாமேருவுக்குச்சரியான் சிங்காசனஞ்செய்து அந்தஆசனத்தைச்சுற்றிவர அட்டபாலகரைத்தாபுணம்பண்ணி வாயிலுக்குத் துவாரபாலகைத்தித்திமுற்றும் மூன்றுவாயிலுக்கும் பத்திரகாளி வீரபத்திரன் வயிரவன் இவர்களைவித்துத் திரிதேவணிலிங்கரையும் வாமபாகமாகத்தேவியையும் ஆசனத்திருத்தி எந்தக்காலத்துக்குங் கண்டப்பிரமாணமட்டிற்சலம் ஏறாமலுங்குறையாமலுந் திட்டம்பண்ணித் தங்கத்தாலே திரிகோணமாமதிவங்கட்டித், தங்கத்திரிகோணக்கதவும்போட்டு, அதற்குள்ளே கண்ணாடி தங்கஆலவட்டம் விரிநிற குடை இவைமுதலான சோடச வபசாரமெல்லாந்திட்டம்பண்ணிவைத்து, கோடிகோடி ஊழிகாலம்வந்தாலும் அழியாத மாணிக்கத் தூண்டாமணிவிளக்கும் இருபக்கமும்ரிதுத்தி, அதற்கு மேல் முன்கூறியகோலால் எட்டுக்கோல் உயரத்தில் பொன்னினிலேசிகரஞ் செய்து சிகரத்துச்சியிலே ஒரு பூகம்பழமளவிற் துவாரம்விட்டு அதற்குப்பதி நெருகோலுக்குமேலே செப்புப்பலகைபரவி அதிலே நாப்பணை ஒருபூகம்பழமளவிற்றுதவாரம்விட்டு அதற்கு ஆறுகோலுக்குமேலே சாதிக் கருங்கல்லுப் பலகைபரவி அதிலே நாப்பணை அப்படித்துவாரம்விட்டு அதற்கு ஆறுகோலுக்குமேலே அழகினிலே மலையுச்சியுறத்திட்டம்பண்ணி அ தி லே கனகரத்தினசிங்காசனத்திட்டம்பண்ணி, அந்தச்சிங்காசனத்திலும் நாப்பணை அப்படித்துவாரம்விட்டு அதற்குமேலே பரமேசுரனும் பரமேசுவரியும் இருக்கும் தங்கப்பீடிகையில் நாப்பணை அப்படித்துவாரம்விட்டுத் திரிகோணேநா, தருக்கு எங்கோமான் குளக்கோட்டுமகாராசாச் சிவாலயமுண்டுபண்ணுவித்ததும் மூலவிக்கிரகம் இருக்குந்தன்மையும் இப்படியென்று பத்ததிப்படிசொன்னேன் என்றுசொல்ல யாவரும் அதிகசந்தோஷப்பட்டுக் குளக்கோட்டுமகாராசனே நரசன்மமென்றுசொன்னாலுந்தோஷம்வரும் அன்றியும் அவர்செய்ததருமத்தை அழிக்கநீனைத்தாலும் அழித்தாலும் அவர்களும் அவர்வம்சத்தாரும் அனேககோடிகாலம் நரகத்திற்கிடந்துவருந்துவார்களென்று சொன்னது மெய்வசனமென்றுகூறிக் கனகசந்தரப்பெருமாளுக்கு அனேக முகமன்சொல்லிப் பின்னர் இந்தத்திரிகயிலாயசிலம்பினுட் புதினமானவைகளைத் தம்மிடத்திற் கேட்கவேண்டுமென்று தம்மைஅழைப்பித்ததென்றுஞ் சொல்லி இருந்தார்களென்றவாறு.

திருமலையின்கீழ்ப்புதினம்.

செகமதுமகிழமனுந் திருத்தநியுண்ணப்பூபாலவன்னிபழம் இருபாகைமுதன்மையும் மற்றுமுள்ளயாவரும் ஒருநாட்பளிங்கு மண்டபத்திற்குந்

சுருணைவாரிதியாவ் கனகசுந்தரப்பெருமானைப்பார்த்து வன்னிபங்கேட்ட வசனமாவது: இந்தத்திருமலையின்கீழே சிவாவயமுஞ் சிவகங்கையும் உளவென்றும் இன்னுமைதிகமான புதுமைகளுளவென்றுஞ்சொல்லுகிறார்கள் நீரேகள் விப்பட்டவற்றைச்சொல்லுமென்று கேட்கக் கனகசுந்தரப்பெருமாள்சொன்ன வசனம்.

நீங்கள் கேட்டபுதுமைகள் நான்கண்ணாலேகண்டதல்ல கயவாகுமகாராசாவக்குச் சைவநாயகருருக்கள் இத்திருமலையின்கீழேயுள்ள புதினங்கள் சிலவற்றைச்சொன்னார் அவைமிகுந்தவிசேஷமாதலால் எமது முன்னோர்கள் பெரியவளமைப் பத்ததியிலெழுதிவைத்ததுண்டு அதனைச் சொல்லுகிறேன் என்றுசொல்லும்வசனம்.

திரிகோணவரையில் எண்பத்துநான்குசூரத்தானமுண்டு. அத்தானங்களில் இருமுகளிருந்து அநவரதகாலமுஞ்சிவபூசைசெய்வார்கள். இவையன்றி ஏழுகுகைகளுமுண்டு அவற்றிற் சத்தரிஷிகள்பூசைபண்ணுவார்கள். இன்னும் அறுபத்துநான்குகையுண்டு அவற்றிற் தேவர்கள்பூசைபண்ணுவார்கள். திருமலையின்கீழேமிகவிசாலமானவெளியும் பொன்மயமான பூமியுமுண்டு அவ்வெளியினடுவே ஒரு நாற்கான்மண்டபமுண்டு. அந்நாலுகாலிலும் நாலுசதவும் நாலுவழியுமுண்டு அவை அயோத்தியாபுரி பிரமபதம் நாகலோகம் தேவபதம் இவற்றிற்குச் செல்லத்தக்கவழிகளாயிருக்கும். அப்பொன்மயமான நிலத்திலே சந்தனம் குங்குமம் அகில் தேவதார மந்தாரம் பாரிசாதம் சல்லியகரணி சந்தானகரணி மிருதசஞ்சீவி இப்படியான மேலானமரங்களுண்டு. அவற்றினடுவே ஆகாசக்கையிருக்கும். அதற்குமேல்பால் இரத்தினமணியாலயமும் நவரத்தினசிங்காசனமுமுண்டு அதிலே ஆதியாகிய ப்ரமசிவனும்குமேசுவரியும் வாசமாயிருப்பார்கள். அதற்குமேல்பால் தங்கக்காசக்குவியலொருபக்கம் தங்கஅரிசிக்குவியலொருபக்கம் நாகரத்தினக்குவியலொருபக்கம் நவரத்தினக்குவியலொருபக்கம் பொற்பாளக்குவியலொருபக்கம் இப்படியிருக்கும். அதிலே தேவர்களும் இருஷிகளும் தும்புருநாரதரும் கின்னரர்களும் கிம்புருடர்களும் சந்திரசூரியரும் இந்திரன்முதலான அட்டபாலகர்களும் இந்திராணிமுதலான தேவஸ்திரிகளும் திருப்பாற்கடல் முகலான சத்தவாரிதிகளும் மகாமேருமுதலாகியகிரிகளும் கற்பகதருமுதலிய நருக்களும் விஷ்ணுமுதலாகிய தெய்வங்களும்சூழ ஆகாசநிவரும் காசிமீநீர்த்தழைம் காவேரிநீரும் அதிகமான பாவத்தையழிக்கின்ற மாவலிகங்கைநீரும் அனுதினமும் அரணிபுதம்விளக்கி ஆற்றிற்பாயும். அதுவன்றி முன்சொன்ன தேவாதிகளுளவரும் அவ்விடம்விட்டுப் புறத்துமிருப்பார்களென்று குருக்கள்சொல்லி செந்தாமரைப்பூ வெண்டாமரைப்பூ வீழ்தி சந்தனம் சீர்த்தம் அடைகாய் இவையெல்லாங்கொண்டுவந்து கயவாகுமகாராசனுக்குக்கொடுக்க அவ்வாசன் மிகுந்தசந்தோஷமுற்று நாம் அந்தத்தரிசினை காணப்போகக்கூடாதோவென்றுகேட்கக் குருக்கள்சொன்னவசனம்.

இப்பொழுது அவ்விடத்திற் பங்குனிஉத்தரத்திருநாள் நடக்கின்றது. அன்றியும் அரனருளில்லாமற்போதல்கூடாது என்னென்றால் முதலாம்வாயிலில் ஓரிலக்கம்வைரவர்காவல் இரண்டாம்வாயிலிலே பத்திரகாளியுங் கன்னிமாரும் வியனாருங்காவல் மூன்றாம் வாயிலிலே தூர்க்கையுஞ்சாமுண்டியுங் காவல் நான்காம்வாயிலிலே எட்டிலட்சம் நாகராசர்கள் காவல் ஐந்தாம்வாயிலில் ஆபதோத்தாரணவைரவரும் ஆதிவீரபத்திரருங்காவல் ஆறாம்வாயிலிலே அகேராவைரவர் முதலான ஆறிலக்கம்வைரவர்கள்காவல், ஏழாம்வாயிலிலே நாலுமுகப்பத்திரகாளியும் ஒன்பதிலக்கக்கன்னிமாருங் கங்காளவைரவருங்காவல், எட்டாம்வாயிலிலே விட்டுணுவும் அனேகதேவத்தலைவர்களுங் காவல், ஒன்பதாம்வாயிலிலே அனேகபூதத்தலைவர்கள் காவல் பத்தாம்வாயிலில் சுப்பிரமணியரும் நவவீரருங்காவல், ஆலயத்தினெட்டுத்திக்கிலும் திக்குப்பாலர்களும் அட்டச்சத்திகளுங்காவல், ஆனபடியாலவ்விட்டுச்செல்லுதல் அரிதாயிருக்குமென்று சொல்ல அரியணையிலிருக்குமரசனும் இப்புதுமைகனெல்லாக் கேட்டுச் சரீரம்வெயர்த்துப் புளகங்கொண்டு கண்களிலிருந்து ஆந்தபாஷ்பஞ்சொரிய அயர்ந்துயோகித்திரையாயினான். அப்பொழுது அவன் முன்கேட்டவைகள்யாவற்றையுங்கண்டு சிவதரிசனமுஞ்செய்து ஆனந்தங்கொண்டிருக்கிறவேனையிற் கிழக்குவாயிலிலே மிகுந்தஆரம்பங்கேட்டது. அது எதென்றுபார்க்க அதிலே ஒரு தங்கஉப்பரிகையின்கீழுள்ள தமனியப்பும்பந்தரின்கீழே நவரத்தினசிங்காசனத்திலே இரத்தினமுத்தரித்த ஒருகோடிதேவராசர்கள் பணிசெய்யத் தேவஸ்திரிகள் திருநடனஞ்செய்ய இருபுறமும்வெண்சாமரம்வீச தங்கக்குடை பொன்குடை பொற்கொடி பொன்னாலவட்டம் இவைநிழற்ற இந்நிரன்முதலிய தேவத்தலைவர்கள் பணிந்து பணிகேட்கத் தேவர்கள்பூமழைபொழியக் குளக்கோட்டுமகாராசன் சிங்கார்க்கொலுவிருத்தலைவந்தரிசித்தபின்னர் யோகத்துயில்நீங்கிக் கண்விழித்துக் குருக்கள்சொன்னபுதுமைகளிலும் பதின்மடங்குபுதுமைகண்டேனென்று இருதயமகிழ்ந்து குருக்களையும் நமஸ்காரம்பண்ணி முகமன்கூறி அனுப்பினான் அக்கயவாகுமகாராசன் என்றுநமதுமுன்னோர்கள் அக்காலத்தெழுதிவைத்த பெரியவளமைப்பத்தியிலுள்ளபடியே அடியேனுஞ்சொன்னேனென்று கனகசுந்தரப் பெருமாள்சொல்ல யாவருங்கேட்டுமனமகிழ்ந்து முறைப்படியேகோயிற்றொழும்புகள் செய்து நல்லபவிஷ்டம்பாக்கியமும்பெற்றிருந்தார்கள்.

திருநாள்.

திருமருவுதெட்சணநிரிகயிலாயகோணேநாயகருக்குப் பங்குனியுத்தரத்திருநாள் பத்ததியாகச் சொல்லியிருக்க ஆனியுத்தரத்திருநாள்நடக்குந்தன்மையாதென்று வன்னிபமும்இருபாகைமுதன்மையும் மற்றுமுள்ளயாவருங்கனகசுந்தரப்பெருமானைக்கேட்கப் பத்ததிப்படி அவர்சொன்னவசனம்.

ஒருகாலத்தில் வன்னிபமும் இருபாகைமுதன்மையும் கொம்புச்சந்திரமண்டபத்தில்வந்திருக்கும்போது வன்னிபத்துக்கும் இருபாகைமுதன்மைக்கு

ஞ்சற்றுமனவிரோதமுண்டாகிப் பங்குனியுத்தரத்திருநாள் நடத்திக்கொள்ள முடியாமல் விட்டுவிட்டார்கள். பின்னர் வைகாசிமாதம் பின்பதினேந்தில் யா வாரும் கிழக்குவாயிலிற் றபனியமண்டபத்தில்வந்து வன்னிபத்தையும் இரு பாகைமுதன்மையையும் அழைப்பித்து அவரவாசனத்திருக்கச்செய்து யாவ றும் நமஸ்காரம்பண்ணிச் சித்திரவீத்தாராகவிப்புலவனும் கனகசுந்தரப்பெருமா னுஞ்சொன்னவசனம்: தேரீர்களுடையதிருமுகம்பார்த்து அடியேங்கள் ஒரு விண்ணப்பஞ்சொல்லுகிறதற்கு மிகுந்தபயமாயிருக்குதென்று நமஸ்காரம்ப ண்ண அப்பொழுது வன்னிபம் அவர்கள்முகத்தைப்பார்த்துச்சிறிது புன்முறு வல்செய்துகொண்டிருந்தார். அப்பொழுது அவர்கள்சொன்னவசனம்: விசா லம்பொருந்திய கடல் கலங்குவதுண்டானால் அந்தக்கடல் தானேதெளிவத் தன்றி உலகத்தாராற்றெளிவிக்கமுடியாது அதுபோலத் தேவரீர்களுந் சிந் தையுட்டெளியுமென்றுசொல்ல வன்னிபமும் இருபாகைமுதன்மையும் ஒருவரையொருவர்கட்டித்தழுவிக்கொண்டு சந்தோஷமானபின்பு இருபாகை முதன்மையைப்பார்த்து விதிமுறையாகச்சொன்ன பங்குனியுத்தரத்திற்குக் கொடியைஎற்றிக்கொள்ள முடியாமற்போய்விட்டது இனிமேல் எந்தமாதம் நல்லதென்றுகேட்கச் சோதிடவிதானநிலையறியும் அதிகசித்திரவீத்தாரப்புல வன்சொன்னவசனம்: பங்குனி உத்தமம், ஆனி மத்திமம், ஆடி அதமம், ஆ வணி அதமத்திலுதமம் மற்றும் மாதங்கள் நினைக்கவும்படாது. இனி ஆனியு த்தரங்கொள்ளலாம். அதுதப்பில் அந்தவருஷம்விழாநடத்தாமல்விட்டு மற்ற வருஷம்பங்குனியிலும் ஆனியிலும் இரண்டுமுறைவிழாநடத்தவேண்டும். இந் தஇரண்டுமாதமுமல்லாமல் மறுமாதங்களிற் கொடியேற்றித்திருவிழாநடத்தி னால் இராசர்களுக்கும் ஊராட்சிக்காரர்களுக்கும் குருக்கன்மாருக்கும் சனங் களுக்குமாகாது. திருவகலும் விளைவுகூன்றும் மழைவளஞ்சிறுக்கும் நீசசோ ரர்பயமுண்டு. ஆதலால் ஆனியுத்தரத்திற் கன்னிமுகூர்த்தமாகக்கொடியேற்ற நல்லது குற்றமில்லையென்றுபுலவன்சொல்லக் கனகசுந்தரப்பெருமாள் சொ ன்னவசனம். குறித்த பங்குனிமாதவிழாத் தப்பிப்போனபடியாற் கோயிற்பி ராயச்சித்தம்பண்ணிக் கொடியேற்றவேண்டுமென்ன வன்னிபமதற்குச்செல வென்னவேண்டுமென்றுகேட்கச் செலவுகணக்குக்கருகுலக்கணக்கிலுண்டெ ன்ன அப்பொழுது கருகுலக்கணக்கன்சொன்னது ஆயிரத்தெழுநூறுபொ ன் மேற்செலவுக்குவேண்டுமென்ன அந்தப்படி வன்னிபம் செலவுகொடுத்து ப் பிராயச்சித்தம்பண்ணிக் கொடியேற்றி விழாநடத்தினது. ஆதித்தன் அ ஸ்தமனமானபின் முற்சாமம் பூசையலங்காரம் ஆடல்பாடல்செய்யவேண்டிய து. நடுக்கூற்றிண்ணசாமமும் வீதியிலே விழாநடத்தவேண்டியது. நாலாஞ்சா மந்திருச்சயனம். அவ்வேளையில் ஆடல்பாடல்களிற்சிறிதுமாகாது. அப்படி நடத்தினால் ஊருக்குருகுருக்கன்மாருக்குமாகாது. அதுவன்றிக் காலவிழாவும் ஆதபனைக்கண்டு இரண்டரைநாழிகைக்குள் விழாநடத்தி அலங்காரவைத்தி யம் முடிக்கவேண்டியது.

3

ஆதியாகியகோணேநாயகரைக் காலவிழாவுக்குஎழுந்தருளப்பண்ணச் ச மயம் இல்லாதிருந்தால் அத்திரதேவரையெழுந்தருளப்பண்ணி அலங்காரவை

வேத்தியஞ் செய்யலாமென்று அந்நாளிற் சூருக்கர்மாருந் தெய்வப்புவனும் விதிமுறையைச்சொன்னபடியால் எமதுமுன்னோர்கள் வளமைப்பத்ததியில் எழுதிவைத்தார்களென்றுவன்னிபம்முதலிய யாவருக்குங் கனகசுந்தரப்பெருமாள் வளமைப்பத்ததியின்படிசொன்னவசனம்.

கழனிமவஸ.

மருமருவு குவளையணிதருநிகர்காத்தினான் தனியுண்ணப் பூபாலவன் னிபமும் இருபாகைமுதன்மையும் மற்றும் சகலமானபேரும் வச்சிரமணிபா வும் மகாமண்டபத்தில்வந்திருந்து கருணைவாரிதிசாங்கனகசுந்தரப்பெருமானைப் பார்த்து வன்னிபஞ்சொன்னவசனம்: இந்த இலங்காபுரியிற் பெரிதாகிய ப லபருவதங்களுங் கற்குகைகளும் விசாலமான நிலவறைகளும் இப்படிக்கொத் த அரணுகியவிடங்களிருக்க ஒருகாலம் கலாபம்வருமென்றும் அந்தவேளை கழனிமலைக்குத் திரிகயிலாயநாதரை எழுந்தருளப்பண்ணி அவ்விடத்திற் சி வாலயமுண்டிபேயிருங்களென்றுஞ்சொன்னதென்ன விகாரமென்றுதெரிய வில்லை அதனைஎங்களுக்குச்சொல்லவேண்டுமென்று கேட்கக் கனகசுந்தரப்பெ ருமாள் சொன்னவசனம்.

வெள்ளியங்கயிலாயத்தில் ஆதியாகிய பரமேசுவரனுக்கும் பரமேசப ரிக்கும் திருக்கலியாணமென்று உலகமும் அதில்வாழுந் சகலசிவராசிகளும் போனதருணத்தில் அகத்திய இருவதியும் வெள்ளியங்கயிலைக்கு முக்காதவழிக் குக்கழனிமாமலையென்றெருருமலை உண்டு. அதிலே முனிவரும்வர தேவர்கூ ட்டமும் விட்டுணுமுதலியோருங்கயிலையில்நிற்க வடபால்தாழ்ந்து தென்பா லுயர சகலரும் நடுக்கமுற்றுச்சிவசிவவென்றார்கள். அப்பொழுது பரமசிவம் விட்டுணுவைப்பார்த்து யாதுபுதினமென்ன, கூவாழி தென்பாலிருக்குங் கு றுமுனி இவ்விடம்வருவதற்குக் கழனிமலையில்வந்தார் ஆனபடியால் வடபா ல்தாழ்ந்து தென்பாலுயர்ந்ததென்றுசொல்ல சகலரையும் அவ்விடம்நிற்க்ப ண்ணித் தாம் அகத்தியரிடத்துவந்து நாமிந்தமணக்கோலத்தோடுவந்து உமக் க்குத் தரிசனந்தருவோம் நீ இலங்காபுரியிற் சமணையக்கிரியால்வரும் மாவலிகங்கையிற் கரையைங்கரையினருகாய்எம்மைநீனைத்துத் தியானித்திரு க்கவேண்டியதென்று திருவாய்மலர்த்தருளிப் பரமசிவமுங்கயிலையக்கிரிக் கே முந்தருள அகத்தியரும்மகாகிலேசமுற்றுத் திரும்பிவரும்வழியில் வெகுநெ குபுதினமும்நடப்பித்து இலங்காபுரியில் திரிகயிலாயமாகியகோணமலைக்குநீ க்காதவழியிலிருக்கும் கழனிமலையில்வந்திருந்து சிவபூசைபண்ணித் திரிகோ ணமலையையும் தரிசனம்பண்ணிப் போகவேண்டுமென்றுநீனைத்து வடகயிலை யென்றுந் தென்கயிலையென்றும் வேறில்லாமற்சமனாயிருக்கும். ஆகலால்வ் விடத்திலும் இப்பொழுது திருக்கலியாணமிருக்கும். நாம் போகலாகாதென் றுநீனைத்துக் கரையைப்பதியிற்போய்ச் சிவலிங்கதாபனஞ்செய்து பூசைபண் ணிக்கொண்டிருக்கிறவேளையில் ஆதியாகியபரமசிவம்ரிஷபாரூடராயத்தேவ்

யோதிங்குடமணக்கோலத்தோடிபிரத்தியக்ஷமாய்க்காட்சிகொடுத்தார். அகத்தியருக்கணத்திரிசித்து மிகுந்தவாழ்வைப்பெற்றார். இப்படி அகத்தியர்வந்து சிவபூசைபண்ணினபடியால் இந்தக் கழனிமலைக்குத் திரிகோணகண்டவரையென்று திருநாமமானது. அதற்குமேல்பால் கங்கிரியென்றொரு மலையுண்டு. அதற்கல்லுமானிகையும் சுற்றமதிலும் அதற்கருகாக வெகுமலைச்சாரல்களுங்கூட்டங்கூட்டமாயுண்டு. மலையருவி மாறாமல் மடைகொண்டு பாய்ந்துநிற்கும். வடகயிலைக்குமுகாதமாய் அங்கேயொருகழனிமலையிருப்பதினாலும் இங்கும் அகத்தியமாமுனி பூசைபண்ணினதாலும் இந்தத் திரிகயிலைக்குமுகாதமிருப்பதினாலும் இந்தக்கழனிமலையும் அதிகமாகியதலமென்று திருவுளம்பற்றினதென்றும் பத்ததியின்படி கனகசுந்தரப்பெருமான்சொல்லச் சகலருங்கேட்டு அகமிகமகிழ்ந்து அரன்தொழும்புசெய்திருந்தார்கள்.

திருக்குளங்கட்டினது.

திருமருவுதிரிகயிலைமாநகரில் மனுந்திரடத்திவருந் தனியுண்ணப் பூபாலவன்னிபழம் இருபாகைமுதன்மையும் மற்றஞ்சகலரும் மரகதப்பலகைபாவும் வசந்தமண்டபத்திற்குடையிருந்து கனகசுந்தரப்பெருமானைப்பார்த்து வன்னிபங்கேட்டவசனம். எங்கோமானாகிய குளக்கோட்டமகாராசாச் சோழநாட்டால்வருகையிற் பூதப்படைகொண்டவரவுமில்லை. பூதங்களாற் றிருக்குளங்கட்டினதென்றும் இலங்காபுரியில் மும்முலைத் தாடகை ராச்சியம்பண்ணியிருந்ததென்றும் சொல்லுகிறார்கள். அதனை எங்களுக்குத் தெரியச்சொல்லவேண்டுமென்னச் சந்தோஷப்பட்டுக் கனகசுந்தரப்பெருமான் சொன்னவசனம். வடகரையிற் கலிங்கமாநகரென்றொருநாடு அதற்குஇருபத்தொருநூதவழிச்சுப்பால் வடபாலாக அசோககிரியென்றொருபட்டணம் அந்தப் பட்டணத்தை இராச்சியஞ்செய்வது அசோகசுந்தரனென்னுமிராசா அவன்தேவி மனோன்மனிசுந்தரி. இந்தராசாவுக்குமனோன்மனிசுந்தரிபெற்றபிள்ளை வாரந்துகட்டினசிகையும் எயிறுகுறையாத வெட்சணமும் அழகுசவுந்தரியமான தணபாரமும் அலங்கிருதமானவசனமுமாகப் பிறந்தபிள்ளையைக் கண்டு இராசாவுக்குச்சொல்ல அரசனும் விசாரப்பட்டுச் சோதிடரைக்கேட்க அவர்கள் இந்தப்பிள்ளை பட்டணத்திலேயிருந்தால் பட்டணத்துக்காகாதும் ஸாரசியத்துக்குரியபிள்ளையென்று சொன்னார்கள். அப்பொழுது அரசனும் அந்தப்பிள்ளையைப்பேழையிலடைத்துப் பெருஞ் சமுத்திரத்தில்விட்டான். அந்தப்பேழை இலங்காபுரியிற் கடற்கரையில் அடைந்தது. அதைக்கண்டவர்கள் இலங்காபுரியை அரசாட்சிபண்ணும் மனுநேயகயவாகுராசனுக்குச் சொன்னார்கள். அப்பொழுது ராசனும் பிரதானிமாறும்வந்து பேழையெய்தித்துத் திறந்துபார்க்கச் செந்தாமரைப்பூவிலிருக்கும் திருமகனென்ன அழகுசவுந்தரியத்துடனிருக்கும் பெண்பிள்ளையைக்கண்டு என்பிள்ளை என்று அரசனெடுக்கிப் பிள்ளையைமுத்தமிட அப்பொழுது பிள்ளைசிரித்தது

சிரித்தவிடத்துக்குப் பா லநகையுரென்றுபேராயிற்று. பின் அந்தப்பிள்ளையை ப்பல்லக்கில்வைத்துக்கொண்டு உண்ணாசுகிரியென்னுமரண்மனையிலிருந்து இராச்சியம்பண்ணி வருகிறநாளையில் மனுநேயகயவாகுராசனுந்தேகலியோக மாறார். அதன்பின்னர் அந்தப்பெண் இலங்கைப்பட்டணத்தை ராச்சியம்பண்ணி வருகிறநாளையில் குளக்கோட்டமகாராசாத்திரிகயிலாயச்சிலம்பில் சி. வாலயங்கட்டுகிற செய்திகேட்டுத்தனது அறுபத்துநாலு மந்திரிகளை அழைத்து முதல்மந்திரிக்கு ராசகுமாரத்திசொன்னவசனம்.

வடகரையிலிருந்தொரு சைவன் ஓடத்திலேறிவந்து கிழக்குக்கரையிலொரு மலையின்மேலே ஆலயங்கட்டுகிறுனென்ற செய்திகேட்டேன் நீபோல் அந்த ஆலயத்தையுமிடித்துக்கடலிலே தள்ளிவிட்டு அவர்களையுமோடத்திலேற்றி அனுப்பிப்போட்டு வாவென்றுசொல்ல மந்திரியும் அரசர்கட் கரசியே அந்தப்படியே செய்துவருகிறேனென்று நமஸ்காரம்பண்ணி விடையும் பெற்றுக்கொண்டு பதியையரம்பேர்சூழ்ந்துவர மதகரியின்மேற் கொண்டு மந்திரிவருகையில் திரிகயிலைக்கு நாதகாதவழியென்னத் திரிகயிலைச்சிலம்பின்மீது ஆலயங்களிலுங் கோபுரங்களிலும் மாடகூடமண்டபங்களிலுமுள்ள தங்கரத்திகமுடிகளின் பனபளப்பும் பிரகாசகாந்தியும் ஆகாசமளாவிப்பலவிதமான சுடர்விட்டெறித்தலைக்கண்டு இந்தச் சொர்ணமமான ஆலயஞ்செய்விக்கிறது தேவலோகத்தரசர்களோ நாகலோகத்தரசர்களோ பூலோகத்தரசர்களோ கண்டு கேட்டறியவேண்டுமென்று மதகரியை விட்டிறங்கிவருகையிலே வாயில்காப்பவர்கள் மந்திரிவருகிறததாரத்தையும் படையலங்காரத்தையுங்கண்டு அரசனுக்குரைசெய்ய அவன் அவர்களை யழையுமென்னக் காலாளர்வழிவிட மந்திரியும்வந்து இரத்தினசிங்காசனத்திலிருக்குந்தெய்வீகமான குளக்கோட்டமகாராசனை வணங்கி எழும்பிநிற்க அரசனுத்தன்னுடைய மந்திரியைப்பார்த்து மந்திரியென்னத் தம்பிரானேமுடிந்திருக்குதென்றான். வந்தமந்திரியும் இது யாதோவென்று அச்சமுற்றான். அப்பொழுது மந்திரியும் வந்தமந்திரியையும் அவனுடன்கூடவந்த யாவரையுமழைத்துக் கொண்டுபோய்ப் பளிர்குமண்டபத்திருத்தி அநீசுவையுடன் போசனம்பண்ணுவித்து சந்தோஷமாயரசன்முன் கொண்டுவந்துவிட்டான். அதன்பின் அரசுப்பிரானுகிய குளக்கோட்டுராசனும் அம்மந்திரியைப்பார்த்து முகமன்பேசி வந்தகாரியமென்னவென்றுகேட்க அவன் அரசனைநமஸ்காரம்பண்ணிச் சொல்லும் வசனம். இந்த இலங்காபுரியை ஆண்டிருந்த புவனேயகயவாகுசுதரான மனுநேயகயவாகுவின் மகன் ஆடகசுவந்தரி இப்போது அரசுசெய்கிறது. அவ்வரசி தேவரீர் திரிகயிலாயமலையிற் சிவாலயமுண்டுபண்ணுகிறீ செய்திகேட்டு அடியேனையழைத்துச்சொன்னவசனம். தேவரீருடைய சிறீ கமலபாததரிசனை கண்டு இவ்விடத்து ஏதொருகாரியம்முட்டாயின் எங்களா லியன்றகாரியத்திற்குக் கேட்டுவரச்சொல்லி அடியேனுக்குக்கட்டளைகிடைத்தபடியாலிவ்விடம்வந்தேனென்றுசொல்ல அரசனும் அகமகிழ்ந்து உங்கள் இராசாத்தி உனக்குச்சொன்னவசனம் நான் சொல்லக்கேள் வடகரையிலிருந்து ஒருசைவன் வந்து மலையின்மேலாலயங்கட்டுகின்றான் அதையிடித்தசுக்

கடலிற்றள்ளி யவர்களுடும் ஒத்திலேற்றியனுப்பிவிட்டு உன்னைவரச்செ
ன்னதல்லவாவென்றாசனுரைக்க மந்திரியும் நடுங்கி மெய்வசனமென்று சொ
ல்லிநிற்க அரசனும் மந்திரியையஞ்சலென்று சொல்லி அதிவிசித்திரமதியு
மந்திரிநீயென்று சந்தோஷப்பட்டுச்சொன்னவசனம். இந்த இலங்காபுரி
யையானுந்குமாரத்தி எமதுவம்சத்தாள் எம்மையறியாமற்சொன்னதற்காகநீ
யச்சப்படவேண்டாமென்று பின்னர் அம்மந்திரியை யரசன்கேட்டவசனம்.
இச்சிவாலயபூசை விதிமுறையாகநடக்கவேண்டுமென்று வெகுருளங்க்கட்
டுவித்தேன். ஒன்றும் எனக்குத்திருப்தியாயிருக்கவில்லை. வருஷம் பன்னிர
ண்டுமாதமும் மாறாமட்பாய ஒருருளங்க்குதற்கு எவ்விதம் நல்லதென்று
கேட்க அம்மந்திரிசொல்லுவான். அறுபத்தாறு குளமும் வயலும் இர
ண்டுமேலக்குமேல்பாலாயுண்டு அந்த இருமலையையும்பொருத்திக்கட்ட ஒரு
பெருங்குளமாம். அதற்கு வயல்வெளி சமுத்திரக்கரையளவுத்திருத்த வெகு
விசாலமுள்ள இடமென்று மந்திரிசொல்ல அப்படிப் பாரமானகட்டுக்கட்டிப்
பொறுப்பிக்கலாமோவென்ன மந்திரிசொல்லுவான் அடிபேனினத்தபடி
தேவரீர் முடிப்பிரானால் ஒன்பதாநாளைக்குள். இந்த மகாபெருங்குளமுங்கட்
டுவித்து வயல்வெளியுந்திருத்தி முடிக்கலாமென்ன அரசுப்பிரானும் மிகுந்த
சந்தோஷப்பட்டு மந்திரியே நீமனத்திலினைத்தபடி முடிப்பேன் குளங்கட்
டுவிப்பாயென்ன மந்திரியும் விடைபெற்றுச்செல்லுமவேளியில் அரசனுந்
தானணிந்தவிலைமதிப்பில்லாதமாணிக்கமாலையுங்கணையாழியையுங் கொடு
த்து மணவார்த்தைப்பாடுஞ்சொல்லியனுப்ப மந்திரியும்போய் இராசகுமாரத்
தியைக்கண்டு வணங்கி மாலையையுங் கணையாழியையுங்கொடுத்துக்குளக்கோ
ட்டுராசனுடைய பெருமையையும் பராக்கிரமத்தையுஞ்சொல்லிக் குளங்கட்டு
கிற செய்தியையுஞ்சொல்லக் குமாரத்திசொன்னவசனம். பூதப்படையைக்
கொண்டுபோய்ச்சீக்கரங்கடலும்மலையும்போலக் குளங்கட்டிமுடித்து வயல்
வெளியுந்திருத்தி இரவிகுலதிலதரான இராசாவையுங்கட்டிக்கொண்டு வரு
வாய் என்ன மந்திரிசொல்லுவான் பெரும்பூதங்களைக் கூட்டிக்கொண்டுபோ
ய்ச்செய்விக்கவேலைபோதாது. குறட்பூதமாதையும் ஒரு பூதராசாவையுங் கூ
ட்டிப்போகிறேனென்றுசொல்லி நாளொன்றுக்கு இருபத்தோரவண அரிசி
யும் வேண்டிய மற்றஞ்செவவு முதயகாலத்தில்வந்து சேரும்படி திட்டம்ப
ண்ணிப்பூதங்களுடன் மந்திரிசென்று அரசனைவணங்க அவ்வரசனும் அம்
மந்திரியும் வந்துநின்று அனேகங்காதவழிகோலிக்கற்கரைதருத்தித்தன் னூ
ற்றுக்காணப் பெரியமண்டபப்படியுங்கட்டுவித்து அம்மண்டபப்படியில்நின்று
மதகுக்குச்செப்புப்பீவியும் வைத்து இடைபிங்கலை சுழிமுனை நின் றுலாவங்க
பாலுத்திரமாகுமதகும் அதற்குமையக்கிணறும் உடல்குளமும் சிரசுமையக்
கிணறும் மையக்கிணற்றில் பிடித்தலும் நாசிவிடுத்தலுமாய் மையக்கிணற்றி
ல் நாப்பண் ஓங்காரச்சுழி ஒருபோதும் மாறாதமதகும் திட்டமிட்டு மதகு
தெரியாமற் சிகரகுப்பாயம் போட்டு மதகுபார்த்துவா ஞானகுத்திர ணாயி
லும்விட்டுப் பூட்டுந்திறப்புந்திட்டம் பண்ணிமுடித்து இருமலையையும்பொ
ருத்தி மகாபெரும்பெருவதம்போலக்கட்டுங்கட்டி அநவாதகாலமும் அலைதாந்

சி நிற்க மகாபெருங்கல்லுகளும்பரவி வீந்துளையில் திருக்குளத்துப்பணி முடித்து ஆறும் ஏழாம் நாளில் திருக்குளக்கட்டினடிவாரத்தினின்று மலை திடர் மரம்பெட்டிச் சமுத்திரக்கரையளவும் மகாபெரும் வயல்வெளியுந் திருத்தி மாறாமடையாய் மதகில் நீர்பாய ஆறும்பெட்டிமுடித்து எட்டாநாள் திருக்குளத்தினின்று இருபத்தெட்டுக் காதவழிக்கு மலை திடர் மரம்பெட்டி மாபெருங்கங்கைபோலாறும்பெட்டிக் கொண்டுபோய்ச் சமனவரை யரு விவருமாவலிகங்கைக்குக்குறக்கே மறித்துக்கட்டித் திருக்குளத்துக்குக் கங்கைநீர்கொண்டுவந்தபொழுது விடிந்து இருபத்துநா லுநாழிகையானது. பொழுது அத்தமயனமாகும் ஆறுநாழிகைக்குள்ளே மதகுநீர் கொட்டியாபுரக்கரைக்கும்பாய ஆறும்பெட்டிமுடித்து ஒன்பதாநாள் பதினெந்துநாழிகைக்குள்ளாக அஞ்ச ஆறுதலாகியவான்களும் வெட்டித்திட்டம்பண்ணிக்கொண்டு பூதங்களையும் அவைகளிருக்குமிடத்திற்கனுப்பிவிட்டார்.

அதன்பின்னர் இராசராசனான குளக்கோட்டுராசனும் தனது சதுரங்கசேனையும் மந்திரியுமாக உண்ணாசுகிரியென்னும் பட்டணத்துக்குவந்து ஆடகசுவந்திரியென்னும் இராசகுமாரியை விவாகம்முடித்துக்கொண்டு சிலநாளங்கிருந்து இராசாத்தியுடன் திருக்குளம்பார்க்கவந்து பார்த்தபொழுது வட்டமுறத்தில் ஒருபணிலிருக்கக்கண்டு அவ்வரசி தன்னோடுவந்த ஸ்திரி சனங்களைப்பார்த்து இந்தப்பணிகைக்கட்டுங்களுன்ன. அச்சொல்முடியமுன் ஆளுக்கொருகல்லாய்வைத்துக் கட்டிமுடித்தார்கள். அவ்விடத்திற்குப்பெண்கள்கட்டு என்று பெயரானது. அதன்பின் அரசனும் அரசியும் வந்து திரிகோணேநாயகரையுந்தரிசேனசெய்து சொக்கட்டான்மாதிரியானரத்னமணிமண்டபமும் பளிங்கிலுலொற்றைக்கால்மண்டபமும் சமைப்பித்துத் தரிசேன செய்துவருகிறநாளில் கோணேநாயகர்கிருபையால் குமாரத்திவயிற்றிற் சிங்ககுமாரனென்னுமொருபிள்ளையிறத்தது. அந்தப்பிள்ளையுடன் இராசாவும் குமாரத்தியும் உண்ணாசுகிரிபட்டணம்போய்ச் சிலநாளிருந்து இராசகுமாரத்தி தேகவியோகமானபின்பு குமாரனை அந்தப்பட்டணத்தை அரசாளவைத்து மந்திரிக்கும் முகமனுவார்த்தைசொல்லிச் சிங்ககுமாரனுக்கு மந்திரியாகத் திட்டம்பண்ணிவைத்து பின் எங்கோமாளுகிய அரசனும் தனதுபடையவங்காரத்தோடு திரிகயிலைக்கு வந்து தரிசேனசெய்துகொண்டிருந்தார். முன்முலைத்தாடகையென்றுசொல்லவதுபிசுரு பிறக்கமுன் தனபாரமிருந்ததினால்முன்முலையாடகசுவந்திரியென்றுபெயராயிற்று. இதுவரலாறுகள் வளமைப்பத்தியின்படி கனகசுந்தரப்பெருமாள்சொல்ல வன்னிபழம் முதன்மையும் மற்றுஞ்சகலருங்கேட்டுச் சந்தோஷப்பட்டுப் பெருமானுக்கு அபையகோன்முதலியாரொன்றுபட்டமுங்கட்டி வன்னிபந்தங்கத்தால் மூன்றுபட்டுமாலையொன்று கழுத்திற்போட்டுக் கற்கட்டு முன்கைவளையும்போட்டுப்பொன்னரைஞாணுங்கொடுத்துப் பொன்னுலெழுத்தாணிரூரியுங் கொடுத்துப் பத்ததிகுப்பொன்னின் கம்பையும்போட்டு மகிழ்ச்செய்தார்.

அதன்பின் முதன்மையும் அவருக்குப் பொற்சரிகைமுத்துக்குச்சத் தலைப்பாகையும் பொன்னெழுத்துப்பட்டாடைவகையும் தங்கக்குவளை கட்டி

ன உருத்திராக்கமாலையுங்கொடுத்தார். எழுராயர்களும் ஏழுவயல்கொடுத்தார்கள். அஞ்சுபண்டாரத்தாரும் அஞ்சுவயல்கொடுத்தார்கள்.

இப்படியேகொடுத்தபின் அபையகோன்முதலியாரை அனைவரும்பார்த்து எங்கோமானாகிய ராசாவின் கட்டளைப்படி அந்தக்காலம்முதல்துவரைக்கும் உல்கன்குடிக்குளிர்த்தப்பத்தியுங்கல்வெட்டும் இருந்து வருகிறபடியினால் இந்தச்சிவாலயத்துக்கும் இருபாகைமுதன்மையவர்களுக்கும் செய்தொழும்புகளொருகாலந்தொமறவந்தால் எக்காலத்துக்கும் உமதுவம்சத்தார் ஒழுங்குபண்ணவேண்டியதென்றுசொல்லி அனைவருஞ்சந்தோஷப்பட்டு அரன் தொழும்புசெய்துமகிழ்ந்திருந்தார்கள். திருக்குளத்தின்மதகின் திறப்பு எயினர்குலத்துள்ள வனவீரகூரிய உடையார்கையிலிருக்கவேண்டியது.

ஆசாரிமார்வரவு.

சோழவளநாட்டில் மாந்தையம்பதியார் அக்கசாலத்தலைவர்மார் இவர்களைக் குளக்கோட்டம்காராசா அழைப்பித்துத் திரிகயிலாயச்சிலம்பிலிந்த ஆலயங்களும் மதில்களும் பாவளாச்ச்சனையும் படிக்கட்டும் மற்றுஞ்சகலதிருப்பணியும் திருக்குளத்துமதகும் விதிமுறையாகச்செய்த ஆசாரிமார் திருநாமம். உல்கருருவாசாரி சித்திரகுருவாசாரி வேதகுருவாசாரி அட்சனகுருவாசாரி வாமதேவகுருவாசாரி இவர்களைந்துபேரும் மனதில்நினைத்தபடி கையினுற்செய்யப்பட்ட விசித்திரகுருவாசாரிமார். இவர்களுக்கு அஞ்சுவண விரைப்புத்தையுங்கொடுத்துக் கோயிற்றிருப்பணிக்கு முன்னிடுக்கொடுத்து அரசன்சொன்னவசனம். எக்காலமுங்கோயிற்றொழும்புதன் நீங்கள் செய்யவேண்டியபடி செய்திருக்கவேண்டுமென்று கோயிலுக்குள் இவர்களுக்கு ஒருதலைமையும் கற்பித்தபடியறிக.

காராளர்வரவு.

வடக்குநாடன் திருநெல்வேலிக்கதிபதி செங்குவளைத்தாரான். செந்நென்முடியினன் அரசரோடெதிர்த்து வாதுவென்மவன் ஏருடன்மேழியிலங்கும்பதாகையன் அன்னக்கொடையும் ஆவன்பெருக்கமும் செந்நெற்குவியலுந்திரவியக்குப்பையும் நவமணிக்குவையும் நாடொறுமிருக்க மூவருக்கெளியான் மூவரைக்காப்பவன் அன்னவன்மேன்மையளவிடற்கரிதாம். மஹாதீதவருதுகுளக்கோடன் திருநெல்வேலிச்சிவாலயத்து நிற்குந்தருணத்திற்சீராள ஞானகாராளப்பெருமான் திருவாநெறியாலயத்தில் அரன்றிருமுன்னே காப்புத்தரித்துக் கடவுளின்வாமத்திற் பயபத்தியாகப் பரிவுடன்வருகிற அலங்காரங்கண்டு அதிகசந்தோஷமுற்றுச் சீராளனென்னச்சிவபந்துதிக்குங் காராளனென் னுங்கருணையங்கடலே உம்மை நானொருவசனக் கேட்கவென்று நீனைத்திருக்கிறெனென்னக் காராளனு மரசனைவணங்கி யடியேனைப் போலனைக்கோடி சனங்களை இரட்சிக்குந்தம்பிரானே அடியேனைக்கேட்க வேண்டுமென்றவசனமேதோவென்ன அரசனுந்திரிகயிலைநாதர்பெருமைப்பா

கோணேச்சொல்லி உம்முடையகுடியிலொருமதவை எமக்கு அன்பாக அகமகிழ்ந்து தரவேண்டும் அந்தச்சிவாலயத்துக்குத் திருக்காப்புத்தரிக்கவுந் திரவியப்பத்திவைத்திருக்கவும் அந்தச்சிவாலயத்துக்கு முன்னீட்டுக்காகவும் அப்பிள்ளைவேண்டியதென்று சொல்லக் காராளனுமிகமகிழ்ந்து தன்வம்சத்திற் ஒருகுடியானமனுஷரைக்கொடுக்கக்கூட்டிவந்துஇலங்காபுரியிற் கட்டுக்கு ளப்பற்றடங்கலு மூராட்சியுங்கொடுத்து நிலாவெளி நிந்தவூராகக் கொடுத்து வளமையாகிய பெரியபத்ததி கல்வெட்டுக்கணக்கு இவைவெல்லாம் கொடுத்து வன்னிபத்துக்குச்சரியான வரிசைமானிபமுங்கொடுத்து இனி எந்தக்காலமும் இச்சிவாலயத்தில் நடக்கப்பட்டகாரியங்கள் உன்வம்சத்தவர்களுமுதிவரவேண்டியது. இந்தப்பத்ததியுமுங்கள்வசமிருப்பதுஒருவர்வசமுங்கொடுக்கப்படாது. சம்புத்திரனாகிப் பொறுதிவிசாரமுள்ள மருமக்களிட மிருந்துவரவேண்டியதென்று திட்டம்பண்ணி எக்காலமும் தேயுதினொழுப்பு செய்ய அரசன் திட்டம்பண்ணினது. அரசன்கூட்டிவந்த சுவாமிநிருமம் சுவாமிவதாரபிள்ளை அறிக.

புலவன் வரவு.

செகராசாடிபரவு திருக்குளக்கோட்டிமகாராசன் காஞ்சிபுரசிவாலயத்திற்குச்சென்று சிவதரிசனைசெய்து துதிசெய்துநிர்ந்தருணத்திற் தெய்வப்புலவன் சுவாமிதிருமுன்னிலையினின்று சிவதோத்திரங்களைதுகின்று இராகப்பண்ணையும் ஆசாவலங்காரத்தையுங்கண்டு தெய்வப்புலவனுடையநாச்சு உன்வங்கிஷத்தில் ஒருபிள்ளைதரவேண்டுமென்றுகேட்கத் தெய்வப்புலவனும அரசனுடையபாதத்தில்விழுந்து நமஸ்காரம்பண்ணித் தேவரீர் அடியேனை ஒருபிள்ளைதரச்சொல்லிக்கேட்டது என்னகாரியத்திற்கென்ன இலங்காபுரியிலே திரிகயிலைதார்திருவாலயத்திற்றிருமுன்னின்று நாதகீதத்துடன் சிவதோத்திரமோதுதற்காகவென்று அரசன் சொல்ல மிகவுஞ் சந்தோஷப்பட்டுத்தன்குடியில் ஒருகுடித்தனமழைத்துக்கொடுக்க அவர்களுடன் அரசன் திரிகயிலைக்குவந்து நித்தியமுஞ்சிவாலயத்திற்றிருமுன்னே நாதகீதம்பாடத்திட்டம்பண்ணிப் பள்ளவெளியில் இரண்டவணவிறைப்புத் தரையுங்கொடுத்துக் கொட்டியாபுரத்திற் சமுத்திரக்கரையருகாக ஒருநிராமத்தை நல்லதோஎன்றுகேட்கப் புலவனும்பார்த்து நல்லவூர் அடியேனுக்குச் சம்பூரணமென்ன அரசனும்மகிழ்ந்து அந்தவூருக்குச்சம்பூரென்றுபேரிட்டு எந்தக்காலத்துக்கும் உன்குடியில் மனுஷருக்குப் பரவணியாகத்தந்தோமென்று செப்புக்கம்பைபோட்ட பத்தியுங்கொடுத்துக் கோயிற்றிருவாசகப்புலவனென்று அரசனுரைநிறுத்தியது. அரசன்கூட்டிவந்த தெய்வப்புலவன் திருநாமம் சிவசித்திரப் பெருமான்புலவன்.

வன்னிபம்வரவு.

செங்கமலமலர்மாதுதங்குபுய செயராசசேகரர்காடிபரவுகோன் தினகரன்குலம்தனில் வருகுளக்கோட்டிமன் சென்றுமாமதுரையனுதித் திகழ்ம

திக்குலராம தனியுண்ணப்பூபாலவன்னிபம் முதலாக எத்தனைவன்னிபம் இத்தலத்துக்கு அரசுரிமைபண்ணினதென்று கண்கசந்தரப்பெருமானைக்கேட்க அவர்சொன்னவசனம். ஆதியாத முன்மதுரைமாநகரால்வந்த வன்னிபம் திருமலைநாடன் தனியுண்ணப்பூபாலன் சந்தரநாததனியுண்ணப்பூபாலன் அரசுநிலைதவறாத தனியுண்ணப்பூபாலன் தந்தாரதார பிறந்தாரபுத்திர தனியுண்ணப்பூபாலன், மனுநீதிதவறாததனியுண்ணப்பூபாலன், மண்டலநாயகதனியுண்ணப்பூபாலன், பசுபதிதனியுண்ணப்பூபாலன், இலங்கைகாவலதனியுண்ணப்பூபாலன், குணதுங்கராமதனியுண்ணப்பூபாலன், அமராபதிதனியுண்ணப்பூபாலன், சந்திரநேசதனியுண்ணப்பூபாலன், புலனேயகாவல தனியுண்ணப்பூபாலன், குறும்பர்க்கோன் தனியுண்ணப்பூபாலன், மாற்றல்பெருமான்தனியுண்ணப்பூபாலன், செகதுங்கபோசதனியுண்ணப்பூபாலன், கயிலாயநேச தனியுண்ணப்பூபாலன், வெற்றிநாயகதனியுண்ணப்பூபாலன், தன்னாண்மை குன்றாததனியுண்ணப்பூபாலன். பொன்னவராயதனியுண்ணப்பூபாலன், உத்தமமொழியான் தனியுண்ணப்பூபாலன், செல்வநாயகதனியுண்ணப்பூபாலன் வெற்றிநாயகதனியுண்ணப்பூபாலன், மருதநாயகதனியுண்ணப்பூபாலன், முருகநாயக தனியுண்ணப்பூபாலன், சுப்பிரகாயதனியுண்ணப்பூபாலன், நல்ல நாயகதனியுண்ணப்பூபாலன், வல்லதாவலதனியுண்ணப்பூபாலன், பிள்ளை நாயகதனியுண்ணப்பூபாலன், பெரியகாவலதனியுண்ணப்பூபாலன், சிதம்பர நாயகதனியுண்ணப்பூபாலன், பரமநாயகதனியுண்ணப்பூபாலன், கதிரைநாயகதனியுண்ணப்பூபாலன், சேதுகாவலதனியுண்ணப்பூபாலன் இவ்வன்னிபத்தின்நாளையிலே சந்திராகுலத்துவன்னிபம் காலற்றுப்போனது. இரண்டிராயரும் இரண்டுபெண்டாரத்தாரும் காரைமாநகரத்துக்குப்போய் மேலானவம்சப்பிரதாபமுள்ள கங்காகுலாதிபரில் ஒரு ஆண்பிள்ளையும் மதுரைநகரில் முன்வன்னிபக்குடியில் ஒரு பெண்ணுங்கூட்டிவந்து நல்லதினத்தில் லீவாகமுடித்துத் திரிகயிலைமாநகரில் முன்வன்னிபமிருந்த பூபாலகட்டரண்மனையிற்றபனியவாதனத்திருத்தி முதன்மைதவிர மற்றையவரும் நமஸ்காரம்பண்ணி எங்களுக்கு அரசுரிமைபண்ணுவீரென்றுசொல்லி அரன்றொழும்புசெய்திருந்தார்கள்.

காரைநகரால்வந்த வன்னிபம்.

காரைநகரால்வந்த வன்னிபத்தின் திருநாமம் செகராசநாத வன்னிபம் குருநாதராமவன்னிபம் உலகாண்டவன்னிபம் கயிலாயவன்னிபம் கணநீரசவன்னிபம் படைகாத்தவன்னிபம் எதிரிகளோறுவன்னிபம் கணபதிராசவன்னிபம் நயந்தருராமவன்னிபம் தருமநெறியான்வன்னிபம் படைவீரங்கண்டவன்னிபம் மதுரவாசகவன்னிபம் தியாகராசவன்னிபம் கரசைகாவலவன்னிபம் அன்னசத்திரவன்னிபம் வரையாதளிக்கும்வன்னிபம் கதிரைமாமலைவன்னிபம் ஏகாந்தவன்னிபம் ஏரம்பவன்னிபம் நல்லையினுவன்னிபம் சொக்கநாயகவன்னிபம் சந்தரநாதவன்னிபம் பாற்கரவன்னிபம் வீரராமவன்னிபம் குணதுங்கராமவன்னிபம் நாகமாமணிவன்னிபம் கயிலாயநாயகவன்னிபம்

னிபம் புவிநாமவன்னிபம் சோமநாயகவன்னிபம் உலகநாயகவன்னிபம் சூரி
யநாயகவன்னிபம் நந்திராயகவன்னிபம் இலட்சுமிநாயகவன்னிபம் சந்திரதே
வவன்னிபம் பெற்றிநாயகவன்னிபம் உலகநாயகவன்னிபம் வயிரவநாயகவன்
னிபம் அரசுகாவலவன்னிபம் திருமலைப்பெருமாள்வன்னிபம் சிதம்பரநாதவ
ன்னிபம் புட்பநாயகவன்னிபம் இவ்நானாயிற் காலந்துப்போயிற்று.

இதற்குப்பின் முன்சொன்னராயரும் பண்டாரமும் சோழநாட்டுக்கு
ப்போய்க் காராளனிலொரு ஆண்பின்னாகொண்டெவ்ந்துமுன்பரவணியானபெ
ண்ணுக்கு விவாகம்முடித்துப்பூபாலகட்டிலிருத்திச் சகலருஞ்சொற்கேட்டு அ
ந்நதொழும்புசெய்துவந்தார்கள்.

சோழநாட்டுவன்னிபம்.

சோழநாட்டால் முன்வந்த வன்னிபம் காராளசிங்கவன்னிபம் நந்திய
சிங்கவன்னிபம் மதராசசிங்கவன்னிபம் திருமலைநாயகசிங்கவன்னிபம் இரா
மசிங்கவன்னிபம் இலட்சுமிநாயகசிங்கவன்னிபம் சந்திரசிங்கவன்னிபம் அடை
க்கலங்காத்தசிங்கவன்னிபம் கங்கைகாவலசிங்கவன்னிபம் மருதநாயக சிங்கவ
ன்னிபம் கனகநாயகசிங்கவன்னிபம் இலங்கைகாவலசிங்கவன்னிபம் கயிலா
யசிங்கவன்னிபம் குமாரவேல்சிங்கவன்னிபம் திருவம்பலசிங்கவன்னிபம் ப
ரமணந்தசிங்கவன்னிபம் அம்புயபதிசிங்கவன்னிபம் சிவஞானமுத்துச்சிங்க
வன்னிபம் சித்தநாயகசிங்கவன்னிபம் நாகமாமணிச்சிங்கவன்னிபம் சிதம்பர
நாயக சிங்கவன்னிபம் நல்லநாயகசிங்கவன்னிபம் அருணநாயக சிங்கவன்னிப
ம் வீரசந்தரசிங்கவன்னிபம் சொக்கநாயகசிங்கவன்னிபம் தருமநாயகசிங்கவன்
ன்னிபம் அத்திநாயகசிங்கவன்னிபம் மூத்தநாயகசிங்கவன்னிபம் பசுபதிநாய
கசிங்கவன்னிபம் இராசரத்தினசிங்கவன்னிபம் எதிர்வீரசிங்கவன்னிபம் இவ
ரோடுகொலந்துப்போனபடியால் முன்போல இருகுடியில்மனுஷரும் மருங்
கூரிற்சென்று காராளவம்சத்தில் ஒரு ஆண்பின்னாகொண்டெவ்ந்து இவ்விடமி
ருந்த வன்னிபப்பெண்ணுக்கு விவாகஞ்செய்துவைத்து வளமைபோலஅரன்
றொழும்புசெய்திருந்தார்கள்.

மருங்கூர் வன்னிபம்.

மருங்கூரல்முன்வந்தது நடராசகுமாரசிங்கவன்னிபம் வெற்றிகு
மாரசிங்கவன்னிபம் இராமநாதக்குமாரசிங்கவன்னிபம் இலட்சுமிநாதக்குமா
ரசிங்கவன்னிபம் நல்லநாயககுமாரசிங்கவன்னிபம் சிங்கவன்னிபம் தில்லைநா
தக்குமாரசிங்கவன்னிபம் எல்லகாவலகுமாரசிங்கவன்னிபம் சாரங்கநாயககு
மாரசிங்கவன்னிபம் கங்கைகாவலகுமாரசிங்கவன்னிபம் இலங்கைகாவலகுமா
ரசிங்கவன்னிபம் தனிமைநாயககுமாரசிங்கவன்னிபம் சந்திரநாயகுமாரசிங்கவ
ன்னிபம் கயிலாயகுமாரசிங்கவன்னிபம் இராகுநாதகுமாரசிங்கவன்னிபம் சுப்பி

ரகாசகுமாரசிங்கவன்னிபம் தன்மநாயககுமாரசிங்கவன்னிபம் வேதநாயககுமாரசிங்கவன்னிபம் கொற்றவராசகுமாரசிங்கவன்னிபம் தண்டுவாரியிண்டககுமாரசிங்கவன்னிபம் எதிரிநாயககுமாரசிங்கவன்னிபம் கோமளராமகுமாரசிங்கவன்னிபம் திருமலையகுமாரசிங்கவன்னிபம் அடைக்கலங்காத்தகுமாரசிங்கவன்னிபம் படைவீரகண்டகுமாரசிங்கவன்னிபம் அம்புயாபதிக்குமாரசிங்கவன்னிபம் சரவணகுமாரசிங்கவன்னிபம் சேதுநாதகுமாரசிங்கவன்னிபம் சித்திரமொழிக்குமாரசிங்கவன்னிபம் மனுநேயநாயககுமாரசிங்கவன்னிபம் ஆரியநேயகுமாரசிங்கவன்னிபம் சித்திரமொழிக்குமாரசிங்கவன்னிபம் சுந்தரநாயககுமாரசிங்கவன்னிபம் திருவுறைநாடனகுமாரசிங்கவன்னிபம் குணரத்தினக்குமாரசிங்கவன்னிபம் இவரநாயிற் காலற்றுப்போனது. அதன்பின் பரவணியான வன்னிப்பெண் இருபத்தாறுவருஷம் வன்னிபம்நடப்பித்துவந்தது. அந்நாளில் ஆரியராசாத்திரிகயிலைக்குவந்து தெரிசனஞ்செய்து தன்னாருக்குப்போனவர். அதற்கு எழுபத்தைத்துவருஷத்துக்குப்பின் பறங்கிக் கலாபம்வந்தது. அப்போது இந்தவன்னிப்பெண்ணினடியுங் காலற்றுப்போனது. அதன்பின்வரும் வன்னிபத்தின்வரலாறு கணகசுந்தரப்பெருமாள்கிளையோர்பத்ததியிலும் கருகுலக்கணக்கிலும் புலவன்பத்ததியிலும் எழுதிவரவேண்டியது.

கருகுலக்கணக்கு.

இரவிகுலக்குளக்கோட்டுராசன் மருங்கூரற்கொண்டவந்த தானத்தாரில் மேலானகுடியில்மணிதருக்குக் கருகுலக்கணக்குப்பரவணியாகக் கொடுத்தது. அந்தக்கணக்கப்பிள்ளைகளின் திருநாமம் ராம்கிருட்டிணக்கருகுலக்கணக்கன் முத்துக்கிருட்டிணன் முத்துலிங்கன் வாலகிட்டிணன் தாமோதரன் இரங்கப்பராயன் வீணைதீர்த்தான் சிவஞாமுத்து கனகவேலாயுதன் கோதண்டராமன் வைத்தியநாதன் வடமலையநாதன் வைத்தியநாதன் கயிலாயநாதன் கணகசுந்தரன் கோணமலை சிதம்பரமூர்த்தி ஆரியன் விசுவநாதன் அருணாசலன் வெற்றிவேலாயுதன் திருவம்பலம் ஆடியபாதன் விநாயகமூர்த்தி கதிரைமலை சிவஞானமூர்த்தி இக்கருகுலக்கணக்கன்நாயில்வன்னிபமும் இருபாகைமுதன்மையும் மற்றஞ்சுசுலருமாகக் கருகுலக்கணக்கனுக்கு முதலிப்பட்டங்கட்டிஞர்கள். அதன்பின்னிருந்தகணக்கர்களின் திருநாமம் கயிலாயநாயகமுதலி கனகநாயகமுதலி குமாரவேல்முதலி கதிரைமலைமுதலி அம்பிகைபாகமுதலி சுந்தரநாதமுதலி இராமநாதமுதலி வீரபத்திரமுதலி தெய்வநாயகமுதலி சுந்தரநாதமுதலி திருவுடைமுதலி கோணமாமலைமுதலி அரியபிறவிக்கயிலாயமுதலி சோமலிங்கக்கயிலாயமுதலி சுப்பிரமணியக்கயிலாயமுதலி தாமோதரக்கயிலாயமுதலி அரியபுத்திரக்கயிலாயமுதலி அமராவதிக்கயிலாயமுதலி சிற்றம்பலக்கயிலாயமுதலி நாகமணிக்கயிலாயமுதலி மாணிக்கக்கயிலாயமுதலி விசுவநாதக்கயிலாயமுதலி சிவந்தநாதக்கயிலாயமுதலி ஞானமுத்துக்கயிலாயமுதலி இலட்சுமணக்கயிலாயமுதலி உமைநாயகக்கயிலாயமுதலி பங்கயபாதக்கயிலாயமுதலி புரமானந்தக்கயிலாயமுதலி ஆடியபாதக்கயிலாயமுதலி நாகம

மணிக்கயிலாயமுதலி நல்லதம்பிக்கயிலாயமுதலி பொன்னம்பலக்கயிலாயமுதலி வயித்தியநாதக்கயிலாயமுதலி சிவஞானமூர்த்திக்கயிலாயமுதலி சிவப்பிரகாசக்கயிலாயமுதலி வசந்தராசக்கயிலாயமுதலி வேலாயுதக்கயிலாயமுதலி பரசுராமக்கயிலாயமுதலி பாவநாசக்கயிலாயமுதலி சதாசிவப்பெருமாள்கயிலாயமுதலி ஆப்தோத்தாரணகயிலாயமுதலி இமகுநாதக்கயிலாயமுதலி குருநாதக்கயிலாயமுதலி பரசுராமக்கயிலாயமுதலி மணிசேகரக்கயிலாயமுதலி வயிரவநாதக்கயிலாயமுதலி குமாரசுவாமிக்கயிலாயமுதலி பரசுராமக்கயிலாயமுதலி வயிரவநாதக்கயிலாயமுதலி அறுமாடக்கயிலாயமுதலி கனகராயக்கயிலாயமுதலி உலகநாதக்கயிலாயமுதலி வெற்றிநாயகக்கயிலாயமுதலி செல்லநாயகக்கயிலாயமுதலி நல்லபெருமாள்கயிலாயமுதலி திருக்கோணமலைக்கயிலாயமுதலி ஆண்டியப்பக்கயிலாயமுதலி தாண்டவமூர்த்திக்கயிலாயமுதலி குணதுங்கராமக்கயிலாயமுதலி நந்திநாதக்கயிலாயமுதலி இருளப்பக்கயிலாயமுதலி இமையவல்லிக்கயிலாயமுதலி நாகசுந்தரக்கயிலாயமுதலி அடைக்கலங்காத்தக்கயிலாயமுதலி வெற்றிக்குமாரக்கயிலாயமுதலி சேனாகாவலக்கயிலாயமுதலி கங்கைகாவலக்கயிலாயமுதலி திருவம்பலக்கயிலாயமுதலி திருவடிகாத்தக்கயிலாயமுதலி திருமலைநாயகக்கயிலாயமுதலி பரசுராமக்கயிலாயமுதலி கந்தப்பக்கயிலாயமுதலி கதிரைவேற்கயிலாயமுதலி செனபகநாதக்கயிலாயமுதலி பாலகப்பெருமாள்கயிலாயமுதலி மானிக்கப்பெருமாள்கயிலாயமுதலி பிள்ளைநாயகக்கயிலாயமுதலி சித்தநாதக்கயிலாயமுதலி சிங்கநாதக்கயிலாயமுதலி மூத்தயினாக்கயிலாயமுதலி அமுதநாயகக்கயிலாயமுதலி பிறைகுடிக்கயிலாயமுதலி வீணைத்தீர்த்தக்கயிலாயமுதலி மயிலேறிமுதலிமாசிலாமணிக்கயிலாயமுதலி இவராளிற் பறங்கிக்கலாபம்வந்து தாமரைக்கட்டில் மூன்றுவருஷம்பூசைநடந்தது. அதன்பின் அக்கலாபம்மிகுந்தபடியால் முன்சொன்னவிடங்களிலே தட்டுமுட்டிக்களை யொடுங்கவைத்துவிட்டுக் கழுனிமலைச்சாரலுக்கு உடையவரையுமெழுந்தருள்பபண்ணிக்கொண்டுபோனது. அதன்பின் கருகுலக்கணக்கு எழுதினவர்களுடையநாமம் பொற்கொன்னஹைக்கருகுலக்கணக்கன் திருமுடிக்கணக்கன் திருமலைக்கணக்கன் செகநாதக்கணக்கன் சிவஞார்கணக்கன் நீலிக்கணக்கன் இனிவருங்கணக்கர்மாரை எழுதிவரவேண்டியது. வரிப்பத்தார்பபுதி தானத்தாரெழுதவேண்டியதல்ல. எதிர்க்குடியானபடியார் புலவன்பத்தகியிலெழுதும்படி அரசன்கற்பித்தவசனம்.

ஆலாத்திப்பெண்கள்.

திரிகயிலேநாயகரை திருக்குளக்கட்டில் மூன்றுவருஷம்பூசைசெய்தாளில் இரண்டாலாத்திப்பெண்கள் இல்லாதுபோனபடியால் வன்னிபடும் இருபாகைமுதன்மையும் கனகசுந்தரப்பெருமானைப்பார்த்து இச்சிவாயத்துக்கு எத்தனைபேர் ஆலாத்திப்பெண்களென்றுகேட்க ஏழுபேரென்றுசொன்னார். அவ்வார்த்தையை வன்னிபங்கேட்டுக் கருகுலக்கணக்கனைப்பார்த்து ஏழு ஆலாத்தியுந்நிட்டம்பண்ணென்று சொல்ல அப்படித்திட்டம்பண்ணினது.

அப்பொழுதிருந்தசிவனார் கருவுலக்கணக்கன்முன்பாக ஏழு ஆலாத்திப்பெண் களையுக்குடியிரித்தது. செம்பித்துரைமகள் அனல்புண்மை அவள்மகள் மருதா த்தை சிதம்பரத்துரைமகள் கோணத்தை அவள்மகள் கயிலம்மை பாலகத்து ரைமகள் கதிராசி அவள்மகள் செம்பாத்தை தீர்த்தன்மகள் புவனபிள்ளை அவள்மகள் உமையாத்தை சிவனார்கணக்கன்மகள் பாலாத்தை அவள்மகள் கோ ணத்தை காக்கைத்துரைமகள் வேதம்மை அவள்மகள் வள்ளியம்மை கருக்கு நாயகம்பிள்ளைமகள் திருவுடையான் அவள்மகள் சுந்தரியார் இப்படி ஏழு ஆ லாத்திப்பெண்களையும் திட்டம்பண்ணிக் கருவுலக்கணக்கன்சுட வன்னிபமு தலிய சகலரும்பார்த்து எப்பொழுதும் இப்படிநடக்கவேண்டுமென்றும் இனி மேலும்வருங் கணக்கர்மாரும் இவர்கள்குடியிற் காலந்துப்போனால் அவரவுந் கள்தேடிய கீர்ணி உடமை யாவுங்கொடுத்து அந்தவங்கிஷத்திற்றிட்டம்பண் ணி ஆலாத்திநடப்பிக்கவேண்டியது. இப்படி நடப்பியாதிருந்தால் அரசருக்கு ம் சிவாலயத்தை நடப்பிப்பவருக்கும் ஊருக்குமாசுது. தானம்வரிப்பத்து எ திரிக்குடியாயிருந்து அரண்னொழும்புசெய்யவேண்டியது. முதன்மைமாறும் ப்படியேநடக்கவேண்டியது. இப்படியே வன்னிபமுதலியயாவரும் திட்டம்ப ண்ணததததகுரிய அரண்னொழும்புகள்செய்திருந்தார்கள் என்றவாறு.

திருச்சுகரவேட்டைத் தூது.

திரிகயிலாயபருவதநேசரும் முப்புரமெரியெழவிழித்தவுதாரணரும் ஆயிரகோடி அண்டங்களிலுள்ள ஆன்மவர்க்கம்அனைத்தினுக்கும் உயிருக்குயிராயிருக்கும் பராபரனும் செகம்புகழ்குளக்கோட்டிமகராசனாடிபாவமா தியான வரும் ஆகிய கோணேசநாயகர் திருச்சுகரவேட்டைத் திருவிளையாடல்முடிந்து வந்து இந்திராசனுடைய இரத்தினமணிமண்டபத்தில் மந்திரத்தவிசினிடை வந்துநின்று மாளிகைக்கு எழுந்தருளுதற்குப் பிடியன்னமென்னடையாகிய தேவியைக்கேட்டுவரச்சொல்லி உத்தரவானது. எரிமணிகுலவும் இமையோ ற்பருவதக்கனகமாமணிப்பந்தரினின்று திருமணஞ்செய்து வாமபாகம் மகிழ் ற்தெனக்கருளிய மெய்ஞ்ஞானநாயகனாகிய பராபரன் திருச்சுகரத்திருவேட் டைக்கெழுந்தருளினால் திருச்சுகரத்திருவிளையாடலொழிந்து வரும்போது மாளிகைக்குவரவேண்டியது. அதுவல்லாமல் இந்திராசன் மந்திரசிங்காசன த்திருந்து என்னிடர் தேவதூதனுப்பினபடியால் ஏதோ ஒருகனவுநடந்திருக் கின்றது. அதைத்திரவிரித்தல்லாமல் மாளிகைக்குவரவேண்டியதில்லையென்று இமாசலபுத்திரியாகிய பரமேசுவரியால் உத்தரவானது. ஆயிரகோடி யண்டங்களிலுள்ள ஆன்மவர்க்கம்அனைத்தினுக்கும் படிஅளக்கும் உலகநாயகி யாகியபார்ப்பதி திருமண்டபத்திற்சயனம்பண்ணும்வேளையில் முப்பத்துமுகக் கோடிதேவர்களும் ஈரந்தெண்ணியாயிருவதிகளும் அட்டவசக்களும் கின் னார் கிம்புருடர் சித்தர் வித்தியாதார்களும் சுந்தரமூர்த்தியுமாகவந்துநிற்கத் திருச்சுகரவேட்டைக்கெழுந்தருளவேணுமென்று அரிபிரமாதிமுதலான யா வரும் மன்றாட்டம்பண்ணினின்படியால் அவ்விடம்போய்த் திருச்சுகரத்திரு

வினையாடல்பண்ணிவந்ததெயல்லாமல், அங்விடத்தில் யாதொரு ஆடல்பாடல் திவிதலீலாவினோதங்களைக் காரியங்களென்றும் நடப்பிக்கவல்லையென்று இமாசலபுத்திரியாகிய பார்பதிக் கு விண்ணப்பஞ்சொல்லும்படி காளகண்டதாரியாகிய பரமேசுவரனால் உத்தரவானது.*

அ மி ர் த சி த ள ச ந் திர சேகர அதல விதல நிதல சுதல ரசாத ல மகாதல பாதாளமாகிய சத்தபாதஸூடுருவப்பினந்த அரியும்பிரமணுத்தேடி யுங்காணுதற்கரிய பரமேசுவரன் மோகவிகாரங்கொண்டு ஒரு காலத்தில் குருகுலசம்பந்தபாதவர்கோமான்யதியரசன்திருமகளாகிய திரைசேர்மடந்தையை விவாகம்பண்ணநினைந்து மகாபெருமையாக மாறட்டமானவார்த்தைகளைப் பேசி கயிலாயயதியரசனென்று திருநாமமுஞ்சொல்லி வேதவல்லியினால் மகரமும்பிடித்துக் கரையேற்றித் திரைசேர்மடந்தையைத் திருமணம்புணர்த்த தெட்சணதிரிகயிலாய பருவதவாசநேசராகிய கோணேநாயகர் மறுவசனம் என்னிடம்பேசவேண்டியதில்லையென்று இமாசலபுத்திரியான பரமேசுபரியால் உத்தரவானது. வெண்கிரண சுந்தரசந்திரோதயவதனவிங்கிர்த உலோகநாயகியென்று பெருமைப்பாடாயிருக்கின்றது. தங்கள்தமையனார் தேவகிவயிற்றிற்பிறந்து இடையசேரியில் நந்தகோபாலனிடம்வளர்ந்து வெண்ணைதிருடியும் உரலோடேகட்டுப்பட்டுத் தாம்புக்கயிற்றூலே அடிப்பட்டுத் தன்மனைவியிருக்கப் பதினொருயிர்த்கோபிகாத்திரிகளுடன் அனேகலீலாவினோதங்களைப் புரிந்தும் இழுக்கடையல்லையோ தேவி ஒருகாலத்தில் தன்பிதாவாகிய தக்கணுடைய வேள்விக்குப்போகவேண்டுமென்றுகேட்கக் கேட்டடைந்தத்திராமுஞ்சனிக்கிழமையும் கிழக்கேகுலமும் போகலாதென்னக் கேளாமற்போய்த் தன்சரீரமுமிழந்து இமயோற்பருவதத்தில் மலையரசனுக்குப் பிள்ளையாகப் பிறந்துவளர்ந்து தவம்பண்ணினபின்னர் யான்போய்த் திருக்கல்யாணஞ்செய்து வாமபாகங்கொடுத்தருளியதை மறந்தான்போலிருக்கின்றது. என்று காளகண்டதாரியான பரமசிவனாலே உத்தரவானது. பகர்கிரணமணிச்சுடிகையுரவுடன் அவர்கதிர்ப்பொற்கொன்றைக்காடலரிந்த திருச்செஞ்சடையுடைய எமதுநாயகராகிய பரமசிவனை நாமின்மைக்கு மற்றொன்றுநினைத்து விருதாவானது சுவாமியிற்பிழையிலீல சுவாமிக்கு உண்டல்லாதவைகளைச்சொல்லிச் சுந்தரமூர்த்தியும் வேறுசிலரும்வந்து ஆபரணதிகளையும் கொடிருடை சாமரமுதலானவைகளையும்கொண்டு கோயில்விசாரணைப் பிரதானிமார்களையும் ஆலாத்திப்பெண்களையுங் கூட்டிக்கொண்டுபோய்விட்டார்கள். அந்த ஆலாத்திப்பெண்களை இவ்விடத்தினுப்பினால் நாமீ அவர்களைச் சிலசெய்திகள் கேட்டீக் கொண்டு சுவாமியைச்சிறிதுந் தடைதாமதமில்லாமல் விழாமண்டபத்துக்கு அழைத்துக்கொள்வோம் என்று இமாசலபுத்திரியாகிய பரமேசுவரியாலுத்தரவானது. அப்படியே ஆலாத்திப்பெண்களை அனுப்பி ஊட்டிற்றித்து விழாமண்டபத்திற் பரமேசுவரன் பரமேசுவரியைக் கூடியருளினார் என்றமாம்.

கோணசூர்கல்வட்டுப்

பிழைதிருத்தம்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.	சேர்த்தல்.	தள்ளல்.
௩௩	௧௧	கீய்ய	கீய		
"	௧௨	யீய்ந்து	யீந்து		
"	௧௩	மீய்ந்து	மீந்து		
௪	௧௩	மகிழ்தே	மகிழ்ந்தே		
௫	௨௧	சடு, சகாப்தம்	சடு, சதாப்தம்	அ	ச்சகா
௭	௨௦	மற்றை	மற்றை		
௧௭.	௨௧	தவிலிருத்த	தவிலிருத்த		
௨௧	௨	புவனேக	புவனேய	புவனேய	
"	௩	குலத்துக்	குலத்துப்		
௨௨	௩	விடையம்	விடையும்		
"	௩௩	குலவுபது	குலவுமது		
௨௩	௧௫	கிட்டுத்	கிட்டுத்		
௨௪	௧௪	பொன்னகை	பொன்னகை		
"	௩௪	பைரவரி	பைரவரி		
௩௩	௧௧	நீபோல்	நீபோய்		
"	௨௩	மந்திரியம்	மந்திரியும்		
"	௩௩	சதரான	சதரான		
௩௪	௩௨	மந்திரி	மந்திரி		
௩௪	௩௨	கற்கரை	கடற்கரை		
௩௫	௩௦	முன்முலை	முன்முலை		
௩௬	௨௨				ன்
"	௩௦	இலட்டு	இலட்ச		
"	௩௪	சிவக	சிவக		
௪௦	௨௩	தாமோதரன	தாமோதரன்		
"	௨௮	ஞானமூர்த்தி	ஞானமூர்த்தி		
"	௩௬				ம

இதிலே இன்றியமையாதவை திருத்தப்பட்டன.

